দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়, মির্জা

সুদক্ষিণা

ষষ্ঠবিংশতিতম সংখ্যা

২০১৮ ইং চন

সম্পাদিকা ঃ প্রিয়ংকা দাস

25

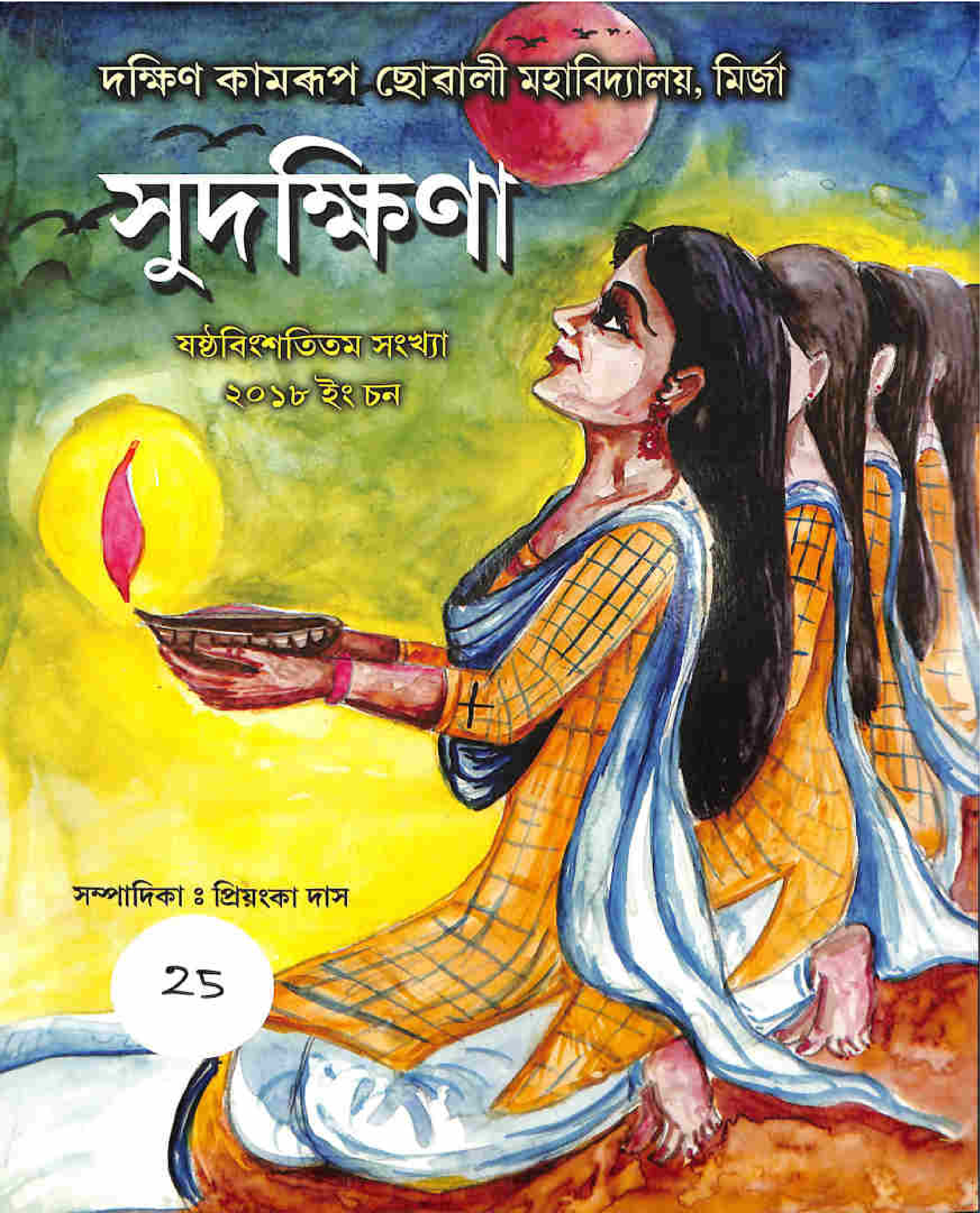

D.K. GIRLS' COLLEGE LIBRARY
MIRZA
Class No.............................
Book No.............................
Acc. No.............................

সুদক্ষিণা সম্পাদনা সমিতি

বহি বাওঁফালৰ পৰা : প্ৰিয়ংকা দাস, কমলেশ্বৰ বৰা, ড° মালবিকা ৰয়, ড° ৰঞ্জন ভূঞা (উপাধ্যক্ষ), ড° গজেন্দ্ৰ অধিকাৰী (অধ্যক্ষ), ড° জগন্নাথ বৰ্মন, ড° জাহ্নৱী দেৱী, ড° মিতালী কাকটিয়া।
থিয় হৈ বাওঁফালৰ পৰা : সাবিত্ৰী নাথ, অনিন্দিতা দাস, মৰমী চৌধুৰী, পূজা বাল্মিকী।

মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ, উপাধ্যক্ষ তথা তত্ত্বাৱধায়ক-তত্ত্বাৱধায়িকাৰ সৈতে ছাত্ৰী একতা সভাৰ সদস্যসকল

বহি বাওঁফালৰ পৰা : ধৰিত্ৰী কাকতি, হৰেন চন্দ্ৰ কলিতা, ড° মালবিকা ৰয়, ড° ৰঞ্জন ভূঞা (উপাধ্যক্ষ), ড° গজেন্দ্ৰ অধিকাৰী (অধ্যক্ষ), ড° জগন্নাথ বৰ্মন, কমলেশ্বৰ বৰা।
থিয় হৈ বাওঁফালৰ পৰা : পূজা বাল্মিকী, প্ৰিয়ংকা দাস, নিভা মেধি, ৰূপালী ঠাকুৰীয়া।
ফটোত অনুপস্থিত ছাত্ৰী সদস্য সকল : মিতা শৰ্মা (সহঃ সাঃ সম্পাদিকা), বৰষা নাথ (সাঃ সম্পাদিকা), বৰষা নাথ (সাংস্কৃতিক সম্পাদিকা), ডলী দাস (তৰ্ক আৰু আলোচনী সম্পাদিকা)

LIBRARY COPY

Dakshin Kamrup Girls' College Library
Estd. 1988
★ Mirza ★

সুদক্ষিণা

দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক প্ৰকাশন

ষষ্ঠবিংশতিতম সংখ্যা, ২০১৮ ইং

প্ৰীতি আৰু শ্ৰদ্ধাৰে—

NOT FOR ISSUE

তত্ত্বাৱধায়িকা :
ড° মালবিকা ৰয়

সম্পাদিকা :
প্ৰিয়ংকা দাস

“সুদক্ষিণা” সম্পাদনা সমিতি

সভাপতি	ঃ	ড° গজেন্দ্ৰ অধিকাৰী, *অধ্যক্ষ*
উপ-সভাপতি	ঃ	ড° ৰঞ্জন ভূঞা, *উপাধ্যক্ষ*
তত্বাৱধায়িকা	ঃ	ড° মালবিকা ৰয়
সম্পাদিকা	ঃ	প্ৰিয়ংকা দাস
শিক্ষক সদস্য	ঃ	ড° জগন্নাথ বৰ্মন
		অধ্যাপক কমলেশ্বৰ বৰা
		ড° জাহ্নবী দেৱী
		ড° মিতালী কাঠকটীয়া
ছাত্ৰী সদস্যা	ঃ	পূজা বাল্মীকি
		সাবিত্ৰী সাহা
		অনিন্দিতা দাস
		নিজৰা দাস
		মৰমী চৌধুৰী

স্কেচ	ঃ	প্ৰাণজিৎ শৰ্মা, প্ৰিয়ংকা দাস
বিশেষ কৃতজ্ঞতা	ঃ	সাবিত্ৰী সাহা, পূজা বাল্মীকি
বেটুপাত পৰিকল্পনা	ঃ	দীপ্তি বাভা
মুদ্ৰক	ঃ	চাৰু প্ৰকাশন
		উপৰহালী - ৭৮১১২২

শ্ৰদ্ধাঞ্জলি

প্ৰয়াত দীপালী বৰঠাকুৰ

জন্ম ঃ ৩০ জানুৱাৰী, ১৯৪১ ইং চন
মৃত্যু ঃ ২১ ডিচেম্বৰ, ২০১৮ ইং চন

আমাৰ মাজৰ পৰা চিৰদিনৰ বাবে হেৰাই যোৱা
বিশিষ্ট কণ্ঠশিল্পী দীপালী বৰঠাকুৰ বাইদেউৰ লগতে জ্ঞাত-অজ্ঞাত সকললৈ
‘সুদক্ষিণা’ৰ জৰিয়তে মহাবিদ্যালয় পৰিয়ালৰ তৰফৰ পৰা
‘শ্ৰদ্ধাঞ্জলি’
জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

সম্পাদনা সমিতি—
‘সুদক্ষিণা’

তত্ত্বাৱধায়িকাৰ কলম

২০১৭-১৮ ইংৰাজী বৰ্ষৰ ছাত্ৰী একতা সভাৰ সাহিত্য বিভাগৰ তত্ত্বাৱধায়িকাৰ গুৰু দায়িত্ব পোন প্ৰথমবাৰৰ কাৰণে আমাৰ ওপৰত ন্যস্ত কৰা হৈছিল। ইয়াৰ বাবে এই লিখনিৰ পাতনিতে কলেজ কৰ্তৃপক্ষলৈ আমাৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

আমাৰ মহাবিদ্যালয়খন ছোৱালী মহাবিদ্যালয় হোৱা হেতুকে এই ধৰণৰ গুৰু দায়িত্ব পালনত কিছু সমস্যাৰ সন্মুখীন হ'ব লগা হয়। ইয়াৰ উপৰিও বৰ্তমান সময়ত চেমিষ্টাৰ পদ্ধতি আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰীসকলৰ বাবে এক প্ৰত্যাহ্বান স্বৰূপ। যিমান নিয়াৰিকৈ সম্পাদিকা সকলে কাম কৰিব লাগে, পঢ়া-শুনাত সময় যথেষ্ট দিব লগা হেতুকে, সিমান নিয়াৰিকৈ দায়িত্ব পালন কৰাটো তেওঁলোকৰ বাবে কষ্টসাধ্য হৈ পৰে। যিয়েই নহওক, সময়ৰ টনা আঁজোৰাৰ মাজতো সাহিত্য বিভাগৰ সম্পাদিকাৰ সহযোগত শিক্ষাবৰ্ষৰ আৰম্ভণিৰে পৰা প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা "হাৰাঘাট"ৰ দুটি সংখ্যা, "জোনাকী"ৰ এটি সংখ্যা, হাতে লিখা আলোচনী "নীহাৰিকা", প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা "শ্ৰীপঞ্চমী"ৰ লগতে "শ্ৰীপঞ্চমী"ৰ ছপাশলীয়া সংস্কৰণ আমি নিৰ্ধাৰিত সময়ত প্ৰকাশ কৰিবলৈ সক্ষম হওঁ। এইবেলি মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা সমূহ আমি অইন বেলিতকৈ অলপ ভিন্ন ৰূপত প্ৰকাশ কৰিবলৈ পাই নথৈ আনন্দিত হৈছো।

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত সাহিত্য বিভাগৰ তৰফৰ পৰা বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰা হয়। উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বাৰ্ষিকৰ পৰা স্নাতকোত্তৰ শ্ৰেণীলৈকে যথেষ্ট সংখ্যক ছাত্ৰীয়ে এই প্ৰতিযোগিতা সমূহত অংশগ্ৰহণ কৰি প্ৰতিযোগিতাৰ সৌষ্ঠৱ বঢ়াই তোলে। এই ছেগতে আমি প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণকাৰী সকলো ছাত্ৰীলৈ আমাৰ আন্তৰিক অভিনন্দন আৰু ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ। আশাকৰোঁ, সাহিত্যানুৰাগী ছাত্ৰীসকলে বৃহত্তৰ সমাজ জীৱনত তেওঁলোকৰ লিখনিৰ মাধ্যমেৰে অৰিহণা যোগাব আৰু অসমীয়া সাহিত্যৰ ভঁৰাল চহকী কৰি তুলিব। অইন বেলিৰ দৰে এইবেলিও মহাবিদ্যালয়ৰ বছৰেকীয়া আলোচনী "সুদক্ষিণা" অতি কম সময়ৰ ভিতৰতে সজাই তোলাৰ প্ৰয়াস আমি কৰিছোঁ। ছাত্ৰী তথা শিক্ষক-কৰ্মচাৰীৰ সাহিত্যৰ প্ৰতি থকা মৰম আৰু অনুভূতি তেওঁলোকৰ লিখনিৰ জৰিয়তে "সুদক্ষিণা"ত অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছে। সাহিত্য বিভাগৰ তত্ত্বাৱধায়িকা হিচাপে আমি সকলোখিনি দায়িত্ব পালন কৰিবলৈ যৎপৰোনাস্তি চেষ্টা কৰিছোঁ যদিও অজানিতে ভুল-ক্ৰুটি হৈ যোৱাটো স্বাভাৱিক। সেয়ে অজানিতে হৈ যোৱা ভুল-ক্ৰুটিৰ বাবে আপোনাসৱৰ ওচৰত ক্ষমা আৰু মাৰ্জনা বিচাৰিছোঁ। "সুদক্ষিণা" সম্পাদনাৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰয়োজনীয় দিহা-পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° গজেন্দ্ৰ অধিকাৰী ছাৰদেৱ, উপাধ্যক্ষ ড° ৰঞ্জন ভূঞা ছাৰদেৱ, সমূহ অধ্যাপক-অধ্যাপিকা, কৰ্মচাৰী আৰু ছাত্ৰীসকললৈ আমাৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ আৰু শলাগ যাচিছোঁ। সম্পাদনা সমিতিৰ সমূহ সদস্য-সদস্যালৈ আমাৰ কৃতজ্ঞতা আৰু ধন্যবাদ জনালোঁ। বিশেষভাৱে কৃতজ্ঞতা আৰু ধন্যবাদ জনালোঁ ড° জাহ্নৱী দেৱী, ড° জগন্নাথ বৰ্মন, প্ৰাণজিত শৰ্মা, সম্পাদিকা প্ৰিয়ংকা দাস, পূজা বাল্মীকি আৰু সাবিত্ৰী সাহালৈ।

"সুদক্ষিণা"ক সুন্দৰকৈ সজাই তুলিবলৈ সহযোগিতাৰ হাত আগবঢ়োৱা চাৰু প্ৰকাশনৰ স্বত্বাধিকাৰ বিপুল মজুমদাৰৰ সৈতে চাৰু প্ৰকাশনৰ সমূহ কৰ্মচাৰীলৈ আমাৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা ও ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ। "সুদক্ষিণা"ৰ উত্তৰোত্তৰ উন্নতি কামনা কৰি এই কলমৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।

'জয়তু দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়'।

ধন্যবাদেৰে-

ড° মালবিকা ৰয়

৬ ফেব্ৰুৱাৰী, ২০১৯ ইং

দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়, মিৰ্জা

সম্পাদকীয় প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে মই সেই সকল মহান ব্যক্তিলৈ মোৰ শ্ৰদ্ধা আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো, যি সকল ব্যক্তিৰ অক্লান্ত পৰিশ্ৰম আৰু প্ৰচেষ্টাৰ জৰিয়তে আমাৰ মহাবিদ্যালয়খন স্থাপন হৈছে। এই মহান ব্যক্তি সকলৰ দূৰদৰ্শিতাৰ বাবে আজি দক্ষিণ কামৰূপত স্ত্ৰী শিক্ষাৰ প্ৰসাৰত দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয় এক উল্লেখযোগ্য ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিছে।

মনত বহু ৰঙীণ আশা আৰু কল্পনাৰে দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়খনৰ সকলো আলোচনীতকৈ এক নতুন আৰু সকলোতকৈ সুকীয়া ৰূপে অলংকৰণ কৰিম বুলি ২০১৭-১৮ বৰ্ষৰ ছাত্ৰী একতা সভাৰ নিৰ্বাচনত প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা কৰিছিলো।

মোৰ কৰ্তব্যৰ কামখিনি কিমান সঠিককৈ পালন কৰিছিলো সেয়া আপোনালোকৰ বিচাৰ্যৰ বিষয়। সাহিত্য আৰু আলোচনী সম্পাদিকা হৈ শপত গ্ৰহণ কৰাৰ পিছত মোৰ প্ৰথম কাৰ্যসূচী আছিল। বাৰ্ষিক মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনাই মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা 'হাৰাঘাট'ৰ প্ৰথম সংখ্যা উন্মোচন কৰা হৈছিল। এই প্ৰাচীৰ পত্ৰিকাখনত মোক মোৰ সহায়ৰ হাত আগবঢ়োৱা ড° মালবিকা ৰয় বাইদেউৰ লগতে মোৰ মৰমৰ বান্ধৱী পূজা বাল্মীকি, সাবিত্ৰী সাহা, অনিন্দিতা দাস, নিজৰা দাসলৈ মোৰ হিয়াভৰা ওলগ যাছিলো, কাৰণ এই পত্ৰিকাখন অইন বেলিতকৈ এক নতুন আৰ্হিৰে অংকন কৰা হৈছিল। মোৰ দ্বিতীয় কাৰ্যসূচী আছিল বাৰ্ষিক সপ্তাহৰ লগত সংগতি ৰাখি সাহিত্য আৰু আলোচনী বিভাগৰ তৰফৰ পৰা প্ৰায় ৬ টা প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰা। প্ৰতিযোগিতাসমূহত বঁটা লাভ কৰা সমূহ ছাত্ৰী বান্ধৱীৰে মই উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰিলো। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ পিছত সৰস্বতী পূজা উপলক্ষে প্ৰাচীৰ পত্ৰিকাখন আৰু 'শ্ৰীপঞ্চমী'ৰ ছপা ৰূপ উন্মোচন কৰা হয়। এইবেলি প্ৰাচীৰ পত্ৰিকাখন অইন বেলিতকৈ বেলেগ ধৰণে সজাই তোলা হৈছিল। প্ৰাচীৰ পত্ৰিকাখনত মোক সহায়ৰ হাত আগবঢ়োৱা মোৰ মৰমৰ বান্ধৱী সকললৈ মই ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। প্ৰাচীৰ পত্ৰিকাখন উন্মোচন কৰে দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়ৰ অৰ্থনীতি বিভাগৰ অধ্যাপিকা জিনু দাস বাইদেৱে। তাৰ পিছতেই মোৰ কাৰ্যসূচী আছিল নৱাগত আদৰণী সভা উপলক্ষে দুখন প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা 'জোনাকী' আৰু 'হাৰাঘাট'ৰ উন্মোচন। এই দুখন পত্ৰিকা অতি কম দিনৰ ভিতৰত উন্মোচন কৰিবলগীয়া হোৱাত মই কঠোৰ পৰিশ্ৰমৰ সন্মুখীন হ'বলগীয়া হৈছিল।

ইয়াৰ লগতে উন্মোচন হোৱা মহাবিদ্যালয়ৰ এখন বিশেষ আলোচনী হ'ল হাতে লিখা 'নীহাৰিকা'। প্ৰতিবছৰৰ দৰে এই বছৰো 'নীহাৰিকা' খন হাতে লিখি এক নতুন ৰূপ দি প্ৰকাশ কৰি উলিওৱা হ'ল। এই আলোচনীখন প্ৰকাশ কৰি উলিওৱাত মোক সহায়ৰ হাত আগবঢ়োৱা মৰমৰ অনিন্দিতা দাসলৈ মই ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো।

সদৌ শেষত মোৰ কাৰ্যকালত বিভিন্ন দিশত সহায় সহযোগিতা আগবঢ়োৱা মহাবিদ্যালয়ৰ ছাৰ, বাইদেউ, মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্মচাৰীবৃন্দ আৰু ছাত্ৰী বান্ধৱী, বাইদেউ, ভন্টি সকললৈ মই কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো। 'সুদক্ষিণা' প্ৰকাশকে আদি কৰি মোৰ কাৰ্যকালত সম্পাদন হোৱা সকলো কাৰ্যতে মোক উপদেশ দি আগবঢ়াই নিয়া মোৰ বিভাগৰ তত্ত্বাৱধায়িকা ড° মালবিকা ৰয় বাইদেউলৈ মই আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। লগতে বিশেষ সহায় আগবঢ়োৱাৰ বাবে মই এই মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° গজেন্দ্ৰ অধিকাৰী আৰু উপাধ্যক্ষ ড° ৰঞ্জন ভূঞা ছাৰ দেৱলৈ মোৰ কাৰ্যকালত আগবঢ়োৱা সহায় সহযোগিতাৰ বাবে আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো।

ধন্যবাদেৰে-

প্ৰিয়ংকা দাস

অধ্যক্ষৰ কলম

১:১ বিশ্ববিদ্যালয় অনুদান আয়োগৰ অৰ্থসাহায্যৰে ড° মামণি ৰয়চম গোস্বামী ছাত্ৰী নিবাসৰ দ্বিতীয় মহলা (Second Floor) ৰ কাম যোৱা বছৰত পোৱা টকাখিনিৰ সম্পূৰ্ণ ব্যৱহাৰ কৰি ঘৰটোৰ কায়িক অৱয়বটো সম্পূৰ্ণ কৰা হৈছে আৰু ইয়াৰ খৰচৰ সমুদায় হিচাপ বিশ্ববিদ্যালয় অনুদান আয়োগৰ ওচৰত দাখিল কৰা হৈছে। অহা বছৰৰ ভিতৰত ইয়াৰ বাকী থকা টকাখিনি আদায় পোৱাৰ আশা কৰা হৈছে আৰু তেতিয়া তিনি মহলীয়া ছাত্ৰী নিবাসটোত কমেও ষাঠি গৰাকী ছাত্ৰী থকাৰ সুবিধা পাব।

অৰ্দ্ধ নিৰ্মিত ক্ৰীড়া প্ৰকল্পটোৰ দ্বিতীয় কিস্তিৰ ধন নানান কাৰিকৰী কাৰণত লেহেমীয়া হ'লেও বিশ্ববিদ্যালয় অনুদান আয়োগে শেহতীয়াকৈ ধন মুকলি কৰি দিছে আৰু অতি কম দিনৰ ভিতৰত ছাত্ৰী সকলে ব্যৱহাৰ কৰিব পৰাকৈ কামখিনি সম্পূৰ্ণ হৈ উঠিব।

১:২ বিগত বছৰত ফিলাদেলফিয়াৰ পৰা অহা অভিযন্তা নিৰজ বৰবৰাই আমেৰিকাত নিয়োগ ব্যৱস্থা ঃ সমস্যা আৰু সম্ভাৱনা শীৰ্ষক, ড° হিৰণ্য কুমাৰ নাথে Economic Development of Assam শীৰ্ষক বক্তৃতা প্ৰদান কৰি ছাত্ৰী সকলক বিভিন্ন পৰামৰ্শ আগবঢ়ায়। একেদৰে Women's Health Hyegine and Population Explosion in Independent India শীৰ্ষক বক্তৃতা প্ৰদান কৰে এই বছৰ পদ্মশ্ৰী সন্মান লাভ কৰা ড° ইলিয়াছ আলিয়ে।

অহা শিক্ষা বৰ্ষৰ পৰা অসম চৰকাৰে এটা শাখা থকা মহাবিদ্যালয়সমূহত দুটা শাখা খোলাৰ আঁচনি লোৱাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত আমাৰ মহাবিদ্যালয়তো বিজ্ঞান শাখা খোলাৰ বাবে উচ্চশিক্ষাধিকাৰৰ ওচৰত আবেদন কৰা হৈছে। বিজ্ঞান শাখা খুলিলে মহাবিদ্যালয়খনৰ যথেষ্ট উন্নতি হ'ব, লগতে অঞ্চলটোৰ ছাত্ৰী সকলে বিজ্ঞান শিক্ষা লোৱাৰ বাবে অধিক সুবিধা পাব বুলি আশা কৰা যায়। মহাবিদ্যালয়ৰ সংগ্ৰহালয়টোৰ বাবে স্থায়ী ভৱন এটা নিৰ্মাণ কৰি দিয়াৰ দায়িত্ব লৈ মিৰ্জাৰ বিশিষ্ট ব্যৱসায়ী শ্ৰীযুত পবিত্ৰ দাস আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালে ইতিমধ্যে আধাৰশিলা স্থাপন কৰিছে। এই ভৱনটো সোনকালে সম্পূৰ্ণ কৰি দিবলৈ দাতা পৰিয়ালক অনুৰোধ জনালো। এই বছৰৰ পৰা আমাৰ মহাবিদ্যালয়খনে RUSA (Rastriya Uchhatar Siksha Abhijan) ৰ অধীনত আৰ্থিক অনুদান লাভৰ যোগ্যতা অৰ্জন কৰিছে। ইতিমধ্যে RUSA ৰ কাৰ্য্যালয়ত ২.০ (দুই) কোটি টকাৰ আঁচনি জমা দিয়া হৈছে। এই অনুদান পালে মহাবিদ্যালয়ৰ ভালেখিনি অভাৱ পূৰণ কৰিব পৰা হ'ব। মহাবিদ্যালয় পৰিচালনা সমিতিৰ সভানেত্ৰী অধ্যাপিকা শ্ৰীহীৰা নেওগ বাইদেউৰ লগতে অধ্যাপক শ্ৰীযুত তপন চৌধুৰী চাৰৰ বিশেষ তৎপৰতাত অসম বিত্তীয় নিগমৰ অধ্যক্ষ তথা NEEPCO ৰ অধ্যক্ষ শ্ৰীযুত বিজয় গুপ্তা মহাশয়ে ছাত্ৰী সকলৰ সুবিধাৰ্থে ৭টা উন্নত মানৰ কম্পিউটাৰ প্ৰদান কৰিছে। ইয়াৰ সহায়ত এটি কম্পিউটাৰ প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰ খোলা হৈছে আৰু এগৰাকী প্ৰশিক্ষক নিয়োগ কৰা হৈছে। ইয়াৰ দ্বাৰা ছাত্ৰীসকলক কম্পিউটাৰ বুনি দী পাঠৰ শিক্ষা নামমাত্ৰ মাচুলৰ বিনিময়ত প্ৰদান কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। ভাৰতৰ ডিজিটেল লাইব্ৰেৰীৰ লগত আমাৰ পুথিভঁৰালটো সংযোগ কৰা হৈছে। ইয়াৰ জৰিয়তে e book পঢ়িব আৰু প্ৰয়োজন সাপেক্ষে ছপা পাঠ পাব পৰাৰ ব্যৱস্থা কৰি দিয়া হৈছে।

বৰ্তমান কেৱল অসমীয়া বিভাগতহে স্নাতকোত্তৰ শ্ৰেণী খোলা হৈছে। সোনকালে শিক্ষা আৰু ৰাজনীতি বিজ্ঞানৰ বাবেহে যথোচিত ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰাৰ চিন্তা কৰা হৈছে।

১৯ গৰাকী ছাত্ৰীক অসম চৰকাৰৰ আৰ্থিক অনুদানেৰে শিক্ষামূলক ভ্ৰমণৰ বাবে ৰাজস্থানত বিভিন্ন ঐতিহাসিক স্থানবোৰ ভ্ৰমণ কৰোৱা হৈছে।

কাৰ্যালয়ৰ তথ্য মতে ১৯ গৰাকী ছাত্ৰীক ছাত্ৰী সহায়ক পুঁজিৰ পৰা জলপানি দিয়া হৈছে। মুঠ ৯৯ গৰাকী ছাত্ৰীক বিধায়কৰ পুঁজিৰ বাবে, কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ ঈশান উদয় আঁচনিৰ বাবে ১ গৰাকীৰ লগতে বিভিন্ন বেচৰকাৰী প্ৰতিষ্ঠানৰ পৰা আৰ্থিক জলপানিৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ ফালৰ পৰা অনুমোদন জনোৱা হৈছে। তদুপৰি উচ্চতৰ মাধ্যমিক শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰী সকলক কেইটামান বিষয়ৰ কিতাপ বিনামূলীয়াকৈ যোগান ধৰা হৈছে। ইয়াৰোপৰি এইবাৰৰ পৰা উচ্চতৰ মাধ্যমিক শিক্ষা সংসদৰ নিৰ্দেশত উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষত স্বদেশ অধ্যয়ন শীৰ্ষক এটা নতুন বিষয় আৰম্ভ কৰা হৈছে।

২:১ ২০১৮-১৯ ইং শিক্ষা বৰ্ষত বিভিন্ন শ্ৰেণীত মুঠতে ১৫৪৭ গৰাকী ছাত্ৰীয়ে নামভৰ্ত্তি কৰিছে। যোৱা বছৰৰ চূড়ান্ত পৰীক্ষাৰ ফলাফল তলত উল্লেখ কৰা হ'ল ঃ

(ক) উচ্চতৰ মাধ্যমিক চূড়ান্ত পৰীক্ষা ২০১৮

অৱতীৰ্ণ ঃ ৪৭৬ গৰাকী, উত্তীৰ্ণ ঃ ২৭০ গৰাকী, উত্তীৰ্ণৰ শতকৰা হাৰ ৫৬.৭২

প্ৰথম বিভাগ ঃ ১৩ গৰাকী, দ্বিতীয় বিভাগ ৫৯ গৰাকী, তৃতীয় বিভাগ ১৯৮ গৰাকী

(খ) স্নাতক চূড়ান্ত পৰীক্ষাৰ ২০১৮

অৱতীৰ্ণ ঃ ১৪৬ গৰাকী, উত্তীৰ্ণ ঃ ১৩৩ গৰাকী, উত্তীৰ্ণৰ শতকৰা হাৰ ৯১.০৯

(গ) স্নাতকোত্তৰ চূড়ান্ত পৰীক্ষা ২০১৮

অৱতীৰ্ণ ঃ ১৪ গৰাকী, উত্তীৰ্ণ ঃ ১১ গৰাকী, উত্তীৰ্ণৰ শতকৰা হাৰ ৭৮.৫৭

(ঘ) স্নাতক সাংবাদিকতা বিভাগৰ চূড়ান্ত পৰীক্ষা ২০১৮

অৱতীৰ্ণ ঃ ৬ গৰাকী উত্তীৰ্ণ ঃ ৬ গৰাকী উত্তীৰ্ণৰ শতকৰা হাৰ ১০০

১:৩ যোৱা বছৰ ২, ৩ আৰু ৪ অক্টোবৰ তাৰিখে উত্তৰ পূৰ ইতিহাস সন্মিলনৰ (North East India History Association, NEIHA) ৰ ৩৮ তম অধিবেশন আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হৈ যায়। অসমৰ মাননীয় ৰাজ্যপাল শ্ৰীযুত বনৱাৰীলাল পুৰোহিত মহাশয়ে এই অধিবেশনখন উদ্বোধন কৰে। মহাবিদ্যালয়ৰ আভ্যন্তৰীণ মান প্ৰত্যায়ন গোটৰ (Internal Quality Assurance Cell, IQAC) সকলো সদস্যই বিভিন্ন কাৰ্য্যসূচী যুগুতাই সেইবোৰ নিয়াৰিকৈ ৰূপায়ন কৰে। লগতে আগন্তুক বৰ্ষৰ বাবেও বিভিন্ন উন্নয়নমূলক কামৰ কাৰ্য্যসূচী যুগুতাইছে।

স্বচ্ছ ভাৰত অভিযান কাৰ্য্যসূচী যোৱা বছৰটোত প্ৰতি শনিবাৰে একোটা একোটা শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰীসকল আৰু শেষৰ ক্লাছৰ শিক্ষক গৰাকীৰ তত্বাৱধানত ৰূপায়ন কৰা হৈছে। লগতে জাতীয় সেৱা আঁচনি (NSS) গোটৰ জৰিয়তে Summer Internship কাৰ্য্যসূচীৰ অধীনত মহাবিদ্যালয় চৌহদ, সনটিং স্কুল আৰু কোহপাৰা গাওঁত কাৰ্য্যসূচী বিষয়া ড° মিতালী কাঠকটীয়াৰ নেতৃত্বত চাফাই অভিযানৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ কাৰ্য্যসূচী ৰূপায়ন কৰে লগতে উক্ত স্থান সমূহত আৱৰ্জনা পাত্ৰৰ ব্যৱস্থা কৰে। সুখৰ কথা যে গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ৰাষ্ট্ৰীয় সেৱা আঁচনিৰ কাৰ্য্যসূচী বিষয়া সকলৰ ভিতৰত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ড° মিতালী কাঠকটীয়াই বিশেষ পাৰদৰ্শিতাৰ বঁটা লাভ কৰিছে। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ যুৱ সাংসদ আঁচনিৰ অধীনত কামৰূপ জিলাৰ কলেজ সমূহৰ পৰা ৰাজ্য পৰ্য্যায়লৈ যুৱ সাংসদ বাচনিৰ দায়িত্ব আমাৰ NSS গোটৰ ওপৰত ন্যস্ত হৈছিল। আমাৰ গোটে ইয়াৰ সুন্দৰ ৰূপায়ন কৰে। অসমীয়া বিভাগৰ জ্যেষ্ঠ সহযোগী অধ্যাপিকা ড° জাহ্নৱী দেৱীয়ে মাহেকীয়া আলোচনী 'বাৰ্ত্তা পখিলী' ৰ দ্বাৰা প্ৰদত্ত পুষ্পাদেৱী জালান বঁটা লাভ কৰি আৰু যোগা-যোগ আৰু সংযোগ বিভাগৰ অংশকালীন সহকাৰী অধ্যাপক বজ্ৰ দাসে অসমীয়া চলচিত্ৰ ৰাজ্যিক বঁটা লাভ কৰি আমাৰ মহাবিদ্যালয়লৈ গৌৰৱ কঢ়িয়াই আনিছে। আটাইকেইগৰাকীলৈ আমাৰ অভিনন্দন জনালোঁ।

মহাবিদ্যালয় চৌহদত এইবেলিৰ পৰা আৰু এখন ভ্ৰাম্যমাণ কেণ্টিনৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়। ইয়াৰ জৰিয়তে মুঠ তিনিখন কেণ্টিনে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী, শিক্ষক আৰু কৰ্মচাৰী সকলৰ দীঘদিনীয়া অভাৱ পূৰণ কৰে।

২:২ মহাবিদ্যালয়খনৰ শৈক্ষিক আৰু সামগ্ৰীক পৰিবেশৰ মান মহাবিদ্যালয়লৈ অহা প্ৰতিগৰাকী ব্যক্তিয়ে স্বীকাৰ কৰে। আমিও এই ক্ষেত্ৰত কোনো আপোচ নকৰাকৈ উক্ত পৰিবেশ বজাই ৰাখিবলৈ চেষ্টা কৰি অহা হৈছে। এইক্ষেত্ৰত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী- শিক্ষক-কৰ্মচাৰী লগতে অভিভাৱক সন্থা আৰু প্ৰাক্তন ছাত্ৰী সন্থাই সহযোগ আগবঢ়াই আহিছে।

২:৩ মহাবিদ্যালয় এখনক ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, শিক্ষক-কৰ্মচাৰী, অভিভাৱক, চৰকাৰ আৰু প্ৰতিবেশী সকলৰ সমূহীয়া প্ৰচেষ্টাতহে সৰ্বাংগসুন্দৰ দিশে আগবঢ়াই লৈ যাব পাৰে। আমাৰ মহাবিদ্যালয়খন এই দিশে আগবঢ়াই নিবলৈ সকলো ধৰণৰ প্ৰচেষ্টা অব্যাহত আছে বাবেই মহাবিদ্যালয়খন দিনক দিনে আগবাঢ়ি গৈছে। মহাবিদ্যালয়খনৰ এতিয়াও কিছুমান কাম সম্পূৰ্ণ হোৱা নাই যদিও অতি কম দিনৰ ভিতৰত সকলো অভাৱ-অভিযোগ নোহোৱা কৰিব পৰা যাব বুলি বিশ্বাস হয়। এইক্ষেত্ৰত অধ্যক্ষ হিচাপে মই আটাইৰে ওচৰত অনুৰোধ জনাও যেন প্ৰত্যেকে আৰু অধিক সেৱাৰে মহাবিদ্যালয়খন অসমৰ ভিতৰত এখন জাকতজিলিকা মহাবিদ্যালয় কৰি গঢ়ি তুলিবৰ বাবে চেষ্টা অব্যাহত ৰাখে।

৩:১ বিগত তিনি বছৰৰ পৰা মহাবিদ্যালয় সমূহত অসম চৰকাৰে যি বিনামূলীয়া নামভৰ্ত্তিৰ ব্যৱস্থা কৰিছে এইটো নিশ্চয়কৈ আদৰণীয়। কিন্তু মহাবিদ্যালয় সমূহত বিশেষকৈ আমাৰ দৰে গ্ৰাম্য অঞ্চলৰ মহাবিদ্যালয় সমূহত প্ৰধানকৈ পুঁজি সংগ্ৰহ হয় ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ নামভৰ্ত্তিৰ জৰিয়তে। আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত শতকৰা হিচাপত নব্বৈ শতাংশ ছাত্ৰীয়ে বিনামূলীয়াকৈ নামভৰ্ত্তি কৰে আৰু সেই নামভৰ্ত্তিৰ বাবদ চৰকাৰৰ পৰা পাবলগীয়া অংশটো এইবেলি আজিকোপতি পোৱা নাই। যাৰবাবে মহাবিদ্যালয়ৰ পুঁজি শূণ্য হৈ পৰিছে। ফলস্বৰূপে অসন্থুৰীকৃত শিক্ষক-কৰ্মচাৰী সকলক মহাবিদ্যালয়ৰ ফালৰ পৰা যি সামান্য পাৰিতোষিক দিয়া হয় সেইখিনিও বিগত তিনিমাহে দিব

পৰা নাই । অন্যান্য শিতানৰ পৰা অহা আৰু নামভৰ্ত্তিৰ দহ শতাংশ ছাত্ৰীৰ পৰা অহা সামান্য পুঁজিৰে মহাবিদ্যালয়খনৰ দৈনন্দিন কাম-কাজ চলাই নিয়াত বৰ অসুবিধা হৈছে। এইক্ষেত্ৰত এইবেলি ২০১৮-১৯ ইং বৰ্ষৰ টকা খিনি সোনকালে মোকলাই দিয়াৰ বাবে অনুৰোধ জনালো আৰু আগলৈ চৰকাৰে উক্ত পুঁজি সমূহ নামভৰ্ত্তি শেষ হোৱাৰ পিছৰ মাহতে দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিলে মহাবিদ্যালয়খনৰ সামগ্ৰিক উন্নতি ধৰি ৰাখিব পৰা যাব ।

মহাবিদ্যালয়খন ঘাটিমঞ্জুৰীৰ অধীনলৈ অহাৰ আগৰ পৰা কাম কৰি থকা শিক্ষক-কৰ্মচাৰী সকলৰ ভিতৰত যিসকলৰ চাকৰি চৰকাৰীকৰণ হোৱা নাছিল তাৰ ভিতৰত শিক্ষকৰ ইতিমধ্যে পূৰণ হৈছে । কিন্তু অনাশিক্ষক কৰ্মচাৰীসকলৰ বিশেষকৈ তৃতীয় শ্ৰেণীৰ এগৰাকী আৰু চতুৰ্থ শ্ৰেণীৰ চাৰিগৰাকী কৰ্মচাৰীৰ চাকৰি আজিকোপতি নিয়মীয়া হৈ নুঠিল । বিভাগীয় কৰ্তৃপক্ষক ইয়াৰ জৰিয়তে দৃষ্টিগোচৰ কৰিব বিচাৰো যে এই অৱহেলিত পাঁচ গৰাকী অনাশিক্ষক কৰ্মচাৰীৰ চাকৰি নিয়মীয়াকৰণ কৰি তেওঁলোকৰ ভৱিষ্যৎ জীৱন উজ্বল কৰাৰ লগতে তেওঁলোকৰ পৰিয়ালকেইটিক জীয়াই থকাৰ সামৰ্থ্য যোগাব ।

বৰ্ত্তমান চৰকাৰে বিশ্ববিদ্যালয় অনুদান আয়োগৰ ৭ম দৰমহা গাঠনি মতে শিক্ষক সকলক সংশোধিত হাৰত দৰমহা প্ৰদান কৰিছে। বিশ্ববিদ্যালয় অনুদান আয়োগৰ অন্যান্য পৰামৰ্শাৱলী সমূহো (যেনে অধ্যক্ষক নতুনকৈ অধ্যক্ষ অধ্যাপক বুলি নামকৰণ কৰা, চাকৰিৰ অৱসৰৰ বয়স ৬৫ বছৰলৈ বৃদ্ধি কৰা আদি) সোনকালে ৰূপায়নৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ চৰকাৰক অনুৰোধ জনালোঁ ।

ইতি-

ড° গজেন্দ্ৰ অধিকাৰী

গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়

GAUHATI UNIVERSITY

Dr. Mridul Hazarika
Vice Chancellor
Phone : +91 361-2570412 (O); 2570408 (R)
Fax : +91-361-2875515
E-mail ID : vc@gauhati.ac.in
hazarika50@gmail.com

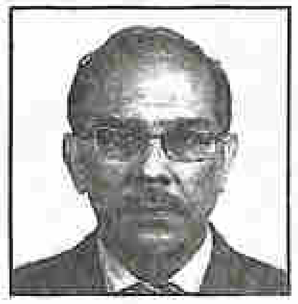

MESSAGE

I am happy to learn that Dakshin Kamrup Girls' College, Mirza is going to publish its annual college Magazine very soon. College Magazine is an important publication as it provides scope for manifestation of hidden literary talent of students in particular. I believe that the college should take initiative to encourage students in developing writing skills and a creative mind through such publications. Contributors to the magazine, deserves appreciation for their efforts.

I wish all success in the effort and hope the Magazine will be well accepted by the readers.

Date : 31.01.2019

(Mridul Hazarika)

Address : Gopinath Bardoloi Nagar
Jalukbari, Guwahati,
Assam 781014
Phone : 0361 257 0412
Web www.gauhati.ac.in

Mr. Pranab Kalita, M. Sc.
MLA, Palasbari Constituency

94350-44188 (M)
E-mail : pranabkalitamg9898@gmail.com

Ref. PLS/MLA/5034/2019

Date. 3/02/2019

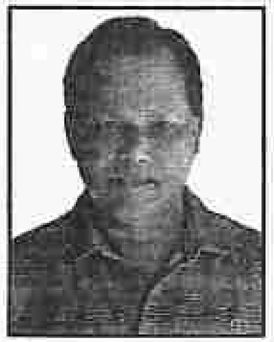

শুভেচ্ছাবাণী

দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়ৰ মুখপত্ৰ 'সুদক্ষিণা'লৈ মোৰ আন্তৰিক শুভেচ্ছা থাকিল।

এখন মুখপত্ৰ সমাজ এখনৰ দাপোণস্বৰূপ। তেনেদৰে এখন শিক্ষানুষ্ঠানৰ মুখপত্ৰ শিক্ষানুষ্ঠানখনৰ দাপোণস্বৰূপ। দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়ৰ 'সুদক্ষিণা' নামৰ মুখপত্ৰখনৰ লিখনিয়ে সকলো শ্ৰেণীৰ মানুহৰ মাজত জ্ঞানৰ পোহৰ বিলাই এক নতুন পথৰ সন্ধান দিয়ক। মুখপত্ৰখনৰ লিখনিত যেন স্বতঃস্ফূৰ্তভাৱে মহাবিদ্যালয়খনৰ এক সুন্দৰ ছবি প্ৰতিফলিত হয়। তাৰে কামনাৰে—

ধন্যবাদেৰে-

প্ৰণৱ কলিতা

প্ৰণৱ কলিতা
বিধায়ক, পলাশবাৰী সমষ্টি

সূ চী প ত্ৰ

- ❑ সম্পাদকীয়
- ❑ অধ্যক্ষৰ টোকা
  - ➢ শিক্ষাগুৰু ✍ বিতুমণি পাঠক/১
  - ➢ আমাৰ অসম ✍ ভিতালী দাস/১
  - ➢ সোণৰ অসম ✍ মিছ চাৰ্জিদা বেগম/২
  - ➢ ভূপেন দাস ✍ দুলু দাস/২
  - ➢ পাহিত নিয়ৰৰ টোপাল ✍ বৰ্ণিতা দাস/২
  - ➢ তেজৰ নহয়, হৃদয়ৰ ✍ বিভা কলিতা/৩
  - ➢ উপহাৰ ✍ বশ্বিউল চুলতানা/৫
  - ➢ এয়েতো জীৱন ✍ নাজিবা বেগম/৭
  - ➢ আজিৰ নৱ প্ৰজন্ম আৰু এক অনুভৱ ✍ চন্দ্ৰামিতা শৰ্মা/৮
  - ➢ ভাৱনাৰ ব্যৰ্থ হেঁপাহ ✍ শান্তি কলিতা/১০
  - ➢ ভুল ঠাইৰ মানুহজন ✍ চন্দ্ৰানী কলিতা/১২
  - ➢ আৰবীয় প্ৰবাদ ✍ নাজিবা বেগম/১৬
  - ➢ সুদক্ষিণা ✍ ৰৰষা মহন্ত/১৬
  - ➢ ছঁয়াময়া ✍ জুৰি কলিতা/১৭
  - ➢ ডাইনী হত্যা ঃ সমাজৰ এক অন্ধবিশ্বাস ✍ নিশামণি দেৱী/১৮
  - ➢ ব'হাগ, সোনকালে নাহিবি ✍ কৰবী কলিতা/১৯
  - ➢ তিনিটা পুঠি মাছ ✍ নিৰ্মালী বড়ো/২০
  - ➢ ফাগুন ✍ চন্দ্ৰানী কলিতা/২১, ৰীতা দাস/২১, ✍ গীতাঞ্জলি দাস/২২, ✍ বশ্বিউল চুলতানা/২২
  - ➢ অ' ফুল অ' ফুল নুফুল কিয় ✍ চন্দ্ৰানী কলিতা/২৩
  - ➢ অ' ৰৰষা অ' ৰৰষা কলেজলৈ নোযোৱা নো কিয় ✍ অনিন্দিতা দাস/২৩
  - ➢ অ' ফুল অ' ফুল নুফুল কিয় ✍ বশ্বিউল চুলতানা/২৪
  - ➢ ফাগুন ✍ মমিনা বেগম/২৪
  - ➢ বিষয় ঃ সৰ্বশিক্ষা ✍ শিখা ৰাণী ঠাকুৰীয়া/২৫, ✍ গীতাঞ্জলি দাস/২৫, ✍ টুটুমণি দাস/২৬
  - ➢ থিতাতে লিখা মুকলি চিঠি ✍ চন্দ্ৰানী কলিতা/২৭, ✍ শিখাৰাণী ঠাকুৰীয়া/২৭, ✍ বশ্বিউল চুলতানা/২৮,
  - ➢ দুৰ্নীতি মুক্ত ভাৰত ✍ হীৰুমণি গোস্বামী/২৮
  - ➢ Corruption Free India ✍ Dixita Bhatgav /২৯, ✍ Ajina Begum /৩০, ✍ Upasana Devi /৩১
  - ➢ দুৰ্নীতি মুক্ত ভাৰত ✍ বৰ্ণালী দাস/৩৩, ✍ প্ৰিয়ঙ্কা নাথ/৩৪
  - ➢ ৰচনা প্ৰতিযোগিতা ঃ মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱ ✍ ৰৰষা মহন্ত/৩৬
  - ➢ NSS Activities ✍ Dr. Mitali Kathkatia/৩৯
  - ➢ Ruskin Bond : An Iconic Writer of India ✍ Dr. Ranjan Bhuyan/৪৯
  - ➢ নৱকান্ত বৰুৱাৰ 'পলস' ✍ ড° জগন্নাথ বৰ্মন/৫২

- জীৱন সংগ্ৰামৰ অন্য নাম 'ফেলানী' ✍ ড° জাহ্নৱী দেৱী/৫৪
- জাৰজ ✍ প্ৰাণজিৎ শৰ্মা/৫৬
- লিলিৰ বিয়া ✍ ড° কিশোৰ শৰ্মা/৫৭
- Multinational *Corporations & Indian Economy* ✍ Dr. Nibedita Devi/৫৮
- Education as a Pathway Towards Gender Equality ✍ Anisha Das/৬০
- Education as an Instrument of Social Change and Social Contral ✍ Babita Rajak/৬১
- English Punctuation Marks and Use of Capital Letters ✍ Dr. Malabika Roy/৬২
- আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী নিবাস ✍ পূৰবী মজুমদাৰ/৬৬
- Local people Participation in Touism Development of Assam ✍ Indrani Devi/৬৭
- Sankardeva's notion of God ✍ Kamleswar Baruh/৭০
- Origin of the Ramayana : Different Theories ✍ Jibesh Ch. Roy/৭১
- আয়ুস✍ যমুনা মালী/৭৩
- শ্মশান যাত্ৰা ✍ কনিকা দাস/৭৪
- হেঁপাহৰ আঁচলত মোৰ পৃথিৱী ✍ শেৱালি মেধী/৭৪
- কল্পবিজ্ঞান আৰু চলচ্চিত্ৰ ✍ কমী দাস/৭৫
- *Regional History : It's Importance* ✍ Ankita Borgohai/৭৬
- History of Assamese News Paper ✍ Archana Kalita/৭৯
- স্বাধীনতা, চৰকাৰ, আইন, আন্দোলন ইত্যাদি- এক চিন্তা ✍ নিৰল শৰ্মা/৮১

❑ বিভাগীয় সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

❑ মহাবিদ্যালয়ৰ ভিতৰচ'ৰা

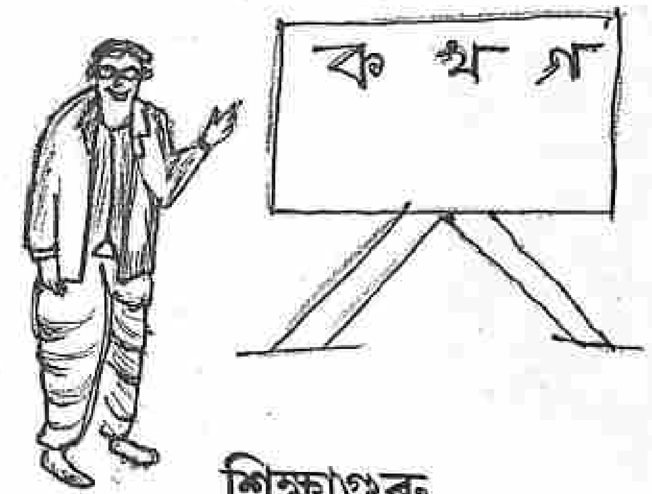

শিক্ষাগুৰু

✍ বিতুমণি পাঠক
উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ

মই এজনী সুখী ছাত্ৰী
কাৰণ, আপুনি মোৰ শিক্ষাগুৰু,
আপুনি পাঠদান কৰে অতি মৰমেৰে
মই আদৰেৰে গ্ৰহণ কৰোঁ।
আপোনাৰ কথাবোৰে মোক
বাৰুকৈ প্ৰভাৱান্বিত কৰে,
সেয়ে, মোৰ হৃদয়ৰ মণিকোঠত
স্থান পালে আপুনি।
নজনা কথাবোৰ আপুনি
শিকাই অতি মৰমেৰে
সেয়েহে, শিক্ষা আহৰণৰ বাবে
যাওঁ আপোনাৰ ওচৰলে।
আমাৰ পাঠদানৰ বাবে
আমাক সময় দিয়াৰ বাবে,
আপোনাক সম্বোধন জনাব বিচাৰিছোঁ
মৰমৰ 'ধন্যবাদ' শব্দটিৰে।
আপোনাৰ সকলো কথাত আছে
'মা'ৰ সমান মিঠা মাত,
সেয়েহে সকলো শিক্ষাগুৰুৰ ভিতৰতে
আপোনাক দিলো 'শ্ৰেষ্ঠ স্থান'। ■

আমাৰ অসম

✍ ভিতালী দাস
উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ

শুৱনি আমাৰ অসমখন আজি
হত্যা সন্ত্ৰাসে ভৰা,
দিনে নিশাই ভাই-বন্ধু মৰে
আমাৰ মাজৰে পৰা।
শুৱনি আমাৰ ৰাজনীতিকৰ
অসমত ৰাজনীতি কৰে,
নিজ স্বাৰ্থৰ বাবে সিহঁতে
আইনো ভাঙিব পাৰে।
ভৈয়ামৰ গাৰো, ৰাভা, খাচিয়া
সকলো আমাৰ ভাই
এতিয়া দেখোন আমাৰ মাজতে
মিলা প্ৰীতি নাই।
ৰাতি আহিলে বন্দুকৰ শব্দই
ৰজন জনাই উঠে,
জীয়া মানুহৰ করুণ মৃত্যু
হিয়া যে কঁপি উঠে।
ঘৰে ঘৰে খং কাজিয়াৰ হাট
ঘৰে ঘৰে হিংসাৰ মুখ,
ঘৰে ঘৰে মাথোঁ টনা আঁজোৰা
ঘৰে ঘৰে দেখো দুখ।
ভাওনা সভা বিহুৰ মঞ্চত
অসমীয়া সংস্কৃতি নাই,
পশ্চিমীয়া সংস্কৃতিয়ে যেন
অসম গিলিলে ভাই। ■

সোণৰ অসম

✍ মিছ চাৰ্জিদা বেগম
উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ

আহা আহা দেশৰ
নৱজোৱান সকল,
দেশ ৰক্ষাৰ বাবে
আগবাঢ়ি আহা।
জাতি ধৰ্ম নিৰ্বিশেষে
হাতত অস্ত্ৰ শস্ত্ৰলৈ,
আগবাঢ়ি আহা
দেশ ৰক্ষা কৰিবলৈ।
এতিয়া হৈছে সময়
দেশৰ হকে যুঁজ দিবলৈ,
দুৰ্বৃত্তৰ হাতৰ পৰা
অসম দেশক ৰক্ষা কৰিবলৈ।
হৈছে সময় দেশৰ বাবে
প্ৰাণ আহুতি দিবলৈ,
হিন্দু-মুছলমান সবে মিলি অসমত
গণ আন্দোলন গঢ়ি তুলিবলৈ।
মনত পেলোৱা সেই
শ্বহীদ বীৰসকলৰ কথা,
যিয়ে দেশ ৰক্ষাৰ বাবে কৰা নাছিল
নিজ প্ৰাণৰ চিন্তা।
কোনেও নকৰিবা
নিজ স্বাৰ্থৰ চিন্তা,
নহ'লে দুৰ্বৃত্তই নিব কাঢ়ি
অসমৰ সুখ, শান্তি, মিত্ৰতা।
আহা আমি সকলোৱে মিলি
আগবাঢ়ো দেশ ৰাখিবলৈ,
অসমীয়াৰ তেজেৰে
অসমৰ ইতিহাস ৰচিবলৈ। ■

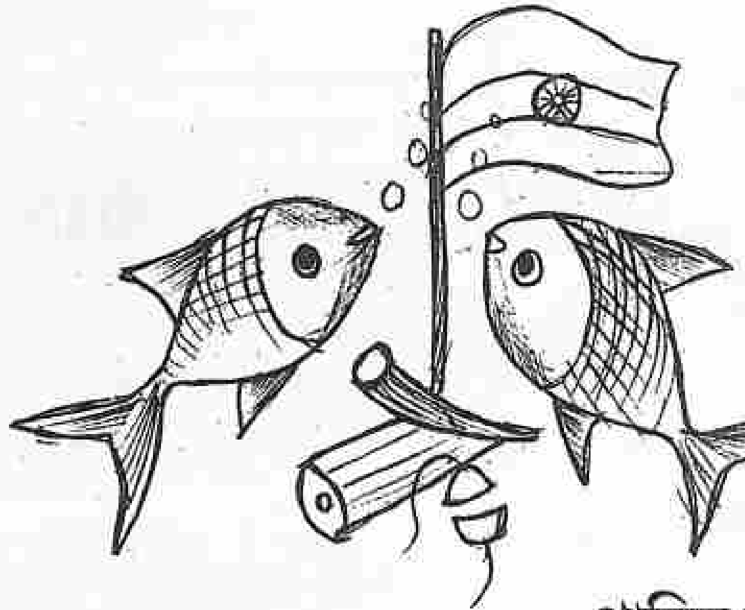

ভূপেন দা

✍ দুলু দাস
স্নাতকোত্তৰ, ২য় ষাণ্মাসিক

তোমাৰ বিশাল হৃদয়ৰ
অগণন গীত,
আজিও বৈ আছে
নৈৰ সোঁতে সোঁতে
ভূপেন্দ্ৰ সংগীত হৈ,
প্ৰজন্মই প্ৰজন্মই বোৱাই নিছে
তোমাৰ হৃদয়ৰ তেজৰ কণিকাত
সৃষ্টি হোৱা
সেই প্ৰাণস্পন্দন গীত,
আজিও আছা ধ্ৰুৱতৰা হৈ
জিলিকি অসমীয়াৰ প্ৰাণত
তোমাক স্মৰণ কৰি আহিছোঁ
কৰি থাকিম
চিৰকাল চিৰজীৱন
তোমাৰ অনুজ হৈ। ■

পাহিত নিয়ৰৰ টোপাল

✍ বৰ্ণিতা দাস
স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক

সৌ ৰঙা ফুলপাহি চোৱা
কি যে ধুনীয়া!
সঁচাকৈয়ে বৰ ধুনীয়া, কিন্তু অপূৰ্ণ
ইমান যেন উজ্জ্বলতা নাই।

কিন্তু আজি চোৱা
ফুলপাহ পৰিপূৰ্ণ হ'ল,
দূৰৰ পৰাই জিলিকি আছে
যেন তাত মুকুতা মণিহে আছে

কিয় জানানে বাৰু?
নাজানো-
পুৱতি নিশা নিয়ৰ পৰিছিল
নিয়ৰৰ টোপালত ফুলপাহ তিতিল,
আৰু তাৰেই ফলশ্ৰুতিত
সেই ফুলপাহ
পৰিপূৰ্ণ হৈ উঠিল। ■

তেজৰ নহয়, হৃদয়ৰ

✍ বিভা কলিতা
স্নাতক, ৫ম ষাণ্মাসিক

তেজৰ সম্পৰ্কই সকলো নহয়, প্ৰকৃততে হৃদয়েৰে গঢ়া সম্পৰ্কহে প্ৰকৃত সম্পৰ্ক এই কথাষাৰ উপলব্ধি কৰিবলৈ নি.়তিৰ বেছি সময় নালাগিল। আচলতে পৰিস্থিতিয়েহে মানুহক শিকায়, মানুহৰ বিষয়ে জানিবলৈ। যেতিয়ালৈ পৰিস্থিতিৰ সন্মুখীন হোৱা নাযায় তেতিয়ালৈ অনুভৱ কৰিব নোৱাৰি আচলতে মানুহৰ মন কেনেকুৱা বস্তু। বাহিৰৰ পৰা দেখিবলৈ যাক ভাল লাগে ভিতৰৰ মানুহজন হয়তো তেনেকুৱা নহ'বও পাৰে। আজি পাৰ হৈ যোৱা সেই ধুমুহা জাকক এবাৰ স্মৰণ কৰিলে নিয়তিয়ে। যি ধুমুহাই হাড়ে হাড়ে বোৱাই নিছিল এখনি অপমানৰ নৈ আৰু যি নৈত আছিল তেজৰ সম্পৰ্কৰ, আপোনজনৰ।

এখনি অতি পিছপৰা গাঁৱৰ নিম্নশ্ৰেণীৰ পৰিয়ালৰ এগৰাকী স্নেহদীপ্ত মাতৃ আছিল নিয়তি। যদিও তাই ল'ৰা-ছোৱালী কেইটাৰ মুখনিলৈ চাই সকলো বাধা বিঘিনি নেওচি আগবাঢ়ি যাব বিচাৰিছিল, কিন্তু তাইৰ গিৰিয়েকৰ বাবে এয়া সম্ভৱ হৈ উঠা নাছিল। আচলতে এগৰাকী মাতৃ বা পত্নী হিচাবে নিয়তি সুখী নাছিল। সৰুতেই ঘৰৰ বাধ্যত পৰি নিয়তি বিয়াত বহিছিল মাত্ৰ ১৪ বছৰ বয়সত। যিটো সময়ত ছোৱালীয়ে কিশোৰীকালত ভৰিহে দিয়ে সেই সময়তে বিয়াত বহি নিয়তিয়ে বিয়াৰ পিছদিনাখনেও পৰিলা এজনীৰ পিছে পিছে দৌৰি ফুৰিছিল। গতিকে সেই সময়ত বিয়া বোলা শব্দটোৰ মাহাত্ম্য উপলব্ধি কৰিব নোৱাৰা নিয়তিয়ে বিচাৰিছিল মেখেলা চাদৰৰ বিপৰীতে ফ্ৰক্ পিন্ধি সমনীয়াৰ লগত একেলগে স্কুললৈ গৈ শিক্ষা গ্ৰহণ কৰাটো। কিন্তু নিয়তিৰ ভাব কল্পনাত ঘ ে পেলাই এদিন তাইৰ কোলাত জাপি দিয়া হৈছিল এজনী নৱজাতকৰ। সেই মাতৃত্ব লাভ কৰাৰ দিনাখনৰে পৰা মচি দিছিল নিয়তিয়ে হৃদয়ত আঁকি আঁকি থোৱা বং বিৰঙৰ অদ্ভুত সপোনবোৰ। এনেকৈয়ে বিশ বছৰতে তিনিটা সন্তানৰ মাতৃ হৈ অকণো শান্তি পোৱা নাছিল তাই গিৰিয়েকৰ পৰা। ফুলকুমলীয়া জীৱনত সকলোৱে মন বোলা বস্তুটোক আৱদ্ধ কৰি ৰখাটো বৰ জটিল। সেয়ে হয়তো নিয়তিয়ে বিচাৰিছিল তাইৰ জীৱনলৈ এজাক শীতল জোনাকৰ আগমন। যিয়ে তাইক সদায় পোহৰাই ৰাখি সুখ শান্তি সকলো প্ৰদান কৰিব। অনাগত সময়ত নিয়তিৰ এই আশা পূৰণ নহ'ল যদিও গিৰিয়েক তাইৰ ওপৰত ভীষণ সন্দেহবাদী হৈ পৰিল। সন্দেহক জন্মহে দিব পাৰি ইয়াৰ নাশ কোনো কালতে হৈ নুঠে। এই সন্দেহৰ বাবেই নিয়তিৰ জীৱনলৈ কাল এন্ধাৰ নামি আহিল। কোনো সময়তেই কোনো কথাতেই তাই গিৰিয়েকক সন্তুষ্ট কৰিব নোৱাৰা হ'ল। গিৰিয়েকে ৰাতি ৰাতি মদ খায় আহি তাইৰ ওপৰত শাৰীৰিক আৰু মানসিক অত্যাচাৰ চলাবলৈ ধৰিলে। এনেকৈয়ে নিয়তিৰ জীৱনৰ ৩৫ টা বছৰ পাৰ হৈ গ'ল, প্ৰবল ধুমুহা গাজনিৰ মাজেৰে। কিন্তু তাই এতিয়ালৈ জীয়াই আছে একমাত্ৰ ল'ৰা ছোৱালী কেইটাৰ কৰুণ মুখকেইখনলৈ চাই চাই। তাই যদি আত্মহত্যা কৰে তেন্তে কি হ'ব সিহঁতৰ। কণ কণ শিশু কেইটা মাতৃহাৰা হ'ব। সমনীয়া কিছুমানে সিহঁতক মা-মৰীয়া বুলি তাচ্ছিল্য কৰিব। দেউতাকৰ শাসনৰ বশৱৰ্তী হৈ হয়তো সিহঁতে সিহঁতৰ উজ্বল ভৱিষ্যত ধ্বংস কৰিব। তাৰ পিছত ? তাৰ পিছত জানো তাইৰ মৃতপ্ৰায় আত্মাই শান্তি পাব? সেয়েহে দুচকুত অসীম সাহস আৰু ধৈৰ্য্য শক্তি বুকুত বান্ধি লৈ তাই আজিলৈ জীয়াই আছে। কিন্তু হঠাতে তাই এটা সিদ্ধান্ত লৈ পেলালে।

ল'ৰা-ছোৱালী কেইটাৰ অভাৱ অভিযোগ ঘৰখনত লাগতিয়াল কেইপদমান সামগ্ৰীৰ অভাৱ নিয়তি য়ে পূৰণ কৰিবৰ বাবে তাইৰ নিজাকৈ কিছু টকাৰ ধাৰ লাগিলে। গিৰিয়েকে চাউল-দাইলখিনিৰ যোগান ধৰাৰ বাহিৰে বাহিৰা খৰচ পাতি ঘৰখনত নিদিয়ে। ল'ৰা ছোৱালীকেইটাৰ সু-স্বাস্থ্যৰ বাবে নিয়তিৰ চকুত টোপনি নোহা হ'ল। ল'ৰা ছোৱালী কেইটা ডাঙৰ হৈ আহি থকা বাবেও তাইৰ ভীষণ চিন্তা। যিমানে জনা বুজা হৈ আহে সিমানে খৰচৰ মাত্ৰা বাঢ়িব। অৱশ্যে সিহঁতক তাই সকলোতকৈ ওপৰত ৰাখিব নিবিচাৰে বা নোৱাৰেও। তথাপিতো ভাত কেইটাৰ বাহিৰে সিহঁতৰ বাৰু চাহ একাপ খাবৰ মন নাযায়নে? স্কুলৰ নোট বহীখন শেষ হ'লে আকৌ এখন নতুন বহী নালাগিব নে? কলম, পেঞ্চিলৰ লগতে চাবোন, চেম্পু, তেল ইত্যাদিবোৰো সিহঁতে মাকক কৰিহে কয়, দেউতাকক ক'বলৈ ভয় কৰে। দেউতাকক সিহঁতে কৈছিল, দেউতাকে কয়, মই যদি চাবোন, তেল নোহোৱাকৈ চলিব পাৰিছো তহঁতে কিয় নোৱাৰিবিহঁক। দেউতাকৰ কথাত সিহঁতে অন্য একো ক'বলৈ সাহস নকৰে। শেষত গৈ গৈ মাকৰ ওচৰত খোপনি পাতে। মাকে সিহঁতৰ অভাৱ বুজিবলৈ চেষ্টা কৰে, কিন্তু কি কৰিব তাই? এনেকৈয়ে এদিন তাই ঋণ কৰিব লগাত পৰিছিল। তাই ভাবিছিল ধাৰ এদিন লাগিব এদিন পৰিশোধ হ'ব। দেউতাকে চাবোন নোহোৱাকৈ

চলিলে বুলি...নো ডেকা ছোৱালীকেইটাক চাবোন তেলৰ প্ৰয়োজন নহয় নে? কিন্তু যেতিয়া তাই মাহৰ পিছত সুদ কেইটাও দিব নোৱাৰা হ'ল এনেকৈ তাইৰ টকাৰ ঋণৰ হাৰ বাঢ়ি গৈ থাকিল। এদিন তাই তাইৰ দুখৰ কথা সৰু ভনীয়েক ৰেখাক কোৱাত ৰেখাই সিহঁতৰ ঘৰলৈ এদিন মাতিলে। ৰেখাই কৈছিল— সিহঁত থকা ঠাইত কামৰ অভাব নাই। যি কামেই কৰা নাযাওক কিয় তাৰ বিনিময় ভাল দিয়ে। ইপিনে ৰেখা থাকে শ্বিলঙত, গতিকে নিয়তিয়ে যায়েই বা কেনেকৈ। তাতে ল'ৰা ছোৱালীকেইটাক এৰি তাইৰ যাবলৈ ইচ্ছা যোৱা নাছিল, কিন্তু ধাৰৰ কথা ভাবিও তাই ভয় কৰে। অৱশেষত ল'ৰা ছোৱালী কেইটাক বুজাই বঢ়াই সিহঁতৰো মত একেটাই শুনি তাই এতিয়া যাবলৈ ওলাল শ্বিলং অভিমুখে। যাবৰ দিনা ল'ৰা ছোৱালী কেইটাৰ চকুত চকুপানী দেখি তাইৰ মাতৃ হৃদয় কান্দি উঠিছিল। যাবলৈ মত যোৱা নাছিল যদিও ছোৱালী কেইজনীৰ বুজনিত তাই গৈছিল তেজৰ সম্পৰ্কৰ হাত ধৰি। নিয়তিয়ে ভাবিছিল তাই যদি অন্তত তিনিমাহ কাম কৰি দিব পাৰে তেন্তে তাইৰ ধাৰ সমূলি নাশ হ'ব, তাৰ পিছত ঘৰলৈ আহি ল'ৰা ছোৱালী কেইটাৰ মুখনি চায়েই পাৰ কৰি দিব আগন্তুক সময়বোৰ। কিন্তু নিয়তিৰ জীৱনলৈ যি ধুমুহা আহিল তাই সেই ধুমুহা জাকৰ কথা কোনো কালতে পাহৰি যাব নোৱাৰে।

ঘৰখনৰ মায়া মোহত বন্দী নিয়তিয়ে সেই মায়া মোহৰ পৰা আঁতৰি আহি ভনীয়েকৰ ঘৰত তাইৰ নিজৰ ঘৰখনৰ লগতে ল'ৰা ছোৱালী কেইটাৰ কথাই ভাবি থাকিল। দিন ৰাতি তাই সিহঁতক মনত পেলাই কান্দি কাটি থাকিল। বৰ বেছি নহ'লেও সৰু কাম এটাতে নিয়তিয়ে সোমাই ল'লে।

দিন বাগৰাৰ লগে লগে তাইৰ কামৰ প্ৰতিও মন নবহা হৈ আহে। তেতিয়া তাইৰ ভনীয়েক ৰেখাই বুজিবলৈ চেষ্টা নকৰি আবোল তাবোল বকি ধমকি দিয়ে। এনেকৈ নিয়তিক মাতি নি ৰেখাই দেখিব নোৱাৰা হ'ল। ডাঙৰ বুলি বিচাৰ নকৰি যিহকে পায় তিহকে গালি গালাজ পাৰি নিয়তিক আমনি দিব ধৰিলে, সহজ-সৰল মনৰ নিয়তিয়ে ৰেখাৰ অপমানজনিত ব্যৱহাৰত মৰ্মান্তিক আঘাত পায় ৰেখাৰ ঘৰৰ পৰা এদিন অন্য কোনো কামৰ সন্ধানত নিয়তিয়ে ৰেখাৰ ঘৰৰ পৰা ওলাই যাবলৈ বাধ্য হৈ পৰে। নিয়তি যোৱাৰ এমাহ পিছৰে পৰা ৰেখাই সময় সুযোগ বুজি নিয়তিক নানা কটু বাক্য শুনাবলৈ ধৰিছিল। ৰেখাই কৈছিল, তই ধৰত যা, তোক মই মাতি আনিবই নালাগিছিল। তই অহাৰে পৰা মোৰ ঘৰত ফুটা কড়ি এটাও নথকা হ'ল। এমাহে বহি বহি যিমান পাৰো খুৱালো, গতিকে এতিয়া গুচি যা। তোৰ ইমান ধাৰ বুলি জনা হ'লে মই কেতিয়াও তোক নামাতিলোহেঁতেন। মোৰ খাই খাই বিন্দাছ থাকিম বুলি ভাবিছ। এনেধৰণৰ কথাবোৰে নিয়তিক অসুস্থ কৰি তুলিলে। একেলগে ডাঙৰ-দীঘল হোৱা একে পিতৃ-মাতৃৰ সন্তান হৈয়ো ৰেখাৰ মুখৰ পৰা এনে শব্দ ওলাব পাৰে বুলি নিয়তিয়ে কাহানিও ভৱা নাছিল। তাতোকৈ অতি মৰ্মান্তিক আছিল সেইদিনা, যিদিনা ৰেখাই বায়েক নিয়তিৰ গালত পূৰ্ণহতীয়া দুটা চৰ সোধাইছিল। নিয়তিয়ে ৰেখাৰ ঘৰৰ পৰা ঘৰলৈ আহিব নিবিচাৰি তাতেই তাই অন্য কাম এটা বিচাৰি লৈছিল। কিন্তু সেই ঠাইতেই থাকি নিয়তিয়ে কাম কৰাটো ৰেখাই বিচৰা নাছিল। সেইবাবে নিয়তিয়ে ৰেখাৰ ঘৰৰ পৰা দহ হেজাৰ টকা নিয়তিয়ে চোৰ কৰা বুলি মিছা ফাঁকি দি গোটেই চহৰখনতেই নিয়তিৰ বদনাম ৰচিছিল। তথাপিতো কিন্তু নিয়তিয়ে হাৰ মানি ঘৰলৈ অহা নাছিল। তাতেই তাই নিগাজিকৈ থাকিবৰ বাবে কম এটা বিচাৰিছিল আৰু অতি মৰমৰ, এগৰাকী আঢ্যৱন্ত মহিলাক তাই লগ পায় তাইৰ দুখৰ কথা, ৰেখাৰ কথা সকলো ভাঙি পাতি কৈছিল। তেতিয়া সেই মহিলা গৰাকীয়ে নিয়তিক ঘৰলৈ লৈ গৈ এটা ধুনীয়া সুন্দৰ কোঠাত থাকিবলৈ দিছিল। নিয়তিয়ে তাইৰ যিখিনি কাপোৰ কানি আছিল নিবৰ বাবে ৰেখাৰ ঘৰলৈ আহিছিল। ৰেখাই নিয়তিক মৰমৰ আৰু শ্ৰদ্ধাৰ স্বাক্ষৰ স্বৰূপে তাইক উপহাৰ দিছিল দুটা চৰ। নিয়তিয়ে তেতিয়াও ৰেখাক মুখেৰে একো নক'লে, কাৰণ নিয়তিয়ে জানে, একমাত্ৰ ৰেখাৰ সাহসত তাই ল'ৰা-ছোৱালীৰে পৰিবৃত ঘৰখন এৰি কেইটামান টকাৰ বাবেই কাম বিচাৰি আহি এইখিনি পাইছেহি। এই অজান ঠাইত ৰেখাৰ বাহিৰেনো তাইৰ আপোন মানুহ কোন আছে? গতিকে ৰেখাই তাইক মাৰিলেও ঠাট্টা-তাচ্ছিল্য কৰিলেও ৰেখাই তাইৰ আপোন, তেজৰ। নিয়তিৰ কাকুতি-মিনতিত ৰেখাই কাপোৰৰ বেগটো দলিয়াই দিছিল। নিয়তিয়ে চকুলো টুকি টুকি খোজ পেলাইছিল অচিনা ঠাইখনত সহায়ৰ এখন হাত বিচাৰি। য'ত পোৱা যাব অলপ আশ্ৰয়ৰ থল। নিয়তিয়ে যেতিয়া সেই মহিলা গৰাকীৰ ঘৰত আহি কাম কৰিবৰ বাবে বাট বুলিছিল তেতিয়াও তাইৰ সন্মুখত আহি ভাঁহি থাকিছিল ল'ৰা-ছোৱালীকেইটাৰ চিঞৰ, হাঁহি-ধেমালি। তাতেও নিয়তিৰ কামত মন বহা নাছিল, য'ত সকলো অচিনাকি মানুহ, অচিনাকি পৰিবেশ। কিন্তু সেই মহিলা গৰাকীয়ে নিয়তিক নিজৰ ছোৱালীৰ দৰে মৰম আদৰ কৰি ৰাখিছিল, খোৱা-বোৱাতো যত্ন লৈছিল; যিদৰে লৈছিল নিয়তিক মাকে বা নিয়তিয়ে লয় তাইৰ ল'ৰা-ছোৱালী কেইটাক।

অৱশেষত তিনিমাহ পিছত নিয়তিয়ে ঘৰ বুলি বাট বুলিছিল ল'ৰা-ছোৱালী কেইটাৰ ভৱিষ্যত হাতত লৈ। এগৰাকী ছোৱালী বিয়া দিয়াৰ সময়ত মাতৃ হৃদয়ে যেনেকৈ কান্দি উঠে তেনেকৈয়ে কান্দিছিল সেই মহিলাগৰাকীয়ে। ঠিক শকুন্তলাৰ বিদায় দিনৰ সময়ত কণ্ব মুনিয়ে উচুপি উঠাৰ দৰে। নিয়তিয়েও বুকুত বান্ধি লৈ আহিছিল মাতৃত্বৰ স্নেহৰ এবুকু মৰম আৰু আবেগৰ লগতে হৃদয়ৰ সম্পৰ্কৰ তেজ এটুকুৰা। যি তেজে মচি দিব পাৰে দুখৰ পাহাৰ। যি তেজে কঢ়িয়াই লৈ ফুৰে এষাৰি বাক্য—

'তেজৰ সম্পৰ্কতকৈ হৃদয়ৰ সম্পৰ্ক বহুত ডাঙৰ... বহুত... বহুত...।'■

উপহাৰ

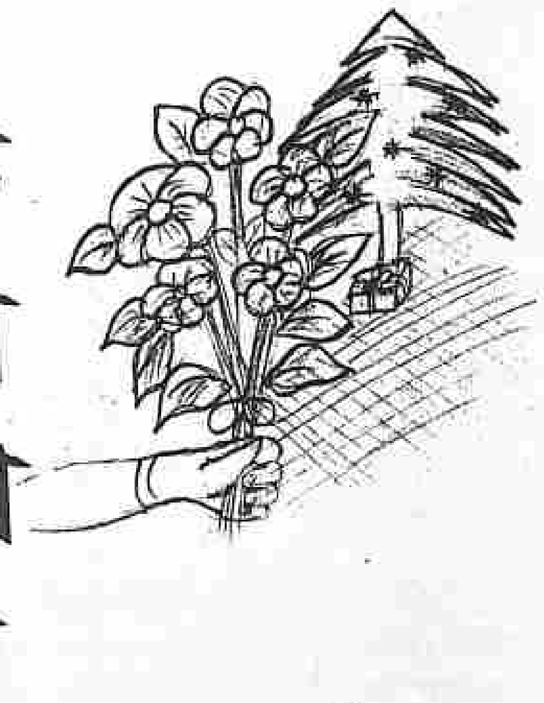

✍ ৰশ্মিউল চুলতানা
স্নাতক, ৫ম ষাণ্মাসিক

জেঠ মহীয়া প্ৰখৰ ৰ'দত ঘামি জামি অহা ৰিণাজৰ মুখখন কিন্তু ৰঙীণ হৈয়ে আছে। কিবা এক পৰম আনন্দ তাইৰ মনত লাগি আছে। কাপোৰ সাজ সলাই তাই মোমায়েকহঁতৰ আগফালৰ বাৰান্দাখনত বহি ল'লে। এজাক জুৰ মলয়াই তাইৰ দেহটো শীতল কৰি পেলালে। আগফালৰ ফুলনিত ফুলবোৰ জাতিষ্কাৰ হৈ ফুলিছে। গম নোপোৱাকৈয়ে তাই উঠি গৈ ফুলবোৰৰ ওচৰ পালে। ফুলি থকা ধুনীয়া ফুলবোৰ দেখি তাইৰ মুখৰ পৰা এটি মিচিকিয়া হাঁহি নিগৰি গ'ল। সঁচাকৈয়ে মন ভাল হৈ থাকিলে প্ৰকৃতিৰ বিনন্দীয়া পৰিবেশে বৰকৈ আপ্লুত কৰে।

আজি তিনি বছৰৰ পিছত ৰিণাজ (ৰোজ) মোমায়েকহঁতৰ ঘৰলৈ আহিছে। বহুত সলনি হৈছে ঠাইখনৰ, আজি প্ৰথমবাৰ অকলে আহিছে তাই। আইতাকে চাগে ভাবিছে- আমাৰ কণমানি নাতিনীজনী সঁচাকৈয়ে ডাঙৰ হৈছে।

তাইতো ডাঙৰ মানুহ হৈছেই কাৰোবাৰ প্ৰেমত পৰি মনটো বাংচালী পখিলী হৈ পৰিছে। বাৰে বাৰে উৰা মাৰিছে তাইৰ পাখী লগা মনটো প্ৰিয়জনৰ ওচৰলৈ।

ৰোজ চৰবত গিলাচ খাই লোৱাহিচোন- আইতাকে মতাত আইতাকৰ ওচৰত বহি ক'লে- জানা আইতা তোমাৰ হাতৰ চৰবত গিলাচৰ বহুত প্ৰয়োজন হৈছিল কিন্তু মই অনুভৱ কৰাই নাছিলো। তাইৰ কথাত আইতাক আচৰিত হোৱা দেখি তাই অলপ অপ্ৰস্তুত হৈ কথা সলাই ক'লে আজি মোৰ জন্মদিন যদিও তোমালৈ মনত পৰাত আহি গ'লোঁ। আইতাকে ক'লে ভালেই কৰিছা এইবাৰ মই তোমাক ধুনীয়া উপহাৰ এটি দিম। আইতাকৰ হাত দুখনত ধৰি তাই ক'লে- আইতা তোমাক দেখিলো আৰু তোমাৰ এই মৰমবোৰ জানো উপহাৰ নহয়। মই ভাবো কাৰোবাৰ মৰম আন্তৰিকতাবোৰতকৈ একোৱে ডাঙৰ উপহাৰ হ'ব নোৱাৰে। মই আজি বহুত সুখী আইতা বহুত, বহুত, তাই আইতাকৰ ডিঙিত সাৱটি ধৰিলে। হঠাৎ তাইৰ মুখখন ম্লান হৈ গ'ল। কিবা এটা মনত পৰাৰ দৰে তাই দৌৰি গৈ তাই লৈ অহা বেগটো খুলি চালে আৰু বিচৰা বস্তুটো ঠিকেই বিচাৰি পালে। পলকতে আনন্দত উতলা হৈ থকা তাইৰ মুখখন ক'লা পৰি গ'ল। বিষাদত, এক অনাকাংক্ষিত ভয়ত হৃদয়খন মোচোকা খাই গ'ল। তাই হাতত লৈ থকা বেগটোত বিচাৰি চোৱা আঙঠিটো তাইয়ে তাইৰ মৃন্ময়ক জন্মদিনত উপহাৰ দিছিল। আজি ৰিণাজৰ জন্মদিনৰ দিনাই কিয় সি বেগটোত কি আনিছা চাওঁ বুলি কৈ মনে মনে আঙঠিটো ঘূৰাই দিলে??? তাইৰ মৰম ভালপোৱাৰ উপহাৰটো ঘূৰাই দি কিয় অপমান কৰিলে। তাইৰ চকুপানীৰে হাতত লৈ থকা আঙঠিটো জিলিকি উঠিল।

আজি ৰিণাজৰ জন্মদিন বাবে কেইদিন মান ধৰি আঁতৰি আঁতৰি থকা মৃন্ময়ে লগ পাব বিচাৰিছে। যোৱাকালিলৈ শোকাতুৰ হৈ থকা মনটো ৰাতিপুৱাৰে পৰা সেইবাবে ভাল হৈ আছিল। মৃন্ময়ক লগ পোৱাৰ আশাত মনটো ব্যাকুল হৈ আছিল। তাতে আকৌ সি নিজেই লগ পাব বিচৰাত বেছি ভাল লাগিল। ৰাতিপুৱা তাক কৈছিল- তোমাক আজি লগ পোৱাৰ মন মোৰো আছে কিন্তু এটা চৰ্তত লগ কৰিম তুমি মোৰ বাবে একো উপহাৰ আনিব নোৱাৰিবা। মোৰ বাবে তুমিয়েই উপহাৰ। মৃন্ময়ে তাইৰ কথা এজন একান্ত বাধ্য ল'ৰাৰ দৰে মানি ল'লে। ৰিণাজ মোমায়েকহঁতৰ ঘৰত যোৱাৰ ৰাস্তাত মৃন্ময়ক লগ পালে। তাইৰ এনে লাগে যেন এইজনে তাইৰ সপোনৰ কোঁৱৰ যি কাষত থাকিলে বুকুখন ভৰি পৰে। তাই সদায় জোকোৱাৰ দৰে আজিও মৃন্ময়ক জোকালে আৰু শকত হৈছা দেখোন পেটটো ওলাই গৈছে তোমাৰ; কিন্তু আচৰিত। লাগিবলৈ চেলু বিচাৰি থকা ল'ৰাটোৱে আজি একো প্ৰত্যুত্তৰ নিদি নাহেকৈ উস বুলি ক'লে। তাৰ কথাবোৰত আজি তাই কিবা এক নিৰাশা অনুভৱ কৰিলে তথাপি বৰ বেছি গুৰুত্ব নিদিলে কাৰণ মৃন্ময়ে তাই দিয়া আঙঠিটো পিন্ধি আছে। তালৈ তাইৰ আন্তৰিকতা বাঢ়ি যায়। তাৰ হাতখনত ধৰিবলৈ লওঁতেই সি উচাট মাৰি বেগটো চাও তোমাৰ বুলিয়েই হয়তো আঙঠিটো ঘূৰাই দিলে আৰু তাই একো গমকেই নাপালে। গাড়ী এখন অহাত তাই যাবলৈ ওলাল। মৃন্ময়ে আগবঢ়াই

দিয়াৰ কথা ক'লে কিন্তু তাই মৃন্ময়ৰ কষ্ট হ'ব বুলি ভাবি অকলে পাবিম বুলি গুচি গ'ল। তাইক বিদায় দিবলৈ সি হাতখন জোকাৰিলে, তেতিয়া বিণাজে তাৰ হাতত আঙঠিটো নেদেখিলে যদিও বিশেষ ভাবিবলৈ নহ'ল। গাড়ীখনত মনটো তাক লৈ উধাও হ'বলৈ ধৰিলে। প্ৰেমৰ ৰাগীত উন্মনা হৈ তাই মোমায়েকহঁতৰ ঘৰ পাইছে। এখন সপোনৰ ৰাজ্যত মৃন্ময়ক লৈ বিণাজ ঘূৰি ফুৰিছে। কিন্তু এতিয়া সি ঘূৰাই দিয়া উপহাৰটোৰে কি বুজাব বিচাৰিছে? তাইৰ চিএগৰি কান্দিবৰ মন গ'ল।

বিণাজ আৰু মৃন্ময়ৰ ভালপোৱা প্ৰায় এবছৰ হ'ল- দুয়ো দুয়োকে ভালকৈ বুজা হৈ পৰিছে। কেইদিনমান আগতে যোৱা তাৰ জন্মদিনত মৃন্ময়ক আঙঠিটো উপহাৰ দি কৈছিল- আজিৰ দিনটো সদায় স্মৰণীয় হৈ ৰ'ব। যদি মই কেতিয়াবা তোমাৰ জন্মদিনত কাষত থাকিব নোৱাৰো তেতিয়া এই আঙঠিটোৱে মোৰ কথা সোঁৱৰাব। সি তাইৰ খৰচৰ কথা ভাবি ল'ব বিচৰা নাছিল কিন্তু তাই ইমান কষ্টৰে টিউচন কৰি তাৰ বাবে উপহাৰটো কিনিছে ন'লৈ পাৰেনে? কিন্তু আজি কি হ'ল কিয় মনে মনে বেগত ভৰাই দিলে মৃন্ময়ে আঙঠিটো। নে তাই তাৰপৰা উপহাৰ নোলোৱা বাবে ঘূৰাই দিলে নে অন্য কিবা। তাইৰ মূৰটো আচন্দ্ৰাই কৰিবলৈ ধৰিলে।

ভাবত বিভোৰ হৈ থাকোতেই বিণাজৰ ফোনটো বাজিল, সিফালৰ পৰা মৃন্ময়ৰ কণ্ঠ— বোজ গৈ পাইছানে? হেল্ল'। বোজ শুনিছানে তুমি? অ' মন আহি পাইছো আৰু বেগত এমুঠি বিষাদ বিচাৰি পালো তুমি কিয় মোৰ মৰমৰ উপহাৰটো ঘূৰাই দিলা? মন জানা মই কিমান দুখ পাইছো! মৃন্ময়ে কৈ গ'ল— বোজ মোক ক্ষমা কৰিবা, মই তোমাৰ সপোনবোৰ পূৰণ কৰিব নোৱাৰিম, মই বাধ্য। তুমি বহুত ভাল ছোৱালী কিন্তু মোৰ ঘৰত তোমাৰ মোৰ সম্পৰ্কৰ কথা গম পাইছে আৰু তোমাক পাহৰিব দিছে। তোমাক আমাৰ ঘৰৰ বোৱাৰী কৰি কেতিয়াও নানে, গতিকে এতিয়াই তোমাৰ ভালৰ বাবে এই সম্পৰ্কটো শেষ হোৱা ভাল। আমি যিহেতু এতিয়া পঢ়ি আছো পিছত কি হয় নাজানো। তোমাক লগ পাওঁতেই কম বুলি ভাবিছিলো কিন্তু তোমাৰ ভালপোৱাক অৱমাননা কৰাৰ সাহস মোৰ নহ'ল। মইও তোমাক ভাল পাওঁ বোজ কিন্তু মই বাধ্য।

বিণাজৰ মাতটো থোকা-থুকি হ'ল, ওলাই অহা কান্দোনটো বৰ জোৰেৰে হেঁচুকি কি কাৰণ সোধাত ক'লে- ফেমেলি ষ্টেটাচ নিমিলে। তাই বুজাব চেষ্টা কৰিলে কিন্তু বুজিব নিবিচাৰিলে জানো কোনোবাই কাৰোবাক বুজাব পাৰে। সি আঁতৰি গ'ল আচৰিত ধৰণে। তাই নিৰ্বাক হৈ পৰিল। মন পখিলীৰ পাখি ছিগি গ'ল। হাতত লৈ থকা আঙঠিটো খুব জোৰেৰে মুঠি মাৰি ধৰিলে যেন গোটেই সৰ্বশৰীৰত বিদ্যুৎ সঞ্চাৰিত হৈ আছে। দুচকুত ভৰ বাৰিষা নামিল। তাই কেতিয়াও সপোনতো ভৰা নাছিল মৰমেৰে দিয়া স্বপ্নময়ী এই উপহাৰটোৱে তাইক ইমান আঘাত দিব বুলি। তাই বহি পৰিল একে ঠাইতে বহু সময় নিৰ্জীৱ হৈ।

পিছফালৰ পৰা কোনোবা অহাৰ উমান পালে বিণাজে। মামীয়েক আহিছে মৰমৰ ভাগিনীয়েক জনীক ভাত খাব মাতিব। বোজে ভাল পোৱা খাদ্য বনাইছে মামীয়েকে। মামীয়েকে আহি তাইৰ মূৰত হাত থৈ ক'লে- বোজ ব'লা মাজনী ভাত খাইল'বা-আহা ভাত বাঢ়িছো। গৈছো বলক মামী (আপুনি আগ বাঢ়কচোন বুলি তাই বেগটোৰ বস্তুবোৰ সামৰি কৰি থকা দেখুৱালে মামীয়েকৰ ফালে নোচোৱাকৈ। চকুপানীবোৰ ঢাকিবলৈ ইয়াত কৈ আৰু উত্তম উপায় নাছিল তাইৰ সেই মুহূৰ্তত। কিন্তু ভাত খাব তাই, তাই এতিয়া ভাত খাব পাৰিব জানো। নাখালে কি ভাবিব? অলপ আগলৈ আনন্দত মতলীয়া হৈ থকা ছোৱালীজনীক এতিয়া এইটো ৰূপত দেখিলে কি ভাবিব মামীয়েকে-আইতাকে। আকৌ কান্দোন ওলাই আহিল। নাজানে আৰু কিমান এনেকৈ কান্দিব লাগিব। বিষাদৰ টোপালবোৰে তিয়াই দিলে তাইৰ হৃদয়। নিজকে সংযত কৰি মনৰ ধুমুহা জাকক লুকুৱাই আগুৱাই যাবলৈ সাহসেৰে এখোজ আগুৱাই দিলে বিণাজে। ■

■ ■ ■

এয়েতো জীৱন

✍ নাজিৰা বেগম
স্নাতকোত্তৰ, ৩য় ষাণ্মাসিক

কণমানি পৰুৱাটো ব্যস্ত গাঁতটো খন্দাত। যিমান পাৰি সিমান সোনকালে কামটো শেষ কৰিব লাগে। গাঁতটো খন্দা হ'লে খাদ্য বিচাৰি যাব লাগিব। প্ৰাণটাকি কামটোত লাগি পৰিছে। তাৰ আগত যিয়েই বাধা আহিছে তাকেই আঁতৰাই পেলাইছে। তাৰ মুখত থকা দাঁত দুটাই তাৰ অস্ত্ৰ। বীৰ লাচিতৰ দৰেই একে উদ্যম, একেই শক্তি। কিন্তু নিজেই বুজি পোৱা নাই যে তাৰ সফলতাৰ সৈতে কাৰোবাৰ ধ্বংসও জড়িত থাকিব পাৰে।

কোঠাটোৰ এচুকত এখন সৰু কাঠৰ টেবুল। তাৰ ওপৰত সৰু অথচ সুন্দৰ মাটিৰ টাব এটা। কোঠাটো পৰিপাটিকৈ সজোৱা হৈছে। টাবটোত ৰুৱা আছে সৰু সৰু শুভ্ৰ ফুলৰ পুলি। গা-গছ অংশত পাত কম, ফুল বেছি। পাতবোৰ সৰু সৰু ঘূৰণীয়া আকৃতিৰ। ফুলগছজোপা ফুলিলে বৰ ধুনীয়া দেখি। তাৰ মন মতলীয়া গোন্ধটোৱে কোঠাটোক অনন্য মাত্ৰা প্ৰদান কৰিছে। গৰাকীয়ে নিতৌ পুৱা-গধূলি সাৰ-পানী দি চোৱা-চিতা কৰে। ব্যথিতজনেও ফুলপাহৰ গোন্ধলৈ শোক পাহৰে।

এই ফুলজোপাৰ গুৰিতে পৰুৱাটোৱে গাঁতটো খান্দি আছে। এয়া হ'ব তাৰ নতুন বাসস্থান। কিন্তু যিমানেই কামটো আগবাঢ়িছে, সিমানেই ফুলজোপাই কষ্ট পাইছে। একেটা টাবৰ মাটিতেই কাৰোবাৰ ঘৰ গঢ়িব, কাৰোবাৰ ভাগিব। জোৰ যাৰ মুলুক তাৰ। এই সংসাৰত জীয়াই থাকি আগবাঢ়িবলৈ হ'লে কাৰোবাৰ সাফল্যৰ চিৰি বগাই আগবাঢ়িব লাগিব।

গৰাকীয়ে ফুলজোপাক টাবটোত ৰুই তাক কোঠালিত ঠাই দিছিল। ফুলজোপাই সাৰ পানী পাই লহপহকৈ এদিন ফুলিবলৈ লৈছিল। তাৰ সৌন্দৰ্য আৰু সুবাসে প্ৰত্যেককে মোহিত কৰিছিল। সুবাসে আমোল মোলাই আছিল কোঠাটো। দিন বাগৰিছিল, হাতৰ মুঠিত থকা বালিৰ দৰে। কিন্তু পৰুৱাটোৰ আগমনে তাৰ সুখৰ দিনবোৰৰ অন্ত পেলালে। লগে লগে আৰম্ভ হ'ল তাৰ মৃত্যুৰ সৈতে ৰণ। দিনৰ দিনটো যুঁজি যুঁজি আবেলিলৈ ভাগৰি পৰিল। জীৱন সংগ্ৰামত কাৰোবাৰ জয়, কাৰোবাৰ পৰাজয় হয়। তাৰ দুখ লাগিল অকালতে গৰাকীক এৰি যাব লগা হোৱাত। মনৰ দুখতে পৰুৱাটোক পাৰে মানে শাও দিলে।

আনফালে পৰুৱাটোৰ গাত তত্ নাইকিয়া হৈছে। আবেলি হওঁ হওঁ কাম বহুত বাকী। কামটোত তাৰ কষ্টও হৈছে। ফুলজোপাৰ মকৰাজাল সদৃশ শিপা ফালি আগবাঢ়িব লগা হৈছে। যিকোনো কাম এটা কৰোতে কিমান কষ্ট সেয়া কৰোঁতাইহে বুজে। পিছে অনাগত সুখৰ উপলব্ধিয়ে তাক পাহৰাই পেলায়। সেই সুখৰ প্ৰাপ্তিত ভাগৰেও প্ৰেৰণা যোগায়। সিও ভাগৰি যায় কিন্তু পিছ মুহূৰ্ততে দুগুণ উৎসাহেৰে লাগি যায়। এই ঘৰটি সম্পূৰ্ণ হোৱা মুহূৰ্তলৈ জীৱনৰ এক স্মৰণীয় মুহূৰ্ত হ'ব। অৱশেষত সি সফল হ'ল। তাৰ ওঁঠত সাফল্যৰ হাঁহি বিৰিঙিল। মাৰাথান দৌৰৰ শেষত শান্তিৰ উশাহ। নিজকে বিশ্ববিজয়ী যেন অনুভৱ হ'ল। জীয়াই থকাৰ প্ৰাথমিকতাৰ এটা উপাদান তাৰ বাবে সাজু। এতিয়া খাদ্যৰ সন্ধান কৰিব লাগিব। ভোক যে লাগিছে এতিয়াহে তাৰ মনলৈ আহিছে। সাউৎকৈ উৰি যোৱাৰ দৰে গ'ল।

ফুলজোপাই কষ্ট পাইছে। শিপাবোৰ কাটি দিয়াত খাদ্য গ্ৰহণ কৰিব পৰা নাই। উশাহো খৰতকীয়া হৈছে। প্ৰাণ উৰি যাওঁ উৰি যাওঁ। আজিৰ পৰা সি তাৰ সুবাসেৰে কাকো মতলীয়া কৰিব নোৱাৰে। কি যে তাৰ কপাল। তাৰ ভাগ্যত এনে মৃত্যুহে লিখা আছিলনে বাৰু! কষ্ট হৈছে, বহুত কষ্ট। দীঘলকৈ উশাহ লোৱাৰ চেষ্টা কৰিছে। হয়তো তাৰ হাতত থকা শেষ সময়কণও টুটি আহিছে। তাৰ সন্মুখত এতিয়া মাথো এন্ধাৰ।

পৰুৱাটোৱে নাচি-বাগি উভতিছে। গধূলি নহওঁতেই গাঁতটোত সোমাব লাগিব। লগত আছে নিশাটোৰ আহাৰ। আজি তাৰ বাবে খুবেই আনন্দৰ দিন। পিছে টাবটোৰ ওচৰ পাই মনটো জয় পৰি গ'ল। সি নিজৰ চকুকেই বিশ্বাস কৰিব পৰা নাই। এয়া কি? ফুলজোপা মৰহি গ'ল কিয়? কিমান যে সপোন বুকুত বান্ধি ঘৰটো সাজিছিল। খাদ্যৰ সন্ধানত গৈ ভাগৰি আহি তাঁৰডালত পৰি কিছু সময় বিশ্ৰাম ল'ব। অকলশৰীয়া পৰত দুয়ো একেলগে মিলি দুয়ো সুখ-দুখৰ কথা পাতিব। উমলি-জামলি সুখে সন্তোষে দুয়ো দিন কটাব। তাৰ বুকুখনত এটা অজান শোকে হেঁচি ধৰিলে। ওলাই আহিল খোজা চকুপানী ভিতৰতে বৈ গ'ল। সি তাৰ ভুল বুজি পালে। তাৰ অজানিতে কৰা এই ভুলৰ কোনো ক্ষমা নাই। নিজৰ সুখৰ বাবে আনৰ জীৱন কাঢ়ি লোৱাৰ তাৰ অধিকাৰ নাই। বিষণ্ণ বদনে সি আঁতৰি গ'ল। বহু দেৰিলৈকে অনাই বনাই ঘূৰি থাকিল। এটা দোষী দোষী ভাবে তাক আঁৰৰি ৰাখিলে। ক'ত পায় সি শান্তি? হয়তো এয়াই জীৱন। কেতিয়াবা হাঁহি পিছ মুহূৰ্তত কান্দোন। সংসাৰৰ জীৱন যুঁজত কোনোবাই হাঁহে, কোনোবাই কান্দে। এই সুখ-দুখ, হাঁহি-কান্দোনৰ সমষ্টিয়েই জীৱন। এয়াই জীৱন...। ■

আজিৰ নৱ প্ৰজন্ম আৰু এক অনুভৱ

✍ চন্দ্ৰামিতা শৰ্মা
উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ

মানুহ সমাজপ্ৰিয়। মানুহে সমাজখনক যথেষ্ট গুৰুত্বসহকাৰে মানি চলি প্ৰতিজন ব্যক্তিৰ মাজত সন্মানৰ পাত্ৰ হিচাপে জীয়াই থাকিবলৈ বিচাৰে। সমাজ এখনত শিশুৰ পৰা আৰম্ভ কৰি বৃদ্ধজনলৈ সকলোৱে বাস কৰে। সমাজখনৰ এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ অংশ হৈছে যুৱক-যুৱতীসকল। বৰ্তমানৰ যুৱক যুৱতীসকল বা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল হৈছে দেশৰ ভৱিষ্যত নাগৰিক। গতিকে বৰ্তমানৰ প্ৰায়ভাগ আলোচনাৰ কেন্দ্ৰবিন্দু হৈ পৰিছে বৰ্তমান এই নৱপ্ৰজন্ম।

যুৱশক্তি মহাশক্তি। ইয়াক সমাজৰ প্ৰধান চালিকাশক্তি বুলি অভিহিত কৰিব পাৰোঁ। কিন্তু, বৰ্তমান সময়ত যুৱশক্তিয়ে নিজৰ শক্তিৰ প্ৰতি, নিজৰ সামৰ্থ্যৰ প্ৰতি অজ্ঞ হৈ ভুল ধাৰণাৰ বশৱৰ্তী হৈ উচ্ছৃংখল আৰু নিশকতীয়া পথলৈ গতি কৰিছে। বৰ্তমানৰ যুৱ প্ৰজন্মৰ অস্থিৰ চিন্তা-চৰ্চাই দেশৰ প্ৰগতিত যেন ঋণাত্মক প্ৰভাৱ পেলাইছে। বৰ্তমান নৱ প্ৰজন্মই জাকজমকীয়া আধুনিকতাক আদৰিব গৈ শৃংখলাহীন জীৱন যাপন কৰিছে, অপসংস্কৃতিত বিলীন হৈছে আৰু দুৰ্নীতিৰ মেৰপাকত বান্ধ খাইছে। তেওঁলোকে নিজৰ অজানিতে নিজকে ধ্বংসৰ গৰাহলৈ ঠেলি দিছে। বৰ্তমানৰ যুৱ প্ৰজন্মই শাৰীৰিক, মানসিক আৰু বৌদ্ধিক দিশত কিমানখিনি সুস্থ বিকাশ সাধন কৰিব পাৰিছে, সেয়া আলোচনাৰ বিষয়।

অৱশ্যে এইটো কোৱা ভুল হ'ব যে, নৱ প্ৰজন্মৰ এশ শতাংশই বিপথে পৰিচালিত হৈছে। ইয়াৰ মাজতো দুই এচামে নিজৰ বিবেকেৰে সুস্থ চিন্তাৰে সময়ৰ লগত খোজ মিলাবলৈ চেষ্টা কৰিছে। এশ শতাংশৰ নব্বৈ শতাংশই কিন্তু নিজৰ সভ্যতা-সংস্কৃতি পাহৰি পশ্চিমীয়া সভ্যতা সংস্কৃতিক আঁকোৱালি লৈছে। আমি পশ্চিমীয়া সভ্যতা সংস্কৃতিৰ ঋণাত্মক দিশখিনি আওকাণ কৰি জাকজমকতাত উটি গৈ নিজক আল্ট্ৰা মডাৰ্ণ হিচাপে সজাই তোলাৰ প্ৰয়াস কৰিছো। বৰ্তমানৰ নৱ প্ৰজন্মৰ মাজতো নিজৰ সংস্কৃতিক ভালপোৱা, দায়িত্বশীল এচাম আছে, যিয়ে অসমৰ সংস্কৃতিক এক নতুন ৰূপ দি বিশ্বৰ দৰবাৰত দাঙি ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে। অৱশ্যে অকল যুৱ প্ৰজন্মক দোষাৰোপ কৰিলেই নহ'ব; তাৰ বাবে কিছু পৰিমাণে দায়ী অভিভাৱক তথা সমাজৰ জ্যেষ্ঠসকলো। অভিভাৱকে সৰুৰে পৰাই সন্তানক লোক-সংস্কৃতিৰ জ্ঞান দিয়াৰ প্ৰয়াস কৰা উচিত। সন্তানক ইংৰাজী মাধ্যমৰ স্কুলত দি অভিভাৱকসকল নিশ্চিত হয় যে, তেওঁৰ সন্তানক এখন ভাল স্কুলত দিছে, পিছলৈ এজন সংস্কৃতিৱান ব্যক্তি হ'ব। কিন্তু যাৰ ফলত তেওঁৰ সন্তানে অসমীয়া ক'বলৈ টান পায়, নাজানে। গতিকে, হয়তো এটা সময়ত এনে হ'ব যে, আল্ট্ৰা মডাৰ্ণ হোৱাৰ অভিনৱ নাটকত ব্যস্ত থকা এইচাম প্ৰজন্মক আমাৰ পৰম্পৰাগত খাদ্য, সাজ পোছাকৰ লগত চিনাকি কৰি দিবলৈ মিউজিয়ামলৈ নিব লাগিব। আজিৰ যুৱক-যুৱতীৰ মাজত পিজ্জা, চিকেন বিৰিয়ানিৰ সোৱাদ নোপোৱাজন চুকৰ ভেকুলী, ব্ৰেণ্ডেড কাপোৰ নিপিন্ধাজনৰ বাবে ই এক লজ্জাজনক কথা, পালচাৰ লৈ কলেজলৈ আহিব নোৱাৰাটো বৰ হতাশাৰ বিষয়। আজিকালি স্কুলত পঢ়া ল'ৰা-ছোৱালীৰ হাতে হাতে মোবাইল। কলেজত হয়তো আইডেণ্টিটি কাৰ্ড আনিবলৈ পাহৰিব, কিন্তু মোবাইল ফোন নোহোৱাকৈ কলেজলৈ অহাটো লাজৰ বিষয়। ধনীচামৰ কথা বেলেগ; কিন্তু বাইক, মোবাইল কিনি দিয়াৰ নামত দুখীয়া পিতৃ-মাতৃয়ে চকুৰে সৰিয়হ ফুল দেখে। কেৱল বাইকখন বা মোবাইটো কিনি দিলেই নহ'ব, তাৰ লগে লগে সমান্তালভাৱে পেট্ৰ'ল তথা ৰিচাৰ্জ কাৰ্ড, মেছেজ পেক, নেট পেকৰ নামত পইচা দি থাকিব লাগিব। বৰ্তমানৰ যুৱ-প্ৰজন্ম বা নৱ প্ৰজন্মৰ বাবে মোবাইল, বাইক, লেপটপ, ক্লাব, ৰেষ্টোৰা, শ্বপিংমল, চিনেমা হ'ল আজি যেন জীৱনৰ অত্যাৱশ্যকীয় উপাদান।

কম্পিউটাৰ, লেপটপ, মোবাইলে যুৱক-যুৱতীক সমাজমুখী কৰি তোলাৰ বিপৰীতে ব্যক্তিকেন্দ্ৰীক কৰি তুলিছে। আমি ওচৰ চুবুৰীয়াৰ পূজা পাৰ্বণলৈ যাব ভাল নাপাওঁ, আত্মীয় কুটুম্বৰ বিয়া সবাহলৈ যাবলৈ আমাৰ সময় নাথাকে, এইবোৰ আউটডেটেড কাম। বৰং তাৰ সলনি নিজৰ কোঠাত আৰামত বহি লৈ ফেচবুক কৰাটো আমাৰ পচন্দৰ কাম। আমাৰ মন বেয়া লাগিলে মা, দাদা, বাইদেউক কোৱাৰ বিপৰীতে ফেচবুকত Status দিওঁ "Feeling Sad"....। এই সমূহে যেন আমাক যান্ত্ৰিকতাৰ পৃথিৱীত বেছিকৈ অগ্ৰসৰ কৰাই আছে। তদুপৰি মোবাইলৰ মেছেজ পদ্ধতিটোত আমি শব্দসমূহ চুটি চুটি ৰূপত ব্যৱহাৰ কৰোঁ; উদাহৰণ স্বৰূপে But টো সম্পূৰ্ণকৈ নিলিখি লিখোঁ— Bt এইসমূহে ইংৰাজী আৰু অসমীয়া ভাষাৰ ওপৰত বিৰূপ প্ৰভাৱ পেলোৱাৰ লগতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ পৰীক্ষাৰ বহীতো নঞৰ্থক প্ৰভাৱ পেলোৱা বুলি বাতৰি কাকতত প্ৰকাশ পাইছে।

সকলো কাৰ্যৰে কাৰণ থাকে। গতিকে নিঃসন্দেহে আজিৰ যুৱ প্ৰজন্ম বিপথে পৰিচালিত হোৱাৰ আঁৰত বহুতো কাৰণ লুকাই আছে। বৰ্তমানৰ এই প্ৰজন্মৰ উচ্ছৃংখলতাৰ বাবে প্ৰকৃততে দোষী কোন। এই নৱ প্ৰজন্মক উচ্ছৃংখল বুলি কৈছে; কিন্তু এই প্ৰজন্মক উচ্ছৃংখল, শৃংখলাহীন কৰি তোলাত অৰিহণা যোগাইছে সমাজৰ জ্যেষ্ঠ লোকসকলে। বিভিন্ন মন্ত্ৰী আমোলা, উকীল-হাকিম, ডাক্তৰ, বিখ্যাত অভিনেতা ইত্যাদিয়ে যেন আজিৰ প্ৰজন্মক দুৰ্নীতি বা কেলেংকাৰীৰ মেৰপাকত বন্দী কৰিছে। তদুপৰি বৰ্তমানৰ জ্বলন্ত নিবনুৱা সমস্যাৰ বাবেও যুৱক-যুৱতীসকলে নানা অসৎ কামত লিপ্ত হোৱা দেখা যায়। সেয়ে যুৱ প্ৰজন্মক শুদ্ধ বা সৎপথেৰে অগ্ৰসৰ কৰাবলৈ হ'লে সমাজৰ জ্যেষ্ঠসকলে পথ দেখুৱাব লাগিব। সমাজৰ প্ৰতিজন ব্যক্তিৰে উমৈহতীয়া প্ৰচেষ্টাত সমাজৰ দুৰ্নীতি, কেলেংকাৰী পৰিহাৰ কৰি সমাজখন নিকা বা পৰিষ্কাৰ কৰি তুলি নৱ প্ৰজন্মক ধনাত্মক বিকাশৰ পথত আৰোহণ কৰাব পাৰিলেহে সমাজৰ তথা দেশৰ উন্নতি হ'ব। ■

■ ■ ■

'মই সংগ্ৰামহীন কল্পনাই কৰিব নোৱাৰো সংগ্ৰমা আৰু সংঘাত মোৰ জীৱনৰ শ্বাস-প্ৰশ্বাস।"

— কলম্বাছ

'যি সাফল্যৰ প্ৰতিক্ৰিয়া পিছলৈ বেয়া হয় সেই সাফল্য পৰাজয়ৰ সমতুল্য।'

— ৰক ফাউকুড

'অন্ধ শক্তিৰ দ্বাৰা পৰিচালিত হোৱাতকৈ যুক্তিৰ দ্বাৰা পৰিচালিত হ'লে বেছি লাভৱান হ'ব পাৰি।'

—সাদুক

'অতি সাধাৰণ শ্ৰেণীৰ মানুহ হ'লেও জ্ঞানীজনে অতিথি সৎকাৰ কৰে।'

— বাল্মীকি

ভাৱনাৰ ব্যৰ্থ হেঁপাহ

✍ শান্তি কলিতা
স্নাতক, ৫ম ষাণ্মাসিক

ঘৰখনৰ পৰিস্থিতি দেখিয়েই তাইৰ কিবা এটা কৰাৰ হেঁপাহ। কিন্তু কি কৰিব তাই। মাক দেউতাকৰ ঘৰখন চলোৱাৰ যি কাহিল অৱস্থা, সেই অৱস্থাত তাই যে কিবা এটা কৰিব লাগে তাৰেই সংকেত দি আছে মন মগজুৱে।

সোণাপুৰ গাঁওখনৰ অতি দৰিদ্ৰ হ'ল নগেনহঁতৰ পৰিয়ালটো। পৰিয়ালটোত ৬ জনকৈ ব্যক্তি নগেনৰ মাক, নগেন, নগেনৰ পত্নী আৰু তেওঁলোকৰ তিনিজনীকৈ ছোৱালী শান্তি, সান্ত্বনা আৰু শেৱালি। পৰিয়ালটোৱে যে পুত্ৰ এজনৰ অভাৱ অনুভৱ কৰে সেই কথা বুজিব পাৰি। নগেনৰ কৰ্ম-সংস্থাপন বুলিবলৈ একোৱে নাই, মানুহজন খুব এলেহুৱা প্ৰকৃতিৰ। কোনোমতে ঘৰৰ পিছফালৰ মাটি ডোখৰত নগেনৰ পত্নী উৰ্মিলা আৰু সি কিবা কিবি বতৰৰ শাক-পাচলিৰ খেতি কৰি ঘৰখন চলাই আছে। শস্যবোৰ কেতিয়াবা লাগে কেতিয়াবা নালাগেও, তাতে আকৌ যথেষ্ট পৰিমাণে বৰষুণ হ'লে পানীৰ দোং বান্ধে। পানীয়ে সকলো নষ্ট কৰি দিয়াৰ ফলত ঘৰখনত পানীত হাঁহ নচৰা অৱস্থা হয়। যদিও দুই চাৰিটা বাৰীখনত লাগে উৰ্মিলাইহে বজাৰলৈ লৈ যাব লাগে, নগেনৰ হেনো লাজ লাগে। উৰ্মিলাই গুদ্-গুদায় গুচি যায় বজাৰলৈ। মতাটো থকাতে তাই এনেকৈ বজাৰলৈ অহা দেখি দুই চাৰিজনে তাইক নগেনৰ বিষয়ে নোসোধা নহয়, তাই অসুখ বিসুখ কিবা এটা কৈ হাত সাৰি আহিব বিচাৰে। অৱশ্যে নগেনৰ স্বভাৱৰ বিষয়ে গাঁওখনৰ সকলোৱে জানেই। এনেকৈয়ে উৰ্মিলাই অশেষ কষ্ট কৰি ছোৱালী কেইজনীক পঢ়ুৱাই আছে। শান্তিয়ে এইবাৰ ডিগ্ৰী প্ৰথম বাৰ্ষিকত নাম লগাইছে। সান্ত্বনাই উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বাৰ্ষিকত আৰু শেৱালিয়ে নৱম শ্ৰেণীত পঢ়ি আছে। যদিহে শান্তি আৰু সান্ত্বনাৰ নামভৰ্ত্তিৰ মাচুল দিব লগা হ'লহেঁতেন তেতিয়া হয়তো সিহঁতৰ শিক্ষা ইয়াতেই সমাপ্তি হ'লহেঁতেন। নগেনৰতো সিহঁতলৈ কাণসাৰ নায়েই, উৰ্মিলাই অকলেই কি কৰিলেহেঁতেন? ইপিনে ঘৰখনৰ অভাৱৰ বাবেই উৰ্মিলাৰ বহু ঠাইত কিছু টকাৰ ধাৰ লাগিছে। নগেনৰ আজিকালি বহুতো পৰিৱৰ্তন হ'ল। আগতে এটুপিও নোখোৱা মানুহজনে এতিয়া অত্যন্ত পৰিমাণে মদ্যপান কৰি ৰাতি ৰাতি ঘৰলৈ আহে। এইবোৰ দেখি শুনি উৰ্মিলাৰ দুখে পাৰ নোপোৱা হ'ল। তাই বজাৰৰ পৰা অহা'লেকে পদুলিমুখত নগেনে বাট চাই থাকে, অহা মাত্ৰেই তাইৰ পৰা কাঢ়ি টকা কেইটামান লৈ যায়, ঘৰখনত চাউল-দাইলৰ, নিমখ-তেলৰ পিনে আতেই বা নাতেই। ছোৱালী কেইজনীবো বাপেকক এনেকৈ দেখিলে ধৈৰ্য্যচ্যুতি হেৰাই যায়। যাৰতো গাভৰু ছোৱালী, সিহঁত খাব নোপোৱা হ'লেও কিবা মান সন্মান নাইনে। বাপেকে এনেকৈ খায় বাটে ঘাটে পৰি থকা দেখি কোনোবা গাঁৱৰে ডেকা ল'ৰাই উঠাই আনি যেতিয়া সিহঁতৰ নাম ধৰি ধৰি পদুলি মুখৰ পৰাই চিঞৰিব ধৰে তেতিয়া বাৰু সিহঁতৰ লাজ নালাগেনে? বাপেকক সিহঁতে পাৰে মানে বুজায় কিন্তু বাপেকে সিহঁতৰ কথা শুনিলেহে। নগেনে সিহঁতলৈ চাই কয়, 'তহঁতে মোক জ্ঞান দিব আহিছ? বাপেৰৰ ওপৰত কথা ক'ব। শিক্ষা লৈ বাপেৰক কেনেকৈ সন্মান কৰিব লাগে নিশিকিলিহঁক। বাপেকৰ কথাত সিহঁতৰ কাণ-মূৰ গৰম হৈ যায়। এনেকুৱা মানুহক আৰু বুজাব পাৰিনে, ভাল কথা ক'লেও কালহে হয়গৈ। অৱশেষত সিহঁতে মনে মনে ৰয়।

কোনোবাদিনাখন আকৌ বাপেকৰ উৎপাত বেছিহে হয়। পৰীক্ষাৰ সময়ত বিশেষকৈ উৎপাত বেছি হয়। সিহঁতে একেটা কোঠাতে পঢ়ি থাকে আৰু তালৈকে মাক-দেউতাকৰ ৰণখনৰ ঠাই সলনি হৈ আহে। সিহঁতৰ চকু চল্চলীয়া হৈ উঠে। দেউতাকে সিহঁতক গালি গালাজ পাৰিব ধৰে, নানা ধৰণৰ প্ৰশ্ন কৰি ব্যতিব্যস্ত কৰি তোলে। যদিহে সিহঁতে বাপেকক উত্তৰ দিব নোৱাৰে তেন্তে সিহঁতৰ কিতাপ-বহী গৈ চোতাল পায়গৈ। বাপেকৰ অত্যাচাৰত চকুলো টুকি টুকি তিনিওগৰাকীয়ে আকৌ ফালি ছিৰি যোৱা কিতাপ বহীবোৰ বুকুৰ মাজত লৈ দেউতাকে নেদেখাকৈ লুকাই থৈ দিয়ে। সিহঁতৰ আশা সিহঁতে এদিন সফল হ'বই, মানুহ হ'বই। মাকৰ কৰ্মযোগী দুই হাতক এদিন জিৰণি দিবই।

শান্তিয়ে ডিগ্ৰী প্ৰথম ষাণ্মাসিকত ওচৰৰে মহাবিদ্যালয় এখনত নাম লগালে। বুকুত অযুত আশাৰ বেঙণি লৈ পঢ়িবৰ বাবে প্ৰতিজ্ঞা ল'লে। কিন্তু তাইৰ লগত এখনো কিতাপ নাই। সকলো ছোৱালীৰে হাতে হাতে কিতাপবোৰ দেখি দেখি তাই জনা হৈছে কোনখন কিতাপৰ কি নাম। মাকে আনি দিয়া বহীখন আৰু কলমটো লৈয়ে তাই কলেজলৈ অহা যোৱা কৰে। মেজৰ হিচাপে তাই ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিষয়টোকে বাছি লৈছে। ইফালে পৰীক্ষা আহি ওচৰ পাওঁ পাওঁ হৈছেই, তাই এতিয়া কি কৰে। সিহঁতৰ কলেজৰ লাইব্ৰেৰীত কিতাপ আছে যদিও 'মেইন বুক' এখনো নাই। অৱশেষত তাই পৰীক্ষালৈ বাকী থকা কেইদিন লাইব্ৰেৰীত পঢ়িয়েই পাৰ কৰিলে।

উৰ্মিলাই দুহাত সাৰটি বহি বৰষুণজাক এৰালৈ বাট চাই আছে। কেইবাদিনো ধৰি বৰষুণ দি থকাৰ বাবে বাৰীখনত যিকেইটা ফচল আছিল সিকেইটাও বেয়া হৈ গৈছে। তাই কি কৰিব কি নকৰিব একো উবাদিহ পোৱা নাই। ঘৰখনত খাবলৈও চাউল কেইটাৰ বাহিৰে একো নাই। ওচৰৰ দোকানখনৰ পৰাও কেইপদমান বস্তু বাকীত আনি পইচা দিয়া নাই বাবে এতিয়া গ'লেও নিদিয়ে। অৱশ্যে ক'ৰবাৰ পৰা খুজি মাগি আনি যদি দোকানৰ বাকীখিনি দিয়া যায় আকৌ যে নতুনকৈ বাকী দিব তাত সন্দেহ আছে। কিন্তু কি কৰিব তাই? দুখীয়া নিচলা মানুহক ভগৱানে জানো কোনোবাদিনা চকু মেলি চাই? দুখীয়া মানুহ এনে অৱস্থা চাই ভগৱানেও হয়তো ৰঙহে পায়। সান্ত্বনাও নতুনকৈ কলেজত গৈছে, শান্তি যোৱা কলেজখনতেই। তাইৰো কিতাপ-বহীৰ বাবে একেই কাহিল অৱস্থা। আনকি গাঁৱৰ সিটো মূৰৰ মৌজাদাৰহঁতৰ ঘৰৰ পৰাহে সৰু জীয়েক নেহাই দুবছৰ ধৰি পিন্ধা ইউনিফৰ্মযোৰ সান্ত্বনাৰ মাকে আনি দিছে। অলপ ডাঙৰ হৈছে যদিও সান্ত্বনাৰ তালৈ ভ্ৰূক্ষেপ নাই, তায়োতো সকলো ছোৱালীৰ দৰেই একেটা কাপোৰকে পিন্ধিছে।

শান্তিৰ প্ৰথম বাৰ্ষিকৰ পৰীক্ষা ধুমুহা বৰষুণৰ মাজেৰে পাৰ হ'ল। পৰীক্ষা তাইৰ বেছি ভাল নহ'ল, মেজৰৰ অলপ মাৰ্ক উঠিব পাৰে কিন্তু জেনেৰেলত একেবাৰে বেয়া। সাধাৰণ বিষয়কেইটা চাবলৈ তাই পঢ়িবলৈ কিতাপেই নাপালে। এতিয়া আহিল শান্তিৰ দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক পোৱাৰ ভিন্ন আনন্দ, কিন্তু এই আনন্দৰ ভিতৰতে তিৰবিৰাই থাকিল এক যন্ত্ৰণা। মাকক তাই এইবাৰ এখন হ'লেও কিতাপ লাগিব বুলি সকীয়াই দিলে। মাকে অলপ আশাৰ বেঙণি দিও নিদিওকৈ দি থ'লে।

পৰীক্ষাবোৰ যে বৰ সোনকালেই আহি পায়। তাতে চাৰি নে পাঁচ মাহৰহে ডিফাৰেন্স। তাইৰ পৰীক্ষালৈ এমাহ থাকোতে মাকে কাৰোবাৰ পৰা ধাৰ কৰি আনি টকা দুশ তাইৰ হাতত দিলে। তাইৰ অলপ আশাৰ সঞ্চাৰ হ'ল যদিও তাইৰ মনত পৰিল, মেজৰৰ প্ৰথম কাকতখনৰ কিতাপখনৰ দাম দুশ পঁচিশ টকা আৰু দ্বিতীয়খনৰ দাম দুশ আশী টকা। তথাপিতো তাই টকা দুশ থৈ দিলে আশাৰ পোহৰ কৰি বহীখনৰ মাজত অতি আলফুলে।

গধূলি গভীৰ হৈ আহিবলৈ ধৰিছিল, তেনেতে পদুলিৰ পৰা গাঁৱৰ ৰমেনে শান্তিৰ নাম ধৰি চিঞৰিব ধৰিলে। উৰ্মিলাই গৈ তাক কি হৈছে বুলি সোধাত সি কিবা-কিবি একে উশাহে উৰ্মিলাক কৈ দৌৰ দিলে। মাকে সৰগ পৰা মানুহৰ দৰে একে ঠাইতেই থাকি কিছুসময় পিছত মাটিত পৰি যোৱা দেখি শান্তিয়ে দৌৰি গৈ মাকক কি হ'ল বুলি সুধিলে। মাকে দেউতাকক কোনোবাই বৰ বেয়াকৈ আঘাত কৰা বুলি ক'লে আৰু দেউতাক বৰ্তমান তিনিআলিৰ ৰাস্তাত পৰি আছে। মাকে বিৰ্বিৰাব ধৰিলে। এতিয়া কি কৰোঁ, হাতত টকা এটাও নাই, ডাক্তৰৰ ওচৰলৈ সোনকালে নিবই লাগে হেনো, তেজ গৈ আছে। শান্তিৰ দেউতাকৰ ওপৰত ভীষণ খং উঠিলে যদিও তাই দৌৰি গৈ বহীখনৰ মাজত আলফুলে থকা টকা দুশ আনি মাকৰ হাতত দিলে। শান্তিৰ ভাৱনাৰ অন্তিম হেঁপাহো ঈশ্বৰে কাঢ়ি নিলে। ■

■ ■ ■

ভুল ঠাইৰ মানুহজন

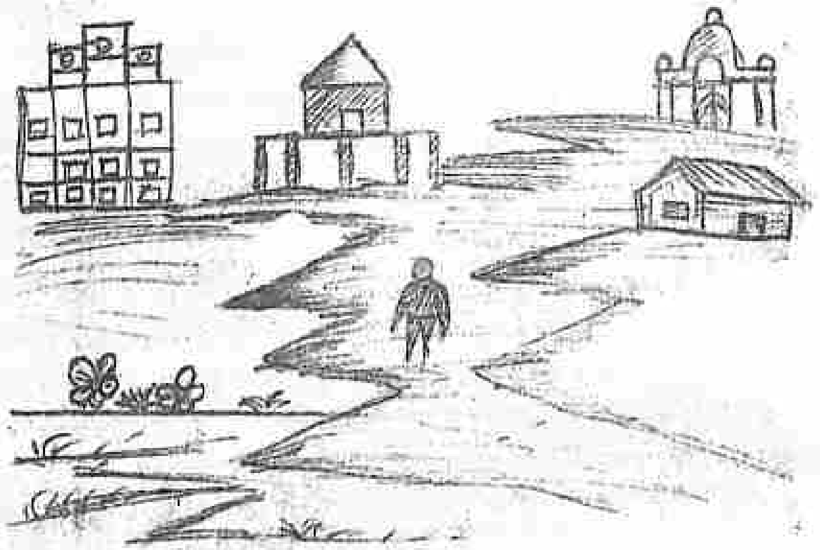

✍ চন্দ্ৰানী কলিতা
স্নাতক, ৫ম ষাণ্মাসিক

অত্তগামী সূৰ্য্যৰ দেশৰ পৰা অহা সন্ধিয়াৰ ঠেঁচা বতাহজাকৰ মাজতেই লগ পাইছিলো মানুহজনক। সেই আবেলিটো মোৰ কাৰণে জীৱনৰ স্মৃতি হৈ ৰ'ল। ঠেঁচা বতাহজাকে কঢ়িয়াই অনা শীতল কণিকা মোৰ গোটেই জীৱনৰ বাবে দেহত স্থিত হৈ পৰিল। সেই সময়খিনি আৰু সেই মানুহজনেই পৰিবৰ্তন কৰিলে মোৰ জীৱনৰ গতিপথ।

এটি সতেজ আবেলি, বিয়পিছে তাৰ কিৰণ। ঠেঁচা বতাহজাকে লাহে লাহে মোৰ চুলিখিনি কোবাই আছে। কেৱাজনেও বহিব পৰা পকীৰ বেঞ্চখনত বহি ক্ষন্তেকৰ বাবে হ'লেও অনুভৱ কৰিছো নিসংগতা। ঠিক সেই সময়তেই আহি সংগ দিয়াৰ বাবে মানুহজনক অন্তৰেৰে ওলগ জনালোঁ। মানুহজনে মোৰ পৰা নাতিদূৰত বহি সন্মুখলৈ দৃষ্টি নিক্ষেপ কৰি থকা বাবে ময়ো সেইফালে চালোঁ। সঁচাকৈয়ে ইমান আমেজময় দৃশ্যটো মোৰ চকুতেই পৰা নাছিল। থোপা-থোপে ফুলি থকা নানাবিধ ৰঙৰ ফুলেৰে এখন বিশাল বাগিচা। গোটেইখন যেন মুকুতাৰ পাহাৰ। ঠেঁচা বতাহজাকে সেই ফুলবোৰক থপিয়াই থপিয়াই দূৰলৈ উৰুৱাই নিছে। অস্তগামী আকাশৰ পৰাহে যেন তৰাবোৰ ধৰালৈ সৰি পৰিছে। মই এই ৰোমাঞ্চকৰ মুহূৰ্ত্তটো ভালদৰেই উপভোগ কৰিলোঁ। মানুহজনেও হয়তো হৃদয়ত সুখৰ মাদকতা কিছু অনুভৱ কৰিছে, মানুহজনে এবাৰ মোৰ ফালে চাই আকৌ সেই ফুলবোৰত দৃষ্টি ৰাখিলে। এজন প্ৰকৃতিপ্ৰেমী মানুহৰ সংগ পাই ময়ো অজানিতেই মানুহজনৰ ফালে চালোঁ। মানুহজনে উঠি আহি মোৰ অৱশমান ওচৰতে বহি পৰিল। মই সামান্য সংকুচিত হৈ পৰিলো যদিও সেইভাৱ মানুহজনৰ ওচৰত প্ৰকাশ কৰিব নিবিচাৰিলো। মানুহজনে মোক প্ৰকৃতি সম্পৰ্কে কিছুমান সুমধুৰ মন্তব্য দিলে। মানুহজনৰ লগত কথা পাতি ময়ো বুজিব পাৰিলো মানুহজন যথেষ্ট প্ৰকৃতিপ্ৰেমী। সময় আৰু স্থান সাপেক্ষে মানুহৰ বয়সৰ লগত কোনো বাধা নাথাকে। গতিকে মানুহ জনৰ কথা আৰু সহজ সৰল ব্যক্তিত্বলৈ মোৰ সংকোচ ভাব নাহিল। আমাৰ কথা সম্পৰ্কত মই বুজি পালো মানুহজনে কবিতাও লিখে। মোৰ আগতেই তেখেতে ধুনীয়া কবিতা এটি আবৃত্তি কৰি শুনালে। তেখেতৰ কবিতাৰ ভাব ভাষা মোৰ খুবেই ভাল লাগিল। অৱশেষত এন্ধাৰে চৌদিশ আৱৰি ধৰাৰ আগতেই মই আহিবলৈ উদ্যত হ'লো। মই অহাৰ পিছতো মানুহজনে তাত বহি থাকিল। হয়তো মানুহজনে আন্ধাৰৰ স'তেও কথা পাতিব জানে নিৰ্হঁতৰ ভাষাৰে।

অন্তৰৰ ভাববোৰ একান্ত আবেগেৰে জনাবলৈও মানুহে মানুহ বিচাৰে। ময়ো মোৰ ভাববোৰ মানুহজনৰ আগত নিসংকোচভাৱে উজাৰি আহি পাতল পাতল অনুভৱ কৰিলোঁ। মই এনে এজন মানুহেই জীৱনলৈ অহাতো বিচাৰি আছিলোঁ। যিজনে মোক বুজি পায়, মোৰ সৃষ্টিক সন্মান কৰে, প্ৰেৰণা দিয়ে অথবা শিৰত ৰাখে আশীৰ্বাদ পুষ্ট হাত এখন। তেনে মানুহ এজনক হঠাতে লগ পাই কেনেকৈনো পাহৰি যাব পাৰো। প্ৰথম প্ৰেৰণাদায়ক ব্যক্তিজনক বিস্মৃতি হ'ব দিব কেতিয়াও নোৱাৰি।

পিছদিনাখন মই আকৌ সেই ফুলনিবাৰীখনলৈ গ'লোঁ। আচলতে মই সদায়েই তালৈ গৈ আবেলি বহি থাকোঁ। এইটো মোৰ অভ্যাসত পৰিণত হৈছে। তালৈ গৈ পাহৰা যায় নিজৰ দুখ-শোক কিছুমান। আজিৰ ডেকাদীৰ দৰেই আধুনিক হৈয়ো মই গছৰপাতৰ মাজেৰে দেখা জোনৰ দৰে আঁৰত নিজকে ৰাখি ভাল পাওঁ। সেইবাবেই তালৈ গৈ মই অকলশৰে বহি কথা পাতি থাকো ফুল বিলাকৰ লগত। নিৰ্জন আৰু নিৰল ঠাইখিনি মোৰ অতিকৈ আপোন। আজি কালি ফুলৰ লগতো মই কথা পাতিব জানো। ফুলৰ ভাষাও বুজি পাওঁ। ফুলৰ কলিয়ে মোক বাল্যকালৰ কথা কয়।

ফুলনিবাৰীলৈ গৈ মই সেই একেখিনি নিৰ্দিষ্ট ঠাইতেই বহি ল'লোঁ। মনে মনে আন্তৰিকতাৰে কামনা কৰিলো মানুহজনৰ উপস্থিতি। কিন্তু আচৰিত মানুহজন সেইদিনা নাহিল। হয়তো মানুহজন ইয়াৰে স্থানীয় নহয়। অৱশ্যে ময়ো আগতে দেখা মনত নপৰে। আগদিনাৰ পৰা মনত জাগি থকা হেঁপাহ এটাৰ ইয়াতেই অন্ত পৰিল বুলি ভাবি বেজাৰ লাগিল। মনত দোষী দোষী ভাব এটা লৈ ঘূৰিব লগা হ'ল। কাৰণ মানুহজনক অন্ততঃ ধন্যবাদ এটাও মোৰ দিয়া নহ'ল।

মই প্ৰত্যেকদিনেই ফুলনিবাৰীলৈ গৈ চৌদিশে এবাৰ দৃষ্টি পেলোৱা হ'লো। মই মোৰ চিনাকি ঠাইখনত বহি হিয়া উজাৰি কথা পাতো তাৰ বতাহৰ সৈতে। নহ'লেনো কি কৰো। মোৰ অন্তৰত গুজৰি গুমৰি থকা ভাবনাবোৰ কাৰ সৈতে ভগাই লওঁ। গতিকে বতাহ আৰু ফুলেই হৈ পৰিছিল মোৰ অন্তৰংগ বন্ধু। এনেতে মোৰ ভাবৰ এদিন যতি পৰিল। দহদিনমান পিছত মই সেই মানুহজনক আকৌ লগ পাই গ'লো সেই ঠাইখনিতেই, যি ঠাইত আমাৰ প্ৰথম দেখা দেখি হৈছিল। মানুহজনক দেখা মাত্ৰকে মই অবাক হৈ গ'লো। সেইখিনি সময়ত মই মানুহজনৰ উপস্থিতি কামনা কৰা নাছিলোঁ। হয়তো মানুহজনক আকৌ এবাৰ লগ পাম বুলিও মই আশা এৰি দিছিলোঁ। মানুহজনে মই ভালপোৱা আকাশী ৰঙৰ চোলা এটা পিন্ধি আছিল। বতাহত মানুহজনৰ চুলিখিনি কঁপি আছিল মোৰ বুকুখনৰ দৰেই। মানুহজনে মোক দেখা মাত্ৰকে হাঁহি দিলে। হাঁহিটোৰে বিষণ্ণ মেঘৰ ছাঁৰ দৰে মোৰ দৃষ্টিত নিক্ষেপ কৰিলে। অতদিনে মানুহজনক লগ পালে পাতিম বুলি ভাবি থকা কথাকেইটা মোৰ মন গহ্বৰত সোমাই পৰিল। কিন্তু মানুহজনেই মোৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, এই কেইদিন কি নতুন কবিতা লিখিলেনো। মানুহজনৰ প্ৰশ্নত মই বাক্যকৈয়ে অসংযত হ'লো, কিয়নো মানুহজনৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰ মোৰ হাতত নাই। মানুহজনক প্ৰথম লগ পাবৰ দিনাৰে পৰা মই একো এটা লিখিব পৰা নাই। তেখেতৰ সৃষ্টিৰ ওচৰত মোৰ লিখনি একেবাৰেই নগণ্য যেন লাগে। মোৰ নিস্তব্ধতাক আঁকোৱালি মানুহজনে সুধিলে মই আচলতে কি ভালপাওঁ। মই নিশ্চুপ হৈ বহি থকাটো নিবিচাৰি এইবাৰ এফালৰ পৰা কৈ গ'লো- মুকলি আকাশ, নিৰ্মল বতাহ, নদী, সমুদ্ৰ, জোনাক ইত্যাদি। মোৰ বিষয়বস্তুৰ তালিকা শুনি তেখেতে সামান্য হাঁহিলে। তাৰ পিছত মোৰফালে নোচোৱাকৈ ক'লে, তুমি ভাল, তোমাৰ বিষয়বস্তুও ভাল; তেন্তেনো তুমি কিয় কবিতাক বিসৰ্জন দিলা। মোৰ লগত তোমাৰ দৃষ্টিভঙ্গী একে নহয় বাবেইনে? মই আচৰিত হ'লো, মানুহজনে কেনেকৈ মোৰ মনৰ কথা, উপলব্ধি কৰিব পাৰিলে। লাজ লাজকৈ মই ক'লো, নাই, আচলতে কবিতাক মই একেবাৰেই বিসৰ্জন দিয়া নাই নহয়, এই কেইদিনহে লিখা নাই। মানুহজনে ক'লে, যদিহে তুমি মোৰ উপস্থিতি বিচৰা মোৰ কবিতা শুনিব বিচৰা তেন্তে তোমাৰ কবিতা লিখাটো কোনোপধোই সম্ভৱ নহ'ব। কাৰণ তুমি তোমাৰ কবিতাক উচিত মূল্য দিয়া নাই। তোমাৰ উচ্চাকাংক্ষা আছে, যোগ্যতা আছে, গতিকে তুমি ওপৰলৈ যাবলৈ চেষ্টা কৰা। মই ভাবিছিলো মোৰ পৰা তুমি কবিতা সম্পৰ্কে বহুলকৈ জানি তুমি তোমাৰ কবিতাক নতুন ছন্দ দিবা। ভাল পাবলৈ শিকিবা মানুহৰ হিয়াৰ পৰা হিয়ালৈ যাত্ৰা কৰা গানৰ সুৰবোৰ, ভালপাবা সূৰ্যই ঢালি দিয়া কিৰণত উজ্বলি উঠা চকুবোৰৰ পৰা উদ্ভাসিত হৈবোৰ। কিন্তু ..... তুমি তোমাৰ প্ৰতিভাক মোৰ বাবেই বিসৰ্জন দিবলৈ ওলোৱা বাবে মই দুঃখিত। মোৰ প্ৰতিভাৰ বাবেই তুমি তোমাৰ প্ৰতিভা ত্যাগ নকৰিবা মোৰ প্ৰতিভাতকৈ তোমাৰ প্ৰতিভাক নীচ বুলি নাভাবিবা। তোমাৰো আছে এক স্বকীয়া সৃষ্টিশীলতা।

এনেকৈয়ে সময়বোৰ গৈ থাকিল। আমাৰ মাজত থকা বয়সৰ বোলা সম্পৰ্কটোও লাহে লাহে গাঢ় হৈ গৈ থাকিল। মই তেখেতৰ সহযোগ আৰু প্ৰেৰণাত কেবাটাও কবিতা ৰচি পেলালো। প্ৰতিটো কবিতাতেই তেখেতৰ হাত নুফুৰালে কবিতাটো যেন আধৰুৱা হৈ ৰয়। তেখেতৰ ৰহণে কবিতাকেইটা বেছি সুন্দৰ কৰি তোলে। মই মানুহজনক আপুনি সম্বোধনেৰে মাতিব লৈছো। তেখেতৰ বয়সৰ চাপে খুড়া বুলি মাতিবলৈ নকয়, দাদা বা ছাৰ শব্দইও বৰ এটা ভাল নেদেখুৱায়। মই মাজে মাজে ছাৰ বুলি মাতিবলৈ লৈছিলো, যিহেতু তেখেতৰ পৰাই কিবা এটা শিকি আছো। কিন্তু তেখেতে মোক তেনেকৈ মাতিবলৈ মানা কৰিলে। অৱশেষত মই তেখেতক আপুনি বুলিয়েই মাতিবলৈ ল'লোঁ। তেখেতৰ আশীৰ্বাদপুষ্ট হাত আৰু অফুৰন্ত প্ৰেৰণাই মোৰ জীৱনৰ বস্তি পোহৰাই তুলিলে। আমাৰ মাজত মাজে মাজে লাজ অভিমান আৰু মিঠা মিঠা সৰু সুৰা কাজিয়াই আমাৰ সম্পৰ্কক জীয়াই ৰখাত সহায় কৰিলে। তেখেতেই মোক শিকালে, যেতিয়াই মন অৱসাদপূৰ্ণ হয় তেতিয়াই প্ৰকৃতিক বিশ্বস্ত সংগী কৰি ল'বলৈ। তেখেতেই কয়, নিজৰ খোজ চিনি পোৱাকৈ আগুৱাই যোৱা, তোমাৰ ভবিৰ শক্তি বিচাৰ নকৰি অস্বাভাৱিক গতিৰে আগবাঢ়া। তেখেতৰ মৰম সনা বুলনিত মোৰ দুচকুৰ পতা তিতি উঠিছিল। তেখেতৰ এনেদৰে আশীৰ্বাদপুষ্ট হাত এখন চিৰকালেই মোৰ শিৰত থকাটো মই অন্তৰেৰে কামনা কৰিছিলো। প্ৰেৰণা এনে এক শক্তি, যি বৰ সন্তৰ্পণে মানুহক উৰ্দ্ধমুখী কৰি তুলিব পাৰে। তেখেতৰ প্ৰতিটো শব্দৰ উচ্চাৰণ আছিল মোৰ কাৰণে এক বিশেষত্বপূৰ্ণ। সঁচাকৈয়ে মস্ত, ভয়, সমীহ, সহানুভূতি, বুজাবুজি আৰু জীৱনৰ সকলো সংমিশ্ৰণেহতো বন্ধুত্ব। বন্ধুত্ব যেতিয়াই বিচৰা যায় তেতিয়াই গঢ়ি উঠিব পাৰে বয়স আৰু সময়ৰ প্ৰাচীৰ নেওচি। চকুৰেই মানুহৰ প্ৰথম পৰিচয়। চকুৰেই দিয়ে বিশ্বাস আৰু বন্ধুত্বৰ নিভাঁজ অংগীকাৰ। বন্ধুত্বৰ অৰ্থ বৰ বিশাল, পৃথিৱীৰ পৰিধিয়েও চুকি নাপায়।

মানুহৰ জীৱনলৈ সমস্যা নিশ্চয় আহে। এই সমস্যা জৰ্জৰিত মনৰ কথাবোৰ কাৰোবাক ক'বলৈ পালে সকাহ পোৱা যেন লাগে। মনটো পাতল পাতল লাগে। ময়ো মোৰ সমস্যাবোৰ বাহ্যিক ৰং-ধেমালি, হাঁহি-তামাচাৰে ঢাকি ৰাখিব লাগিছিল, যেতিয়া মোৰ ওপৰত

তেনে এজন মানুহৰ অভাৱ আছিল। এতিয়া মোৰ সুখ-দুখ, সমস্যাবোৰ কাৰোবাৰ সৈতে ভগাবলৈ পাই সকাহ পাইছো। অন্ততঃ এতিয়া কোনোবাই বুজিব পাৰিছে মোৰ তেজ বঙা চকুলোৰ ভাষা।

কথাই কথাই তোমাৰ চকুপানী কিয়?
এয়াই যে মোৰ একমাত্ৰ অলংকাৰ...।
তুমিযে ইমানকৈ কান্দা, তুমিনো কি হেৰুৱাইছা?
আবেগ... মই আবেগ হেৰুৱাইছো...।

কিন্তু স্মৃতিয়েই জানো আবেগ নহয় আৰু আবেগেই ভালপোৱা? ইয়াৰ যিকোনো এটা হেৰুৱাই পেলোৱা মানেই সকলো হেৰাই যোৱা। তুমিতো হেৰায় যোৱা নাই।

...(মই আকৌ নিশ্চুপ হৈ উচুপি উঠিলো)

মই যে হেৰাই যাবই খুজিছিলো, আপুনি মোৰ জীৱনলৈ নহা হ'লে কিজানি হেৰায়েই গ'লোহেঁতেন। আপুনি বাৰু শুনিছেনে? শুনিছেনে আপুনি ধান দাই নিয়া পথাৰখনৰ ওপৰেৰে বৈ যোৱা ফাগুনী বতাহজাকৰ শব্দ? বুকুৰ মাজত বাজিছে নে মাকৰ পৰা লগ এৰা দি অহা বাট হেৰুওৱা গৰু পোৱালিৰ কান্দোন? আপোনাৰ নাকত লাগিছেনে শুকান ধূলিত বৰষুণ পৰিলে হোৱা মাটিৰ নিজস্ব গোন্ধটো? আপোনাৰ চকুত পৰিছেনে গৰু গাড়ীৰ তলত জ্বলা হাত লেমটোৰ পোহৰত অহা কুকুৰটো? চকুত পৰিছেনে বাঁহগছৰ ওপৰত বহি থকা বগলীৰ জাকটো। কাণত পৰিছেনে খেৰেৰে চোৱাঘৰৰ চালৰ ওপৰত ৰাতি বৰষুণ পৰাৰ শব্দ? কিন্তু মোৰ পৰিছে, অহৰহ এইৰোবেই মোৰ কাণৰ ওচৰত চিঞৰি থাকে অতীতলৈ ঘূৰাই লৈ যাব বিচাৰে মোক, য'ত সিঁচৰতি হৈ আছে মোৰ আজোঁ ককাৰ হাঁড়। এইবোৰৰ লগত ওমলি ওমলি হেৰুৱাই পেলাইছো মোৰ সমস্ত আবেগ।

ঃ তোমাৰ কণ্ঠ মোৰ উপলব্ধিত, যেতিয়াই বিচৰা মই তোমাৰ ওচৰত আছো। মই তোমাক হেৰাই যাবলৈ নিদিও। তোমাৰ হেৰোৱা দিনবোৰক পুনৰাবৃত্তি হ'বলৈ কেতিয়াও নিদিওঁ।

আপুনি মোৰ প্ৰেৰণা, আপোনাক মই ঠিক সময়তেই লগ পাইছোঁ।

তীব্ৰ ৰ'দ তীৰ্যক পৰিস্থিতিক আওকাণ কৰি এজাক বতাহে মোৰ নাক, কাণ সুৰ সুৰাই গ'ল। দেহ-মন অৱশ আৰু ক্লান্ত। শিমলু ফুলবোৰে তেতিয়া পশ্চিম আকাশত নিজৰ গাৰ বঙা ৰংবোৰ ছটিয়াবলৈ আৰম্ভ কৰিছে খুব সাৱধানেৰে। আমাৰ বন্ধুত্বৰ এনেকৈয়ে দুবছৰ বাগৰি গ'ল।

এই দুবছৰতে আমি হয়তো বহুত সলনি হ'লো। আজিকালি মই তেখেত অবিহনে অলপ সময়ো কটাব নোৱাৰা হ'লো, কিয় নেজানো। আগতে আবেলিটোলৈকে অপেক্ষা কৰিছিলো কিন্তু এতিয়া দিনৰ দিনটো তেখেতক লগ পালেও মনে শান্তি নাপায়। বিদায় দিব খুজিও দুচকু সেমেকি পৰে। বুকুৰ মাজত অনুভৱ কৰো অসহনীয় বেদনা। তেখেতৰো একেই অৱস্থা, যাবৰ সময়ত উভতি উভতি কিমান বাৰ যে চাব; ওচৰলৈ আকৌ আহি ক'ব-

মই যে কেৱল তোমাকেই
কেৱল তোমাকেই
মাত দিব খোজো যাবৰ পৰত
কোনেও নুশুনাকৈ
আনকি ময়ো।

তেখেতৰ হৃদয়ৰ পৰা নিৰ্গত হোৱা শক্তিশালী শব্দৰ উচ্চাৰণত মোৰ বুকু কঁপি উঠে। চেতনাৰে দৃঢ় হৈ থাকো ভৰিৰ তলৰ দুপতা মাটিতে। চকুলোৰে ধুই পেলাও মোৰ বুকুৰ কাপোৰ। কিয় এনে হৈছে মই বুজিব পৰা নাই। ক'ৰবাত কিবা ভুল হ'ল নেকি? কিন্তু অপ্ৰত্যাশিতভাৱে পোৱা প্ৰয়োজনৰ অতিৰিক্ততে মানুহৰ আনন্দ। প্ৰাপ্য আৰু ন্যায্য ধৰা-বন্ধা অধিকাৰতকৈ ওপৰঞ্চি স্বৰূপে পোৱা খিনিতহে মানুহৰ আনন্দ। এই কথা সঁচানে? মোৰ মাজে মাজে ভয় হৈছিল, আমাৰ বন্ধুত্বনো কি ফালে গতি কৰি আছে? কিন্তু মোৰ বিশ্বাস আছে মোৰ ওপৰত, তেখেতৰ ওপৰত। এই বিশ্বাস আগত ৰাখিয়েই মই পাৰ কৰি দিছিলো আৰু কত দিন। এনেতে তেখেতে কেইদিনমান ফুলনিবাৰীলৈ অহা নাছিল। মই খুউব অকলশৰীয়া অনুভৱ কৰিছিলোঁ। তেখেতৰ অনুপস্থিতিত মোৰ চকুলো টুকাৰ বাহিৰে অন্য পথ নাছিল। তেখেত মানুহজনৰ বাহিৰে মই তেখেত সম্পৰ্কে একো জনা নাছিলোঁ। আনকি তেখেতক কোনো দিনে সোধাও নাছিলোঁ। মাজে মাজে আশংকা জন্মিছিল তেখেতে পাহৰি গ'ল বুলিও, কিন্তু অপেক্ষা কৰিছিলো তেখেত এবাৰ অহালৈ। মোৰ অপেক্ষাৰ অন্তত প্ৰায় দুমাহ পিছত এদিন তেখেত আহিছিল। মই বুজাব পৰা নাছিলো মোৰ বেদনা। ভক্তৰ দুখ জানো ঈশ্বৰে পাতলাব পাৰে? ময়ো তেখেতৰ ভক্ত হৈ পৰিছিলো, তেখেত মোৰ কাৰণে ঈশ্বৰ সদৃশ। সঁচাকৈয়ে তেখেত ঈশ্বৰ নহয়নো কি? তেখেতেইতো মোক জীৱন দান দিছিল, নিসংগতাৰ সাগৰৰ পৰা ৰক্ষা কৰিছিল। লগ দিছিল, সংগ দিছিল, অকলশৰীয়া মুহূৰ্তবোৰত মোক এজন ভাল কবি ৰূপে জ্ঞান দিছিল। তেখেতক ব্যক্তিসত্বা বুলি মই মানি ল'ব নোৱাৰো আৰু নোখোজো। তেখেত পৰম সত্বা, মোৰ কাৰণে ভগৱান, ঈশ্বৰ সকলো।

মোৰ পৰমাত্মা সেইদিনা আহিছিল মোক চিৰবিদায় দিবলৈ। মোৰ হৃদয়ত জাগ্ৰত হোৱা সুপ্ত প্ৰতিভাক কাঢ়ি নিবলৈ। সেইদিনা মোৰ গাত লাগিছিল মৰিশালিৰ পৰা উঠি অহা এছাটি শীতল বগা বতাহ। পশ্চিম আকাশত বেলিটো নাছিল, বগা ফুলবোৰ ফুলা নাছিল, নাছিল মোৰ এটোপাল চকুপানীও। মোৰ চিৰযুগমীয়া একমাত্ৰ অলংকাৰ কণো সেইদিনা চকুতেই গোট মাৰিছিল। কলিজা ফাঁটি গোটেই জগত তেজেৰে তুমুনলি হৈ পৰিছিল, এজাক বৰষুণৰ বাবে মই বাট চাই ৰৈছিলো ধুই নিবলৈ সেই তেজৰ জগত। তেখেতে কৈছিল,

'তুমি মোক পাহৰি যোৱা, পাহৰি যোৱা মোৰ আগমনক। আগলৈ নিশ্চয় তুমি ভাল কবি হ'ব পাৰিবা। আজিৰ পৰা বিদায়, কোৱা তুমি পাৰিবানে মোৰ অবিহনে খোজ কাঢ়িব তোমাৰ অচিন বাটত?' মই মাথো তেখেতৰ মুখনিলৈ চায়েই ৰৈছিলো। ভাব হৈছিল সেইজন তেখেত নহয়, তেখেতে কেতিয়াও মোক অকলশৰীয়া কৰিব নোৱাৰে। কিন্তু তাৰ কিছুদিন পিছত মোৰ ভাব জগতত বাস্তৱে ভৰি দিছিল। মই নিসংগ হৈ পৰিছিলো তেখেতৰ অনুপস্থিতিত। সম্পূৰ্ণৰূপেই ভাগি পৰিছিলো, নিজকে শেষ কৰি দিবলৈ ওলাইছিলো। কিন্তু মই যে প্ৰতিজ্ঞাবদ্ধ তেখেতৰ ওচৰত। মই জীয়াই থাকিব লাগিব, তেখেতৰ বাবেই। তেখেত মোৰ ভগৱান, গতিকে মোৰ ওচৰত নাথাকিলেও নিশ্চয় দূৰে দূৰে চাই আছে। মাজে মাজে তেখেতক চাবলৈ মন যায়, ওচৰত অনুভৱ কৰো তেখেতৰ উপস্থিতি। সেয়ে তেখেতৰ দীৰ্ঘায়ু কামনা কৰি দৃষ্টি পেলাও আকাশৰ নীলা আৰু মেঘৰ মাজেৰে দেখা পোৱা অনন্ত পথত।

ধীৰে ধীৰে বেলিটো ডুব গ'ল। জুয়ে পোৱা সোণৰ দৰে উজ্বল আৰু পদুমৰ চকাৰ দৰে ঘূৰণীয়া বেলিটো। প্ৰতিদিন এনেকৈয়ে বেলি মাৰ যায়। নতুনকৈ মেলা কলপাত এখনৰ দৰে মোৰ পুবাৰ আকাশখনত উদয় হয় বেলিটো। দুপৰীয়া বৈ পৰে, সি তেজৰ দৰে উত্তপ্ত। মধ্যাহ্ন সূৰ্যৰ প্ৰতাপ ম্লান হৈ হৈ ডাঠ আন্ধাৰেৰে এসময়ত ঢাকি ধৰে পৃথিৱী মোৰ চকুৰ পানীয়ে সন্ধ্যাৰ আন্ধাৰজাক উটুৱাই লৈ যাব খুজিলে কোঠাটোৰ পৰা। তেখেতৰ পৰা বিচ্ছিন্ন হৈ অহা এই জীৱনক কোনফালে লৈ যাম মই, কোনফালে লৈ গ'লে হু হু বতাহে বন্ধ উন্মাদৰ দৰে খেদি নাহিব, এই কথা ঠিক ধৰিব নোৱাৰা হৈ আহিছো। তেখেতৰ প্ৰতিটো কথাই প্ৰতিটো শব্দই মোক জুৰুলা কৰি তোলে। এবাৰ ভাবো, কিয় আহিছিল মানুহজনে মোৰ জীৱনলৈ, নহা হ'লেই কিজানি ভাল আছিল। এবাৰ আকৌ মনত পৰে তেখেতে কোৱা এষাৰ কথালৈ, 'বুকুৰ মাজতেই জীয়াই ৰাখিবা আমাৰ বন্ধুত্বৰ সম্পৰ্ক।' এইষাৰ কথা মনত পৰিলেই মোৰ বুকুখন বিষাই উঠে। কি লৈ জীয়াই ৰাখিম মই আমাৰ সম্পৰ্ক, স্মৃতিৰেই নে?

এদিন দুদিনকৈ ছমাহ বাগৰি গ'ল। এই ছমাহতে মই বহু কবিতা লিখি পেলালো। কিন্তু সেই কবিতাৰ বিষয় একমাত্ৰ তেখেতেই হৈ থাকিল। তেখেতৰ বাহিৰে মই একোৱে নেদেখা হ'লো। এতিয়া ভাল নেলাগে মোৰ বৰষুণ, বেলিৰ কিৰণ, সেউজ পথাৰ, সমুদ্ৰৰ ঢৌ। মা ..। ভাল লাগে নিঃসংগ, বেদনা, দুখ-যন্ত্ৰণা। ইমান পৰিৱৰ্তন নে সেই একেটা জীৱনৰে। যিটো জীৱনেৰে ভাল পাইছিলো ফুলনিবাৰীৰ বতাহ, তাৰ পৰিবেশ? এৰা, বহুদিন হ'ল ফুলনিবাৰীলৈ যাবলৈ এৰি দিলো। কিনো কৰিম তালৈ গৈ, কাৰ সৈতে কথা পাতিম। ফুলবোৰ এতিয়া মোৰ ভাল নলগা হ'ল। তালৈ গ'লেই মোক বিষাদে আৱৰি ধৰে, আঁৱৰি ধৰে সতেজ স্মৃতিৰ টুকুৰা ছবিবোৰে। মোৰ এই দুৰ্ভগীয়া সময়ছোৰাতেই এদিন তেখেতৰ খবৰ পালো, আৰু সেই খবৰেই কঢ়িয়াই আনিলে মোৰ জীৱনৰ নতুন পৰিৱৰ্তনৰ বা এছাটি।

এদিন দুপৰীয়া কলেজৰ পৰা আহোতে মই মানুহ এজনক লগ পালোঁ। মানুহজন ঠিক বয়সীয়াল নহয় কিন্তু তেখেত পঞ্চাশৰ দেওনা পাৰ কৰা যেন অনুমান হয়। মানুহজনৰ লগত মোৰ সৰু-সুৰা কথা দুটামানতে চিনাকি হ'ল। মই যে লিখা মেলা কৰো মানুহজনে হয়তো জানে। সেয়ে তেখেতে মোক ক'লে, তোমাৰ লগত যে ফুলনিবাৰীত এজন মানুহ দেখিছিলো, তেখেতৰ খবৰ পোৱানে নাই? কেইদিনমান আগতে তেখেতৰ ডাঙৰ এক্সিডেণ্ট এটা হ'ল নহয়। মই আচৰিত হৈ সুধিলো, কেনেকৈ হ'লনো, এতিয়া তেখেত ক'ত আছে? মানুহজনৰ কথাত মোৰ দুচকুৰে তপত চকুলো বৈছিল। মই থিৰেৰে থাকিব পৰা নাছিলো। মোৰ দেৱতা কবিৰ বিপদৰ খবৰ পাই মোৰ হৃদয়ে উচুপি উঠিছিল। মই মানুহজনক আকৌ সুধিলো, আপুনি তেখেতৰ খবৰ কিবা জানেনে? মানুহজনে ক'লে, শহৰেকৰ ঘৰত আছে গৈ এতিয়া, দুদিনমান আগতে মেডিকেলৰ পৰা আহিছে বুলি শুনিছো। মানুহজনৰ কথাত মোৰ কাণ বন্ধ হৈ গৈছিল। ক'তা তেখেতে তেখেতৰ সংসাৰৰ কথা মোক কোনোদিনেইতো কোৱা নাছিল। কিয় কোৱা নাছিল বাৰু, মই বেয়া পাব পাৰো বুলিয়েই নেকি? কিন্তু মইনো কিয় বেয়া পাম, মই তেখেতক শ্ৰদ্ধাহে কৰো। একমাত্ৰ ঈশ্বৰ হিচাপেহে পুজো। তেখেতৰ বৰ্তমান অৱস্থাৰ বিষয়ে জানিবলৈ মোৰ খুব ইচ্ছা গ'ল। দুচকু মোহাৰি মই আকৌ মানুহজনক যাবলৈ ওলোৱা দেখি দৌৰি গৈ সুধিলো, তেখেতৰ ঘৰ ক'ত আপুনি জানে নেকি বাৰু? মানুহজনে মোলৈ বেঁকাকৈ চাই ক'লে, আজি অতদিনে তুমি তোমাৰ কবিৰ বিষয়ে একোৱে নাজানা নে? সঁচাই, মানুহজনৰ কথাত মই বৰকৈ লাজ পালোঁ। কিন্তু তেখেতে নক'লেনো মই কেনেকৈ জানিম, ময়েই বা সুধিছোনে কেতিয়াবা। তেখেতৰ এই দুঃসংবাদটো পাই মোৰ বৰ বেজাৰ লাগিল। ভগৱানৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা জনালোঁ তেখেতৰ মংগল কামনা কৰি। মোৰ দেৱতা কবিক যাতে ঈশ্বৰে ভালদৰে জীয়াই ৰাখে।

তেখেতৰ দুখৰ ভাৰ কঢ়িয়াই থাকোতেই আকৌ এটা অসহনীয় যন্ত্ৰণাই দেখা দিলে। মই এখন কবি সন্মিলনলৈ গৈছিলো। সভাখনত মইনা গোস্বামী ছাৰে তেতিয়া ভাষণ দি আছিলে। সভাখনত মোৰ গুৰুক আমন্ত্ৰণ জনোৱা হৈছিল বাবে মই তেখেতক দেখিবলৈ পোৱাৰ আশাৰে ডুব গৈ আছিলোঁ। কিন্তু তেখেত তাত উপস্থিত হ'ব নোৱাৰিলে। হয়তো তেখেত সম্পূৰ্ণৰূপে আৰোগ্য হৈ উঠিব পৰা নাছিল। মোৰ ওচৰতে মহিলা এগৰাকী বহি আছিল, মই তেখেতক মোৰ কবিৰ বিষয়ে সোধাত মহিলা গৰাকীয়ে মোৰ ফালে যেনেকৈ চাইছিল মোৰ আজিও মনত পৰিলে তীব্ৰ খং এটাই মনে মনে দোলে। মহিলা গৰাকীয়ে মোক একো নক'লে যদিও মই আৰু বুজিবৰ বাকী নাথাকিল। আচলতে কি বুলি ভাবে তেখেতে মোৰ কবিক। সকলোতকৈ

মই তেখেতক ভালদৰে বুজো, জানো। মহিলাগৰাকীৰ চাৱনিত মই দেখা পাইছিলো তেখেতৰ প্ৰতি থকা ঘৃণা, জেদী আৰু ঈৰ্ষাপৰায়ণ মন এটা। কিন্তু মোক মহিলাগৰাকীৰ চাৱনিয়েই আনি দিলে জীৱনৰ নতুন পৰিবৰ্তন। মই দৃঢ়প্ৰতিজ্ঞ হৈ পৰিলো-তেখেত অবিহনেই পাৰ কৰিবলৈ মোৰ আগন্তুক সময়বোৰ। মোৰ দৃষ্টিত তেখেত মোৰ কাৰণে ভগৱান, মোৰ কবিসত্বাক মৰিশালিৰপৰা উঠাই আনি জীয়াই তোলা মোৰ জীৱনদাতা। তেন্তে মই কেনেকৈ তেখেতক পাহৰি যাব পাৰো, বেয়া বুলিব পাৰো, বেয়া দৃষ্টিৰে চাব পাৰো। এতিয়া মোৰ উপলব্ধি হৈছে মোৰ জীৱনৰ ডাঙৰ ভুল হৈ গ'ল। ভুল তেখেতক লগ পায় হোৱা নাই, কাৰণ তেনে এজন মানুহৰ আগমন মই বাৰুকৈয়ে কামনা কৰি আছিলো। যাৰ আগত প্ৰকাশ কৰিব পাৰো সমস্ত দুখ-যন্ত্ৰণা। মোক ভুল পথৰ নিৰ্দেশ দিছিল সেই ঠাইখিনিহে। সেই ঠাইখিনিত তেখেতক লগ নাপালে মোৰ জীৱন আগৰ দৰেই থাকিলহেঁতেন দুখ আৰু যন্ত্ৰণাময় হৈ। সঁচাকৈয়ে নাৰীৰ অন্তৰৰ বেদনা কোনো পুৰুষেই আজিলৈকে বুজা নাই আৰু নুবুজেও হয়তো। মানুহৰ জীৱনত দুৰ্বল মুহূৰ্তবোৰ আছে দেখিয়েই আজি মানুহ তেজ মঙহৰ হৈ আছে। ভুল কৰা মানুহৰ যেনেকৈ দোষ, তাৰ সংশোধন সেইদৰে শ্ৰেষ্ঠ গুণ। ভুলৰ স্বীকাৰত শান্তি আছে- অপযশ নাই।

সৰ্বশেষত ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা জনাও তেখেত সুখত থাকক। কোনোবাই বেয়াকৈ চালেও তেখেতে ভাল কাম কৰি যাওঁক। তেখেতে মোক পাহৰিলেও মই পাহৰিব কেতিয়াও নোৱাৰিম। মই প্ৰতিজ্ঞাবদ্ধ, মৃত্যুৰ আগমুহূৰ্তলৈকে জীয়াই ৰাখিম অতীতৰ সতেজ স্মৃতি। আজিও তেখেতে বিদায়ী মুহূৰ্তত কৈ যোৱা কথাষাৰেই মোৰ কাণত বাজি থাকে-

'বুকুৰ মাজতেই আমাৰ সম্পৰ্ক জীয়াই ৰাখিবা।' বাৰে বাৰে শব্দকেইটা অহৰহ বাজি থাকিলে দুচকু মুদি অনুভৱ কৰো তেখেতৰ উপস্থিতি। ■

আৰবীয় প্ৰবাদ

✍ নাজিৰা বেগম
স্নাতকোত্তৰ

মানুহ কেইপ্ৰকাৰৰ-
যিজনে নাজানে আৰু নাজানে যে
তেওঁ নাজানে, তেওঁ মূৰ্খ-তেওঁক পৰিত্যাগ কৰা,

যিজনে নাজানে আৰু জানে যে
তেওঁ নাজানে, তেওঁ সৰল-তেওঁক শিকোৱা,

যিজনে জানে আৰু নাজানে যে
তেওঁ জানে, তেওঁ নিদ্ৰিত তেওঁক জগাই দিয়া,

যিজনে জানে আৰু জানে যে
তেওঁ জানে, তেওঁ জ্ঞানী তেওঁক অনুকৰণ কৰা।

সুদক্ষিণা

✍ ৰবনা মহন্ত
স্নাতক, ১ম ষাণ্মাসিক

দক্ষিণৰ দক্ষিণাৰ
জ্ঞানৰ শলিতা জ্বলাই
উজ্বলি আছা তুমি সুদক্ষিণা,

তুমিয়েই আশা, তুমিয়েই থাপনা
তোমাতেই উজ্বলে নৱাগতৰ সাধনা।

সক বৰ লিখনি, ন ন কাহিনী
আৰু কত নজনা সাঁথৰ,
আলাসেৰে তোমাতেই সজাই
জ্ঞানৰ এখনি সাগৰ।

নিতৌ উজ্বলি বোৱা
তুমি সুদক্ষিণা,
জ্ঞানৰ সাগৰ বোৱাই যোৱা
ও,ৰেই মাথোঁ কামনা।

ছঁয়ামৰ়া

✍ জুৰি কলিতা
স্নাতকোত্তৰ, ৩য় ষাণ্মাসিক

ঘটনাটোৱে বাৰে বাৰে কিৰণৰ মন মগজুত ক্ৰিয়া কৰি আছিল। বেংকৰ কামখিনি সম্পূৰ্ণ কৰি ঘৰ আহি পাওঁতে প্ৰায় সন্ধ্যা লাগিছিল। দিনটোৰ ব্যস্ততাৰ অন্তত তাই অতি ভাগৰুৱা অনুভৱ কৰিছিল যদিও আজি তাই সেই ভাগৰক প্ৰশ্ৰয় দিয়া নাছিল। কেৱল মনৰ মাজত গুমৰি থকা হাজাৰ প্ৰশ্নই তাইক অস্থিৰ কৰি তুলিছিল। মনটো অলপ শাত পৰক বুলিয়ে তাই চকুযুৰি আধা মুদি বেলকনিত থিয় দিছিল। কিন্তু বন্ধ দুচকুৰ মাজতো সেই মুখনি আহি বাৰেবাৰে টৌ খেলিছিলহি, ভাঁহি উঠিছিল সেই জলমলাই থকা চকু....।

আজি দুদিন ধৰি কিৰণে বেংকৰ কাম এটাৰ বাবে ঠেলা হেঁচাত থিয় হৈ শাৰী পাতি বৈ আছে। বেংক বুলিলেই মুখ কোচ খাই আহে যদিও অতি আগ্ৰহেৰে তাই আজি দুদিন ধৰি তাঁত-বাটি কাঢ়িলে। ইটোৰ পিছত সিটো শাৰী থিয় হৈ এখোপ এখোপকৈ আগবাঢ়ি গৈ অন্তিম খোজত উপনীত হোৱাৰ পিছত বিমুখ হৈ উভতিব লগা হ'লে মন ক্ষুণ্ণ হৈ পৰে। বাস্তৱ জীৱনত ই এনে এক অংশ হৈ পৰিছে যে ইয়াক এৰাই চলাও সম্ভৱ নহয়। কিমান যে মানুহৰ সমাগম! কোন কি উদ্দেশ্যত আহিছে! কোনে জানে, চিনাকি অচিনাকি অনেক মুখ। তাৰ মাজতে লুকাই আছিল ধুৰলি-কুঁৱলী যেন লগা এখনি মুখ, অতৃপ্ত এযুৰি চকু...।

বেংকৰ একাষে থকা চেয়াৰত বহি কিৰণে চৌপাশৰ পৰিবেশটো পৰ্য্যবেক্ষণ কৰি আছিল। তাইৰ দুচকুৱে কি বিচাৰিছে তাই নিজেই নাজানে। হঠাৎ সেই ধুৰলি কুঁৱলী যেন লগা নিস্তেজ, শেঁতা মুখখনৰ ওপৰত স্তব্ধ হৈ ৰৈছিল কিৰণৰ চঞ্চল চকুযুৰি। তাই একেথৰে বহাৰ পৰাই মানুহগৰাকীলৈ চাই আছিল। হয়তো মানুহগৰাকীয়ে কিৰণক মন কৰা নাছিল। এপলকৰ বাবেও কিৰণে চকুযুৰি তেওঁৰপৰা আঁতৰাই আনিব বিচাৰিও আঁতৰাব পৰা নাছিল। এসময়ত মানুহগৰাকীৰো চকুত পৰিছিল কিৰণ। চাৰিফালৰ ব্যস্ততাৰ মাজতো দুয়ো দুয়োলৈ চাই ৰৈছিল, কিন্তু কাৰো মুখৰ মাত নাছিল; আছিল কেৱল দুয়ো নীৰৱদৰ্শী। কিৰণে ভাবিছিল- কাষলৈ গৈ বাইদেউ বুলি মাত লগাব নেকি? নাই নাই, ইমান মানুহৰ ভিৰৰ মাজত তাই নাযায়। হঠাৎ যেন হাজাৰ মুখৰ মাজত সেই মুখখন হেৰাই গ'ল, কিন্তু কিৰণৰ চকুৱে হাৰ নামানি তাক বিচাৰি উলিয়ালে।

বাৰে বাৰে কিৰণৰ মনটোৱে কৈ উঠিছিল- হয়, সেয়া বহিদেৱে হয়, আমাৰ স্কুলৰ শিক্ষয়িত্ৰী জেৰিনা বাইদেউ। খুব মৰমীয়াল আছিল তেওঁ। প্ৰতিদিনে তেওঁৰ অসমীয়াৰ ক্লাছটোলৈ কিৰণহঁতে অতি আগ্ৰহেৰে বাট চাই থাকিছিল। আজি তাই অনুভৱ কৰিছে শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীৰ ব্যক্তিত্বয়ো শিক্ষাৰ্থীৰ শিক্ষাৰ ৰুচিবোধৰ ওপৰত প্ৰভাৱ পেলাব পাৰে। তেওঁৰ বুজনি, দৃঢ় স্বৰ, প্ৰকাশভংগী আদিয়ে কিৰণক বাৰুকৈ আকৃষ্ট কৰিছিল আৰু সেয়ে হয়তো অসমীয়া বিষয়টোৰ প্ৰতিও তাই আকৰ্ষিত হৈছিল। তেওঁ মুখেৰে কেতিয়া শুদ্ধ অসমীয়া শব্দবোৰ দাঁতে ওঁঠে নলগাকৈ সলসলীয়াকৈ ওলাই যায়, লগত এক সুমধুৰ সুৰ, শুনিয়েই কিৰণৰ মন ভাল লাগি গৈছিল। তেওঁক দেখি শুনিয়েই কিৰণে আইনাৰ সমুখত থিয় হৈ কিমানবাৰ যে তেওঁৰ দৰে কথা ক'বলৈ চেষ্টা কৰিছিল তাৰ হিচাব আজিও কিৰণে দিব নোৱাৰে। কিৰণে আজি যিখন মহাবিদ্যালয়ত অধ্যয়ন কৰি জ্ঞানৰ পোহৰ পাইছে এদিন তেওঁৰ প্ৰিয় শিক্ষয়িত্ৰী গৰাকীয়েও ইয়াতেই জ্ঞান অৰ্জন কৰিছিল।

তেওঁ দেখিবলৈকো কম ধুনীয়া নাছিল। তেওঁৰ পিন্ধন-উৰণ খোজ কাটল ব্যৱহাৰ, সকলো ফালৰে পৰাই তেওঁৰ ব্যক্তিত্ব ফুটি উঠিছিল। আজি চাৰি পাঁচ বছৰ আগতে যিগৰাকী মানুহে নিজক সজাই ভাল পাইছিল তেওঁক আজি এনে এটা বেশত আৱিষ্কাৰ কৰিব বুলি কিৰণে কেতিয়াও কল্পনা কৰা নাছিল।

ৰঙা-বগা তুলতুলীয়া গাল দুখন আজি সোঁতোৰা পৰি গৈছে, ঢৌ খেলি থকা দীঘল চুলি কোচা সৰি হিঙি গৈছে, দেহৰ ভাঁজত নাচি থকা কংকালটো চিয়া পৰি গৈছে, অনবৰতে দেহত মলমলাই থকা চিনাকি পাৰফিউমৰ গোন্ধটোও আজি শুকান শুকান হৈ পৰিছে, নেইল পলিছেৰে সুন্দৰকৈ সজোৱা নখবোৰ পাকঘৰৰ ধোঁৱাৰে ক'লা পৰি গৈছে, জিলিকি থকা বগা গাৰ ছালত মামৰে ধৰিছিল, প্ৰতিদিনে পিন্ধি অহা ডিজাইনাৰ চেণ্ডেলবোৰ হৈ পৰিছিল এযোৰ সাধাৰণ চামৰাৰ চেণ্ডেল, ৰং বিৰঙৰ সাজ পোছাকবোৰো আজি খুব মলিয়ন দেখাইছিল, ঘুৰণীয়া বগা মুখখনক আকৰ্ষণীয় কৰা ৰঙা টিকটিকীয়া ওঁঠযুৰিত শেঁতা, নিস্তেজ পৰি গৈছে। কিন্তু চকুযুৰি একেই আছে যদিও তাত কাজল আঁকা নাই।

সঁচাকৈয়ে সময় বৰ গতিশীল। মুহূৰ্ততে জীৱনৰ ৰং সলনি কৰিব পাৰে। ৰঙা-নীলা-হালধীয়া ধুনীয়া ফুলৰ বাগিচাখনো সময়ৰ সোঁতত পৰিণত হয় ক'লা ফুলৰ বাগিচাত। ৰং-বিৰঙৰ এই সুন্দৰ পৃথিৱীখনৰ মাজতে লুকাই আছে অন্ধকাৰেৰে আবৃত ঘন ক'লা অৰণ্য।

কিৰণে তেওঁৰফালে থৰ হৈ চাই থকাৰ দৰেই তেঁৱো কিৰণৰ ফালে চাই আছিল। কিৰণৰ ভাব হৈছিল তেওঁ হঁাহিব বিচাৰিছিল কিন্তু

পৰা নাছিল। মনত যেন গধুৰ বোজা এটা কঢ়িয়াই ঘূৰিছে তেওঁ। কিৰণে এবাৰ ভাবিলে, গৈ মাত লগাব নেকি? পিছমুহূৰ্ততে ভাবিলে নাই নাই, হয়তো কোনোবা অচিনাকি। চিনাকি-অচিনাকিৰ এই খেলি-মেলিত ভাব বিহ্বল হৈ থাকোতে কিৰণৰ চকুৰ পচাৰতে মুখখন হেৰাই গ'ল।

চাৰিওফালে বিচাৰিও কিৰণে মুখখন আৰু নেদেখিলে। ল'ৰা-লৰিকৈ কিৰণ বাহিৰলৈ ওলাই আহিছিল আৰু ক্ষন্তেকৰ বাবে তলৰ চিৰি এটাত থিয় দিয়াৰ মুহূৰ্ততে পিছফালে কোনোবাৰ উচুপনি শুনিছিল, কিন্তু ঘূৰি চাই দেখে কোনো নাই...। ■

ডাইনী হত্যাঃ সমাজৰ এক অন্ধবিশ্বাস

✍ নিশামণি দেৱী
উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ

বৰ্তমান প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ যুগ। বিজ্ঞানে এনে এটা অৱস্থা পাইছেগৈ যে সাধাৰণ মানুহে ভাবিব নোৱাৰা কথাবোৰ যেন এতিয়া হ'বলৈ ধৰিছে। তথাপিও যেন এতিয়াও আমাৰ গ্ৰামাঞ্চলৰ কিছুমান পিচপৰা লোক অন্ধবিশ্বাসৰ পৰা মুক্ত হ'ব পৰা নাই। সঁচা কথা ক'বলৈ গ'লে কিছুমান অতি উচ্চখাপৰ ব্যক্তি এতিয়াও অন্ধবিশ্বাসৰ লগত জড়িত হৈ আছে। এনে এটি অন্ধবিশ্বাসৰ বিষয়ে তলত চমুকৈ আলোচনা কৰা হ'ল।

ডাইনী হত্যা ঃ বৰ্তমান সমাজত ডাইনী এক জ্বলন্ত সমস্যা। এক অযুক্তিকাৰী আৰু অনিষ্টকাৰী সমস্যা। নাৰীৰ এক নিৰ্যাতনৰ সমস্যা। এই ঘটনা আমাৰ সমাজত সংঘটিত হৈ থকা দেখা যায়। যুগ যুগ ধৰি চলি অহা এনে ঘটনাবোৰ যেন আমাৰ সমাজ অথবা মানৱ জাতিৰ বাবে এক কলংকৰ ৰূপত পৰিগণিত হৈছে। এখন সমাজ যিমানে আগবঢ়া নহওঁক কিয়, ই কু-সংস্কাৰৰ বলি হ'লে সেই সমাজ কেতিয়াও সঁচা অৰ্থত এখন শিক্ষিত সমাজ বুলি ক'ব নোৱাৰি। এই অন্ধবিশ্বাস প্ৰাচীন কালৰেপৰা আমাৰ সমাজত চলি আছে যাৰ ভবিষ্যতে সমাজৰ কিছুমান স্বাৰ্থপৰ লোকে নিজৰ উদ্দেশ্য পূৰণৰ অৰ্থে নাইবা বিভিন্ন কাৰণত এগৰাকী মহিলাক ডাইনী সজায় আৰু গাঁৱত থকা সহজ সৰল লোকসকলৰ মাজত প্ৰচাৰ কৰি দিয়ে ডাইনীৰূপে আৰু এই কথাষাৰ বিশ্বাসত পৰিণত হয় আৰু সেই নিৰ্দোষী ব্যক্তিগৰাকীক বিনা কাৰণত শাস্তি বিহা হয়। তেওঁক কোবাই কোবাই জুইত জাপি দিয়ে আক কিছুমান ঠাইত আকৌ কাটি পানীত উটুৱাই দিয়ে। গতিকে গাঁওবাসীয়ে ব্যক্তি গৰাকীক মৃত্যুলৈকে নিৰ্যাতন চলাইয়ে থাকে। শেষত ব্যক্তিগৰাকীয়ে নিৰ্যাতন, কষ্ট সহ্য কৰিব নোৱাৰি মৃত্যুক আকোঁৱালি লয়। আচলতে "ডাইনী" শব্দটো প্ৰকৃততেনো কি.....? ডাইনী একপ্ৰকাৰৰ অলৌকিক বিশ্বাস। ডাইনী হৈ যিবিলাক ব্যক্তিয়ে বিভিন্ন অলৌকিক শক্তিৰে বিভিন্ন অনিষ্টকাৰী কাম কৰিব পাৰে, সিহঁতে ভৱিষ্যতৰ অৰ্থাৎ সাধাৰণ মানুহে ক'ব নোৱাৰা কথাবোৰো যেন ক'ব পাৰে, যিকোনো কাৰ্য কৰিব পাৰে বুলি সাধাৰণ লোকসকলে বিশ্বাস কৰে। অসমৰ বুলিয়েই নহয় পৃথিবীৰ প্ৰায় বেছিভাগ অঞ্চলত বা সমাজত এই ডাইনীৰ কথা প্ৰচলন আছে বুলি জানিব পৰা যায়। সকলো ঠাইতে মানুহে এই "ডাইনী" শব্দটো বিশ্বাস কৰে।

আচলতে ডাইনী হত্যাই এখন সমাজক কেতিয়াও আগুৱাই লৈ যাব নোৱাৰে, বৰঞ্চ মানুহৰ মনত অন্ধবিশ্বাসৰ লগতে সকলোৰে মনত বিশ্বাস কমি যায়। আনকি ইয়াৰ ফলত একোখন সমাজ ধ্বংসৰ মুখলৈও যাব পাৰে। এতিয়াও ইমানখিনি বিজ্ঞানৰ কথা, বস্তু আদি সকলো হৈছে, তথাপিও এই অন্ধবিশ্বাস মানুহৰ মনত থাকে। বিভিন্ন মানসিক বিকাৰগ্ৰস্ত লোকে কৰা অস্বাভাৱিক আচৰণৰ ফলতে যে একো একোজন লোক ডাইনী হ'ব পাৰে, সেয়া এক অবৈজ্ঞানিক, অযুক্তিকৰ কথা। ই সমাজৰ ব্যাধি। ইয়াক আমি নিজে সমাধান কৰিব লাগিব। সকলো জনসাধাৰণ সজাগ হ'ব লাগিব, গতিকে জনসাধাৰণ সজাগ হ'লেহে সমাজৰ উন্নতি হ'ব, সমাজৰ উন্নতি হ'লে জিলা, ৰাজ্য, দেশ সকলো সজাগ হ'ব।

গতিকে এই অন্ধবিশ্বাস, কু-সংস্কাৰৰ ভুল ধাৰণা সমাজৰ পৰা আঁতৰ কৰিব লাগিব। নাৰীক নতুন জীৱন দিয়ক, গাঁৱত জীয়াই থাকিবলৈ নাৰীক বিশ্বাস দিয়ক। আচলতে যি সমাজত দেৱীক পূজা-অৰ্চনা কৰা হয়, তাতেই নাৰীক ডাইনী সজাই হত্যা কৰা হয়। সেয়েহে-সকলোৱে যেন অন্ধবিশ্বাস আৰু ভুল ধাৰণা আঁতৰ কৰি সুন্দৰ সমাজ গঢ়াত নিজকে নিয়োগ কৰে। তেতিয়া আমাৰ সমাজৰ উন্নতি হ'ব। ■

ব'হাগ, সোনকালে নাহিবি

✍ কৰবী কলিতা
স্নাতক, ৫ম ষাণ্মাসিক

হঠাৎ চৰাইৰ মাতটো মই চক্ খাই উঠিলো। আকৌ দুনাই শুনিম বুলি আশা কৰা নাছিলো আৰু বিচৰাও নাছিলো এই চৰাইজনীৰ মাতটো। সেয়ে শুনা মাত্ৰকে মোৰ গা বিছাই ডকাৰ দৰে বিজবিজাই উঠিল কিন্তু দেহৰ বাহিৰত নহয় ভিতৰতহে।

হিমে ঢকা বতৰৰ দৰে মোৰ ভিতৰখনৰ বাট পথ বন্ধ হৈ গ'ল। কলিজাটোৱে চাগে বাট বিচাৰি খেপিয়াই ফুৰিছে। শ্বাস ৰুদ্ধ হৈ যোৱাৰ আগতেই মই বাহিৰলৈ ওলাই আহিলোঁ। প্ৰকৃতি ৰজন জনাই তোলা কুলি চৰাই জনীয়ে আমাৰ আম গছজোপাত পৰি চিঞৰি থকা বাবে দলি চপৰা এটি মাৰি দিবলৈ মন গ'ল। মই জানো চৰাইজনীয়ে কিহৰ বাতৰি বিলাব আহিছে, কিন্তু মই যে সেই বাতৰি শুনিব নিবিচাৰো তইতো নুবুজে। চঞ্চল হৃদয়েৰে তই প্ৰাণচঞ্চলা ডেকা-গাভৰুক বিলাই দিব আহিছে বহাগ অ'হাৰ বতৰা। যাৰ বতৰা শুনাৰ লগে-লগে প্ৰকৃতিৰ ৰূপৰ লগতে ডেকা-গাভৰুৰো মন প্ৰাণ ভৰি পৰিব।

ব'হাগ মোৰ অতীত, ব'হাগ মোৰ অতীত সত্য, ব'হাগৰ বিহু মোৰ বাবে হেৰাই যোৱা বিহুটি। অতীতৰ গৰ্ভত লীন হৈ যাব কণমানি কণিকাও বৰ্তমান জীৱিত নহয়। ব'হাগ মোৰ বাবে প্ৰতাৰণা আৰু স্বাৰ্থৰ সংমিশ্ৰণ। ব'হাগেই মোৰ বাবে লৈ আহিছিল প্ৰেম আৰু ব'হাগেই হ'ল প্ৰতাৰক। ব'হাগ, তই সোনকালে নাহিবিচোন, মই বৰ কষ্ট পাওঁ। তইতো জানই কিদৰে মই তোৰ প্ৰেমত পৰি বলিয়ালিখন কৰিছিলো তই যেন অনতিপলমে মোৰ কাষলৈ আহ তাকেই কামনা কৰি দিন ৰাতি পাৰ কৰি দিছিলো। তইতো সাক্ষী, মোৰ নিসংগতাৰ, মৌনতাৰ। তোৰ উপস্থিতিতেই মই ভাল পাব শিকিলো আৰু তোৰ উপস্থিতিতেই বিচ্ছেদো হৈ গ'ল। ব'হাগ এই কুলি চৰাইবোৰক মোৰ ওচৰলৈ নপঠাবিচোন, মই সহিব নোৱাৰো সিহঁতৰ মধুৰ সুৰৰ ঝংকাৰ। অসহ্য বেদনা পাৰ ভাঙি বাগৰি আহে। সিহঁতৰ সুৰৰ মূৰ্চ্ছনাত।

অতীত বৰ বেদনাদায়ক। অতীতে নুবুজে অবুজ বুকুৰ বেথা। বৰ্তমানত সকলো ঠিকেই থাকে, বৰ্তমান যেতিয়া অতীত হয় তেতিয়াই ই বিন্ধিবলৈ ধৰে মৰুভূমিৰ কেঁকটাছৰ দৰে। অবুজ চকুলোবোৰ টোপা টোপে সৰে অতীতৰ অত্যাচাৰত। ব'হাগ তই নাহেকৈ আহি নাহেকৈ গুচি যাবি মোৰ পৰা বহু দূৰলৈ।

ঃ "তই কিয় নুবুজ মায়া, তোৰ সাফল্যই মোৰ হেজাৰ সুখ। যোৱাবেলিৰ দৰে এইবেলিও......"

ঃ "প্লিজ মা, অতীতৰ কথা মোক সোঁৱৰাই নাথাকিবিচোন। বিহু নামৰ এটি মিঠা শব্দ শুনাৰ লগে লগে মোৰ অন্তৰে কেনেদৰে ছটফটাই উঠে কেনেকৈ বুজিবি। এজাউৰি কান্দোনৰ ভিৰত বুকুখন ৰৰকৈ বিৰায় আহিছে, মোক অকলে থাকিবলৈ দেচোন অকণমান সময়।"

ঃ "কি হৈছে নো তোৰ.........মই বুজিয়েই পৰা নাই। কিবা এটা লিখা মেলাৰ লগত এইবোৰৰ কি সম্পৰ্ক।"

ঃ"সম্পৰ্ক আছে মা, সেয়ে মই এনেকৈ দিনে নিশাই প্ৰতিটো ঋতুতে, প্ৰতিটো বসন্ততে দুগাল তিয়াই দিন-ৰাতি পাৰ কৰিব লগা হৈছে।

যোৱাবেলি মই ব'হাগ বিহুৰ বতৰত মোৰ নিজস্ব ইচ্ছা আৰু নতুন উন্মাদনাৰে বহুজনৰ সহায় সহযোগিতাত বিহু গীত এটি লিখি মাৰ দুচকুত এধানি পোহৰৰ ৰেখা আঁকি দিছিলো। যাৰ বাবে এইবেলিও মাৰ সেই হেঁপাহ মই আকৌ এবাৰ পূৰণ কৰিব লাগে। কিন্তু মায়েতো নেজানে, কিবা এটা লিখিবলৈ শব্দৰ প্ৰয়োজন, ভাষাৰ প্ৰয়োজন, সহায়-প্ৰেৰণাৰ প্ৰয়োজন আৰু ডাঙৰৰ আশীৰ্বাদৰো প্ৰয়োজন হয়। সেইবোৰ জানো মোৰ আছে....মোৰ একো নাই মা.......মই সজা শব্দৰ জখলাখন কোনোবাই কাটি নিলে। সেইখন হৃদয় কোনোবাই ভাঙি দিলে। যাৰ হাতত ধৰি আগন্তুক বাট খুলিব বিচাৰিছিলো সেইজনে আত্মহত্যা কৰিলে মা। ক'ত আৰু বিচাৰি পাম তেনে এজন সঁচা আৰু বিশ্বাসী মানুহ। তেওঁ যিটো আত্মাৰে মোৰ সৃষ্টিক সন্মান কৰিছিল, মৰম কৰিছিল শ্ৰদ্ধা কৰিছিল এতিয়া আৰু সেই আত্মাটো নাই মা.....সেই নিস্বাৰ্থ আত্মাটোৰ কেতিয়াবাতে মৃত্যু হ'ল। এতিয়া যিটো আছে সেইটো বৰ স্বাৰ্থপৰও মা......বৰ প্ৰতাৰক সেই আত্মাটো।

"অকণমান ওচৰত বহা চোন........খুব ভাল হৈছে কবিতাটো...... তোমাক মই বহুত ভাল পাওঁ জানানে, কেইবছৰমান আগতে তোমাক লগ পোৱাহেঁতেন আমাৰ সম্পৰ্ক আৰু বেছি গভীৰ হ'লহেতেঁন....কলিজা। চাও.... মোৰফালে চোৱাচোন...... তুমি মোক

প্ৰমিছ্ কৰাচোন.........মোক পাহৰি যাবা নেকি?

“প্ৰমিছ....ক.....ৰা.....চো.....ন.....মোক......পা.......হ......বি যাবা.....যাবা.....নেকি.....নেকি....প্ৰমিছ...প্ৰমিছ.....কৰা.....কৰা.....চোন......

মোৰ গগন ফলা চিঞৰত মা মোৰ কোঠালৈ সোমাই আহিল।

মই ক'লো “মোক অকলে থাকিব দিয়া না, প্লিজ প্লিজ.........।”

■ ■ ■

তিনিটা পুঠি মাছ

✍ নিৰ্মালী বড়ো
উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ

এসময়ত এখন গাঁৱত এহাল বুঢ়া-বুঢ়ী বাস কৰিছিল। সিহঁতৰ কোনো সন্তান- সন্ততি নাছিল। এদিন বুঢ়ীয়ে বুঢ়াক ক'লে, 'বিললৈ গৈ মাছ্নধৰৰ কিয়? সকলো মানুহে মাছ ধৰিবলৈ গৈছে তইয়ো নোযোৱা কিয়?' তেতিয়া বুঢ়াই উত্তৰ দিলে, 'ঐ বুঢ়ী মাছ ধৰিবলৈ যে কৈছা কিহেৰে ধৰো জাকে এখনো নাই। বুঢ়ীয়ে কাবোবাৰ পৰা এখন জাকৈ খুজি আনি বুঢ়াৰ হাতত দি বুঢ়ীয়ে ক'লে, 'এইখন লওঁক আৰু যাওঁক। বুঢ়াই বুঢ়ীয়ে কোৱা মতে জাকৈ আৰু খালৈ এখন লৈ তেতিয়াই ওলাই গ'ল।

দুপৰীয়া বুঢ়াই মাছৰ পৰা উভতি আহিল। উভতি অহাৰ লগে লগে বুঢ়ীয়ে খালৈটো দাঙি চালে। খালৈটো দাঙি চাই দেখে যে খালৈটোত মাত্ৰ তিনিটা পুঠি মাছ আছে। সেই তিনিটা পুঠি মাছ দেখি বুঢ়ীয়ে মনতে ভাবিলে, 'এই কেইটাৰ মই দুটা খাম আৰু বুঢ়াক এটা দিম।' বুঢ়াই মাত লগালে মাছ কেইটা এতিয়া ৰান্ধিব নালাগে, ৰাতি ৰান্ধিবি। বুঢ়ীয়ে মাছখিনি আথেবেথে বাছি ধুই উঠিৰ দণ্ড শুকাই থ'লে।

বুঢ়ীয়ে ৰাতি ৰ'দত শুকাই থোৱা মাছখিনি ৰান্ধিলে। ৰান্ধি উঠাৰ পিছত বুঢ়াই ক'লে, 'ঐ বুঢ়ী মই দুটা মাছ খাম, তই এটা খাবি।'

বুঢ়ীয়ে জকজকাই উঠিল। বুঢ়ীয়ে ক'লে, 'বুঢ়া তই এটা খাবি, মই দুটা খাম।' দুয়োৱো কাজিয়াৰ অন্ত নাভাগিল। শেষত বুঢ়াই সমিধান এটা ভাবি উলিয়ালে। দুয়োটাৰে মাজত বন্দোবস্ত হ'ল যে সিদিনা ৰাতি মাছ তিনিটা কোনেও নাখায়। পিছদিনা যিয়ে শোৱা পাটীৰ পৰা দেৰিকৈ উঠিব সিয়ে দুটা খাব পাব। ৰাতি দুয়োটায়ে টোপনি মাৰিলে।

পিছদিনা দুয়োটায়ে দুপৰীয়া হোৱা লৈকে শোৱাপাটীতে টোপনি মাৰি থাকিল। বুঢ়া- বুঢ়ীৰ ঘৰৰ দুৱাৰখন খোল খোৱাত সিহঁতৰ ওচৰৰ দুই ঘৰে চিন্তিত হ'ল যে- এতিয়ালৈকে বুঢ়া-বুঢ়ীৰ দুৱাৰখন খোলাই নাই। বুঢ়া- বুঢ়ী আছে নে নাই, নে দুয়ো শোৱা পাটীতে মৰি থাকিল। তেতিয়া কেইজনমানে ওচৰত গৈ দুৱাৰখন ঢকিয়াই বুঢ়া-বুঢ়ীক মাতিলে। নাই, কোনো সাৰ-সুৰ নাই। মানুকেইজনে ভাবিলে হয়তো দুয়োটায়ে শোৱা পাটীতে মৰি আছে। এইবুলি মানুহকেইজনে দুৱাৰখন ভাঙি দুয়োটাকে শোৱা পাটীৰ পৰা তুলি আনি বাহিৰত থলে। বাহিৰত অনাৰ পিছতো কোনো সাৰ-সুৰ নাই। সাৰ নোপোৱাত দুয়োটাকে মৰা বুলি ধৰি ল'লে। দুয়োটাকে শেষকৃত্যৰ বাবে দুখন সাজিবে নি দুয়োটাকে চিতাত তুলি দিয়া হ'ল। সিহঁতহালৰ কোনো সন্তান সন্ততি নাই বাবে গাঁওৰে এজনক চিতাত জুই দিয়াৰ দায়িত্ব দিলে। চিতাত জুই দিয়াৰ পিছত জুইৰ তাপ গাত লগাৰ লগে লগে বুঢ়াই চিঞৰি উঠিল, 'ঐ বুঢ়ী তই এটা খাবি, মই দুটা খাম।' চিতাত বুঢ়া-বুঢ়ী চিঞৰি উঠাত গাঁওৰ মানুহবোৰ শ্মশানৰ পৰা ভয়তে পলাই গ'ল। সকলোৱে যোৱাৰ পিছত বুঢ়া-বুঢ়ীও ঘৰলৈ গুচি গ'ল। বুঢ়া-বুঢ়ীয়ে ঘৰলৈ উভতি আহোঁতে গাঁৱৰ মানুহবোৰে সিহঁতক দেখি ভয়তে পলাইছিল। বুঢ়া-বুঢ়ীয়ে ভাত খাবৰ বাবে সাজু হওঁতে গাঁওৰে দুজন আহিল। দুয়ো কিয় দুপৰীয়ালৈকে টোপনিৰ পৰা শুই উঠা নাছিল- সিহঁতে বুঢ়া-বুঢ়ীক সুধিলে। বুঢ়ীয়ে তেতিয়া সকলো কথা বুজাই ক'লে। গাঁৱৰ মানুহকেইজনে বুঢ়া-বুঢ়ীয়ে মাছ তিনিটা কেনেকৈ ভগাই খাব সেই বিষয়ে পৰামৰ্শ দিলে আৰু সকলোৱে ঘৰা- ঘৰি গুচি গ'ল। ■

ফাগুন

✍ চন্দ্ৰানী কলিতা
স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক

এয়া ফাগুন
যাৰ বাবে নিনাদি উঠিছে
প্ৰকৃতিৰ চৌপাশ
বজন জনাই উঠা কুলিৰ মাতত
ডাল ভৰি ফুলিছে পলাশ।
শিমলুৰ পাহে পাহে বিৰিঙিছে
ৰঙা-ৰঙা, সেন্দুৰ নহয়......
জেতুকাৰ বোল,
হেৰ পছোৱা, উৰুৱাই আনাচোন
দিগন্তত উৰি থকা
হেঁপাহৰ চিলাবোৰ
চাই লওঁ কিমান আছে তাত
প্ৰেমৰ হিল্লোল।
আকৌ সাগৰত এয়া ফাগুনৰ জোৱাৰ
উটি ভাঁহি ফুৰিছে শিমলুৰ ৰংবোৰ
মাথো উঠা নাই মোৰ মনত
মই নিবিচাৰো চাৰ ৰংবোৰ
সেইবোৰ তেজৰ চেকুৰা.....
মোৰ আপোনজনৰ
তেজৰ কণিকা। ■

ফাগুন

✍ ৰীতা দাস
উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ

এজাক পছোৱা বতাহে লৈ গ'ল মোক
ফাগুনৰ ধুলিলৈ,
ভোগৰ ভোগালিৰ মাৰ নৌযাওতে
কেলৈ আহিলি ফাগুন মোক
ৰং দিবলৈ,
এনেই মই চিত পখিলী তাতেই আৰু
কুলিৰ বিননি
নোৱাৰো থাকিব মই যাওঁ ফাগুনলৈ
তাতে আছে মোলৈ বৈ
জেতুকা বলোৱা বালিমাহী, পাতমাদৈ পেহী
তাত যে কৰিম মই
ক'ত ৰং ধেমালি।।
কেলৈ আহিলি ফাগুন মোক
মতলীয়া কৰিবলৈ।
ঢোলৰ গিৰগিৰণি পেঁপাৰ মাত শুনি
আঁহতৰ তলত মোক কত যে আছে বৈ
বুকুৰে মৰমৰ লগৰী।
কেলৈ আহিলি ফাগুন মোক
উতলা কৰিবলৈ।
হোলীৰ ৰং শুনি তাতেই আমি
চিতপখিলী
নোৱাৰো থাকিব বৈ যাও খেলিবলৈ
বাচেগৈ তাতশালত ফুলৰ চানেকী।
লওঁ খোপাত কপৌ ফুল
যাওঁ আঁহতৰ তলত
ঘৰত আহিম উভতি
বেলি মাৰ গ'লত। ■

ফাগুন

গীতাঞ্জলি দাস
উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ

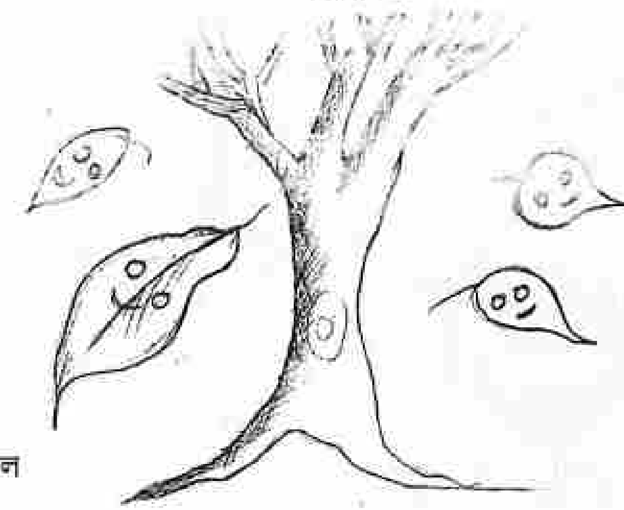

ফাগুন আহিল পলাশ ফুলিল
ৰং বসন্তৰ আগমন ঘটিল,
ফাগুনৰ পছোঁৱাত মোৰ আচল উৰিল
ফুলিয়ে লাহেকৈ মাতিল।

ফাগুনত ফুলিলে সুগন্ধি ফুল
পখিলাই চুম্বন কৰিলে ফুল,
তাৰ পিছে পিছে দৌৰি দৌৰি
আনন্দত আত্মহাৰা হ'লোঁ।

ফাগুন আহিলে বসুন্ধৰাই
ৰঙতে দেও দি নাচিলে,
ফাগুনে মনতত নমাই আনিলে
এখন সুন্দৰ সৰগ।

ফাগুনৰ মলয়াই মোক
বাউলি কৰিলে
মন উতনা-থুতুল কৰিলে
হায়! কিযে সুমধুৰ।

ফাগুন অহাৰ লগে লগে
বনৰ পখীয়েও নিজৰ
অমিয়া সুৰ জুৰিলে।

এয়ে নেকি ফাগুন
মন প্ৰাণ বলিয়া কৰা?
আনন্দৰ বন ধৰালে
নমাই আনা..........।

ফাগুন

ৰশ্মিউল চুলতানা
স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক

ফাগুন আহিছে
তুমি গন্ধ পোৱানে
হৃদয়ৰ স্পন্দন শুনিবাচোন
মৰমে কান্দিছে গোপনে।

ফাগুনি পছোৱা জাকে
এতিয়াও তোমাৰ কথাকে ক'লে
তুমি আহানে মোৰ দৰে।
বৈ নিজানত অকলে।

মোৰ ভালপোৱাবোৰ
ফাগুনৰ ধূলিত মিহলি হ'ল
সপোনবোৰে ৰঙচুৱা কলিজাও
সংগোপনে আঘাত কৰি গ'ল।

ফাগুন তুমি আনিবানে
প্ৰিয়তমাৰ নোপোৱা খবৰ
আনিবা বুলিয়েই মই
দিলো বতৰা মনৰ।

লোৱাবা হৈছো সহিব
দুখৰ দিনৰ লহৰ
দিবাচোন তুমিয়েই তেওঁক
মোৰ মনৰ খবৰ।

অ' ফুল অ' ফুল নুফুল কিয়

চন্দ্ৰানী কলিতা
স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক

অ' ফুল অ' ফুল নুফুল কিয়,
তেজেলী আপীটোৱে যে সদায় চিত্তে মইনো ফুলিম কিয়?
অই ভ্ৰোৱালী অই ভ্ৰোৱালী ফুল চিও কিয়,
ফুলত যাওঁতে আপাডালে সদায় খোজে কিয়?
অ' ল'ৰা অ' ল'ৰা ফুল খোজ কিয়?
পূজাৰীটোৱে সদায় সদায় দিগদাৰ দিয়ে কিয়?
অ' পূজাৰী অ' পূজাৰী ল'ৰাক দিগদাৰ দিয় কিয়?
মন্দিৰলৈ ভক্তগণে ইমান আহে কিয়?
অ' ভক্ত অ' ভক্ত মন্দিৰলৈ আহ কিয়?
চকুমেলি ভগবানে আমাক নাচায় কিয়?
নাৰদে ভক্ত মিছা বুলি কৈ থাকে কিয়?
অ' নাৰদ অ' নাৰদ ভক্তক মিছা ক কিয়?
কথা নগোৱা বৃত্তিটো মইনো এৰিম কিয়?

অ' বৰষা অ' বৰষা কলেজলৈ নোযোৱা নো কিয়

অলিন্দিতা দাস
স্নাতক, ৬ষ্ঠ ষাণ্মাসিক

অ' বৰষা অ' বৰষা
কলেজলৈ নোযোৱা নো কিয়
ভলিয়ে যে নাযাই
মইনো যাম কিয়
অ' ভলি অ' ভলি
কলেজলৈ নোযোৱা নো কিয়
খুৰাই যে মোবাইল দিয়া নাই
মইনো যাম কিয়
অ' খুৰা অ' খুৰা ভলিক
মবাইল নিদিয়ানো কিয়
ভলিয়ে যে ৰমেনক বাব বজালে
মেছেজ লিখি থাকে
মইনো দিম কিয়।
অ' ৰমেন অ' ৰমেন
ভলিক বাব বজালে আমাৰ কথা কিয়
ভলিৰ মৰমে যে মোক ভৰ নিদিয়ে
মইনো নিদিম কিয়।

অ' ফুল অ' ফুল নুফুল কিয়

✍ ৰশ্মিউল চুলতানা
স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক

অ' ল'ৰা অ' ল'ৰা   লেবেল দিয়া কিয়
ছোৱালীবোৰে যে বেছি কৰে
মইনো লেবেল নিদিম কিয় ?

অ' ছোৱালী অ' ছোৱালী বেছি ক'ৰ কিয়
ল'ৰাবোৰে যে পিছে পিছে ঘূৰে
বেছি নকৰিম কিয় ?

অ' ল'ৰা অ' ল'ৰা পিছে পিছে ঘূৰ কিয়
ছোৱালীবোৰে যে ষ্টাইল কৰি
সুন্দৰী হৈ ঘূৰে কিয় ?

অ' ছোৱালী অ' ছোৱালী সুন্দৰী হৈ ফুৰ কিয়
বান্ধৱীবোৰে কৰা সুন্দৰ ৰূপটোত
মইনো তল পৰিম কিয় ?

অ' বান্ধৱী অ' বান্ধৱী সুন্দৰ ৰূপত
ধৰা দিয় কিয় ?

মা দেউতাই যে ষ্টাইল কৰিব দিছে
আমিনো ষ্টাইল কৰি সুন্দৰী নহ'ম কিয়।

অ' মা-দেউতা, অ' মা-দেউতা ষ্টাইল কৰিব দিছ কিয় ?
মানুহৰ ছোৱালীবোৰ যে ধুনীয়া
মোৰ ছোৱালীবোৰক ধুনীয়া নকৰিম কিয় ?

অ' মানুহ অ' মানুহ ছোৱালীক ধুনীয়া কৰিছ কিয় ?
ধুনীয়া নকৰি ছোৱালীবোৰক বিয়া দিবলৈ
সমস্যা কৰি ৰাখিম কিয় ? ■

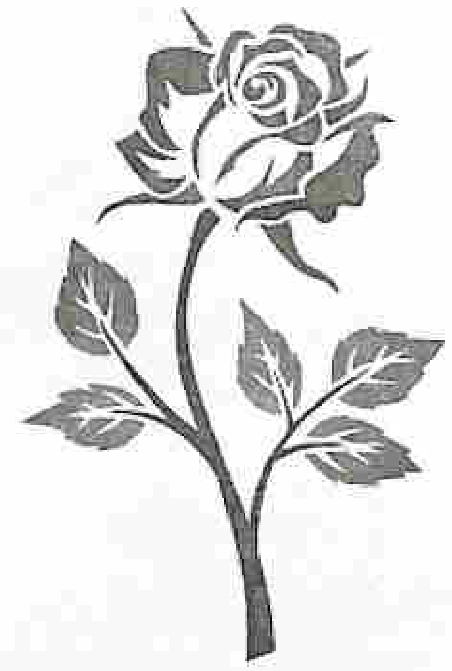

ফাগুন

✍ মমিনা বেগম
স্নাতক, ৬ষ্ঠ ষাণ্মাসিক

ফাগুন আহিল মনৰ ৰতনা লৈ
        সকলোকে সানিব ৰং।
ফাগুনৰ পচোৱাত সকলো যেন
        উলাহত মতলীয়া হওঁ।
ফাগুনৰ ধূলি উৰি উঠি
        আহিব বসন্তৰ আগজাননী।
গছ গছনি পাত সলাব
        ল'ব নতুন সাজ।
ফুল সৰি ডাল ওলাব
        কুলিয়ে লগাব মাত।
ফাগুনৰ পচোৱাই লৈ আনিব
        ফাঁকুৱা উৎসৱৰ ৰং।
শীত গুচি বসন্ত আহিব
        সকলোৰে পাছে বৈ। ■

বিষয় ঃ 'সৰ্বশিক্ষা'

✍ শিখা ৰাণী ঠাকুৰীয়া
উঃ মাঃ, ২য় বাৰ্ষিক

'সৰ্বশিক্ষা অভিযান মিছন'- বৰ্তমান শিক্ষা জগতৰ এক জনপ্ৰিয় নাম। ময়েই সেইটো যিয়ে অচিৰে ল'ৰা-ছোৱালীৰ মূৰ শেষ কৰি নৰকৰ সৃষ্টিত অৰিহণা যোগালো। কেতিয়াবা মাজে সময়ে শিক্ষামন্ত্ৰী তথা সংবাদ মাধ্যমে মোৰ ওপৰত ভয়ংকৰ ৰূপ লয়। মোৰ বাবেই ল'ৰা ছোৱালীয়ে আঠ বছৰ নপঢ়িলেও কথা নাই। কিয়নো নিজৰ নাম, ঠিকনা লিখিব নোৱাৰিলেও পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হয়। সেইবাবেই মোক শিক্ষাৰ্থীয়ে এতিয়া বুকুৰ আপোন কৰি লৈছে। মই প্ৰকৃততে কি গছৰ ডাল, মূৰা নে শিপা- এয়া বৰ্তমান সকলোৱে উপলব্ধি কৰিছে। ক্ৰমান্বয়ে অসমৰ শিক্ষা জগতৰ মানদণ্ড নিম্নগামী হৈছে। গতিকে, শিক্ষা ব্যৱস্থা কলৈ গতি কৰিছে বাংলাদেশলৈ নে কলৈ? মোৰ প্ৰভাৱৰ বাবেই বিদ্যালয়ৰ দেৱাল, শৌচাগাৰ, প্ৰস্ৰাৱগাৰৰ দেৱাল সকলোতে অভদ্ৰ লিখনি। হায়! হায়! ভাবিলে কেতিয়াবা মোৰ বুকুখন চিৰিঙকৈ উঠে। কিয়নো মোৰ কবলত পৰি ল'ৰা-ছোৱালীয়ে গুণগত, নৈতিকতা বা আধ্যাত্মিকতাৰ শিক্ষা পোৱা নাই। অংক চাৰে অংক শিকায়, পঢ়োতাৰ মন পাকঘৰলৈ যায়, খণ্ডতে শিক্ষকে পাবে গালি পঢ়োতাই মাকক আনে মাতি।

দুপৰীয়া সময়ত মধ্যাহ্ন ভোজনৰ বাবে ল'ৰা ছোৱালীয়ে লাইন হোটেলৰ সৃষ্টি কৰে।

এতিয়া, ল'ৰা-ছোৱালীয়ে মাক দেউতাকক ভাল কিতাপৰ পৰিবৰ্তে এখন ধুনীয়া কাঁহী বা থালহে বিচাৰে। মোৰ (সৰ্বশিক্ষা অভিযান মিছনৰ) ভাল সুবিধাও নুই কৰিব নোৱাৰি। ফলত, বিদ্যালয়বোৰ কাঁহীৰে উজ্জ্বল হ'ল, কিন্তু ভিতৰত ফোঁপোলা। তিৰানবৈৰ তম্ সংশোধনী গৃহীত হোৱাৰ লগে লগে প্ৰত্যেকেই বাধ্যতামূলক প্ৰাথমিক শিক্ষা পোৱাৰ প্ৰচলন হৈছিল। লগে লগেই শিক্ষাৰ্থীৰ অধঃপতনৰ দুৱাৰ মুকলি হ'ল। ছয়ৰ পৰা চৈধ্য বছৰ বয়সলৈ, সুবিধা মই প্ৰদান কৰিলোঁ। সেয়েহে, প্ৰাথমিক স্তৰতে শিক্ষাৰ মানদণ্ডৰ শিপাডাল শকত হ'বলৈ ধৰিলে। আজিও মই বৰ্তি আছো বাইজৰ অভিশাপ তথা গালি-শপনি শিৰত লৈ। মৰমৰ কণ কণ শিশুহঁতেও মোক লেং মাৰি আগবাঢ়িছে। যাৰ বাবে মোৰ ভূমিকা সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ।

বিষয় ঃ 'সৰ্বশিক্ষা'

✍ গীতাঞ্জলি দাস
উঃ মাঃ, ২য় বাৰ্ষিক

Hello..........! মোৰ মৰমৰ ল'ৰা-ছোৱালীহঁতক ইমান দিনৰ মূৰত লগ পালো। মোকতো চিনিয়ে পোৱা। মই তোমালোকৰ কাৰণে ভগবান স্বৰূপ। তথাপিও নিজৰ পৰিচয় দি মই ভাল পাওঁ। মই সৰ্বশিক্ষা। পিছে তোমালোকে মই আশা কৰা মতে ভালে কুশলে আছা নহয়? মোৰ মৰমৰ ল'ৰা ছোৱালীসকল পিছে তোমালোকে পঢ়া-শুনাত বেছি গুৰুত্ব নিদিবা কাৰণ মই আছো নহয়। তোমালোকক বছৰে বছৰে পাছ কৰাই দিম্বলৈ। আজিকালি মই নৱম আৰু দশম শ্ৰেণীক বিনামূলীয়া কিতাপ দিছো আৰু বাকী শ্ৰেণীৰ ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক কিতাপ, বহী, খাদ্য, বস্ত্ৰ দিছোঁ আৰু বছৰে বছৰে পাছ কৰাই দিছো। সেই কাৰণে মই popular হৈ পৰিছো। মই আনন্দতে গৌৰৱতে উৎফুল্লিত হৈ পৰিছো। চোৱা মৰমৰ ল'ৰা-ছোৱালীহঁত এইবোৰ মই তোমালাকৰ ভালৰ কাৰণে কৰিছো। এনেকুৱা কৰা কাৰণে তোমালোকৰ মা-দেউতাৰ টকা ৰাহি হৈছে। আৰু তোমালোকে কষ্ট কৰি থাকিব লগা হোৱা নাই। কাৰণ সেই ৰাহি হোৱা পইচাৰে তোমালোকে 4G মোবাইল কিনা আৰু লগতে Gio Sim লগাই enjoy কৰা। টিভি চোৱা, ভিডিঅ' চোৱা, গেম খেলা কিন্তু পঢ়া-শুনা বেছিকৈ চিন্তা নকৰিবা দে। মই তোমালোকক অকণো কষ্ট নকৰাকৈ পাছ কৰাই দিম। তোমালোক অৱশ্যে আজিকালি অলপ মোৰ কাৰণে এলেহুৱা হৈ পৰিছা কিন্তু তোমালোকে যে মোক ভগবানৰ দৰে পূজা কৰা তাৰ কাৰণে মই তোমালোকক ভাল পাওঁ। আজিলৈ হ'ব দিয়া আৰু পিছত কথা পাতিম এতিয়া মই যাওঁ। কিন্তু তোমালোকে মোক তোমালোকৰ বহুমূলীয়া মৰমবোৰ দি থাকিবা। Bye.......... আকৌ লগ পোৱাৰ প্ৰতিশ্ৰুতিৰে এতিয়ালৈ Bye..........।

বিষয় ঃ 'সৰ্বশিক্ষা'

✍ টুটুমণি দাস
স্নাতক চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক

নমস্কাৰ । পোনপ্ৰথমে সকলোকে নৱবৰ্ষৰ হিয়াভৰা ওলগ জনাইছো। আপোলোকৰ খবৰ ভালনে? মই পিছে ভগৱানৰ কৃপাত ভালে আছো। মোৰ চিনাকি দি লওঁ মোৰ নাম সৰ্বশিক্ষা। মই হৈছো এখন আঁচনি। এই আঁচনিখনৰ বৈশিষ্ট্য, উদ্দেশ্য, লক্ষ্য গোটেইকেইটা দিশেই আছে। মোক পিছে গাঁৱৰ অঞ্চললৈকে সকলোৱে চিনি পায়। চাৰি বছৰ বয়সৰ পৰা চৈধ্য বছৰ বয়সলৈকে বিনামূলীয়া শিক্ষাদান দিওঁ। কিয়নো মোক মানুহে বেয়া পাব। লগতে বিনামূলীয়া কাপোৰ-কানি, মধ্যাহ্ন ভোজন, চাউল, পাঠ্যপুথি আদি দিওঁ। এইবোৰৰ কাৰণেই চাগৈ ল'ৰা-ছোৱালী পঢ়িবলৈ আগতকৈ বেছি আগ্ৰহী হোৱা দেখা গৈছে। ল'ৰা ছোৱালী জানক বা নাজানক বছৰে বছৰে পাছ কৰি গৈ থাকে। অষ্টম শ্ৰেণীলৈকে পঢ়ি অসমৰ মন্ত্ৰীসকলৰ নামেই নাজানে। চাওঁকচোন কি যে অসমৰ দুৰ্গতি। স্কুল থাকক বা নাথাকক ল'ৰা-ছোৱালী আছে বা নাই কিন্তু খাদ্যৰ হিচাপ ঠিকেই ৰাখে। পিঠিৰ পিছফালে কিতাপৰ বোজাটোৰ লগতে একোখনকৈ কাঁহী আৰু এটা পানীৰ বটলও লগত আনে। বাৰ বজাৰ লগে লগে খুউব ধুনীয়াকৈ শাৰী পাতি বহি যায় খাবলৈ। এতিয়া যেন পঢ়াৰ পৰিবৰ্তে খাদ্যৰ মেনুখনহে ল'ৰা-ছোৱালীয়ে বেছিকৈ জানে। খাদ্য বন্ধাৰ কাৰণেহে ৰান্ধনি এগৰাকীৰ চাকৰি এটা ওলাইছে। স্কুলত শিক্ষক শিক্ষয়িত্ৰীয়ে নিজেই নাজানে অসমৰ মন্ত্ৰীৰ নাম ল'ৰা-ছোৱালীয়ে আৰু কি জানিব। পুৰা-গধুলি এইবোৰটো বাতৰিত ওলাই থাকে এইবোৰ চায়ো মানুহে ইহাঁৰ এক সুযোগ পায়। বাঃ কি যে হ'ব।

কাপোৰ কানি দিলেও কিন্তু এবাৰ দৰ্জীৰ ওচৰলৈ নি পেলাইহে পিন্ধিব পাৰে। লগতে ঘৰকৈ, চাউল দি পঠিয়াই। এমাহৰ মূৰে মূৰে চাউলৰ বাবে একোখনকৈ মোনা আনে। লগতে অহা-যোৱা কৰিবলৈ একোখনকৈ চাইকেলো দিছিল। এইবাৰ পিছে বাইক স্কুটীয়ো দিব। এইখন আঁচনিত সকলোৰে পিনে সুবিধা আছে কেৱল আপোনালোকৰ ল'ৰা-ছোৱালীবিলাক স্কুললৈ পঠিয়াওক।

আজিকালি চৰকাৰে ইমান ধুনীয়া আঁচনিবোৰ উলিয়াইছে সেইকাৰণে পঢ়াৰ নামত মাক-দেউতাকে বেছিকৈ টকা পইচা খৰচ কৰিবই নালাগে। অসমৰ পয়ালগা অৱস্থা হ'লেও এইবোৰ সুবিধাৰ ক্ষেত্ৰত আঁচনি বন্ধ কৰিবলগীয়া নহয় দেই। আৰু এটা কথা ছাৰ-বাইদেউহঁতবো ভালেই ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক প্ৰাৰ্থনা কৰাই কাঁহী-বাটি ধুবলৈ দিয়ে। সিহঁতেও আড্ডা মাৰি বহি থাকিব পাৰে। ধেৎ কিয়নো সকলোৰে আদৰৰ নহ'ম মই ইমানখিনি সুবিধা দিওঁ। সেইকাৰণে আহক সকলোৱে মিলি এই আঁচনিৰ অংশীদাৰ হওঁক।

অ' পাহৰিছিলো লগতে মূল্যায়ন বহী দিয়ে আৰু লগতে একোটাকৈ কলম দিলেও ভাল হয়। স্কুলত শ্ৰেণীকোঠা নাথাকিব পাৰে কিন্তু ৰান্ধনি ঘৰটো থাকিবই। পৰীক্ষা বহীবোৰত যদি কোনোবাই পাই পাঁচ নম্বৰ শিক্ষকে দিব পোন্ধৰ নম্বৰ এনেকৈয়ে চলে পৰীক্ষাৰ ফলাফলবোৰ।

সৰ্বশিক্ষা মানে সকলোৰে শিক্ষা। সেইকাৰণে এইখন আঁচনিৰ প্ৰতি সকলোৱে আগ্ৰহী। বেলেগ আঁচনিবোৰ বন্ধ নহয় কিন্তু এইখন এনেদৰেই এতিয়ালৈকে চলিয়ে আছে। ল'ৰা-ছোৱালীবোৰেও অষ্টম শ্ৰেণীলৈকে ঠিকেই পঢ়ে কিন্তু নৱম আৰু দশম গৈ বহীত ৰঙা পেনে কণীও পাৰে। পৰীক্ষা বিলাক পাতে পঞ্চাশ নম্বৰৰ সেই কাৰণেও ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে পৰীক্ষা বিলাক অধিক ভাল কৰে। এতিয়া যেন সকলোৱে এইখন আঁচনিৰ প্ৰতি খুউব আগ্ৰহী আৰু হয়তো পিছলৈ ইয়াৰ আৰু বহুতো সুবিধা ওলোৱাৰ সুযোগ আছে। এইখিনিতে সৰ্বশিক্ষা অভিযানৰ কাৰ্য ইয়াতেই সামৰিলোঁ।

থিতাতে লিখা মুকলি চিঠি প্ৰতিযোগিতা

প্ৰতি,

মাননীয় শিক্ষামন্ত্ৰী মহোদয়
অসম চৰকাৰ।

বিষয় ঃ মহাবিদ্যালয় সমূহৰ উন্নয়ণৰ হকে সাহায্য বিচাৰি আবেদন। তাং- ২৫-০১-২০১৮ ইং চন।

মহাশয়,

মই দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়ৰ চতুৰ্থ ষাণ্মাসিকৰ ছাত্ৰী। দক্ষিণ কামৰূপৰ ভিতৰত এই মহাবিদ্যালয়খন এখন স্ত্ৰী শিক্ষাৰ বাবে একমাত্ৰ প্ৰতিষ্ঠান। স্থাপিত হোৱাৰ দিনাখনৰে পৰা মহাবিদ্যালয়ৰ শৈক্ষিক দিশত হোৱা ফলাফলবোৰ নিশ্চয় আপোনাৰ বাবে অবিদিত নহয়। ঠিক সেইদৰে দক্ষিণ কামৰূপত অৱস্থিত অন্যান্য মহাবিদ্যালয়বোৰেও কলা, বিজ্ঞান শাখাত আগবঢ়োৱা ফলাফলবোৰো অতি উচ্চ খাপৰ। কিন্তু এই সমূহ মহাবিদ্যালয়ৰ শৈক্ষিক পৰিবেশবোৰ বৰ বেছি ভাল নহয়। যাৰ বাবে শিক্ষক, কৰ্মচাৰীৰ লগতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ শিক্ষা আহৰণত বৰ কষ্ট কৰিব লগা হয়। মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষক কৰ্মচাৰীবোৰ অধিক শিক্ষিত যদিও তেওঁলোকৰ পৰা পোৱা জ্ঞানে আমাৰ বাবে যথেষ্ট নহয়। যিহেতু এখন দেশৰ ভৱিষ্যৎ শ্ৰেণীকোঠাতেই নিৰ্ভৰ হয় সেইবাবে মহাবিদ্যালয়ৰ শ্ৰেণীকোঠাবোৰো ভাল হ'ব লাগে। মহাবিদ্যালয় সমূহত ডিজিটেল ক্লাছৰুমৰ সংখ্যা বঢ়াৰ উপৰিও সুস্বাস্থ্যৰ বাবে খোৱা পানীৰ ব্যৱস্থা, এখন ডাঙৰ আৰু বহল খেল-পথাৰৰ ব্যৱস্থা, প্ৰয়োজনমতে খাব পৰা কেণ্টিনৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। মহোদয়ে এই সমস্যা সমূহৰ পৰা মহাবিদ্যালয় সমূহক ৰক্ষা কৰিলে শিক্ষাৰ লগতে দেশৰ উন্নয়ণৰ ক্ষেত্ৰত অধিক আগবঢ়া হ'ব। এয়ে মহোদয়ৰ ওচৰত মোৰ সৰল মিনতি।

ইতি-
চন্দ্ৰানী কলিতা
স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক

প্ৰতি,

মাননীয় অসম চৰকাৰৰ অধীনত
শিক্ষামন্ত্ৰী মহোদয়ৰ সমীপেষু,

বিষয় ঃ মহাবিদ্যালয় সমূহৰ উন্নয়ণৰ হকে সাহায্য বিচাৰি আবেদন দিনাক - ২৫-০১-২০১৮ ইং চন

মহাশয়,

সন্মান পূৰ্বক বিনীত নিবেদন এই চিঠিৰ দ্বাৰা আপোনাক অৱগত কৰাও যে, মই অধ্যয়ন কৰি থকা মহাবিদ্যালয়খন বহু পূৰ্বৰে পৰা বিভিন্ন সমস্যাৰে জৰ্জৰিত। খোৱা পানীৰ অসুবিধা, শিক্ষাৰ্থীৰ তুলনাত শ্ৰেণী কোঠাৰ অভাৱ, ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ অভাৱ, শ্ৰেণী কোঠাত উপযুক্ত সা-সঁজুলি, সুখাদ্যৰ বাবে উন্নত মানৰ কেণ্টিন, শৌচাগাৰ, প্ৰস্ৰাৱগাৰৰ অভাৱ। ছাত্ৰীসকলৰ সুবিধাৰ্থে চাইকেল, গাড়ী ৰাখিবৰ বাবে সুৰক্ষিত কোঠাৰ দৰকাৰ। মহাবিদ্যালয়ৰ সন্মানীয় অধ্যাপক, অধ্যাপিকাবৃন্দৰ সন্তান প্ৰতিপালনৰ হকে ক্ৰেচ অৰ্থাৎ শিশু যতন লোৱা কেন্দ্ৰ স্থাপন হ'লে সুবিধাজনক হ'লহেঁতেন। আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ লগতে নিকটৱৰ্তী মহাবিদ্যালয় সমূহলৈয়ো আপোনাৰ দৃষ্টি নিতান্তই প্ৰয়োজন।

গতিকে, অতি শীঘ্ৰেই আপুনি এই সমূহলৈ দৃষ্টি নিক্ষেপ কৰি সমস্যাসমূহৰ সমাধান, শিক্ষাৰ্থীৰ কল্যাণৰ হকে গৃহীত ব্যৱস্থা হাতত লয় যেন।

সেয়ে, আপোনাৰ ওচৰত মোৰ সৰল মিনতি।

ইতি-
আপোনাৰ একান্ত বিশ্বাসী
শিখাৰাণী ঠাকুৰীয়া

থিতাতে লিখা মুকলি চিঠি প্ৰতিযোগিতা

প্ৰতি,

মাননীয় শিক্ষামন্ত্ৰী মহোদয়

অসম চৰকাৰ

বিষয় ঃ মহাবিদ্যালয় সমূহৰ উন্নয়ণৰ হকে সাহায্য বিচাৰি আবেদন। তাং- ২৫-০১-২০১৮ ইং চন

মহাশয়,

সন্মান পূৰ্বক বিনীত নিবেদন এই যে, মই দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী। আন আন মহাবিদ্যালয়বোৰৰ দৰে আমাৰ মহাবিদ্যালয়লৈ ও বহুতো উচ্চাকাংক্ষী ছাত্ৰীৰ আগমণ ঘটে। আমাৰ মহাবিদ্যালয়খন সকলো দিশৰ পৰা আগস্থান পোৱাটো আমি বিচাৰো। মহাবিদ্যালয়ৰ লগতে নাম উজ্জ্বলাবলৈ যাওঁতে আমি কিছুমান সমস্যাৰ সন্মুখীন হওঁ যিহেতু মহাবিদ্যালয়খন এতিয়াও উন্নয়ণৰ ক্ষেত্ৰত পিছপৰি আছে। মহাবিদ্যালয়ৰ ভাল খোৱা পানীৰ ব্যৱস্থা নাই, ভাল এখন কেন্টিন নাই, ভাল খেল পথাৰৰ অভাৱ, ডিজিটেল কমৰ অভাৱ সমূহ দূৰ কৰাৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নতিৰ হকে কিছু সাহায্য প্ৰদান কৰে যেন।

এয়ে দয়ালু মহোদয়ৰ ওচৰত মোৰ সৰল মিনতি।

ইতি-

আপোনাৰ বিশ্বাসী

ৰশ্মিউল চুলতানা

স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক

(প্ৰথম স্থান)

দুৰ্নীতি মুক্ত ভাৰত

✍ হীৰুমণি গোস্বামী

স্নাতক, ৩য় ষাণ্মাসিক

আৰম্ভণি ঃ দুৰ্নীতি মানে ভ্ৰষ্টাচাৰ। দুৰ্নীতি শব্দটো সহজ অৰ্থত নীতি-নিয়মক স্থিতিৰ পৰা দূৰত ৰাখি কৰা কাৰ্য। য'ত সহানুভূতি নাই তাতেই দুৰ্নীতি বাহ লয়।

দুৰ্নীতি সমগ্ৰ বিশ্বতে ব্যাপক। দুৰ্নীতিৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ ভাৰতবৰ্ষ পিছপৰি ৰোৱা নাই। প্ৰাক্তন ৰাষ্ট্ৰপতি আব্দুল কালামে কৈছে 'দুৰ্নীতি নিজ প্ৰবোচনা আছে আৰু ইয়াক বুনিয়াদী স্তৰতে নিৰ্মূল কৰিব লাগিব আৰু ইয়াৰ বাবে প্ৰয়োজন প্ৰণালীবদ্ধ অধ্যয়নৰ'। তুমি মোক কি দিব পৰা এই মনোভাৱে দুৰ্নীতিৰ জন্ম দিয়ে। অতীতৰ বীৰ শ্বহীদৰ ত্যাগ আৰু শোণিতেৰে গঢ়া ভাৰতবৰ্ষ এখন জনবহুল দেশ। দুৰ্নীতিয়ে সমগ্ৰ ভাৰতবৰ্ষত যি ত্ৰাসৰ সৃষ্টি কৰিছে তাৰ পৰা সাধাৰণ নাগৰিকটো বাদেই সমাজৰ গণ্য মান্য সম্ভ্ৰান্ত লোক তথা সুখ্যাতি থকা লোকো পিছ পৰি ৰোৱা নাই। আমি সকলোৱে মিলি দেশ গঢ়িবলৈ হ'লে সকলোৱে কঁকালত টঙালি বান্ধি থিয় হ'ব লাগিব।

দুৰ্নীতিৰ কবলত ভাৰতবৰ্ষ ঃ অতীতৰে পৰা ভাৰতবৰ্ষত সৰু বৰ দুৰ্নীতিয়ে গা কৰি উঠিছে। এইবোৰৰ কথা বাতৰি কাকত আলোচনী আদিত প্ৰায়েই পঢ়িবলৈ পোৱা যায়। দুৰ্নীতি বিভিন্ন দিশত দেখা যায়। যেনে- শিক্ষা, ৰাজনীতি, অৰ্থনীতি, সামাজিক, ধৰ্মীয়, চৰকাৰী, বেচৰকাৰী, কাৰ্যালয়, নিবনুৱাসকলক নিযুক্তিৰ ক্ষেত্ৰত, চিকিৎসা ইত্যাদি সকলোতে দুৰ্নীতি বিৰাজমান। উদাহৰণস্বৰূপে উনুকিয়াব পাৰি যে শিক্ষা হৈছে সমাজৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ দিশ। অতীতৰ বৃটিছৰ শাসনৰ সময়ত তেওঁলোকে নিজ স্বাৰ্থৰ বাবে শিক্ষাক গুৰুত্ব দিছিল। বৰ্তমানেও শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত

দুৰ্নীতি পৰিলক্ষিত হোৱা দেখা যায়। যেনে শিক্ষক নিযুক্তিত দুৰ্নীতি, মধ্যাহ্ন ভোজনত দুৰ্নীতি, অবৈধ শিক্ষক নিযুক্তি পৰীক্ষাৰ প্ৰ-পত্ৰ পূৰণত দুৰ্নীতি দেখিবলৈ পোৱা যায়। এটা আন্তঃ ৰাষ্ট্ৰীয় সংস্থা অনুসৰি দুৰ্নীতিৰ ক্ষেত্ৰত মুঠ ১৭৪ ৰাষ্ট্ৰৰ ভিতৰত ভাৰত স্থান ৮৭ (২০১৬ৰ সমীক্ষা)। নাম কৈ শেষ কৰিব নোৱাৰা দুৰ্নীতিয়ে ভাৰতবৰ্ষক কোঙা সদৃশ কৰি পেলাইছে।

দুৰ্নীতি নিবাৰণ উপায় ঃ বৃটিছৰ নিকৃষ্ট শাসনৰ পৰা ভাৰতক ৰক্ষা কৰিবলৈ উদ্‌গনি যোগোৱা পথ প্ৰদৰ্শক আছিল মহাত্মা গান্ধী। তেওঁৰ পিছত আন্না হাজাৰে বহু প্ৰচেষ্টা চলাইছিল। ইয়াৰ বাবে সহায় কৰিবলৈ বহুতো বীৰ তথা দেশ মাতৃৰ সুযোগ্য সন্তান আগবাঢ়ি আহিছিল। বিদেশীৰ কবলৰ পৰা দেশখন উদ্ধাৰ হ'ল কিন্তু দুৰ্নীতি গ্ৰস্ততাই আকৌ ভাৰতীয় লোকক ভাৰাক্ৰান্ত কৰি তুলিছে। ইয়াৰ পৰা পৰিত্ৰাণ পাবলৈ চৰকাৰে বহুতো অভিনৱ পদক্ষেপ লৈছে। যেনে-

ক) বিমুদ্ৰাকৰণ নীতি ঃ দুৰ্নীতি নিবাৰণৰ ই এক বলিষ্ঠ পদক্ষেপ। নকল মুদ্ৰা, বিদেশী মুদ্ৰা বন্ধ কৰা ইয়াৰ প্ৰধান বৈশিষ্ট্য। বৰ্তমানো এই প্ৰচেষ্টা অব্যাহত আছে।

খ) GST ঃ GST মানে হৈছে পণ্য আৰু সেৱা কৰ। ই এক বজাৰ, এক মুল্য আৰু এক নীতি। ইয়াৰ জৰিয়তে বিক্ৰেতাই ক্ৰেতাৰ পৰা বে আইনী কৰ ল'ব নোৱাৰা হৈছে।

গ) RTI ঃ ই হৈছে তথ্য আৰু অধিকাৰ আইন। ইয়াৰ জৰিয়তে আমি যিকোনো চৰকাৰী অনুষ্ঠানৰ কথা জনাত সহায় হয়।

ঘ) ডিজিটেল ব্যৱস্থা ঃ ইয়াৰ প্ৰৱৰ্তক আছিল প্ৰধান মন্ত্ৰী নৰেন্দ্ৰ মোডী ডাঙৰীয়া। ই অৰ্থনীতি বিষয়ক তথ্য জনাত সহায় কৰে।

ঙ) লোক পাল আইন ঃ ইয়াৰ প্ৰৱৰ্তক আছিল আন্না হাজাৰে। ইয়াৰ জৰিয়তে তদন্তকাৰী বা অনুসন্ধান কাৰী সংস্থাক যিকোনো বিষয় জনাত সহায় কৰে।

সামৰণি ঃ দুৰ্নীতি মুক্ত দেশ গঢ়াটো আমাৰ প্ৰতিজন জনতাৰ কৰ্তব্য। ইয়াৰ বাবে দেশৰ আইনী ব্যৱস্থা কঠোৰ হোৱা উচিত। শিক্ষাৰ মাধ্যমেৰে আমি জন সাধাৰণক উদ্দীপ্ত কৰিব লাগিব। দুৰ্নীতিগ্ৰস্ত তথা ভণ্ড ৰাজনীতিবিদক সামাজিক ভাৱে বহিষ্কাৰ কৰিব লাগিব লোভী তথা ফাঁকীবাজ লোকক ৰাজহুৱা ভাৱে কঠোৰ শাস্তি প্ৰদান কৰিব লাগিব। এইবোৰৰ উপৰিও প্ৰতিজন জনতা সজাগ হোৱা উচিত। লগতে আমি নিজে সচেতন তথা দেশক ভাল পাব লাগিব। ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক অনুপ্ৰাণিত কৰিব লাগিব। সজাগতা সভা, বাটৰ নাট, বিজ্ঞাপন আলোচনী, বেনাৰ আদিৰে নতুনকৈ প্ৰতিজন জনতাৰ মৰহি যোৱা মন জয় কৰিব লাগিব। আমি যদি আমাৰ দেশ মাতৃক উদ্ধাৰ নকৰো তেন্তে আমি ভাৰতীয় হোৱাৰ অধিকাৰ নাই। আহক আমি সকলোৱে মিলি দুৰ্নীতি মুক্ত ভাৰত এখন গঢ়াৰ বাবে সংকল্পবদ্ধ হওঁ।

1st prize

CORRUPTION FREE INDIA

✍ **Dixita Bhargav**

B.A. 3rd Sem.

Corruption:

Corruption is the main problem of many Asian countries specially India. The specific meaning of the word corruption is missing one's office for a private benefit. In simple word, some persons of higher level or lower level persons are mostly corrupted. They used to do official work for the sake of money. This is all about the meaning of corruption.

Corruption (A Big Problem):

Corruption is now a global problem common in both developed and developing countries. A corrupted person never thinks about the country. The main work of the corrupted person is to increase their earnings through unauthorized work.

The most obvious effect of political corruption is the loss of public esteem through politician and political life.

India is famous all over the world because of its culture and the great Indian cricket team and Indian Hockey team. Corruption in India is the main result of the poverty in India and also the poor growth of development.

Political corruption:

some of the leaders of India are mostly corrupted. They used to do authorized work for their own development.

Some of the politicians are having hundreds of crore of money but their income is not more than of Rs. 50,000.00 They got all that money from where, this is the main question that arises in the mind of most of the Indians but they are not authorized to do anything. This is the main result of poor government in India.

Steps to remove corruption from India permanently:-

1. All the politicians should realize what their main duty is. 2. Black money should be sealed by the government. 3. Youth should make a revolution against it. 4. Punishment should be given to all the corrupt persons of India.

Corruption is the main bacteria which is destroying our country. Continuously.

2nd prize-

CORRUPTION FREE INDIA

✍ Ajina Begum

Introduction :

Corruption is not a new phenomenon in India. It has been prevalent even in society since ancient times. History reveals that it was present even in the Maurya period. Great scholar Kautilya mentions the pressure of forty types of corruption in his contemporary society. When the East India Company took control of the country, corruption reached new height. Corruption in India has become so common that people now are averse to thinking of public life with it.

Definition :

Corruption has been defined variously by scholars. But the simple meaning of it is that corruption implies perversion of morality, integrity, character or duty out of mercenary motives, i.e., bribery, without any regard to honour, right and justice. Shrinking from one's duty or dereliction of duty are also forms of corruption. Besides, thefts, wastage of public property, constitute varieties of corruptions.

Corruption in World :

Corruption is not a uniquely Indian phenomenon. It is witnessed all over the world in developing as well as developed countries. It h as spread its tentacles in every sphere of life, namely business administration, politics, officialdom and services. In fact, there is hardly any sector which can be characterized for not being infected with the vices of corruption. Nobody can be considered free from corruption from a high ranking officer.

Steps to remove corruption from India permanently : To root out the evil of corruption from society, we need to make a comprehensive code of conduct for politicians, legislatures such and code should be strictly enforced. Special courts should be set-up to take up such issues and speedy trial is to be promoted. Law and other machinery should be allowed to work without political interference. NGOs and media should come forward to create awareness against corruption in society and educate people to combat this evil. Only then we would be able to save our system from being collapsed.

2nd prize-

CORRUPTION FREE INDIA

✍ Upasana Devi
H.S. 1st Year

Corruption wins not more than honesty

Introduction.

Corruption is a word which is heard frequently in common Indian's vocabulary. It refers to dishonest and unethical conduct by a person using money, power or authority often to get their selfish aim fulfilled. It may include bribery or embezzelment.

Corruption started when a common man tried to intrude a que with the help of a known person and then it extended to send files ahead of others in an office and now the situation is that it has become compulsory to give bribe to get even small thing done. It is seen in every section and from P.M. to peon. Chief secretary to clerk, businessman, officials, bureaucrats, educationists and even the judiciary are involved in corruption.

Corruption in India:

Corruption is not a new term in India. It has prevailed since ancient times, however when East India Company took control over the country, corruption reached a new height and in independent India it probably stared or it can be said to be geared up during Indira Gandhi's reign and now it is growing bigger and bigger.

In India, corruption has spread its tentacles in every sphere of life which includes politics, education, judiciary, officialdom, bureaucracy etc. It is seen in every sector and every segment of the society barring a social status. It is impalling to see innumerous corruption in our country. Some of the most horrific scams in our country are-

i) The 2G spectum scam which involved the Telecom Minister A Raja of giving unified access service license at throw away prices which caused a loss of Rs. 1.76 lakh crore to our country. It also included Mr. M Karunanidhi and his daughter.

ii) The Satyam Computer Service scam which fuled Rs. 14,000 crore from Indian market.

iii) The Adarsha Housing society scam which distributed the apartments among politicians, beaurucrats and army general instead of war widows and army officers.

iv) The Telgi scam which caused a loss of Rs. 20,000 crore by printing fake stamp papers with the politicians.

v) Scams of P.M.s and other politicians: It is a very shameful think that prime minister also involve in corruption. Some of the worth mentioning cases are- Bofors scam by Rajiv Gandhi, Hawala scam by P.V. Narasimha Rao and scam of other politicians likes, Rahul Gandhi, P.V. Singh, I.K. Gujral, Lalu Prasad Yadav, Sharad Pawar etc.

vi) The Commonwealth Games scam.

Apart from these big scams other scams are also taking place at lower levels like officials take money for giving people the benefits of govt. schemes, people bring certificates of being SC, ST or OBC or BPL for scholarship by giving money, police officers take money from mafias and thiefs etc.

Cause of corruption:

There are numerous cause of corruption in India like, poverty, leakage in constitution, complicated tax sytem, lack of transparent law etc.

Government measures against corruption:

To remove corruption govt. has taken several steps like-

i) Demonitisation
ii) GST
iii) Anti Courruption Bureau
iv) Jan Lokpal Bill- acceptance and implementation
v) Compulsory submission of property list of MLAs and MPs.

Consequences of corruption free India:

Corruption, the most of adversely affecting factor against development, if rooted up will cause the following: quick growth in economy, proper implementation of govt. schemes, reduction of difference between rich and poor etc.

My view :

Though govt. has taken various step, but they have not been successful in removing corruption altogether. In my view some of such steps can be-

i) Judicial reforms
ii) Corruption vigillence cell in every department and at all levels.
iii) Active involvement of youth.
iv) Reduction of chit funds.
v) Encouraging networking business.
vi) Income tax reforms.
vii) Reducing red tapism in sanction and disbursement of loan and funds.

Conclusion:

Kalam said, "I ..... a country is to be corruption free and a nation of beautiful minds, I strongly feel that there are three key social members that can make a difference. They are the father, the mother and the teacher." That means children should be taught ethics and moral values then only the youth will understand about the ill-effect of corruption will avoid it. In this regard, the Swaccha Bharat Abhiyan can also work if looked from a different view i.e. not only cleaning our surrounding but also our mind. I believe in the mantra of "Soch Bodlo, Desh Bodlega". First we will have to clean our mind, then only, we can make the society corruption free. At last, I will like to conclude by a humble request that we should stop looking at others for help but should start from changing ourselves, because-

"IF YOU WILL CHANGE NOTHING,
NOTHING WILL CHANGE."?

দ্বিতীয় স্থান

দুৰ্নীতি মুক্ত ভাৰত

✍ বৰ্ণালী দাস
স্নাতক, ৩য় ষাণ্মাসিক

আৰম্ভণি ঃ দুৰ্নীতি শব্দটো অতি প্ৰাচীন কালৰে পৰা চলি আহিছে। আমাৰ দেশ ভাৰতবৰ্ষ এখন দুৰ্নীতিগ্ৰস্ত দেশ। দুৰ্নীতি বুলিলে আমি নীতি বহিৰ্ভূত কাৰ্যকে বুজো, দুৰ্নীতি বৰ্তমান ভাৰতবৰ্ষৰ বহুতো লোকৰে নীতি হৈ পৰিছে। সাধাৰণ মানুহৰ কথা বাদেই সমাজৰ গণ্য মান্য, সম্ভ্ৰান্তলোক হিচাপে বহু পৰিচিত তথা সুখ্যাতি থকা লোক সকলো দুৰ্নীতিৰ পৰা মুক্ত নহয়।

দুৰ্নীতিৰ প্ৰকাৰ ঃ দুৰ্নীতি বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ হ'ব পাৰে। যেনে- সামাজিক দুৰ্নীতি, ৰাজনৈতিক দুৰ্নীতি, অৰ্থনৈতিক দুৰ্নীতি ইত্যাদি। এই দুৰ্নীতিয়ে সমাজৰ অৱক্ষয় সাধন কৰে। সেইবাবে আমি সকলোৱে এখন দুৰ্নীতিমুক্ত সমাজ আশা কৰো। কিন্তু তাৰ বাবে লাগিব সামাজিক সচেতনতা তথা দেশপ্ৰেম।

দুৰ্নীতিৰ কাৰণ ঃ বৰ্তমান সমাজৰ মানুহৰ উচ্চ আকাংশাই চূড়ান্ত পৰ্যায়ত উপনীত হোৱাৰ বাবে দুৰ্নীতিৰ আশ্ৰয় ল'ব লগা হৈছে। দুৰ্নীতিৰ কাৰণ হিচাপে কেইটামান কাৰণ উল্লেখ কৰিব পাৰি। সেইবোৰ হ'ল- চৰকাৰে কৰ্মচাৰীক কম বেতন দিয়া, নিয়োগৰ নিম্ন সুবিধা, দ্ৰুত আৰু কঠোৰ শাস্তি ব্যৱস্থাৰ অভাৱ, দুৰ্নীতিগ্ৰস্ত বিষয়ৰ প্ৰতি সমাজৰ সু-মনোভাৱ প্ৰদৰ্শন; জনসাধাৰণৰ দুৰ্নীতি বিষয়ৰ বিৰুদ্ধে একগোট হৈ মাত মতাৰ অভাৱ ইত্যাদি।

দুৰ্নীতিৰ প্ৰভাৱ ঃ বৰ্তমান সমাজখনৰ প্ৰত্যেক স্তৰতে দুৰ্নীতিৰ প্ৰভাৱ দেখা যায়। দুৰ্নীতিয়ে সদায় সমাজৰ বেয়া দিশটোৰ প্ৰতিচ্ছবি দাঙি ধৰে। দুৰ্নীতিৰ ফলতে চৰকাৰে আয়ৰ শুদ্ধ তথ্য নাপায়। ফলত জনসাধাৰণৰ কল্যাণৰ বাবে লোৱা আঁচনিসমূহ ফলপ্ৰসূ হোৱা দেখা নাযায়। দুৰ্নীতিয়ে চৰকাৰৰ প্ৰতি জনসাধাৰণৰ আস্থা নাইকিয়া কৰে। দুৰ্নীতিৰ ফলত হোৱা আয়ৰ বৈষম্যই সমাজত ধনী দুখীয়াৰ প্ৰভেদ বঢ়ায়। আমাৰ সমাজত কঠোৰ শাস্তি ব্যৱস্থাৰ অভাৱৰ বাবে দুৰ্নীতি পৰায়ণ লোকে পুনৰ দুৰ্নীতিত লিপ্ত হোৱা দেখা যায়। এনেদৰে দুৰ্নীতিক বছৰ বছৰ ধৰি প্ৰশ্ৰয় দি থকাৰ বাবে সমাজৰ অৱক্ষয় সাধন হৈ এক পংগু অৱস্থা প্ৰাপ্ত হয়। দুৰ্নীতিৰ ফলত সমাজৰ ব্যক্তিগত উন্নতি হয়, কিন্তু সমূহীয়া উন্নতি নহয়।

দুৰ্নীতি নিয়ন্ত্ৰণ ঃ দুৰ্নীতি নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ হ'লে এক দীৰ্ঘম্যাদী প্ৰচেষ্টা অব্যাহত ৰাখিব লাগিব। ভাৰতবৰ্ষ এখন জনবহুল দেশ। সেইবাবে দেশৰ দৰিদ্ৰতাও বেছি আৰু দুৰ্নীতিৰ লগত জড়িত বিষয়াবো অভাৱ নাই। সেইবাবে ভাৰত চৰকাৰে দেশখন দুৰ্নীতিৰ কবলৰ পৰা ৰক্ষা কৰাৰ বাবে বহুতো আঁচনি হাতত লৈছে। সেইবোৰৰ ভিতৰত হ'ল- বিমুদ্ৰাকৰণ, GSTৰ প্ৰৱৰ্তন, কঠোৰ আইন ব্যৱস্থা গ্ৰহণ, নানা ধৰণৰ আইন ব্যৱস্থা ইত্যাদি। লগতে দেশখন দুৰ্নীতি মুক্ত কৰিবলৈ হ'লে দেশৰ আইন ব্যৱস্থা কঠোৰ কৰিব লাগিব, লগতে শিক্ষাৰ প্ৰসাৰ ঘটাই সামাজিক মূল্যবোধ জাগ্ৰত কৰিব পাৰিলেহে দেশৰ দুৰ্নীতি নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পৰা যাব।

সামৰণি ঃ অৱশেষত ক'ব পাৰি যে দুৰ্নীতি কৰা আৰু দুৰ্নীতিক প্ৰশ্ৰয় দিয়াটো সমানেই দণ্ডনীয় অপৰাধ। আমাৰ দেশখন দুৰ্নীতিমুক্ত কৰিব পাৰিলেহে ভাৰতৰ প্ৰাক্তন ৰাষ্ট্ৰপতি ড° আব্দুল কালামৰ সপোনৰ ভাৰতবৰ্ষখন বাস্তৱত ৰূপায়ণ কৰিব পাৰিম। দেশৰ দুৰ্নীতি নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ হ'লে আমি সকলোৱে সহযোগ কৰিব লাগিব। আমি সকলোৱে সহযোগ কৰি দুৰ্নীতিগ্ৰস্ত লোকসকলক সামাজিক ভাৱে বহিষ্কাৰ কৰা উচিত। তদুপৰি ফাঁকিবাজ লোভী লোকক কঠোৰ শাস্তি প্ৰদান কৰি দেশৰ দুৰ্নীতি নিয়ন্ত্ৰণ কৰাটো সকলো নাগৰিকৰে কৰ্তব্য।

"যুৱশক্তিৰ কৰ্তব্যই হৈছে দুৰ্নীতিৰ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰা।"

(তৃতীয় স্থান)

দুৰ্নীতি মুক্ত ভাৰত

✍ প্ৰিয়ঙ্কা নাথ
স্নাতক, ১ম ষাণ্মাসিক

আৰম্ভণি ঃ এখন দেশৰ নীতি বহিৰ্ভূত কাম-কাজ কৰা হ'লে আমি দুৰ্নীতি বুলি কওঁ। ভাৰত এখন জনবহুল দেশ। ইয়াত বিভিন্ন জাতি-জনজাতিৰ লোক বসবাস কৰে। দেশৰ জনসাধাৰণে ভ্ৰষ্টাচাৰ পৰিহাৰ কৰিলে ভাৰতবৰ্ষ এখন সুস্থ সমৃদ্ধিশালী দেশ হিচাপে পৰিগণিত হ'ব বুলি আশা কৰা যায়। দেশখনক ভ্ৰষ্টাচাৰ মুক্ত কৰিবলৈ দেশৰ জনসাধাৰণ সচেতন হ'ব লাগিব। বৰ্তমান সময়ত দুৰ্নীতিৰ কবলত সকলো দিশে আক্ৰান্ত হৈছে। যদিও আমি তাৰপৰা পৰিত্ৰাণ পাবলৈ বিভিন্ন পদ্ধতি অবলম্বন কৰিব লাগিব।

প্ৰকাৰ ঃ ভাৰতবৰ্ষত বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ দুৰ্নীতি দেখা পোৱা যায়। ভাৰতৰ ৰাজনৈতিক ক্ষেত্ৰত, অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰত, সামাজিক আদি সকলো ক্ষেত্ৰতে দুৰ্নীতিৰ কবলত পৰা দেখা যায়। ভাৰতবৰ্ষ এখন সমান্তৰাল অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰ। অৰ্থাৎ ইয়াত ক'লা-মুদ্ৰা আৰু বগা মুদ্ৰা দুয়ো প্ৰচলিত। যদিও ক'লা মুদ্ৰা আইনগতভাৱে দণ্ডনীয়। তথাপি সমগ্ৰ দেশতে ইয়াৰ প্ৰচলন ৰোধ কৰিব পৰা নাই।

দুৰ্নীতিৰ সৃষ্টি ঃ মানুহৰ মাজত সৃষ্টি হোৱা লোভ মোহৰ পৰা এইবোৰৰ সৃষ্টি হয়। যেতিয়া মানুহৰ নৈতিকতাৰ স্খলন হয়, প্ৰলোভনৰ দ্বাৰা আকৰ্ষিত হ'লে মানুহৰ মাজত প্ৰতিযোগিতাৰ সৃষ্টি হয়। টকা-পইচা অৰ্জনৰ বাবে ভ্ৰষ্টাচাৰ কৰিবলৈ লয়। যাৰ ফলত দেশৰ অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰ দুৰ্বল হৈ পৰে। মানুহ লোভৰ বশীভূত হ'লে টকা-পইচাৰ বাবে উৎকোচ ল'বলৈ আৰম্ভ কৰে। যাৰ ফলত মানুহ দুৰ্নীতিৰ কবলত পৰে। সেয়ে মহামানৱ মহাত্মা গান্ধীৰ আদৰ্শ আৰু বুদ্ধদেৱৰ আদৰ্শ অনুশীলন কৰি ত্যাগ কৰি ভোগ কৰাৰ আদৰ্শ অনুশীলন কৰিব লাগে। তেতিয়া দেশ উন্নতিৰ পথত আগবাঢ়িব।

দুৰ্নীতিৰ প্ৰভাৱ ঃ ভাৰতবৰ্ষখন দুৰ্নীতিৰ প্ৰভাৱত আক্ৰান্ত হৈ পৰিছে। অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰ, ৰাজনৈতিক ক্ষেত্ৰ, সামাজিক ক্ষেত্ৰ আদি সকলোতে গুৰুতৰ ভাৱে ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈ পৰিছে। দেশৰ উন্নতিৰ হকে জনসাধাৰণৰ মাজত প্ৰচলন কৰা আঁচনিসমূহ অসফল হৈ ৎবিছে, অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰখন দুৰ্বল হৈ পৰিলে। যাৰ ফলত মুদ্ৰাস্ফীতিৰ সৃষ্টি হৈছে। লগতে দেশত নিবনুৱা সমস্যাই দেখা দিছে, যিহেতু চৰকাৰী ক্ষেত্ৰ সমূহত উৎকোচ অবিহনে কাৰ্য সম্পন্ন নহয় বাবে ভাৰতবৰ্ষত নিবনুৱা সমস্যা এক জ্বলন্ত ৰূপ লৈছে।

দুৰ্নীতি ৰোধ কৰিবলৈ লোৱা পদ্ধতি ঃ দেশ এখন দুৰ্নীতিৰ পৰা ৰোধ কৰিবলৈ দেশৰ নাগৰিক সকলৰ মাজত স্বদেশ প্ৰেমৰ ভাব থাকিব লাগিব। দেশৰ প্ৰতি থকা ভালপোৱাই দুৰ্নীতৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব পাৰে। চৰকাৰী ক্ষেত্ৰ সমূহত কঠোৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব লাগে। চৰকাৰী বিষয়া সকলোৰ ওপৰত চোকা দৃষ্টি, দিব লাগিব। চৰকাৰে বিভিন্ন ধৰণৰ শাস্তিমূলক ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব লাগিব। লগতে গাঁও, চহৰ আদি সকলো ক্ষেত্ৰতে দুৰ্নীতিৰ বিৰুদ্ধে শিক্ষা প্ৰদান কৰা উচিত। তেতিয়া হয়তো দেশত কিছু পৰিমাণে দুৰ্নীতি হ্ৰাস পাব।

সামৰণি ঃ সামৰণিত এয়ে স্পষ্টভাৱে ক'ব লাগিব যে মানুহৰ নৈতিকতাৰ স্খলন ঘটিলে দুৰ্নীতিৰ কবলত পৰে। দেশৰ নাগৰিকৰ মাজত সততা, কৰ্মনিষ্ঠা, সচেতনতা, স্বদেশপ্ৰেম আদি ভাব থাকিলে ভাৰতবৰ্ষখন আন আন দেশৰ দৰে সমৃদ্ধিশালী দেশ হিচাপে পৰিগণিত হ'ব। দেশৰ জনসাধাৰণে দেশৰ হকে নিজৰ চিন্তা-ধাৰা ৰূপান্তৰ কৰিব লাগিব তেতিয়াহে দেশ উন্নতিৰ পথত আগবাঢ়িব। ৰূপকোঁৱৰ জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাই কৈছে যে "ৰূপান্তৰে জগত ধুনীয়া কৰিব পাৰে। এয়াই মোৰ গায়ত্ৰী মন্ত্ৰ।" প্ৰয়াত প্ৰাক্তন ৰাষ্ট্ৰপতি আব্দুল কালামৰ ভাৰতক লৈ যি সপোন সেয়া সাৰ্থক কৰিবলৈ দেশৰ নাগৰিক সকল ঐক্যবদ্ধ হোৱা উচিত। দেশৰ সকলো নাগৰিকে যদি একেলগ হৈ হাতত হাত ধৰি পৰস্পৰ বিশ্বাসেৰে আগবাঢ়ি আহে তেতিয়া দেশখন যে দুৰ্নীতিমুক্ত হ'ব সেয়া ধ্ৰুৱ সত্য। সেয়েহে কবিয়ে কৈছে-

"We shall over come
We shall over come
We shall over come some day
Deep in my heart
I do believe that
We shall over come someday."
-Paul Robson

(তৃতীয় স্থান)

দুৰ্নীতি মুক্ত ভাৰত

আৰম্ভণি ঃ এক সুস্থ সবল দেশ গঢ়িবলৈ হ'লে তাৰ প্ৰতিটো দিশে স্বচ্ছ আৰু নিকা হোৱা আৱশ্যকীয়। বৰ্তমান সময়ত এখন দেশত সকলো ক্ষেত্ৰতে দুৰ্নীতি নামৰ এটি বিষয়ে বিশেষকৈ ঠাই খাই আছে। এই বিষয়টো ক'ৰপৰা কেনেকৈ প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰি বৰ্তমানত ইয়াৰ প্ৰভাৱ আৰু ভৱিষ্যত প্ৰজন্মৰ ওপৰত কেনেকুৱা ভাৱে প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰিব তাৰ আলোচনাৰে এই ৰচনা প্ৰতিযোগিতাটিৰ মুখ্য বিষয়।

দুৰ্নীতি মানে কি?

সাধাৰণ অৰ্থত দুৰ্নীতি হ'ল এক বেয়া কাৰ্য। যি কাৰ্যৰে সহজে টকা উপাৰ্জন কৰা এক প্ৰক্ৰিয়া। এই প্ৰক্ৰিয়াটো সাধাৰণ মানুহে উমান নোপোৱাকৈ চোৰাংচোৰাভাৱে এই কাৰ্যটো আগবাঢ়ি আহিছে। এই কাৰ্যত বিশেষকৈ সমাজত থকা ভদ্ৰতাৰ মুখা পিন্ধা লোকে লিপ্ত হৈ পৰিছে। এই দুৰ্নীতিৰ ধনেৰে ঘটা টকাক ক'লা ধন অৰ্থাৎ 'Black Money' বুলি কোৱা হয়।।

দুৰ্নীতি আৰু ভাৰত ঃ ভাৰতবৰ্ষ এখন নানা ভাষা, বৰ্ণ, ধৰ্ম, নিৰ্বিশেষে সংমিশ্ৰিত দেশ। এই দেশখনত অন্য দেশৰ তুলনাত দুৰ্নীতিৰ হাৰ বেছি। তাৰে ভিতৰত শিক্ষা বিভাগ, পঞ্চায়তীৰাজ ব্যৱস্থা, ক্ৰীড়া বিভাগ, সমাজ কল্যাণ বিভাগ, কৃষি বিভাগ, ক্ৰীড়া বিভাগ আদিৰ উপৰিও আন বহুতো দিশতে কেৱল দুৰ্নীতি।

দুৰ্নীতি মুক্ত ভাৰত হ'বলৈ হ'লে ভাৰতবৰ্ষত থকা গণ্য-মান্য লোকসকলে, নিজকে সলনি কৰিব লাগিব। কিয়নো দুৰ্নীতিবোৰ বিশেষকৈ সমাজত থকা এই গণ্য-মান্য, ব্যক্তি, ৰাজনৈতিক নেতা, উচ্চ পদস্থ বিষয়া আদিৰ পৰা হয়। এই ব্যক্তিসকলৰ লোভনীয় কাৰ্যৰদ্বাৰা এই দুৰ্নীতি ব্যৱস্থা বৰ্তমান সময়ত বহলৰূপে প্ৰতিপন্ন হৈছে। যাৰ ফলত কোনো এটি কামে ভালদৰে হোৱা দেখা নাযায়। সেয়ে, পৃথিৱীৰ অন্য দেশৰ তুলনাত ভাৰতবৰ্ষত সকলো সা-সুবিধা আছে যদিও উন্নতিৰ হাৰ বৃদ্ধি নহৈ ক্ৰমাৎ কমি আহিছে।

দুৰ্নীতিৰ কবলত নৱপ্ৰজন্মৰ দ্বিধাগ্ৰস্ততা ঃ এক বেয়া কাৰ্যপন্থাৰে দেশ এখন আগবাঢ়িলে তাৰ প্ৰভাৱ বিশেষকৈ নৱপ্ৰজন্মৰ ওপৰত পৰা দেখা যায়। এই প্ৰভাৱে নৱপ্ৰজন্মক বহুতো বেয়া পথলৈ প্ৰত্যাবৰ্তন কৰিছে। কোনো দুখীয়াৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে ভাল নম্বৰ সহ পৰীক্ষাত পাছ কৰিলে তেওঁলোকে উচিত বিশ্ববিদ্যালয়ত নামভৰ্ত্তি কৰিব নোৱাৰে। তাৰ উপৰিও ভাল সংস্থাপন পোৱাৰ বহুতো বাধা আহি পৰে। এই ক্ষেত্ৰত বিশেষকৈ নাম ল'ব পৰা যায় অসম লোকসেৱা আয়োগৰ অধ্যক্ষ ৰাকেশ পাল। তাৰ বাহিৰেও ক'লা ধন আত্মসাত কৰা মহৎ দাসৰ অসৎ কৰ্মৰাজিৰ বিষয়ে। এনে হোৱাৰ ফলত নৱপ্ৰজন্মৰ বহুতো দিশত দ্বিধাগ্ৰস্ততা আহি পৰিছে-

ক) ভাল ভাল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে অসৎ কাৰ্যত লিপ্ত হৈছে।
খ) সন্ত্ৰাসবাদৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হৈছে।
গ) শিক্ষিত নিবনুৱাৰ হাৰ বৃদ্ধি পাইছে।
ঘ) আত্মহত্যাৰ পথ বাছি লৈছে।

দুৰ্নীতি মুক্ত ভাৰত হ'বলৈ হ'লে কিছুমান নিয়মৰ প্ৰয়োজন ঃ দেশ এখনৰ দুৰ্নীতি এক মানৱ দেহৰ এক দুৰাৰোগ্য কেঞ্চাৰ সদৃশ ৰোগ। এই ৰোগ নিবাৰণ কৰাৰ উপায় নথকাৰ নিচিনাকৈ দুৰ্নীতি এদিনতে নিবাৰণ কৰিব পৰা নাযায়। যদিও, কিছুমান কঠোৰ নিয়ম নীতিৰে এইবোৰ কৰিব পৰা যায়। যেনে-

ক) আইন ব্যৱস্থা কঠোৰ হ'ব লাগিব।
খ) মন্ত্ৰী বিধায়ক আদিৰ সক্ৰিয় নীতি-নিয়ম।
গ) উপযুক্ত খেলুৱৈক খেলৰ বাবে নিৰ্বাচন কৰা।

ঘ) উচিত নম্বৰসহ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ নাম অন্তৰ্ভুক্তি কৰা ইত্যাদি।

ইয়াৰ বাহিৰেও ভাৰতবৰ্ষত দুৰ্নীতি নিবাৰণ দুই এটা সংস্থা আছে যদিও সদাচাৰ সমিতি, দুৰ্নীতি নিবাৰন আদি বোৰে বৰ্তমান সময়ত সক্ৰিয় হৈ উঠা নাই যদিও শেহতীয়া ভাৱে অধিক ফলপ্ৰসু হৈ উঠা দেখা গৈছে।

তাৰ বাহিৰেও যোৱা বছৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে নিৰ্বাচন কৰা আঁচনি অনুসৰি 'নোট বন্দী'ৰ জৰিয়তে কৰা কাৰ্যৰে দুৰ্নীতি বহু পৰিমাণে নিবাৰণ কৰিব পৰা গৈছে বুলি এক আশাৰ সঞ্চাৰ কৰিব পাৰোঁ।

সামৰণি ঃ পৰিশেষত ক'ব পৰা যায় যে দুৰ্নীতি কাৰ্য এদিনত বা অকলে কৰা সম্ভৱ নহয়। এই নীতি বহু লোকে সৰু সৰু প্ৰতিবাদী কাৰ্যসূচীৰে নিবাৰণ কৰিব পাৰি। তাৰোপৰি, শৈক্ষিক, অৰ্থনৈতিক, ৰাজনৈতিক, দৃষ্টিৰে স্বচ্ছতাৰে কোনো এক কাৰ্যত আগবাঢ়িলে দেশৰ দুৰ্নীতি মুক্ত কৰিব পৰা যাব। কিয়নো, এইখন আমাৰ দেশ। আমিয়েই আমাৰ দেশৰ দুৰ্নীতি নিবাৰণ অৰ্থাৎ মুক্ত কৰিব লাগিব। নহ'লে ভৱিষ্যত প্ৰজন্মত এই ৰীতিৰেই এই কাৰ্য চলি থাকিব। সেয়ে আমি ভাৰতীয় নাগৰিক হিচাপে প্ৰতিজ্ঞাবদ্ধ হ'ব লাগিব যে, এই সময়তে অৰ্থাৎ আজিয়েই আমি এই সময়ত আমাৰ দেশখনক দুৰ্নীতিৰ পৰা মুক্তি দিব পৰা যিকোনো কাৰ্যপন্থাৰে আগবাঢ়ি আহি নিবাৰণ কৰিম। দেশমাতৃ নিজৰ মাতৃস্বৰূপ। সেয়ে নিজৰ মাতৃ যিদৰে কোনো বেয়া কাৰ্যৰে আগনাবাঢ়ে তেনেদৰে ভাৰত মাতৃয়ে যাতে কোনো দুৰ্নীতিৰে আগনাবাঢ়ে তাৰ প্ৰতি বৰ্তমান নবপ্ৰজন্মৰ লগতে ভাৰতীয় নাগৰিক হিচাপে একো একোটা কৰ্তব্য আৰু দায়িত্ব।

প্ৰথম স্থান ঃ

মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ তিৰোভাৱ তিথি উপলক্ষে ৰচনা প্ৰতিযোগিতা

বিষয় ঃ মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱ

✍ ৰবষা মহন্ত
স্নাতক, ১ম যাণ্মাসিক

পাতনি ঃ

"শ্ৰীমন্ত শংকৰ হৰি ভকতৰ
জানা যেন কল্পতৰু।
তাহান্ত বিনাহি নাই নাই নাই
আমাৰো পৰম গুৰু।"
'-নামঘোষা-৩৭৫'

বৈষ্ণৱ ধৰ্মৰ প্ৰৱৰ্তক মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ শক্তিশালী ব্যক্তিত্ব আৰু বিচিত্ৰ প্ৰতিভা নিশ্চয়কৈ ভগৱানৰ দান। সেয়ে বৈষ্ণৱ ভক্তসকলে তেওঁক গুৰু স্বৰূপে জ্ঞান কৰে। গুৰুৰ অৰ্থ বিশ্লেষণ কৰিলে দেখা যায় - গু মানে আন্ধাৰ আৰু ৰু মানে পোহৰ। অৰ্থাৎ আন্ধাৰৰ পৰা পোহৰলৈ আমাক লৈ যোৱা জনেই আমাৰ গুৰু। গুৰুবিনে সকলো শিক্ষাই আধৰুৱা। গতিকে জীৱনৰ অপৰিহাৰ্য্য যিকোনো বিদ্যা আহৰণত গুৰুৰ গুৰুত্ব সৰ্বত্ৰময়। গতিকে এইজনা গুৰু অবিহনে সংসাৰ তৰাৰ অন্য উপায় নাই।

জন্ম আৰু বংশ পৰিয়াল ঃ অসমৰ বৈষ্ণৱ সম্প্ৰদায়ৰ বিশ্বাসমতে ১৪৪৯ খ্ৰীষ্টাব্দত নগাওঁ জিলাৰ বৰদোৱাত শংকৰদেৱৰ জন্ম হয়। তেওঁৰ মাকৰ নাম আছিল সত্যসন্ধা আৰু দেউতাকৰ নাম কুসুম্বৰ ভূঞা আছিল। তেওঁৰ জন্মৰ সময়তেই মাকৰ মৃত্যু ঘটে আৰু তেওঁ ল'ৰালি কালতেই পিতাককো হেৰুৱায়। আইতাক খেৰসূতীয়ে তেওঁক ডাঙৰ-দীঘল কৰি তোলে। সৰু কালৰ সময়ছোৱা ল'ৰা-ধেমালিত কটাই ১২ বছৰ বয়সত মহেন্দ্ৰ কন্দলীৰ টোলত নাম লগোৱাৰ কেইবছৰ মানৰ ভিতৰতে তেওঁ অপ্ৰমাদী পণ্ডিত হৈ উঠে। সাধাৰণ বিশ্বাস মতে 'কৰতল কমল কমল দল নয়ন' শীৰ্ষক পদ্যটি শংকৰদেৱে ছাত্ৰশালিতে ৰচনা কৰিছিল। শিক্ষা সাং কৰি তেওঁ সূৰ্য্যবতী আইক বিয়া ক..ৰ ১৪৭০ চনত। আৰু পিতৃৰ বিষয়

- ৰাব শিৰোমণি ভূঞাৰ শাসনভাৰ কান্ধ পাতি লয়। তেওঁৰ সংসাৰত এটি কন্যা সন্তানৰ জন্ম হোৱাত কিছু বছৰ পাছতে পত্নী সূৰ্য্যৱতীৰ মৃত্যু ঘটে। পত্নীৰ মৃত্যুৰ পাছৰে পৰা গুৰুজনাৰ সংসাৰৰ প্ৰতি উদাসীন ভাৱৰ জন্ম হয়। তেওঁৰ মনত বৈৰাগ্য ভাৱৰ সৃষ্টি হয়। ধৰ্ম-কৰ্মলৈ তেওঁৰ আগ্ৰহ বাঢ়ে আৰু তেওঁ তীৰ্থযাত্ৰাত ব্ৰতী হয়। ১৪৮১ চনৰ পৰা তেওঁ সুদীৰ্ঘ ১২ বছৰ কাল কেইজনমান সংগীৰ সৈতে শ্ৰীক্ষেত্ৰ পুৰীকে আদি কৰি ভাৰতৰ ভিন্ন তীৰ্থ ভ্ৰমণ কৰাৰ অন্তত ১৪৯৩ চনত নিজৰ ঘৰলৈ উভতি আহে।

"হৰি ৰাম বসে বৈকুণ্ঠ প্ৰকাশে
প্ৰেম অমৃতৰ নদী।
শ্ৰীমন্ত শংকৰে পাৰ ভাঙি দিলে
বহে ব্ৰহ্মাণ্ডক ভেদি।।
\- নামঘোষা-৩৭১

গুৰুজনাৰ কৃষ্ণভক্তি ঃ দক্ষিণ ভাৰতৰ বৈষ্ণৱভক্ত সকলৰ ভক্তি আন্দোলনৰ এক নিৰ্মল সোঁত ভাৰতৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ লগতে অসমলৈ বাগৰি অহাৰ সময়ত এক বৈষ্ণৱ জাগৰণৰ সৃষ্টি হয়। বৈষ্ণৱ ধৰ্মৰ মূল উপাস্য দেৱতা কৃষ্ণ এই বৈষ্ণৱ জাগৰণৰ কেন্দ্ৰ বিন্দু। সেয়ে গুৰুজনাই তেওঁৰ ৰচিত কীৰ্ত্তনঘোষাত এইদৰে উল্লেখ কৰিছে-

"প্ৰথমে প্ৰণামো ব্ৰহ্মৰূপী সনাতন।
সৰ্ব্ব অৱতাৰৰ কাৰণ নাৰায়ণ।।"

গুৰুজনাৰ সৃষ্টিৰ ভঁৰাল ঃ শংকৰ গুৰুৱে অসমত বৈষ্ণৱ ধৰ্মৰ গুৰি ধৰি ধৰ্ম প্ৰচাৰ আৰু প্ৰসাৰৰ বাবে সমাজ, সাহিত্য, সংস্কৃতি, নৃত্য, নাট্য, চিত্ৰ, কাব্য, সংগীত আৰু সুকুমাৰ কলা বিকাশৰ দ্বাৰা ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাত মধ্যযুগীয় ধৰ্মীয় দৰ্শনৰ এক নতুন জাগৰণ আনে। গুৰুজনাই বৈষ্ণৱ সাহিত্যৰ সৃষ্টিৰ পথ মুকলি কৰি দিছিল। তেওঁ পূৰ্ব্ব কবিসকলৰ পৰা এক সাহিত্যিক ভাষা আৰু কেইটিমান ছন্দৰ আদৰ্শ পাইছিল। নিজৰ প্ৰতিভা শক্তিৰে তেওঁ সেই ভাষাৰ পৰিসৰ আৰু কমনীয়তা বঢ়াই আৰু নতুন ছন্দ যোগ কৰি বৈষ্ণৱ সাহিত্যৰ বিবিধ প্ৰকাশৰ উপযোগী কৰিলে। নাট আৰু বৰগীতৰ কাৰণে ভাষাৰ এটি বিশিষ্ট ভংগীও সৃষ্টি কৰিছিল। এইগৰাকী যুগজয়ী মহাপুৰুষৰ কিছু সাহিত্যৰাজি তলত আলোচনা কৰা হ'ল-

ক) কাব্য ঃ শংকৰদেৱে ৰচনা কৰা হৰিশ্চন্দ্ৰ উপাখ্যান প্ৰথম ৰচনা। মাৰ্কেণ্ডেয় পুৰাণৰ সপ্তম, অষ্টম, অধ্যায়ৰ পৰা ইয়াৰ কাহিনী লোৱা হৈছে। ৰজা হৰিশ্চন্দ্ৰই গণেশক পূজা নকৰি বিষ্ণুক পূজা কৰা বাবেই তেওঁ নানা দুখ-কষ্টৰ মাজতো শেষত স্বৰ্গলাভ কৰে। বিষ্ণু যে সকলো দেৱতাতকৈ শ্ৰেষ্ঠ তাকে এই কাব্যত দেখুওৱা হৈছে। ৰুক্মিণীহৰণ কাব্যতো শ্ৰীকৃষ্ণ ৰুক্মিণীৰ বিয়াৰ লগতে শিশুপাল, জৰাসন্ধ, ৰুক্মবীৰ আদিৰ লগত যুদ্ধৰ বিৱৰণ দেখুৱাই কৃষ্ণৰ মাহাত্ম্য দেখুৱাইছে। ইয়াৰ উপৰিও ভাগৱতৰ ষষ্ঠ স্কন্ধৰ আলমত অজামিল উপাখ্যান, অষ্টম খণ্ডৰ তিনিটা আখ্যানৰ আধাৰত অমৃত মথন, বলিচলন আৰু দশম স্কন্ধৰ কাহিনীৰে কুৰুক্ষেত্ৰ নামৰ এখনি কাব্য ৰচনা কৰে।

খ) ভক্তিতত্ত্ব প্ৰকাশক গ্ৰন্থ ঃ মহাপুৰুষ শংকৰদেৱৰ ভক্তি প্ৰদীপ গ্ৰন্থখনি গড়ুৰ পুৰাণৰ পৰা সংগ্ৰহ কৰিলে। কৃষ্ণ অৰ্জুনৰ কথোপকথনৰ যোগেদি ভক্তি বিষয়ক তত্ত্বসমূহৰ ব্যাখ্যা এই গ্ৰন্থখনত দাঙি ধৰা হৈছে। ভক্তি ৰত্নাকৰ মহাপুৰুষে লিখা একমাত্ৰ সংস্কৃত গ্ৰন্থ। ইয়াত নৱবিধ ভক্তিৰ কথা উল্লেখ কৰি শ্ৰৱণ কীৰ্ত্তনেই যে শ্ৰেষ্ঠ তাৰ ব্যাখ্যা দিয়া হৈছে।

গ) অনুবাদমূলক গ্ৰন্থ ঃ শংকৰদেৱৰ অনুবাদমূলক গ্ৰন্থ সমূহৰ ভিতৰত দশম খনকেই শ্ৰেষ্ঠ বুলিব পাৰি। দশমৰ আদিভাগত কৃষ্ণৰ জন্মৰ পৰা কংসবধৰ পাছত গোপী উদ্ধৱ সংবাদলৈকে ৰচনা কৰিছে। ইয়াৰ লগতে একাদশ আৰু দ্বাদশ স্কন্ধ অনুবাদ কৰোতে বৈষ্ণৱ ধৰ্মৰ উপযোগী ভক্তি প্ৰধান কথাবোৰ বৰ্ণনা কৰি মুলত থকা ধ্যান, যোগ, সন্ন্যাস আদিৰ বৰ্ণনাও কৰিছে। মাধৱ কন্দলীৰ প্ৰণিত সপ্তকাণ্ড ৰামায়ণৰ উত্তৰাকাণ্ড আৰু আদিকাণ্ড হেৰাই যোৱাত মহাপুৰুষে ৰামায়ণখন সম্পূৰ্ণ কৰিবৰ বাবে উত্তৰাকাণ্ড অনুবাদ কৰিছে। ৰাম সীতাৰ প্ৰসংগ থকা অধ্যায়খিনিহে শংকৰদেৱে অনুবাদ কৰিছে।

ঘ) অংকীয়া নাট ঃ অসমীয়া নাট্য সাহিত্যৰ জনক শংকৰদেৱে ছয়খন অংকীয়া নাট ৰচনা কৰে। ধৰ্মীয় ভাব আৰু সমাজত সমতা ৰক্ষাৰ উদ্দেশ্যে এই নাট সমূহ ৰচিত হৈছিল। পত্নীপ্ৰসাদ, কালিয়দমন, কেলিগোপাল, ৰুক্মিণীহৰণ, পাৰিজাতহৰণৰ বিষয়বস্তু ভাগৱত হৰিবংশ আৰু বিষ্ণু পুৰাণৰ পৰা লোৱা হৈছে। কেৱল ৰাম বিজয় নাটৰ বিষয়বস্তু ৰামায়ণৰ পৰা লোৱা হৈছে। শংকৰদেৱে শ্লোক, গীত, কথা, সূত্ৰ, চৰিত্ৰ আৰু সংলাপৰ সমষ্টিৰে অংকীয়া নাট সমূহ ৰচনা কৰিছিল। ভক্তিৰসৰ সমাৱেশ পোৱা অংকীয়া নাট সমূহৰ সূত্ৰধাৰেই প্ৰধান চৰিত্ৰ। ব্ৰজাৱলী ভাষাৰ প্ৰয়োগ এই

নাট সমূহৰ অন্যতম নিদৰ্শন।

ঙ) গীত ঃ বৈষ্ণৱ ধৰ্মৰ প্ৰসাৰ আৰু প্ৰচাৰত শংকৰদেৱৰ ৰচিত বৰগীত আৰু ভটিমাৰ ভূমিকা অন্যতম। এই বৰগীত সমূহৰ বিষয়বস্তু গাম্ভীৰ্য্য, প্ৰকাশভংগী, সাবলীলতা, ব্ৰজাৱলী ভাষাৰ প্ৰয়োগ, তাল আৰু সুৰৰ বিশেষ বৈশিষ্ট্য দেখা যায়। শংকৰদেৱে মুঠ ১২ কুৰি বৰগীত ৰচনা কৰিছিল। কিন্তু বনকুৰা জুইয়ে গীতসমূহ নষ্ট কৰাৰ ফলত একুৰি ১৪ টাহে ৰৈ গ'ল। শংকৰদেৱে তিনি প্ৰকাৰৰ ভটিমা ব্যৱহাৰ কৰি গীত লিখিছিল। দেৱ ভটিমা, ৰাজ ভটিমা আৰু নাটকীয় ভটিমা।

চ) নাম-প্ৰসংগমূলক গ্ৰন্থ ঃ কীৰ্ত্তনঘোষা শংকৰদেৱৰ কাব্য প্ৰতিভাৰ উৎকৃষ্ট নিদৰ্শন। শ্ৰৱণ কীৰ্ত্তনো মহাপুৰুষীয়া ধৰ্মত শ্ৰেষ্ঠ বুলি কৈছে। কীৰ্ত্তনত ২৯ টা খণ্ড আছে। এই খণ্ডসমূহ ভাগৱতপুৰাণ, পদ্মপুৰাণ, ব্ৰহ্মপুৰাণ আদিৰ পৰা বিষয়বস্তু গ্ৰহণ কৰিছে। অন্যহাতে ছয় আখৰীয়া কুসুমমালা ছন্দত ৰচিত ৩৭৭ টা পদত ৰচিত গুণমালা শংকৰদেৱৰ কাব্যিক প্ৰতিভাৰ নিদৰ্শন। ভাগৱত পুৰাণৰ দশম আৰু একাদশ অধ্যায়ৰ চমু আভাস এই গ্ৰন্থখনিত প্ৰকাশ পাইছে।

মহাপুৰুষৰ ৰচনাৰাজি উদ্দেশ্যধৰ্মী আছিল যদিও সাহিত্যিক গুণেৰে এই সাহিত্য সমূহ ভৰপুৰ হৈ আছিল। তেখেতৰ মৌলিক প্ৰতিভা . লগতে পঞ্চদশ শতিকাৰ সমাজ ব্যৱস্থা, অসমৰ প্ৰকৃতি, আচাৰ-ব্যৱহাৰ ইত্যাদিৰ সুন্দৰ বৰ্ণনা দাঙি ধৰিছে। সেয়েহে এই গ্ৰন্থসমূহ যুগজয়ী কালজয়ী হৈ জিলিকি থাকিব। সাহিত্যৰ উপৰিও তেওঁৰ অৱদান সংস্কৃতিৰ জগতত অসীম।

সত্ৰীয়া নৃত্য ঃ বহুমুখী প্ৰতিভাৰ অধিকাৰী মহাপুৰুষ শংকৰদেৱে সত্ৰীয়া নৃত্য ধাৰাটিৰ সৃষ্টি কৰিছিল। বৰ্তমান অংকীয়া নাটত এক বিশেষ শ্ৰেণীৰ নৃত্য নাটৰ মাধ্যমেদি মহাপুৰুষজনাই এই নৃত্যধাৰাৰ পাতনি মেলিছিল। চৰিত পুথি মতে শংকৰদেৱৰ এই দিশৰ প্ৰথম প্ৰচেষ্টা আছিল- চিহ্নযাত্ৰা। কালক্ৰমত অসমত এক বিৰাট নৃত্য আন্দোলনৰ সৃষ্টি কৰি তাৰ মাধ্যমেদি অসমত সত্ৰীয়া নৃত্যৰ দৰে স্বকীয় বৈশিষ্ট্যসম্পন্ন নৃত্যধাৰাৰ গঢ়লৈ উঠাৰ পথ প্ৰশস্ত কৰি তোলে।

চিত্ৰকলা ঃ চিত্ৰকলাতো বৈষ্ণৱ যুগৰ কিছু আভাস পোৱা যায়। চিত্ৰশিল্প ৰূপ সৃষ্টি কৰা কেইখনমান পুথি হ'ল- দশম স্কন্ধ ভাগৱত, খাটোৱী কীৰ্ত্তন, অজামিল উপাখ্যান, চিত্ৰ বস্ত্ৰাৱলী, অনাদি পাতনি আদি।

সমাজৰ বিকাশ ঃ অসমত ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ পৰিভ্ৰমণ কৰি সহজ সৰল ধৰ্মৰ একতাৰ ডোলেৰে জনতাক বন্ধাৰ সফল অভিযান চলাইছিল শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱে। যাৰ ফলতেই নানা জাতি-উপজাতি একশৰণীয়া ধৰ্মত ব্ৰতী হৈ জাতীয় একতাৰ ভেঁটি দৃঢ় কৰিবলৈ সুবিধা পালে।

শংকৰদেৱে সাহিত্য-সংস্কৃতি, নাম-ধৰ্ম, নাট-ভাওনাৰ যোগেদি অশিক্ষিত আৰু নিৰক্ষৰ লোকৰ মনতো বৈষ্ণৱ ধৰ্মৰ বাণী ব্যাপকভাৱে প্ৰচাৰ কৰিছিল।

তেওঁৰ অন্তিম সময় ঃ শংকৰদেৱে ১৫৬৮ চনৰ ভাদ মাহৰ ২১ তাৰিখে শুক্লা দ্বিতীয়া তিথি বৃহস্পতিবাৰৰ দিনৰ প্ৰায় ডেৰ প্ৰহৰ মানত বৈকুণ্ঠগামী হয়। সেইক্ষণতে শংকৰদেৱে তেওঁৰ প্ৰিয় শিষ্য শ্ৰীশ্ৰীমাধৱদেৱৰ ওপৰত ধৰ্ম সম্প্ৰচাৰৰ ভাৰ তুলি দিছিল। পৰম্পৰামতে গুৰুজনাই ১১৯ বছৰ ১১ মাহ ১৬ দিন এই পৃথিৱীত আছিল।

সামৰণি ঃ গুৰুজনাৰ এই অপূৰ্ব নিদৰ্শন আদৰ্শ স্বৰূপে লৈ আজিৰ অসমীয়া সমাজে অনাদি কাললৈ এই সুঁতি প্ৰবাহিত কৰি ৰাখিব লাগিব। গুৰুজনাৰ অমৰ সৃষ্টি সত্ৰীয়া সংস্কৃতিৰ ধাৰাটো যাতে কালৰ সোঁতত লুপ্ত নহয় তাৰ প্ৰতি নৱ সমাজে লক্ষ্য ৰাখিব লাগিব। তেতিয়াহে "সৰ্ব্ব গুণাকৰ" গুৰুজনাৰ এই সংস্কৃতি, আদৰ্শ-প্ৰতিজন অসমীয়াৰ প্ৰাণত যুগ-যুগান্তৰলৈ চিৰস্মৰণীয় হৈ ৰ'ব। লগতে তেওঁৰ চৰণৰ শত কোটি ৰেণু শিৰত তুলি ল'ব আৰু সেই আদৰ্শৰে জীৱন যাত্ৰাৰ পোহৰ দেখিব।

"জয় গুৰু শংকৰ সৰ্ব্ব গুণাকৰ
যাকেৰি নাহিকে উপাম।
তোহাৰি চৰণক ৰেণু শত কোটি
বাৰেক কৰোহো প্ৰণাম।।"

-গুৰুভটিমা

(উক্ত লেখনিৰ প্ৰস্তুতিৰ বাবে বিভিন্ন আলোচনী, গ্ৰন্থৰ সহায় লোৱা হৈছে।)

NSS Activities of Dakshin Kamrup Girls' College, Mirza (2017-2018)

✍ **Dr. Mitali Kathkatia**
Programme Officer, NSS UNIT,
Dakshin Kamrup Girls' College, Mirza

Educational Tour

With an objective of providing an unique opportunities for learning that are not available within the four walls of the classroom, the NSS unit of the college organised an educational tour for the NSS volunteers to Guwahati city on 15-07-2017. 30 NSS volunteers participated in the educational tour. Programme officer of the NSS unit Dr.Mitali Kathkatia and Dr.Malabika Roy from the Dept. of English DKGC Mirza were the teacher in-charge for the tour. The places visited during the day long trip were-

-Science museum

-Cultural Institution Srimanta Sankaradev Kalakshetra.

-Planetarium.

-Dr.Bhupen Hazarika Samadhi Khetra.

-Botanical garden and butterfly garden.

Celebration of RakshaBandhan

RakshaBandhan Ceremony was organised by the NSS unit of the college on 04-08-2017. The event was graced by the Brahma kumaries of Prajapita Brahma kumara Ishwariya Viswa Vidyalaya Guwahati. The main objective of celebrating the day is todevelop the sense of universal brotherhood among the people. Principal of the college, faculty members, students and the office staff of the college were present in the occasion. The significance of celebrating the day was elaborately discussed by the 'brahmakumaris'

Prasadam were distributed and the sacred thread were tied around the wrist of the teachers, students and the office staff to mark the spirit of unity, peace and brotherhood.

Swachhta Pakhwara- Visit to the adopted village

A hygiene awareness drive was conducted by the NSS unit of the college in the adopted village "Sarpara", Mirza on 08-08-2017 under the banner "swachhtaPakhwara".The main objective of conducting the drive was to motivate the people of the village to maintain a hygienic environment in and around their houses.

NSS volunteers along with the programme officer visited the houses of the local people and discussed with them about the hygiene and

sanitation rules to be followed for a healthy living. Pictures of Swachh Bharat Campaign were also shown to them for better understanding of the concept as well as the gravity of the issue of cleanliness.

Plantation programme was also a part of the drive and volunteers **planted saplings** of mango tree in the village with the help of the local people.

Campus cleaning Drive under "Swachhta Pakhwara"

Campus cleaning drive was organised by the NSS unit of the college on 10-08-2017 to mark the celebration of"Swachhta Pakhwara 2017."30 NSS volunteers along with the programme officer took active part in the drive and extended their service in cleaning the departments including the library.

Rally on Swachh Bharat under the banner "Swachhta Pakhwara"

As a part of the awareness campaign under "Swachhta Pakhwara" a rally was organised by the NSS unit of Dakshin Kamrup Girls' College, Mirza on 14-08-2017.The objective of the rally was to make people aware about the importance and maintenance of pollution free, clean and healthy environment.

Students and faculty members of the college participated in the rally with great enthusiasm with a view to create an awareness of cleanliness among the people. Dr.Gajendra Adhikary, Principal of the college also participated in the rally and in his inaugural speech made an appeal to the students to play a vital role in inspiring others following the rules of 'Swachhta' in its true spirit. **Playcards** displaying the messages on cleanliness were waved by the students during the rally. The rally was a great success in evoking positive response from the local people.

Celebration of NSS Day & University level Programme on "Swachhta Hi Sewa"

Programme officer of the NSS unit Dr. Mitali Kathkatia and 10 NSS volunteers from the college participated in the NSS Day celebration & university level programme on "Swachhta Hi Sewa" organisrd by Gauhati University and Karmashree Hiteswar Saikia College on 24-09-2018 held at KHS College, Guwahati.

Dr.Ranjan Kumar Kakoty, Director Students Welfare Gauhati University, Prominent Journalist Samudra Gupta Kashyap, Senior project officer IIE Sri Hemanta Rabha and programme officers from different colleges under Gauhati university were present in the programme. Volunteers coming from different colleges delivered their speech on NSS and shared their experiences as a volunteer.

Inauguration of NSS wall magazine "PRERONA" 2017

NSS wall magazine "Prerona" was inaugurated on 25-09-2017 by Dr.MinakshiBairagi, an associate professor, Dept. of English Dakshin Kamrup girls' College Mirza.in presence of the Nss volunteers and the programme officer of th. NSS unit.Dr. Bairagi appreciated the sincere effort of the volunteers in preparing the wall magazine which showcased the creative talent of the volunteers.

Celebration of World Girl Child Day

NSS unit of the college observed World Girl Child Day in the college premises on 11-10-2017. A poster was also made by the volunteers on girl child and same was presented to the principal to mark this important event. The main aim of celebrating the day is to promote girl's empowerment and fulfilment of their human rights

while also highlighting the challenges that girls all over the world face. Since the Dakshin Kamrup Girls' College is an educational institution for girls, celebration of International Girl Child Day is very significant one. A brief speech was also delivered by the principal of the college in which he mentioned that the girls are the source of power, energy and creativity and the college authority is always ready to contribute and extend all possible co-operations for the holistic development of the students.

Celebration of RashtriyaEktaDiwas

RashtriyaEktaDiwas was introduced by the Govt. of India and inaugurated by the Honourable Prime Minister of India Sri Narendra Modi in 2014.The intent is to pay tribute to Sardar Ballabhbhai Patel, who was instrumental in keeping India united.

To commemorate the contribution and sacrifice of this great man towards national unity, NSS unit of Dakshin Kamrup Girls' College celebrated RashtriyaEktaDiwas on 31-10-2017. Pledge of RashtriyaEktaDiwas was read out by Dr.MinakshiBairagi, associate prof. Dept. of English. DKGC, Mirza.The speech of the resource person Dr.Narakantaadhikary, associate prof. Dept of History. DKGC Mirza was very inspiring and motivating one. The movie "SARDAR" was also shown to the students for better understanding of the contribution of Sardar Ballabhbhai Patel in channelizing India's unity in freedom movement.

Beautification Drive

Beautification drive was organised by the NSS unit of the college in and around the college campus and in the adopted village on 30-01-2018. Around 35 NSS volunteers actively participated in the drive. Volunteers wholeheartedly performed the tasks assign to them and were successful in their endeavour. People of the village were also made aware by the volunteersregarding necessity of planting trees for enhancing the beauty of their surroundings.

Best NSS volunteer Award of the college

The main objective of offering the best NSS volunteer award is to recognize and reward the outstanding contribution of the NSS volunteers toward voluntary social service during a year.

The award usually is conferred to the best volunteers on the final day of college week celebration. In 2018 10 NSS volunteers were selected for the award.

Participation in a cultural rally

Dakshin Kamrup Girls' College, Mirza organised a cultural rally on the first day of college week i.e. on 01-02-2018. NSS unit of the college also participated in the rally by waiving play cards and showing posters displaying the message on the conservation and protection of environment.

Participation of NSS volunteers in two day workshop on "Indian Snacks and sweet making"

20 NSS volunteers participated in the two day workshop on" Indian snakes and Sweet making" organised by the Career Guidance Cell and Curricular Aspect Committee of the college on

The main objective of the volunteer's participation in the workshop was to make them aware about the importance of economic independence and develop skills in this regard.

Celebration of World Environment Day 2018

World environment day was celebrated by the NSS unit of the college on 05-06-2018. A **plantation drive** was also organised by the unit in association with the students of environmental studies in and around the campus. A **wall Magazine** was also prepared by the NSS volunteers for the occasion. The college campus was demarcated as **plastic free zone** by fixing plastic free zone posters on the walls. A speech was delivered by the principal on the importance of preserving and conserving the environment and also on negative affect of using plastics in our day to day life.

5 day vocational training programme for NSS volunteers.

NSS volunteers were given vocational training on 'cutting, Dohi, Fall Pico and Liquid Embroidery from 19-06-2018 to 23-06-2018. The training was jointly organised by the Women's Cell and Career Guidance Cell of Dakshin Kamrup Girls College, Mirza. in collaboration with Nupur fashion, Mirza. The main objective of this training was to develop entrepreneurship skills among the NSS volunteers for economic self sufficiency.

Swachh Bharat Summer Internship -100 hours of Swachhta

25 NSS volunteers enrolled their names in Swachh Bharat Summer Internship Programme .Programme officer of the unit served as a nodal officer for the programme. The duration of the internship was from 20-06-2018 to 04-07-2018. The volunteers were made to involve themselves in various activities right from 9 AM to 4PM in the evening .The programmes during the internship were-

-Inauguration of Swachh Bharat Summer internship programme

NSS flag hoisting ceremony was held on 20-06-2018 to inaugurate the Swachh Bharat summer internship programme to be held from 20-06-2018 to 04-07-2018.Dr.Gajendra Adhikary ,principal of the college hoisted the flag in presence of the volunteers teaching staff and few members from the office staff. He also delivered a brief speech on necessity of an internship programme on "Swachhta".The speech was followed by the NSS song performed by the NSS volunteers.

The activities accomplished during the period of internship were-

-Morning warm up sessions and exercises were the integral part of the internship programme. Participation of every volunteer in the morning session was mandatory.

- **Cleaning Drive** in the campus and in adopted village.

- **Plantation Drive** in and around the campus.

- Staging of **street play** in the adopted village on Swachhta.

- Visit to the primary school of the adopted village and interacted with students on the basic rules of health **and hygiene.**

-Organised **environmental awareness programmes** in the school of the adopted village. Posters on environment were shown and discussed by the volunteers and programme officer in a lucid manner.

- School children were taught to learn and sing by heart the **youth song 'Hum Honge Kamiyab"**

-Organised **door to door campaign** in the locality on cleanliness and how to maintain a healthy environment.

-Viewing of movie and video clippings on Swachhta. Movie' Padman' and Toilet was shown to the volunteers.

- Organised **Swachhta Melacum** training programme on reuse and recycling of waste materials like plastic bags and bottles. in the primary school of the village for the students and the people of the community.

-Organised **awareness programme on superstition and mob lynching** in the Sontola Village.

- Volunteers were also entertained with some light **games** with an objective to keep their enthusiasm intact throughout the internship programme.

- All the volunteers were given the opportunities to **express their day to day experiences** during the programme with the programme officer at the end of the day's activities.

- one hour **cultural programme** was also organised by the volunteers on the last day of the internship programme to showcase their inherent talents. Principal of the college Dr.Gajendra Adhikary, Librarian & NAAC co-ordinator Dr.KishorSarma, faculty member, Dept of English Dr.MinakshiBairagi and Office Assistant Sri NiralSarma were present in the cultural session. Principal in his brief speech congratulated the volunteers and the programme officer of the NSS unit for successfully completing the Swachh Bharat Summer Internship programme. He also appreciated the sincerity & dedication of the unit in carrying out social service for the last 23 years.Dr. Kishore Sarma delivered his speech on the **9 pillars of success** i.e. Courage, Confidence, Co-operation, Determination, Implementation, Dedication, Honesty, Hard work and sincerity. Sri NiralSarma spoke on **"NSS"** and the duties and responsibilities of a NSS volunteer. Dr.MinakshiBairagi entertained the volunteers by singing a song of Dr. Bhupen Hazarika in her soulful voice. Singing of NSS song was followed by the Folk dance performance of Assam. A poem was also recited by one of the volunteers which was highly appreciated by all present in the event. Vote of thanks was offered by the programme officer of the NSS unit.

Programme officer Dr.Mitali Kathkatia on behalf of the NSS unit offered heartfelt gratitude to all the guests for giving their valuable speech of encouragement and inspiration .She also offered her appreciation and sincere thanks to all the volunteers for their sincere involvement ,dedication and co-operation in the internship programme. Programme officer also expressed her gratitude to each and every member of the college family for their support and best wishes.

Participation in One Day Work Shop on Role of Youth in Cancer Control: Making Assam a Tobacco Free State

A One day workshop was organised On The Role of Youth in Cancer Control: Making Assam a Tobacco Free State, jointly by Assam Administrative Staff Collage, National Service Scheme ,Assam Cancer Care foundation, TATA Trust, Cancer Hospital and Research Centre, Sambandh Health Foundation and Doctors' for You on the 24th of July 2018 at the Administrative Staff Collage Guwahati.

Programme Officer of Various Collages of Assam participated the workshop .Symptoms and causes of Cancer and its treatment were very elaborately discussed in the workshop. It was

elucidated with live examples; renounced Oncologist Dr. Ashok Das of B. Barooah Cancer Institute and Dr. Ravi Kannan of Cachar Cancer Hospital Society were the resource person

Participation of the NSS volunteers in Pre-Republic Day Parade Selection Test

Two NSS volunteers from Dakshin Kamrup Girls' College Mirza participated in the pre-Republic day parade selection test held in Gauhati University on 13-09-2018. The event was organized by the NSS cell Gauhati University under the stewardship of Dr.Ranjan Kumar Kakoty , Director Students welfare and Programme coordinator NSS Cell Gauhati university. The day long programme provided a very satisfying experience to the participants and they had a great exposure to the very essence of Republic Day Parade.

NSS activities on Swachhta on the occasion of " Swachhta Hi Seva"

The campaign for a Swachh Bharat or clean India, which began four years ago(2014) was made into a nationwide movement today. The "Swachhta hi seva" movement aims to ensure a high standard of cleanliness across the country, which was Mahatma Gandhi's dream for the nation.

In pursuance to the directions given by the Director Students' welfare and programme Coordinator ,NSS Cell Gauhati University in respect of the campaign "Swachhta Hi Seva",a few no of programmes have been scheduled for the NSS volunteers and also for the other students of the college to be accomplished during the 15th of September to 2nd of October 2018.

On 15th sept.2018 NSS volunteers took the Pledge on Swachhta or Swachhta sapath and then took the initiative of making the other students aware about the importance of cleanliness through the "Swachhta Sapath." The Swachhta sapath was followed by a cleanliness drive in the college premises and around the campus in which along with the NSS volunteers other students also actively participated.

On 18th of Sept. the NSS volunteers visited the primary school of the village "Kochpara" and took a class an environmental awareness and cleanliness for the students. Importance of hand washing and the proper way of doing the same was also demonstrated by the volunteers.

Volunteers also very enthusiastically participated in the wall painting event. They made beautiful wall paintings on the walls of the primary school of the adopted village and also in the college campus walls. All the pictures of the wall paintings will surely convey the message of cleanliness to the masses and provide awareness on how to go about it.

Door to door campaign was organized on 21st of Sept. to create an awareness among the public for maintaining a clean and hygienic environment around them. Need and importance of tree plantation was also explained to them by the volunteers.

Special Camp 2018

A special camp was organized by the NSS unit of Dakshin Kamrup Girls' College , Mirza from 20-09-2018 to 24-09-2018. Altogether 20 NSS volunteers participated in the camp. The activities accomplished during the camp were-

· Campus cleaning Drive

· Visit to the adopted village for environmental awareness

· Plantation Drive

· Blood donation Camp

· "Swachhta" Sapath

· Orientation programme by the NSS organiger

· Celebration of NSS day

Flag Hoisting ceremony followed by a brief speech by the NSS Programme Officer of the college on the importance of organiging special camp. Campus cleaning and beautification drive was organized on the first day of the camp .Volunteers were given different areas to clean around the campus. On 21-09-2018 volunteers visited the primary school of the adopted village and organized an awareness programme on environmental protection. School children were shown different posters on environmental pollution . A street play Onswachhta were also performed by the volunteers on that day. Pledge on "Swachhta" were also taken by the students. On 25-09-2018 volunteers planted plants in flower tubs for the beautification of the college.

Blood Donation Camp

As a part of its continuous endeavor to serve the society , a blood donation camp was organized by the NSS unit of Dakshin Kamrup Girls' College, Mirza in association with Guwahati Medical College Hospital, Guwahati on 22-09-2018 at the college premises. A team of medical personal with doctors from Guwahati Medical College Hospital, Guwahati came for collecting the blood. Dr.UpakulKashyap, Propaganda Officer Mrs.Jyotirekha Barman (MSW), technician Sri MrinalHaloi and Rita Pathak have given their positive support and help in organizing the blood donation camp. The event was started with a brief introductory speech.delivered by Dr. Mitali Kathkatia, programme officer ,NSS Unit Dakshin Kamup Girls' College, Mirza. NSS volunteers, students from nearby college, teaching and non-teaching staff of the college came forward to donate blood during the camp. Dr.Gajendra Adhikary, Principal of the college was the first donor of the day who donated his blood for a noble cause. A certificate of appreciation and refreshment was given to each donor as a token of gratitude. The camp was very successful.

Celebration of NSS Day

On the occasion ofNSS Day on 24th September 2018, the NSS unit of Dakshin Kamrup Girls' College, Mirza organized a series of social events for the enthusiastic and dedicated volunteers to come forward and contribute toward social service, There were 4 events which includes....

- Orientation on the significance of National Service Scheme.

- Cleanliness Drive

- No Tobacco awareness campaign

- Wall painting on "Swachhta"

Volunteers were divided into 4 groups(each group has 10 volunteers) and each group was then given an activity to be accomplished during the day. NSS flag was hoisted by the principal of the college, Dr.Gajendra Adhikary in presence of the NSS volunteers ,programme officer of the NSS unit and the faculty members of the college. Flag hoisting was followed by an academic session in which NSS organizer Miss pujaBalmiki delivered her speech on the ethics of NSS and the value of social service. The session was more of an interaction session in which volunteers exchanged their views and experiences as NSS volunteers.

All the groups were then allotted a separate area for cleaning(Corridors, Canteen ,Campus, Rooms etc) with sufficient no of brooms, dust pans,

dustbins and garbage bags. A neat and clean atmosphere was created within an hour.

After a short break volunteers were engaged in wall painting activity. College boundary wall was painted with messages on "Swachhta" with meaningful pictures.

The volunteers were then visited nearby RB Higher Secondary School for "No Tobacco" awareness drive. They distributed leaflets on harmful affects of tobacco use to the students and gave a brief presentation on it. All the students of the school then took the" Pledge for life" against tobacco uses.

The celebration was very successful and it has once again proved the dedication of the NSS volunteers and their inclination to serve the society for a noble cause.

Celebration of Surgical Strike

NSS unit of Dakshin Kamrup Girls' college ,

Mirza has observed Surgical strike Day on 29-09-2018 to mark the 2nd anniversary of the surgical strike carried out by the Indian army. To showcase the courage, Valour and sacrifices of armed forces , Col, DayalKakoty and Bhradeswar Das were invited to deliver their speech and share experiences as an army personal to the students and faculty members of the college .Col, Kakoty had presented his speech in an interactive manner and also highlighted some of the significant aspect of the surgical strike of 29-09-2016. He also distributed some of the pictures of army personal in action. The speech was very informative and interesting one.

Participation of Nss volunteers and programme officer in the 3 Day Mega special Camp cum Orientation Programme from 28-09-2018 to 30-09-2018

2 NSS volunteers Jupitara and Mukuta along with the programme officer of the NSS unit, Dr. Mitali Kathkatia ,Dr.Mridul Hazarika, Vice Chencellor,Dakshin Kamrup Girls' College, Mirza participated in the 3 day Mega special camp cum Orientation Programme organised by the Gauhati University NSS Cell, Directorate of students welfare GU. Dr.Mridul Hazarika, Vice Chencellor, GU thanked the NSS volunteers for their contribution to the society and to the process of nation building. He also emphasised on the need of adhering to the principle of tolerance and selfless service which is also the main motto of NSS. Dr.RanjanKakoty, Director Students Welfare, GU and Programme coordinator, GU NSS Cell welcomed the participants and dignitaries and highlighted the future action plan of the NSS .Starting with Yoga session and different technical sessions like NSS activities, Speech on ODF, National Integration, life Skills and Soft Skills Awareness programme on Entrepreneurship, Disaster management, Civil Defence and different cultural exchange programme were held in the camp. Altogether 300 NSS volunteers attended the camp. The camp was indeed a mega success.

Installation of Sanitary Napkin Vending Machine cum Incinerator

With the initiative of the NSS unit ,Dakshin Kamrup Girls College,Mirza a sanitary napkin vending machine cum incinerator was installed in the lavatory on o6-10-2018. The Kalyanmayee, Airport Authority of India Women Welfare Association came forward for free installation of the machine. The objective of the installation is to march forward with the national mission of "Swachh Bharat"

Participation of the NSS volunteer in the National Youth Camp

12 NSS volunteers from Dakshin Kamrup Girls' College, Mirza Participated in the 5 day National integration and Youth Camp held from 13-10-2018 to 17-10-2018 at Dakshin Kamrup College, Mirza. The volunteers were highly appreciated in the youth camp for their active participation in various events held in the camp.

Celebration of EktaDiwas

India is a secular country blessed with diversified culture and the uniqueness in their own way. As an endeavour to solidify the bond of oneness and unity, the country celebrates the birth anniversary of SarderVallabhbhai Patel on 31st of October every year as RashtriyaEktaDiwas(National Unity Day).in the line with the celebrations countrywide, NSS unit of Dakshin Kamrup Girls' College following the mandate organised a no. of activities in the college premises in order to extend the heartfelt appreciation about the life and the involvement of the great leader, Sarder Patel and his contribution during the freedom struggle. The main idea of celebrating the day was to infuse in the young generation with the values integrated with the knowledge and admiration about the country's rich heritage.

Following activities were organised during the day long celebration

- Painting competition on 'Unity in Diversity'
- Essay competition on the life and contribution of SarderVallbhbhai Patel toward unity.
- Speech by the teaching staff

Principal of the college Dr.Gajendra Adhikary ,Students, faculty members ,office staff, NSS volunteers and the Programme officer of the NSS unit were present in the event.

Various Tobacco control activities in Mirza undertaken by the NSS unit of Dakshin Kamrup Girls' College ,Mirza .

1)Date- 09-07-2018

Activity- Pledge taken by 100 volunteers after making them aware about the tobacco menace.

Students sensitised- 50

2) Date- 09-07-2018

Activity- Pledge taken by 100 higher secondary students of the college.

Students sensitised- 100

3) Date- 11-09-2018

Activity- Pledge for life was taken by 150 degree students of D.K. Girls' College ,Mirza.

Students sensitised- 150

4) Date-11-09-2018

Activity- Pledge taken by 75 degree final year students of the college

Students Sensitised- 75

5) Date- 20-09-2018

Activity- NSS organizer delivered a brief speech on the harmful effect of tobacco and then inspired the degree students to take the "Pledge for Life.

Students sensitised- 250

6) Date- 24-09-2018

Activity- Anti tobacco leaflets were distributed to the students of RB Higher Secondary School, Mirza.

Students sensitised- 250

7) Date- 26-09-2018

Activity- NSS volunteer made a door to door campaign and distributed anti tobacco leaflets to the community people.

People sensitised-50

8) Date- 27-09-2018

Activity- In order to reinforce the harmful effects of tobacco on health anti tobacco signage was hanged in the prominent places of the college campus for everyone to see.

Students sensitised- 500

9)Date-04-10-2018

Activity- Educating young people about the harmful effect of tobacco has become critically important because the link between tobacco and disease s very clear. With a view to creat awareness on the tobacco menace NSS volunteers took the initiative to organise a poster competition in the college premises o 04-10-2018. The theme of the competition is "Tobacco Menace

Students sensitised-300

8) Date- 08-10-2018

Activity-NSS volunteers of DK Girls' College visited nearby pan shops of the locality and tobacco selling kiosk and distributed leaflets conveying the message on tobacco menace to them and also ensured that the leaflets were displayed in the most prominent position for everyone to see.

9) Date- 09-10-2018

Activity- Awareness drive among NSS volunteers regarding COTPA Act

Students sensitised- 20

10) Date- 12-10-2018

Activity- Anti tobacco awareness programme at Pragya Academy, Mirza. NSS volunteers sensitised around 50 students and were inspired to take Pledge for Life.

11) Date- 16-10-2018

Activity- Speech on harmful effects of tobacco was delivered by the NSS organizer on 16th of October 2018 at the National Integration Youth Cmp held in D.K College , Mirza from 13-10-2018 to 17-10-2018. Around 400 students and 20 programme officers from different parts of the country along with other members of the National Youth Project were present in the event.

Students sensitised- 400

12) Date -27-10-2018

Activity- Anti tobacco awareness programme at UparhaliPrathamicVidyalaya. Around 100 students took Pledge for Life

Students Sensitised- 100

Teacher-07

■ ■ ■

RUSKIN BOND : AN ICONIC WRITER OF INDIA

✍ **Ranjan Bhuyan**
Vice-Principal

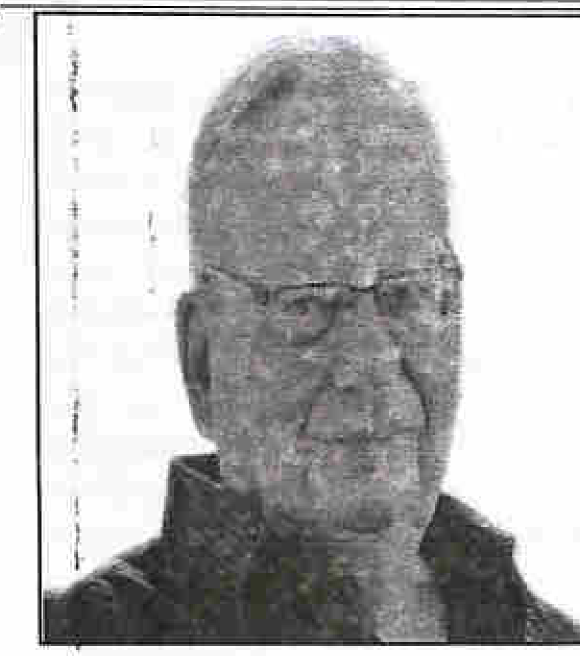

Ruskin Bond, thougha British descentbut an eminent contemporary Indian writer who mostly writes about India, Indian people, Indian culture, tradition, etc. By flesh and blood;heart and soul; ethics and sentiment; culture and temperament, he is a pure Indian. He is one of India's most prolific writers in English, mostly writes for children, but adult are also equally appealed by his creations. Bond has been writing novels, poems, essays, and countless short storiessince the 1950s. and the Sahitya Akademi Awarded honour his work of literature.

Ruskin Bond was born on May 19, 1934, in Kasauli, Himachal Pradesh,grew up in Jamnagar, Dehradun & Shimla and presently settled down in Mussoorie. He was the son of Edith Clarke and Aubrey Bond. His father served in the Royal Air Force and frequently moved from place to place along with his son. When Ruskin was only eight years old, his parents got separated and his mother left him to live with his father. Later, she married to a Punjabi Hindu. Ruskin had a complicated relationship with his mother; she was rarely there to offer him help and affection. As a consequence, distance grew between the mother and the son. However, the loving care of his father helped him to grow up. But this happiness did not last long, following the sudden demise of his father. After this, he moved to Dehradun where his grandmother was staying. It was she who reared him. Ruskin got his early education from Bishop Cotton School in Shimla. During his school years he won several writing competitions, including the Hailey Literature Prize and the Irwin Prize. In 1952, he completed his graduation and moved to England and stayed at his aunt's house for four years.

Despite his suffering and lonely childhood, Bond developed an optimistic outlook on life. He chose the path of becoming an earnest writer because his father also wished him to follow that. Therefore, he found solace in reading books and that habit was also infused in him by his father. Some of his favourite writers that attracted him include T. E. Lawrence, Charles Dickens, Charlotte Bronte, Rudyard Kipling and many more.

At the age of seventeen, when Ruskin was residing with his aunt in London, he began to write his first novel, **"The Room on the Roof"**. The novel depicts the life of an Anglo-Indian teenage orphan who runs away from his strict guardian to

live with his friends as he was unhappy with theirtyranny. The book has a strong autobiographical element as it is based on Bond's actual experiences living in a small rented room on the roof in Dehradun. However, the book was not published until he was twenty one. Nevertheless, after its publication, the book caught the attention of the readers leading to be awarded the **John Llewellyn Rhys Memorial Prize** in the year 1957. Its success inspired him to write the second book called**Vagrants in the Valley**. Since then he has written several novellas, over 500 short stories, as well as various essays and poems, all of which have established him as an icon of Indian literature.

Subsequently, he returned from England to India and worked as a journalist in Delhi and Dehradun for a few years. Later he resigned from the job of journalism and settled down in a small town located in the Himalayan foothills, Mussoorie, where he dedicated himself in writing and adopted it as his profession since 1963. During this time, his essays and articles were regularly published in numerous magazines, such as **The Pioneer, The Leader, The Tribune and The Telegraph** etc. Till now he has written over five hundred short stories, essays and novels and over thirty children's books. Additionally, he penned two autobiographical volumes; **Scenes from Writer's Life** and **The Lamp is Lit, Leaves from a Journal**. The first one narrates his formative years in India and the second one is based on Journal entries, essay collection and episodes about his years making it as a free writer.

Ruskin Bond wrote his first short story, **'Untouchable'**, at the age of sixteen, and has written memorable fiction ever since. He is famous not only for his love of the hills, but for fabulous portrayal of the countryside through moving descriptions. The simple people who inhabit his stories bring forth sympathy and laughter in equal measure. This wonderful collection of seventy stories, including classics like **'A Face in Dark', 'The Kitemaker', 'The Tunnel', 'The Room of Many Colours', 'Dust on the Mountain' and 'Times Stops at Shamli', etc.** Bond used both traditional and modern narrative techniques with equal ease and Prudency. Dialogues and dramatic variety to his stories and touches of wit and mild humour add a new energy to his dialogues. He has a large gift of understanding human temperament. His use of humour and irony is simple and humble. They are fabricated in the the story in such a way that it becomes integral part of the story and do not acquire the form of technical device. Dehra or Dehradun and Mussoorie have been the source inspiration of all his stories and his love for the small town makes him live there and keep writing about the town, its people, thei. occupationand life-like colours of everyday life. Regarding the mountain, the writer comments that mountains have never been the area of attention and concern for many writes in fiction. The sea or river or the paddy fields have been celebrated in fiction by so many great novelists, but not the mountains in all their works so profusely. But to Bond as a writer, the mountains have been very kind in every sphere.

The recurring themes of Bond's stories are those thatare relate with the the core of life. They defy the lie or the sheer mad thrill of pain and anguish. The themes of his stories develop from the characters. The plot is not much significant; in fact there is not any plot in the midst. It is more or less a study of character or a portrait of a person. In an interview, Bond says: "I am not a successful novelist, although I have worked in both mediums. I have written hundreds of short stories and I am

happier and more successful in short-story form." Some of the most highly acclaimed stories which have drawn the attention of the readers are: **The Blue Umbrella;Time Stops At Shamli; When Darkness Falls; The Night Train At Deoli; Rusty, the Boy from the Hills; A Handful of Nuts; A Flight of Pigeons,The Cherry Tree, Susanna's Seven Husbands etc.**

Even after numerous creations, it took a considerable time for him to receive the critical attention from the critics. Meena Khorana, a biographer, in her **"A Critical Biography ofRuskin Bond"**, has done an impressive job by covering a vast partof Bond's life in this. She has not only given a complete coverage of Bond's life up to now, but has also defined the post-independence Indian literary identity and its relation and with British writings. The first five chapters of Khorana's book follow Ruskin Bond's life, with a particular focus on his childhood and adolescence. We see the young Ruskin migrate from his home in India, to Britain for a short, and back to the foothills of the Himalayas, where he has stayed, more or less, ever since. The biographer has put forward a critical discussions on Bond's autobiographical work, including **The Room on the Roof (1956); The Young Vagrants** (1957), and many short stories and poems. The next two chapters focuson Bond's vision of childhood and his use of natural imagery. In the last chapter, Khorana highlights the point, how Bond, has been trying to avoid the controversy and confusion around the variously-used label of "Anglo-Indian, against him. He rather prefers instead to call himself simply "Indian," because most of his stories are steeped in the culture, religion, and indeed, the very soil of India. In **"Angry River,"** for example, he "firmly anchors the story in the Hindu tradition through the characters of Sita and Krishan and strongly tied to Sita and Rama (an incarnation of Krishna) in the Ramayana, one of the primary Hindu texts. Most of his stories describe the richness of rural life and promote many of the fundamental Indian values found in mainstream, post-independence Indian children's literature, such as the sanctity of family and respect for elders etc. In particular, he depicts relationships between adults and children where children are not wiser, and where they rarely challenge the adults. He also shows his deep love for the natural world of India.

Though Ruskin Bond is known mostly for his writings for children but he is a versatile writer whose writing style caters to all ages. This 85 years young writer celebrates India,it's common people and especially the Himalayan mountains in his writing like nobody did before.

Some of other notable works of Ruskin Bond includes **Blue Umbrella, A Flight of Pigeons and Funny Side Up.** His works have also been adopted for television and film. A BBC TV- series is based on his novels, short story **"Susanna's Seven Husbands"** was adapted into a film as **"7 Khoon Maaf"** and film **"Junoon"** is inspired by **"A Flight of Pigeons"**.Bond is so much affiliated to his writings that on his 83rd birthday he released two books: **Looking for the rainbow :My Years With Daddy**and **Confession of a Book Lover.** Lastly on behalf of a countless admirers of Ruskin Bond, I pray the Almighty togrants him a long life and sound health. ■

নৱকান্ত বৰুৱাৰ 'পলস'

✍ ড° জগন্নাথ বৰ্মন
বিভাগীয় প্ৰধান, অসমীয়া বিভাগ

কবি নৱকান্ত বৰুৱাই 'হে অৰণ্য হে মহানগৰ' (১৯৫১) নামৰ কবিতা সংকলনৰ জৰিয়তে আধুনিক অসমীয়া কবি ৰূপে প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰে। পঞ্চোৱা আৰু জয়ন্তী কাকতৰ মাজত যি আধুনিক কবিতাৰ উন্মেষ ঘটিছিল, সেইখন কাকতৰ মাজেৰে বৰুৱাৰ কবি প্ৰতিভাই জিলিকি উঠিছিল। বিবিধ ভাব ঐশ্বৰ্য্যৰে সমৃদ্ধ কবিতাবোৰ যথাক্ৰমে এটি দুটি এঘাৰটি তৰা (১৯৫৭) যতি আৰু কেইটামান ক্ষেচ্ছ, (১৯৬১) ৰাৱণ আৰু সম্ৰাট, মহাকাব্যৰ পাণ্ডুলিপি মোৰ আৰু পৃথিৱীৰ আদি নামেৰে কেইবাখনো কবিতাৰ পুথি প্ৰকাশ পাইছে। মুক্তক ছন্দৰ সাংগীতিক লয়, চিত্ৰকল্পৰ সহজবোধ্যতা, ব্যঞ্জনা আৰু সুষম প্ৰয়োগ বৰুৱাৰ কবিতাৰ আকৰ্ষণীয় বিশেষত্ব। মুঠতে মহাযুদ্ধৰ পাছৰ দুকুৰি বছৰত যিজন কবিৰ ৰচনাই আধুনিক কবিতাক সুপ্ৰতিষ্ঠিত কৰাৰ আৰু জনপ্ৰিয়তা বঢ়োৱাৰ যথেষ্ট সাহস কৰিলে সেই কবিগৰাকী হ'ল নৱকান্ত বৰুৱা। মানৱতাবাদ, কালচেতনা, বৌদ্ধদৰ্শন, টি এচ্ এলিয়ট, এজ্ৰাপাউণ্ড, মহাকবি গেটে আদিৰ কবিতাৰ ভাব ঐশ্বৰ্য্য, চিন্তা চেতনাৰে পৰিপুষ্ট নৱকান্ত বৰুৱা এগৰাকী ৰোমান্তিক প্ৰেমৰ কবি।

যুদ্ধোত্তৰ যুগৰ কবিতাৰ ধাৰা দুটা ঃ পূৰ্বৰ ৰোমান্তিক ধৰ্মী (আধ্যাত্মিক, অতীন্দ্ৰিয়বাদী) আৰু আনটো হ'ল আধুনিক ধাৰা। (বিষয়বস্তু, শব্দচয়ন, ৰচনাৰীতি, ছন্দ প্ৰয়োগ, প্ৰতীক, চিত্ৰকল্পত নতুনত্ব)। আধুনিক ধাৰা আকৌ দুই ভাগত বিভক্ত ঃ মাৰ্ক্সীয় বা ভৌতিকবাদত বিশ্বাসী; আনটি হ'ল ব্যক্তিসত্তাৰ স্বাতন্ত্ৰ্য স্বীকাৰ কৰা দল। এই শ্ৰেণীৰ লেখকৰ সংখ্যাই অধিক, নৱকান্ত বৰুৱা মূলতঃ এই ধাৰাৰ কবি। অৰ্থাৎ অমূল্য বৰুৱা, ভৱানন্দ দত্তৰ কবিতাৰে নৱকান্ত বৰুৱাৰ কবিতাক একে ধৰণে বিচাৰ কৰিব নোৱাৰি।

'পলস' নৱকান্ত বৰুৱাৰ শ্ৰেষ্ঠ কবিতা সমূহৰ ভিতৰত অন্যতম। ক্ৰমশঃ ইয়াত নদী আছিল কবিতাৰ দৰেই 'পলস' কবিতাটি যুগচেতনা বা কালচেতনাৰ ওপৰত প্ৰতিষ্ঠিত কবিতা। তেওঁৰ কালচেতনা কবিতাৰ অন্যতম লক্ষণ। নৱকান্ত কালচেতনা ভৱিষ্যতমুখী-এখন পৃথিৱী মুমূৰ্ষ, আনখন জন্মৰ বেদনাত ব্যাকুল কিন্তু আলোচ্য কবিতাটিত তেওঁৰ কালচেতনা ইতিবাচক। 'পলস' নামৰ কবিতাটিক কবিৰ ইতিহাস চেতনাৰ গাঢ়তাই বিদ্যুৎবেগী কৰি তুলিছে। যশস্বী সমালোচক হীৰেণ দত্তই 'পলস' কবিতাত Arnold Joynbee ৰ Cycle Theore of History প্ৰভাৱ থকাৰ কথা উল্লেখ কৰিছে। মানুহৰ ভৱিষ্যতৰ বিষয়ে এই তত্ত্বই আশাৰ সঞ্চাৰ কৰে, কাৰণ ইতিহাসৰ চক্ৰৱৎ পৰিৱৰ্তনে বৰ্তমানৰ বিপন্ন অৱস্থা যথাসময়ত সুদিনৰ আগমনৰ সূচক বুলি জনায়। তেনেদৰে, একেগৰাকী পণ্ডিতেই Hegel ৰ ইতিহাস তত্ত্বৰো 'পলস' কবিতাত প্ৰভাৱৰ কথা উল্লেখ কৰিছে। বৰ্তমানক ভালদৰে বুজি পাবলৈ হ'লে অতীতৰ পৰা সেই বৰ্তমান কেনেকৈ গঢ়ি উঠিল তাক আমি বুজি পাব লাগিব। এই ধাৰণাটো Hegel 'Philosophy of History' গ্ৰন্থত আছে। মানুহেই মানুহৰ ইতিহাস, এই উপলব্ধিটো Hegel অৰেই অৱদান। 'পলস' কবিতাত ভাষাগত সংযম আৰু ভাষাৰ সংহতিৰে প্ৰকাশ কৰিব খোজা মূল ভাবটো হ'ল পুৰুষানুক্ৰমে চলি অহা জীৱনৰ এক নিৰবচ্ছিন্ন ধাৰাৰ উপলব্ধি। পূৰ্ব পুৰুষে পেলাই থৈ যোৱা 'পলস'ৰ ওপৰতে উত্তৰ পুৰুষৰ সাৰুৱা জীৱনে গঢ় লয়। এইদৰেই আজিৰ পুৰুষে জীয়াই থাকিব পৰৱৰ্তী পুৰুষৰ মাজত। কাল সচেতন কবিয়ে প্ৰত্যেক মানুহৰ প্ৰতিখন সমাজৰ পৰা, জীৱনৰ পৰা, এনে এটা আশ্বাসহে বিচাৰিছে, যদিও সেই আশ্বাস নিঃসংশয় নহয়। তথাপি 'পলস' কবিতাটিৰ মাজত কবিৰ আশাবাদী মন এটি স্পষ্ট ৰূপত প্ৰতিভাত হৈছে।

'পলস' কবিতাটি চৈধ্যটা শাৰীৰ, তিনিটা স্তৱকত সম্পূৰ্ণ। ইতিহাসৰ চক্ৰহাসৰ চক্ৰৱৎ পৰিৱৰ্তনৰ ইতিবাচক দিশক কবিয়ে বুদ্ধিদীপ্ত ভাষা আৰু ইংগিতময় প্ৰকাশভংগীৰ মাজেৰে বৰ আকৰ্ষণীয়ভাৱে প্ৰকাশ কৰিছে। আজিৰ বৰ্তমান এদিন অতীত, অতীতৰ মাজেৰে বৰ্তমান, বৰ্তমানৰ বুকুতেই ভৱিষ্যত লুকাই থাকে। কেৱল 'পলস' ৰূপী সাৰুৱা চিন্তা চৰ্চাই যুগে যুগে মানুহৰ মাজেৰে ক্ৰমশ চলি থাকে। কবিতাটিৰ 'পলাশৰ জুই নুমাল এতিয়া- কথাষাৰৰ অৰ্থ এটা যুগৰ অন্ত হৈছে। কালৰ সোঁতত এটা যুগৰ সমাপ্তিত বহুতো লোকৰ সপোন মলন্তি যায়। এইদৰেই কলং-কপিলী দিজু নৈৰ দৰে অনেক নদীৰ পাৰৰ বুঢ়ী আইতাৰ কলিজাত বননহৰু গজে, কৰ্কাদেউতাৰ হাড়ত জীৱাশ্ম পোত খাই থাকে। তেওঁলোকে তথাপি এৰি গৈছে 'পলস' ৰূপী ঐতিহ্য ·̣ ক আদৰ্শ। দ্বিতীয় স্তৱকত এটা

চামৰ পিছত আন এটা চাম আহে, শক্তি সামৰ্থ্যৰ দেশ আৰু সমাজৰ কামত আত্মনিয়োগ কৰে। আজিৰ কাণত গছপুলি, হাইস্কুল পতাৰ নিচিনা মহান কাম কৰে। কবিয়ে এওঁলোকক 'প্ৰিয় পথিক' সম্বোধন কৰিছে। 'মৰা মকৰাৰ খোলা'ৰ নিচিনা অসাৰ্থক চিন্তা আঁতৰাই তেওঁলোকৰ 'পলসে' কলঙৰ দুয়োপাৰ সাৰুৱা কৰাৰ আশা কৰিছে। তৃতীয় স্তৱকত তেনে কাম কৰিলে উত্তৰ পুৰুষে যে তেওঁলোকক কেতিয়াও পাহৰি যাব নোৱাৰে সেই আত্মবিশ্বাস অতি দৃঢ় হৈছে। সেয়েহে কবিয়ে কবিতাত প্ৰকাশ কৰিছে এনে ভাব ঃ

আমাৰ নাতিৰ নতুন পামৰ নাঙলৰ সীৰলুত
আমি সাৰ পাম। সিহঁতে পঢ়িব আমাৰ জীৱাশ্মত
জাতিস্মৰৰ হাঁহি উঠা সাধু।

তেনেদৰে, নতুন নতুন পুৰুষৰ লগে লগে নতুন চিন্তাৰ সৃষ্টি হ'ব। অৰ্থাৎ 'পলস'এ যেনেদৰে প্ৰত্যেক বছৰে মাটি সাৰুৱা কৰে, তেনেকৈ প্ৰত্যেক পুৰুষৰ চিন্তা চৰ্চাই সমাজক যুগে যুগে সমৃদ্ধ কৰে। এয়ে কবিতাটিৰ মূল কথা। কালৰ সোঁতত আমি যি হেৰুৱাও তাৰ কাৰণে দুখ কৰাৰ কাৰণ নাই। সেয়া পিছৰ প্ৰজন্মই নতুন নতুন উপাদানেৰে পুনৰ সমৃদ্ধ কৰিব।

নতুন কবিতাৰ স্থাপত্য দিশটোলৈ চালে দুবিধ ছন্দ দেখা যায় ঃ মুক্তক আৰু আনবিধ স্পন্দিত গদ্য। কিন্তু মাজে মাজে সমশাৰীৰ মিলনান্তিক যৌগিক মাত্ৰাবৃত্ত ছন্দৰ কবিতা নথকা নহয়। নৱকান্ত বৰুৱাৰ 'পলস' কবিতাটি এইফালৰ পৰা অন্যতম উদাহৰণ। কাৰণ ৬ + ৬ + ৮ মাত্ৰাৰ দুলড়ীৰ ছন্দ পৰিকল্পনা দেখা যায়। যেনে

দুলড়ী ঃ *পলাশৰ জুই নুমাল এতিয়া*
শাল আৰু চতিয়ন
বনত মানৱ দিনৰ অতীত
ৰ'হাগৰ ধুমুহাৰ।

তেনেদৰে, কবিতাটিৰ ছন্দসজ্জাৰ পৰিকল্পনা চনেট। অৰ্থাৎ ক-খ, ক-খ, গ, ঘ-চ, ঘ-চ, গ, ছ-জ, ছ-জ,। অৱশ্যে পেট্ৰাকৰ অষ্টক আৰু ষড়ক অথবা শেক্সপীয়েৰৰ চনেটৰ তিনিটা চতুষ্ক আৰু দ্বিপদীকো ইয়াত বিচাৰি পোৱা নাযায়। কাৰণ দুটা পঞ্চক (পাঁচ শাৰীকৈ) আৰু এটা চতুষ্কহে আছে। তথাপি বিশিষ্ট কবিতা সমালোচক ইমদাদ উল্লাহে নৱকান্তৰ 'পলস' কবিতাক চনেট বুলি অভিহিত কৰি দিয়া মন্তব্য এই প্ৰসংগত উল্লেখযোগ্য ঃ

"চনেটৰ ঘাই বৈশিষ্ট্য হ'ল- ই চৈধ্যটা শাৰীৰ মাজত সীমাবদ্ধ আৰু যিহেতু এই চৈধ্যটা শাৰীৰ মাজতেই কবিয়ে এটি কেন্দ্ৰীয় ভাব প্ৰকাশ কৰিব লাগে, গতিকে চনেট ৰচোঁতাক ভাব প্ৰকাশৰ ক্ষেত্ৰত, যথেষ্ট সংযম আৰু শৃংখলাবোধৰ প্ৰয়োজন হয়। অসমীয়া চতুৰ্দশ পদীৰ এটি সাৰ্থক উদাহৰণ নৱকান্ত বৰুৱাৰ পলস।" (কবিতাৰ সবিশেষ) ■

■ ■ ■

'বিদ্যালয় এখন কৃত্ৰিম সমাজ যত সমাজৰ মঙ্গলজনক আৰু গুৰুত্বপূৰ্ণ দিশটোহে প্ৰতিফলিত হয়।'
— পাৰ্চিনাল

'আনে তোমাৰ গালৈ দলিওৱা ইটা শিল গুটিৰে তুমি এটা সুস্থিৰ ভেটি গঢ়িবলৈ যত্ন কৰা, সফল হ'বা।'
—ডেভিড ব্ৰিকলি

'যিজন মানুহক তুমি ভাল নোপোৱা তেওঁৰ বিষয়ে ভাবি এক মিনিট সময়ো খৰচ নকৰিবা।'
—আইছেন হাৱাৰ

'কোনো কামত ভৱিষ্যত নাই। ভৱিষ্যত নিৰ্ভৰ কৰে কামত লাগি থকা মানুহজনৰ ওপৰত।'
— ড° জি ডব্লিউ ক্ৰেম্বন

জীৱন সংগ্ৰামৰ অন্য নাম 'ফেলানী'

✍ ড° জাহ্নৱী দেৱী
সহযোগী অধ্যাপিকা, অসমীয়া বিভাগ

আধুনিক অসমীয়া সাহিত্যৰ এক উজ্বল ব্যক্তিত্ব ড° অৰূপা পটঙ্গীয়া কলিতা (জন্মঃ ১৯৫৬ চন)। 'অয়নান্ত' (১৯৯৪) উপন্যাসেৰে পাঠকৰ হৃদয় জয় কৰা অৰূপা পটঙ্গীয়াই সমান্তৰাল ভাৱে গল্প আৰু উপন্যাস ৰচনা কৰি অসমীয়া সাহিত্যক সমৃদ্ধ কৰিছে। 'ফেলানী' উপন্যাস তেওঁৰ সাৰ্থক সৃষ্টি। 'অয়নান্ত' উপন্যাসত থকাৰ দৰেই এই উপন্যাসতো সমাজৰ প্ৰান্তত বাস কৰা (Subalturn) অবহেলিত, দুৰ্দশাগ্ৰস্থ লোকসকলৰ জীৱনত পোহৰ পেলাইছে। এই শোষিত লোকসকলৰ ভিতৰত নাৰী চৰিত্ৰৰ দুৰ্দশাই লেখিকাৰ হৃদয় অধিক ব্যথিত কৰিছে।

উপন্যাসৰ কেন্দ্ৰীয় চৰিত্ৰ ফেলানীৰ জন্ম, জীৱন পৰিক্ৰমা আৰু পৰিণতিৰ কাহিনী উপন্যাসৰ কাহিনীত স্তৰে স্তৰে আগুৱাই গৈছে। তাইৰ নাম ফেলানী কিয় হ'ল; তাৰো এক কাহিনী আছে। তাকে ব্যক্ত কৰিবলৈ সমাজৰ শিখৰত বাস কৰা মৌজাদাৰ তনয়া বাল-বিধৱা ৰত্নমালাৰ কাৰুণ্য, ৰত্নমালা আৰু বড়ো সম্প্ৰদায়ৰ যুৱক (হাতীৰ মাউত) কিনাৰামৰ প্ৰণয় আৰু মিলন, যুতিমালাৰ জন্ম, ৰত্নমালাৰ মৃত্যু, কিনাৰামৰ অস্বাভাৱিক কৰুণ মৃত্যুৰ পিছত কিনাৰামৰ পিতৃগৃহত যুতিমালা ডাঙৰ- দীঘল হোৱা, মিঠাই কাৰিকৰ বঙালী সম্প্ৰদায়ৰ ক্ষীতিশ ঘোষৰ লগত যুতিমালাৰ বিবাহ, সাম্প্ৰদায়িক সংঘৰ্ষত ক্ষীতিশৰ অপমৃত্যু, আধাপোৰা ঘৰৰ ভিতৰত ফেলানীক জন্ম দি যুতিমালাৰ শেষ নিশ্বাস, ক্ষীতিশৰ সম্পৰ্কীয় ভাতৃ ৰতনৰ তৎপৰতাত দুৰ্বৃত্তই পুখুৰীলৈ দলিয়াই পেলাই দিয়া যুতিমালাৰ সদ্যজাত শিশুকন্যাটিক উদ্ধাৰ আদি ঘটনা অতি চমু আৰু কাব্যিক ভাষাৰে বৰ্ণনা দিয়া হৈছে। পেলাই দিয়া বা ফেলাই দিয়াৰ পৰাই পিছলৈ শিশুটিৰ নাম ফেলানী হৈছিলগৈ-

—আধাপোৰা ঘৰত মাকে গাৰপৰা ওলোৱা হোলোকা-হোলোক তেজেৰে দ'ম বন্ধা ছাই তিয়াই পেলাইছিল। মাকে কেঁচুৰাটি আৰু কটা কানিৰে বান্ধি থোৱা কৰ্দম মণিধাৰ, নিজৰ লোণেৰে বন্ধোৱা শাখা, গিৰিয়েকে দিয়া আঙুঠিটো ৰত্না এটাত থৈ চকু মুদিছিল। ৰতনে লুকাই থকাৰপৰা শুনিছিল কেঁচুৱাৰ কান্দোন আৰু জলংকৈ পানীত হোৱা এটা শব্দ। সেইজাক নোহোৱা হোৱাৰ পাছত ৰতনে তাইক তুলি আনি হাৱিলৈ দৌৰ মাৰিছিল। পেলাই দিয়া ছোৱালীজনী ফেলানী হৈছিল। কোনোবাই মাতে ফিলানী, কোনোবাই ফেলাইনী, পেলানী, ফলানী .... ফলানী? মুঠতে নামটোতে বৈ গ'ল জলংকৈ পানীত হোৱা এটা শব্দ। (ফেলানী, পৃঃ ১৩)

উপন্যাসখনৰ 'ফেলানী' নামকৰণে সমস্ত কাহিনীত এক বিষণ্ণতা বা দুখবোধ প্ৰবাহিত কৰি ৰাখে। তাইৰ ফেলানী নামটোৱেই তাইৰ দুৰ্ভাগ্যৰ চিন বহন কৰি বৈছে। ফেলানী পিছলৈ মণিৰ মাক নামেৰে পৰিচিত হৈ জীৱন যুঁজত ক্ষত-বিক্ষত হৈছে। তাইৰো এটা ধুনীয়া নাম আছিল- মালতী। চেগুন পাতৰ দৰে ধপলা হাতৰ কৰ্মঠ গিৰিয়েকে তাইক জীৱনৰ শেষ দিনটোত প্ৰথম বাৰৰ বাবে মালতী বুলি মাতিছিল। মালতী ফুলৰ সুবাসে জীৱনলৈ মধুৰতা কঢ়িয়াই অনাৰ সম্ভাৱনাৰ পৰতে দুৰ্ভগীয়া মালতীৰ জীৱনলৈ নামি অ'হিল মাৰসৃষ্ট দুৰ্যোগ। মালতীৰ পৰা ফেলানী হৈ পৰা মানুহগৰাকীয়ে আত্ম-পৰিচয়ৰ সন্ধানত মাজে মাজে দোধৰ-মোধৰ হৈ পৰে। সম্ভ্ৰান্ত মৌজাদাৰৰ জীয়ৰী ৰত্নমালা আৰু হাতী মাউত কিনাৰাম বড়োৰ তেজ মিহলি হৈ প্ৰবাহিত হৈছিল মাক যুতিমালাৰ ধমনীত। সেই তেজৰ সৈতে শিলিগুৰিৰ পৰা অহা মিঠাই কাৰিকৰ ক্ষীতিশ ঘোষৰ তেজ মিহলি হৈ ফেলানীৰূপী মালতীৰ ধমনীত প্ৰবাহিত। ফেলানীৰ সৈতে কোচ সম্প্ৰদায়ৰ লম্বোদৰৰ তেজৰ মিশ্ৰণ তাইৰ সন্তান মণিয়ে দেহত কঢ়িয়াই লৈ ফুৰিছে। ফেলানী আৰু তাইৰ সন্তানৰ পৰিচয় অসমীয়া নে বড়ো, নে বঙালী, নে কোচ? সমিধান নথকা এই প্ৰশ্ন বাৰে বাৰে ফেলানীৰ মনলৈ আহে। ফেলানী বা তাইৰ পুতেক মণিৰ পৰিচয়ৰ সাঁথৰ ভাঙিব নোৱাৰিলেও; এই পৰিচয়ৰ উৰ্দ্ধত আছে মানৱতাৰ পৰিচয়। ফেলানী এগৰাকী চিৰন্তন মাতৃ; এগৰাকী বহল হৃদয়ৰ নাৰী। সংঘৰ্ষৰ দাবানলত দগ্ধ হ'লেও, সামাজিক অস্থিৰতাৰ পকনীয়াত পৰি ক্ষত-বিক্ষত হ'লেও মাতৃ- হৃদয়ৰ বিগলিত মমত্বই কেতিয়াও হাৰ নামানে। স্বামী লম্বোদৰ কোচৰ প্ৰতিৰূপ স্বৰূপে মণিক পূৰ্ণবিকশিত কৰিবলৈ ফেলানীয়ে সৎপথে উপাৰ্জন কৰিবলৈ দিন-ৰাতি একাকাৰ কৰিছে। এনে এগৰাকী বহল আৰু ফুলৰ দৰে কোমল মনৰ অথচ প্ৰয়োজনত শিলৰ দৰে দৃঢ় আৰু কঠোৰ মনৰ নাৰীৰ ছবি আঁকিছে ঔপন্যাসিকা অৰূপা পটঙ্গীয়া কলিতাই।

অসমত অবৈধভাৱে বসবাস কৰা বিদেশী বহিষ্কাৰৰ দাবীৰে ১৯৭৯ চনৰ পৰা আৰম্ভ হৈছিল এক প্ৰবল আন্দোলন। অসমীয়াৰ অস্তিত্ব ৰক্ষাৰ সংগ্ৰাম ৰূপে চিহ্নিত এই আন্দোলনৰ পাৰ্শ্বক্ৰিয়া ৰূপে সৃষ্টি হোৱা সন্ত্ৰাসবাদী কাৰ্য্যকলাপক 'ফেলানী' উপন্যাসৰ কাহিনী নিৰ্মাণৰ কাৰ্য্য-কাৰণ ৰূপে উপস্থাপন কৰা হৈছে। উপন্যাসৰ কেন্দ্ৰীয় চৰিত্ৰ ফেলানী গৃহহাৰা, পতিহাৰা হোৱাৰ উপৰিও গৰ্ভস্থ সন্তানৰ মৃত্যু যন্ত্ৰণাৰ সন্মুখীন হ'ব লগীয়া হ'ল। জন্মক্ষণৰে পৰা পৰিত্যক্ত ঘাত-মাউৰা ফেলানীৰ অযত্ন পালিত জীৱনলৈও ৰূপ-যৌৱনৰ ঢল নামিছিল। সোণৰ প্ৰতিমাৰ দৰে ফেলানীক তেজাল ডেকা লম্বোদৰে নিজৰ জীৱনলৈ আদৰি আনি আটোল-টোলকৈ ৰাখিছিল। দ্বিতীয় সন্তান জন্ম দিয়াৰ প্ৰাক্-মুহূৰ্ত্তত ফেলানীয়ে প্ৰত্যক্ষ কৰিলে কাল ধুমুহা-

একাক মানুহৰ ভৰিৰ শব্দ শুনিছে, লগতে এখন জীপ গাড়ীৰ শব্দ। .... তাই দেখিলে দুটা মানুহ দৌৰি দৌৰি আহি ঘৰটোত সোমাইছেহি। তাই ধৰিব পাৰিলে শিৱানীৰ ককায়েক আৰু ..... মেটুডাক .... মানুহ দুটাৰ পাছত আৰু কেবাটাও মানুহ, সম্পূৰ্ণ অচিনাকী পোছাক, চেহেৰা, বোজৰ ধৰণ। মানুহজাকে ঘৰটো ঘেৰি লৈছে। .... সিহঁত বোৰে দৰ্জাবোৰ বাহিৰৰ পৰা বন্ধ কৰি লৈছে। .... তাইৰ নাকত লাগিল পেট্ৰল আৰু কেৰাচিনৰ গোন্ধ। চকুৰ আগতে তাইৰ ঘৰখন দাউদাউকৈ জ্বলিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। (পৃঃ ২২ ফেলানী, ৩য় সংস্কৰণ, ২০১৬ চন)

অসমখন অসমীয়াৰ বাবে সংৰক্ষিত কৰিবলৈ অনা-অসমীয়া মানুহক জাকে জাকে হত্যা কৰি, ঘৰ-দুৱাৰ ভস্ম কৰি এক পাশৱিক আনন্দত মতলীয়া হোৱা এদল তথাকথিত স্বদেশপ্ৰেমিক উন্মত্ত লোকৰ আক্ৰমণাত্মক অগ্ৰগতিৰ উমান পাই ঘৰৰ পৰা ওলাই গৈ পিছফালৰ খালত পেলাই থোৱা জাবৰৰ মাজত সোমাই থকাৰ পৰা প্ৰত্যক্ষ কৰা ধ্বংসযজ্ঞই ফেলানীৰ হৃদয় তচনচ্ কৰি পেলালে। পুত্ৰ মণিৰ সৈতে গৰ্ভৱতী পত্নীক ঘৰৰ ভিতৰত নিৰাপদে শুৱাই থৈ বাহিৰৰ গঢ়-গতি চাবলৈ ওলাই যোৱা লম্বোদৰ কোচ কোনোদিনে ঘূৰি নাহিল। গৰ্ভস্থ সন্তানে মুকলি পৃথিৱীত উশাহ ল'বলৈ নাপালে। ঘৰ-বাৰী, স্বামী-সন্তান সকলো হেৰুৱাই বিধ্বস্ত হৈ পৰা ফেলানীয়ে পুতেক মণিৰ মুখলৈ চাই জীৱন সংগ্ৰাম চলাই যাবলৈ বদ্ধ পৰিকৰ হ'ল। আশ্ৰয় শিবিৰৰ কদৰ্য্যময় পৰিবেশৰ পৰা ওলাই আহি চহৰৰ উপকণ্ঠৰ বস্তি অঞ্চলত এখন সৰু চালি ভাড়া লৈ মণিৰ সৈতে থাকিবলৈ লোৱাৰে পৰা মালতী আৰু ফেলানী গুচি তাই মণিৰ মাক ৰূপে পৰিচিত হ'ল। সমাজ নিৰ্মিত পুৰুষকেন্দ্ৰিকতাই নাৰীৰ আত্মপৰিচয়ৰ প্ৰয়োজনীয়তা অনুভৱ নকৰে। সমাজত অন্য বুলি পৰিচিত হ'লেও ফেলানীয়ে ভ্ৰূক্ষেপ নকৰি জীৱন যুঁজত অগ্ৰসৰ হৈছে।

'ফেলানী' উপন্যাসৰ কাহিনীভাগৰ শেষলৈ লেখিকাই বস্তি অঞ্চলত বসবাস কৰা, সৰু সৰু কাম কৰি, পেটে-ভাতে খাই থকা সমাজৰ প্ৰান্ত অঞ্চলত বাস কৰা, অবহেলিত, উপক্ষিত এদল লোকৰ দিন-প্ৰতিদিনৰ জীৱন চৰ্য্যাৰ যথাযথ চিত্ৰ অংকনত গুৰুত্ব দিছে। পৰিস্থিতিৰ দাস ফেলানীয়েও জীৱনৰ এটা পৰ্য্যায়ত বস্তি অঞ্চলত বাস কৰা দুৰ্দশাগ্ৰস্ত মানুহ জাকৰ মাজৰে এগৰাকী হৈ পৰিছে। এন্ধাৰ ৰাতি জোৰ (ভোটা) এগছি হাতত লৈ মানুহ গৰাকী যিফালেই যায় জোৰৰ শিখাই সেইফালেই পোহৰাই তোলাৰ দৰে ফেলানীৰ পৰিক্ৰমাই বস্তি অঞ্চলৰ জীৱনৰ বৈচিত্ৰ্যকো পোহৰাই তুলিছে। মানুহ এনে এক বিচিত্ৰ প্ৰাণী যিয়ে যিকোনো পৰিবৰ্ত্তিত পৰিস্থিতিত নিজক খাপ খুৱাই ল'ব পাৰে। ফেলানীও মানুহৰ নৃশংসতাত বিধ্বস্ত হৈ পৰিছে কিন্তু হাৰি যোৱা নাই। গিৰিয়েকৰ আদৰ-যত্নত প্ৰতিপালিত সুখৰ জীৱনৰ পৰা উফৰি সময়ৰ গতিত তাই বস্তিৰ জীৱনত অভ্যস্ত হৈ পৰিল। সততাৰে কাম কৰি সন্মান সহকাৰে জীয়াই থাকিবলৈ সংগ্ৰাম কৰিলে। নিজৰ মাটি-ভেটি, খেতি-বাতি সকলো হেৰুৱাই নিঃস্ব, নিৰালম্ব ফেলানী আৰু পুতেক মণিৰ বাবে আশ্ৰয়ৰ শেষ সম্বল কালী বুঢ়ীৰ চালি ঘৰটোৰ মজিয়াখন। তাতেই সিহঁতে খোপনি পুতিলে।

'ফেলানী' উপন্যাসৰ লেখিকা এগৰাকী সচেতন নাৰী আৰু কাহিনীৰ কেন্দ্ৰস্থলত এগৰাকী নাৰীকেই প্ৰধানভাৱে উপস্থাপন কৰা হৈছে। কেৱল সেয়েই নহয়, উপন্যাসখনত বাস্তৱৰ যথাযথ বৰ্ণনাৰে কেবাগৰাকী নাৰী চৰিত্ৰৰ জীৱনৰ খণ্ডিত চিত্ৰ উন্মোচিত হৈছে। সেই নাৰীসকলো সামাজিক শোষণৰ বলি। বুলেনৰ ঘৈণীয়েক সুমলা, ৰত্নাৰ মাক, ৰত্না, মিনতি, কালী বুঢ়ী, জোনৰ মাক, ড্ৰাইভাৰণী, জগুৰ ঘৈণীয়েক, মীৰাৰ মাক, শিৱাণীৰ মাক, লাভুৰ মাক, ফুল আদি সকলো নাৰীয়েই পুৰুষৰ শোষণৰ বলি। তথাপি সিহঁতে হাৰ মনা নাই। গতিশীলতাই জীৱন, স্থিতিশীলতাই মৰণ। উপন্যাসখনত অংকিত সকলো নাৰীৰ সৈতে ফেলানীয়েও সংগ্ৰাম কৰিছে জীৱনক গতিশীল কৰি ৰাখিবলৈ। কেৱল সেয়েই নহয় নতুন ঘৰ সাজিবলৈ কাঁহিবন কাটিবলৈ গৈছে। কাঁহিবনে পুৰুষানুক্ৰমে বংশ আগুৱাই যাব বুলিও ইংগিত কৰিছে। সাময়িক ধুমুহাই তচনচ কৰি পেলালেও মানুহৰ বাসনাক ধ্বংস কৰিব নোৱাৰে। ■

■ ■ ■

জাৰজ

✍ প্ৰাণজিৎ শৰ্মা
অসমীয়া বিভাগ

নিশাৰ কুঁৱলী ফালি লাহে লাহে সূৰ্যৰ পোহৰ ওলাইছে। সকলো মানুহে নিজৰ নিজৰ কামলৈ যাবলৈ ওলাইছে, চৰাই-চিৰিকটিয়ে নিজৰ নিজৰ মাতেৰে পোহৰ হোৱাৰ বতৰা বিলাইছে।

শাৰদী কোমল পুৱাত ক'ৰবাৰ পৰা শেৱালিৰ সুবাসেই আমোলমোল কৰা দেখা গৈছে। উষাই শেৱালি ফুলবোৰ বুটলিবলৈ চেষ্টা কৰিছে। এই ফুলবোৰৰ অস্তিত্ব ফুলি থকালৈকে অৰ্থাৎ যেতিয়ালৈকে ফুলবোৰ গছজোপৰ সৈতে জড়িত হৈ থাকে তেতিয়ালৈকেহে ফুলবোৰৰ অস্তিত্ব। চোতালখন সাৰি পুছি, বাহি বন কৰি গোসাঁইৰ বাচন-বৰ্তন ধুবলৈ কুঁৱাৰ পাৰলৈ গৈছে। হঠাতে মনত পৰিল তাই হেনো আজি ফোঁটটো লোৱা নাই। সাধাৰণতে গাঁৱৰ মানুহ বা অসমীয়া সমাজত সেন্দুৰক এটা বিশেষ মৰ্যাদা দিয়া দেখা যায়। ইতিমধ্যে ঘৰৰ বাকীবোৰ মানুহো উঠিল। ঘৰৰ সদস্য বুলিলে তাইৰ মাক-দেউতাক আৰু ভায়েক আৰু জীয়েক দামিনী।

সিহঁতৰ ঘৰৰ অৱস্থা সিমান ভাল নহয়। দেউতাকে ঘৰতে গৰুকেইটা চোৱা চিতা কৰে। ঘৰৰ কাম বন হোৱাৰ পিছত হাজিৰা কৰিবলৈ ওলাই যায়। ভায়েকো কোম্পানী এটাত শ্ৰমিক হিচাপে কৰ্মৰত। ঘৰৰ অৱস্থা একেবাৰেই বেয়া। বাৰিষাৰ দিনকেইটাত একেবাৰেই সিহঁতৰ অৱস্থা পানীত হাঁহ নচৰা বিধৰ হয়।

দামিনী শুই উঠি হাত মুখ ধুই পঢ়া টেবুলত বহিল। পঢ়াৰ সময় আৰু পঢ়াৰ টেবুল বুলিবলৈ একোৱেই নাছিল। বিচনাৰ ওপৰতে বেছিভাগ পঢ়ি ভাল পাইছিল। পঢ়ি থাকোঁতে তাইৰ মনত পৰিছিল স্কুলৰ হেডমাষ্টৰে এখন কাগজ দি পঠিয়াইছে তাত তাইৰ দেউতাকৰ চহী লাগিব। মাকে আজৰি হৈ তাত বহিছিলহে মাত্ৰ, তাই গৈ কৈ দিলে- মা, মা... ইয়াতে দেউতাৰ চহী লাগিব। তাইৰ চকু পানী ধাৰাষাৰে বব ধৰিলে। তাইৰ কি কয় কি নকয় এনেকুৱা অৱস্থা হ'ল দেউতাকৰ বিষয়ে কি ক'ব তাকে ভাবিছে দামিনীৰ দেউতাকে তাইক 'জাৰজ' সন্তান বুলি তাইক গ্ৰহণ কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছে। কিন্তু তাইৰ নিৰ্জু মনটোৱে 'জাৰজ' শব্দৰ অৰ্থ কি জানিব জানো?

দামিনীৰ কথাত উষাৰ বিয়াৰ বাৰ বছৰ আগৰ কথা সজীৱ হৈ দেখা দিলে। তাইৰ বডা কেঁটিযেন এটা বোজা যেন লাগিব তাইৰ স্বামীৰ পৰিচয় দামিনীৰ দেউতাকৰ পৰিচয় যেন এটা সাঁথৰ হৈ মনৰ ভিতৰত পাকঘূৰণি খাবলৈ ধৰিলে।

উষাৰ তেতিয়া ভৰ গাভৰু কাল। গাঁৱৰ সমনীয়াৰ লগত খেলা-ধূলা কৰে। তাই নৱম শ্ৰেণীলৈ পঢ়িছিল। আৰ্থিক অনাটনৰ কাৰণে তাই বেছি পঢ়া-শুনা কৰিব নোৱাৰিলে।

উষাও আন গাভৰুৰ দৰে একেবাৰেই বচকী ছোৱালী। ঘৰত তামোল পাৰি দিয়া, মাছ মৰা আদিবোৰ তাইৰ প্ৰিয় কামৰ ভিতৰত আছিল। পঢ়ি থকা সময়তে নদীৰ পাৰেৰে ঘৰলৈ অহা বাটতে বঙ্কিম নামৰ ল'ৰাৰ লগত তাই বন্ধুত্ব স্থাপন কৰে। পিচলৈ এই বন্ধুত্ব মনে প্ৰাণে ভালপোৱাজনলৈ পৰিবৰ্তন হ'ল। এনেকৈ কেইবাদিনো তাই তাৰ লগত ফুৰি দুয়ো দুয়োৰে মনৰ কথা আদান-প্ৰদান কৰে।

আচলতে বঙ্কিমৰ মন উষাৰ বাবে নাছিল। সি তাইক প্ৰবঞ্চনাৰ বলি কৰিব তাৰ উমান ওচৰ-চুবুৰীয়াই ঘুনুক-ঘানাককৈ গম পাইছিল। এইবোৰ কথাত ভায়েকৰ খং উঠিছিল। তাৰ বাবে তাইক মাজে সময়ে গালি গালাজো কৰিছিল। এদিন তাইক তাৰ লগত দেখা পাই মাৰধৰো কৰিছিল। সেই সাধাৰণ কথাতে অপমান বোধ কৰি ক্ষন্তেকতে বঙ্কিমক পলুৱাই নিবলৈ তাই অনুৰোধ কৰিছিল। বঙ্কিমেও হলা গছত কুঠাৰ মৰাৰ দৰে তাইক এদিনতে পলুৱাই লৈ গৈছিল।

সি ঘৰত কেইজনমান গাঁৱৰ বুঢ়া মানুহক মাতি নি গীতা পাঠ কৰি অনুষ্টুপীয়াকৈ বিয়াখন পাতি দিলে। বঙ্কিমৰ বিয়াৰ কেইদিনমান পিছতে তাৰ আচল স্বৰূপ ওলাই পৰিল। সি বিয়া কৰাই নিলে সঁচা কিন্তু, তাতে এজনী বোৱাৰী আৰু পত্নীৰ মৰ্যাদা তাইক দিব পৰা নাছিল। বঙ্কিম নোহোৱা অৱস্থাত তাইক শাহুৱেকে দুৰ্ব্যৱহাৰ কৰে। কেতিয়াবা তাই বঙ্কিমক মাকৰ গালি গালাজৰ কথা ক'লে মাকৰ পক্ষ লৈ তাইকহে মাৰধৰ কৰা হ'ল।

এনেদৰে তাইৰ পাঁচ মাহমান হ'ল। উষা সেইসময়তে অন্তঃসত্ত্বা হৈ পৰিল। তাইৰ কাম বন কৰাৰ ইচ্ছা নোহোৱা হ'ল। একপিনে তাই অন্তঃসত্ত্বা আনপিনে ঘৰৰ সমস্ত কাম। তাই এই কথাটো শাহুৱেকক ক'লে যদিও তাইৰ কথাত কোনো গুৰুত্ব নিদিলে। দিনক দিনে তাই দুৰ্বল হৈ লাহে লাহে বিচনাত পৰিব লগা হ'ল। তেতিয়া অহকাণে পহকাণে তাইৰ দুৰ্দশাৰ কথা মাক-দেউতাকৰ কাণত পৰিল। মাক-দেউতাকে তাইৰ খবৰ ল'বলৈ আহি তাইৰ অৱস্থা দেখি তাইক লৈ গ'ল। হাজাৰ হ'লেও পিতৃ-মাতৃৰ সন্তানৰ প্ৰতি মৰম হেৰাই যাব নোৱাৰে। মাকৰ ঘৰত উষা প্ৰায় ডেৰ মাহত সুস্থ হৈ উঠিল। কিন্তু লক্ষণীয় কথা তাইৰ স্বামী আৰু শাহুৱেক শহুৰেকে এদিনলৈও খবৰ ল'বলৈ নাহিল। এদিন উষাই স্বামীগৃহত যাবলৈ বুলি ভাবি ৰাস্তাতে গৈ থাকোঁতে এজনী ছোৱালীৰ লগত ৰেষ্টুৰেণ্ট এখনত বঙ্কিমক বহি থকা দেখা পালে। লগে লগে তাইৰ মনটো বেয়া লাগি গ'ল। তাইৰ আৰু বুজিবলৈ বাকী নাথাকিল যে তাই এতিয়া অপ্ৰয়োজনীয়।

উষাৰ গৰ্ভত জন্ম ল'লে দামিনীয়ে। দামিনীৰ জন্মৰ পিছত বঙ্কিম আৰু পৰিয়ালৰ মানুহক খবৰ দিয়া হ'ল। খবৰটো পোৱাত বঙ্কিমে সেইটো উষাৰ গৰ্ভত অন্য বাপেকৰ সন্তান বুলি স্বীকৃতি দিলে। তেতিয়াই উষাই বুকু ডাঠ কৰি কেৱল মাতৃ পৰিচয়ৰদ্বাৰা ছোৱালীজনীক ডাঙৰ কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত ল'লে।

সেইদিনা উষাক দামিনীয়ে দেউতাকক চহীটো কৰি দিবলৈ জোৰকৈ অনুৰোধ কৰাত তাই বঙ্কিমৰ চহীটো কৰি দিলে স্বৰ্গীয় বঙ্কিম মহন্ত বুলি। লগে লগে তাই বডা কেঁটটো হাতেৰে মোহাৰি পেলালে। লগে লগে তাই প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে যে, যিজন মানুহে নিজৰ ছোৱালীক পিতৃ পৰিচয় দিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিব পাৰে সেইজন মানুহক, সেইজন পিতৃক তাই আৰু জীয়াই নাৰাখে। সেইদিনাৰ পৰা দামিনীয়েও গম পালে যে তাইৰ পিতৃ এতিয়া তাইৰ পৰা বহু দূৰত স্বৰ্গত বাস কৰিছে। ■

■ ■ ■

লিলিৰ বিয়া

✍ ড° কিশোৰ শৰ্মা
গ্ৰন্থাগাৰিক

সৰুৰে পৰা লিলি উমেশ মাষ্টৰৰ ঘৰতে ডাঙৰ-দীঘল হৈছে। মাক দেউতাকৰ পৰিচয় তাই নাজানে আৰু জনাৰ চেষ্টাও কৰা নাই। উমেশ মাষ্টৰেও নিজৰ ছোৱালীৰ দৰে তাইক চোৱাচিতা কৰিছিল। সৰুতে কিছু পঢ়া-শুনা কৰিছিল যদিও পিছলৈ তাই পঢ়া-শুনা বাদ দি উমেশ মাষ্টৰৰ ঘৰখন ভালদৰে চোৱাচিতা কৰিছিল।

তিনিটা ল'ৰা-ছোৱালীৰ সৈতে উমেশ মাষ্টৰৰ এখন সুখৰ সংসাৰ। এজন ল'ৰা, দুজনী ছোৱালী। ঘৈণীয়েকো ওচৰৰ স্কুলতে কাম কৰে। লাহে লাহে লিলিয়ে মাষ্টৰৰ ঘৰখনৰ সকলো কাম চম্ভালি লৈছিল। এনেদৰেই লিলি মাষ্টৰৰ ডাঙৰ ছোৱালীৰ দৰেই হৈ পৰিছিল। লিলি এতিয়া গাভৰু। মাষ্টৰৰ চিন্তা, যিহেতু তাইৰ এতিয়া বিয়াৰ বয়স, গতিকে কাম কৰা ছোৱালী হলেও তাইক ভাল ল'ৰা এজনৰ লগত বিয়া পাতি দিব লাগে। অনুষ্টুপীয়াকৈ হ'লেও ঘৰতে তাইৰ বিয়াখন মাষ্টৰে পাতিব বিচাৰে। ওচৰৰে ৰিক্চা চলোৱা ল'ৰা এজনৰ সন্ধান পালে মাষ্টৰে আৰু তাৰ লগতে লিলিৰ বিয়াৰ সিদ্ধান্ত ল'লে। ল'ৰাজন ৰিক্সা চলাই আৰু মাকৰ সৈতে থাকে। বিয়াৰ এসপ্তাহ আগৰ পৰাই মাষ্টৰৰ ঘৰখনত কিছু আনন্দৰ পৰিবেশ।

আজি লিলিৰ বিয়া। ৰাতিপুৱা উঠি মাষ্টৰে লিলিক কলে-"লিলি চাহ একাপ দে"। কঁপা কঁপা মাতেৰে লিলিয়ে কলে- "বনাইছো দেউতা"। সৰুৰে পৰা লিলিয়ে মাষ্টৰক দেউতা বুলিয়ে মাতি আহিছে। কিছু সময় পিছত লিলিয়ে চাহকাপ লৈ আহিল। মাষ্টৰে চাহ কাপ লৈ লিলিক ক'লে-"তোৰ বস্তুবোৰ ভালদৰে ভৰাই ল'বি। এইটো মোৰ কৰ্ত্তব্য। ল'ৰাজন কামে কাজে ভাল। ভালদৰে চলিবি"। আগৰ দৰে আজিও লিলিয়ে একেদৰেই ঘৰৰ কাম কাজ আৰম্ভ কৰিছে। মাষ্টৰৰ একমাত্ৰ ল'ৰা আৰু ছোৱালী দুজনীয়ে ওচৰ চুবুৰীয়া কেইঘৰমানক সন্ধিয়াৰ আগে আগে লিলিৰ বিয়াত আহিবলৈ নিমন্ত্ৰণ জনাবলৈ গৈছে। ওচৰ চুবুৰীয়াক সাক্ষী কৰি ল'ৰাজনৰ হাতত লিলিক গতাব বিচাৰে মাষ্টৰে। সেইমতেই সন্ধিয়াৰ লগে লগে চাহ পানী খুৱাই দৰা কইনাক বিদায় দিয়াৰ পৰিকল্পনা মাষ্টৰৰ।

সন্ধিয়াৰ লগে লগে পঁচিশ জনমান ওচৰৰ মানুহৰ সমাগম হ'ল। সকলোকে ভালদৰে চাহ মিঠাইৰে আপ্যায়ন কৰিলে। ঘৰৰ ভিতৰত মাষ্টৰৰ ডাঙৰ ছোৱালী কণজুনে লিলিক ভালদৰে কইনা সজাই দিলে। সময়ত চাৰিজনমান বন্ধুৰ সৈতে দৰা আহি পালে। কিছু উদুলি মুদুলি পৰিবেশ। মাষ্টৰৰ একমাত্ৰ ল'ৰা কমলে সকলোকে চোতালত সাজু কৰি ৰখা পাটীত বহিব দিলে। মাষ্টৰৰ ঘৰৰ সকলো ওলাই আহিল চোতাললৈ। ডাঙৰ ছোৱালী কণজুনে লিলিক সজাই পৰাই দৰাৰ কাষত বহুৱাই দিলে। দৰা-কইনাই দুয়ো দুয়োকে মালা পিন্ধালে আৰু চোতালত উপস্থিত ৰাইজৰ আশীৰ্বাদ ললে। সকলোকে সাক্ষী কৰি উমেশ মাষ্টৰে লিলিক বিদায় দিলে। সকলোৱে মাষ্টৰৰ এই কামৰ শলাগ ললে। সকলো যোৱাৰ পিছত ঘৰৰ পৰিবেশ কিছু নিমাওমাও হ'ল। মাষ্টৰেও আবেগ ঢাকিব নোৱাৰি কিছু সহজ হ'বৰ বাবে চোতালৰ পিছফালৰলৈ কিছুদূৰ আগুৱাই গ'ল। সদায় কাপোৰ মেলি দিয়া তাঁৰডালত সেই সময়ত কাপোৰ মেলি দিয়া আছিল। লিলিয়ে সদায় কাপোৰ ধুই তাত মেলি দিয়ে আৰু সন্ধিয়াৰ আগে আগে সামৰি ঘৰলৈ লৈ যায়। কিন্তু আজি কাপোৰবোৰ এতিয়াও তাঁৰডালতে আছে। তাঁৰডালৰ কাষে কিছুসময় মাষ্টৰে চালে আৰু থোকা-থুকি মাতেৰে মাষ্টৰৰ মুখৰ পৰা ওলাল-"আজি যে লিলিৰ বিয়া"। ■

MULTINATIONAL CORPORATIONS & INDIAN ECONOMY

✍ **Dr. Nibedita Devi**
Dept. of Economics

The Multinational Corporation (MNC) is the important and most visible innovation in the world economic field. The Multinational corporations are also known as transnational corporations, Global Corporation, International Corporation or companies. The term Multinational Corporation may be defined as a Large Business Corporation and Development (BECD), the Multinational enterprises usually comprise companies or their entities whose ownership is private, state or mixed; established in different countries and so linked that may be able to exercise a significant influence over the activities of others and in particular to share knowledge and resources with the others.

MNC's are mostly active in some major sectors of national economies. They are telecommunications, energy sources, IT, electronic consumer goods, transport, Banking & Finance, footwear, insurance, securities trading etc. They create new employment opportunities & advances capital & technology. Nowadays everyone stays aware of MNC's in India, MNC's have offices or factories in different countries and having a centralized head office where they co-ordinate global management. They not only facilities their home country but also take benefit for others. Every student or educated persons dream to work with MNC's. It gives the platform to approach goals and aims. It gives us the experience to move internationally, where we learn the culture and customers working together with the persons of other countries. Due to the potential capability and India's fastest growing economy, MNC's are coming to India and offers their services.

Two important features of MNC's are their large size and the fact that their world wide activities are centrally controlled by the parent companies. There are four categories of MNC :-

1. Multinational decentralized corporations with strong home country presence.

2. A global centralized corporation that acquires cost advantage through centralized production.

3. An international company that builds in India presently there are 40 Indian MNC's with an annual turnover exceeding $ 1 billion. India's Information Technology exports shot up from $ 100 million in 1990-91 to $ 110 billion in 2015-16. The top ten MNC in India at present are :

1. Microsoft 2) IBM 3) Nestle 4) Procter & Gamble 5) Coca Cola 6) Pepsi Co 7) CITI Group, 8) Hewlett Packerd 9) Apple 10) Sony Corporation and on the other hand Worlds first top ten Multinational Companies's are :

1) Wal-mart 2) State Grid 3) China National Petroleum 4) Sinopec group (OIL) 5) Royal Dutch Shell 6) Exxon Mobil 7) Volkswagen (German) 8) Toyota 9) Apple 10) British Petroleum (British Oil Company)

Microsoft Corporation India is a subsidiary of Microsoft Corporation which is an American Multi National Corporation started in the year 1975 with its Head Quarter in Hyderabad. Microsoft is well known for its software products, Microsoft windows live of operating system, Microsoft Office Suite & Internet Explorer & Edge web browsers, IBM (International Business Machine) is the Second MNC in India with its Head Quarter in Banglore started in 1992 and has its credits a range of products and services including business consulting storage solutions etc. This US Company has its turnover of 107 billion dollars. They make computer hardware, middleware & Software.

Nestle is a food & beverage company from Switzerland, Nestle had made its entry into the market in 1912 with improved products & currently one of the leading MNC's in India. It is considered as one of the largest food company with their best food products like Maggi, KitKat, Nescafe, Bar One & Many more. P & G is a worldwide developer MNC and was started by William Procter & James Gamble in 1837. It has products like Olay, Gillete, Vicks, Tide etc.

Coca Cola is yet another widely acclaimed MNC in India that comes in the list of top best MNC in India. Coca-Cola, the marketer of Non-alcoholic beverage founded in 1886 by Asa Griggs Candler and started operation in India in 1993. Coca-cola generally known as Coke is an American beverage company and is the manufacturer of Maaza, Fanta, Coca-cola, Diet coke, Thumps up, Limca, Sprite, Minute maid, Green Mango etc etc.

Pepsi Co makes its ways into the list of MNC's in India is an American company and was found in 1965. Its products are Pepsi, Lays, Slice etc. CITI Group founded in 1998 is an American Banking services Corporation. It operates in India through the subsidiary Citibank which presently more than 40 branches in over 30 cities in India.

Sony is a well known Japanese MNC which came into existence in 1946 in India it operate in 1994 with products of electronic, media & entertainment, TV, Mobile phones, cameras, play stations, headphone, memory card etc are the major products of Sony Corp. in India.

Hewlett Packard's (HP) products are Laptop, Monitors, Desktop & many other electronic items with its HQ in Banglore came into existence in 2002. Apple INC also sells Laptops, Phones, Software's & various online services. It is an US company started in 1976. Thus all the MNC's are now most popular in India and having a largest revenue earning enterprises. In the near future India may be a hub for the other world No. 1 Multinational Company's and our dream to become member of big multinational corporations may be fulfilled. ■

References : 1) Internet
2) Environmental Law-S.R Myneni

EDUCATION AS A PATHWAY TOWARDS GENDER EQUALITY

✍ **Anisha Das**
Dept. of English

"My opinion is that, just as fundamentally man and woman are one, their problem be one is essence. The soul in both is the same. The two live the same life, have the same feeling. Each is a complement of the other. The one cannot live without the other's active help"- Mahatma Gandhi.

The most crucieal phase of life is birth. It has ennumerable bearing on the whole process of life. When a mother gives birth to a baby, a common question pauses the moment. Is it a boy or is it a girl? This question embeds, expresses the mormative disposition towards the 'path of life'. This is clear from birth that the little girls are dressed in pink-the colour of tenderners; while little boys are dressed in blue-the colour of intelligence. The ideo of women as caregivers and in charge of looking after the household has been accepted as a norm without question. Gender is people's issue. Gender is a Social construct that impacts attitudes, roles, responsibilitier and behaviourial patterns of men and women in all societies.

According to Butter (1990) : Gender is not something we are born with and not something 'we have', but something 'we do' something 'we perform'.

Gender equality is not just about economic empowerment. Gender equality is the key factor in the well-being and happiness across the world. Gender equality refers to the equal right, responsibilities and opportunities of women and men. Equality doesnot mean that women and men will become the same but that women's and men's rights, responsibilities and opportunities will not depend on whether they are born male and female. Gender equlity implies that the interests, needs and priorities of both men and women are taken into consideration recognizing the diversities of different groups of people. Education is universallly acknowledged to benefit individual and promote natuional development by bringing gender equality. It is a well known fact that gender equality and empowered women are catalysts for multiplying development efforts.

Education is a fundamental tool in the fight for gender equality. Power relations, guarntee of equality are definedd throuth education. "Schools tend to mirror society". Therefore for educational institutions to bring positive change to their treatment of gender, they must take some measures for implementation. Education is itself the instrument to bring changes. A gender-friendly educational institution environment can only build harmonious relations between boys and girls. Democratic education should cambat stereotypes and discrimination opposing all theories which perpetuate the incorrect ideologies and value systems. According to Amartya Sen, "The gender aspect of education is a direct link between illiteracy and women's security".

Invest in the education of girls and women and the benefits will not be limited to them alone, but will flow to everyone around them. Educating girls is a Rly factor in empowering them. Their sound education will contribute to their households

and national economies. The education system plays a vital role in removing gender inequality. The purpose of the education system is to remove prejudices and complexes transmitted through the social environment. The education system play a positive role in the empowerment of people and removal of all kinds of biases. It is beyond doubt that the gender discrimination is in existence for long time. It is only the education sector which could certainly play a pivotal role in eliminating gender inequality. Thus, we can specutate the importance of education in breaking the walls of gender inequality.

"If you educate a man, you
educate an individual.
If you educate a woman,
You educate a family".
-An African Proverb.

■ ■ ■

EDUCATION AS AN INSTRUMENT OF SOCIAL CHANGE AND SOCIAL CONTROL

✍ **Babita Rajak**
Dept. of Education.

The role of education as an instrument of social change and social control is widely recognized today. Education can initiate change by bringing about a change in the out look and attitudes of a person. It can bring about a change in the pattern of social relationship and thereby, it may cause social changes. One of the purpose of education is to change person and his life and living style. To change man is to change society only.

Education has been chiefly instrumental in preparing the way for the development of science and technology. Education has brought about phenomenal changes in every aspect of life. Francis J. Brown remarks that education is a process which brings about changes in the behavior of society. It is the process which enables every individual to effectively participate in the activities of society and to make positive contribution to the progress of society. Education is the most effective source of promotion of social values and traditions. Preservation, promotion and transmission of social values cannot be ensured without the educative process.

According to the Education Commission (1964-66), the view of the important role of education in the national development and in building up a truly democratic society, the Government considered it necessary to survey and examine the entire field of education in order to realize a well balanced, integrated and adequate system of national education capable of making a powerful contribution to all aspect of national life.

During ancient times the social change was brought about by social war and battle. But today the social change and social control one possible by changing the education.

Education could reform the evil of untouchability by introducing uniform system in the schools. In this way the meaning of education is as a powerful instrument of social change and social control. ■

ENGLISH PUNCTUATION MARKS AND USE OF CAPITAL LETTERS

✍ **Dr. Malabika Roy**
Dept. of English

Punctuation is the art of using proper stops or marks in writings, so as to make the meaning clear and easily understood. The following are the chief marks of punctuation :

The full stop [.]
The comma [,]
The semi colon [;]
The colon [:]
The hyphen [-]
The dash [—]
The question mark [?]
The exclamation mark [!]
The quotation marks [" "]
The apostrophe [']

1. The Full Stop [.] :

(a) The full-stop marks the end of a sentence which is neither interrogative nor exclamatory , as,
(i) Always work hard.
(ii) Slow and steady wins the race.
(b) The full stop is used at the end of abbreviations and initials , as,
B.A. (Bachelor of Arts)
P.T.O. (Please turn over)
M.A. (Master of Arts)
(c) Three full stops are inserted in the place of material omitted from a quotation, as,
If a man holds up a mirror to your nature and shows that it needs washing... go for soap and water.

Exceptions:

(a) The full-stop is not used after the abbreviations of compound names of international organisations and government agencies , as,
UNO, UNESCO, WAPDA
(b) Sometimes the full-stop is not placed after Mr, Mrs, Dr
(c) The full-stop is not used after the title of books, magazines, and articles , as,
(i) "A Book of English Prose"
(ii) "Devil's Disciple"

2. The Comma [,] :

The comma is the shortest pause. It is used, as,

(a) To separate two or more parts of speech when they come together, as,
(i) Dogs, horses and camels are faithful animals.
(ii) Eat, drink and be merry.
(iii) The country needs honest, intelligent, obedient and healthy young men.
(b) To separate words or phrases in apposition, as,
(i) Bhupen Hazarika, the musician of the world....
(ii) Sankardeva , the founder of Neo-Vaisanavite Movenent of Assam....
(c) To separate the nominative of address, as,
Boys, it is time to work hard.
(d) To separate pairs of words and phrases, as,
(i) Rich and poor, high and low, young and old, all attended the lecture.
(ii) Hinduism looks alike rich and poor, men and women, high and low, weak and strong.
(e) After an absolute construction , as,
(i) Having completed their work, the labourers went home.
(ii) Having taken his meal, he set to work.
(f) To separate words, phrases, or clauses inserted into the body of a sentence , as,
(i) The man, who was there, is my friend.
(ii) He is, today, a great man.
(iii) His condition, to-tell you the truth, is very pitiable.
(g) Before and after a participle phrase, as,
The teacher, having punished the boys, returned to office.
(h) To separate certain clauses , as,
(i) Since you have confessed it, I pardon you.
(ii) If you want to succeed in life, work hard.
(i) To separate full coordinate clause of a compound sentence, as,
(i) Men may come, and men may go, but I go for ever.
(ii) I came, I saw, I conquered.
(j) To avoid the repetition of a verb, as,
He went with Tanuja ; I, alone.
(k) To mark off a direct quotation , as,
(i) She said to him, "I will stand by you in weal and woe."
(ii) "Come," said the judge, "I will help you".
(l) To separate noun clause from one another, as,
I do not know who he is, where he lives and what he does.
(m) To separate the date of month from the year , as,
Priyanka was born on December 8, 1982.
(n) To mark off words like "yes", "no", "well", etc. , as,
(i) Yes, my father has come.
(ii) No, he is not here.
(o) The co-ordinate clauses with different subjects connected by and require a comma , as,
His father is an old man, and his mother is sick.
(p) If there are more than two co-ordinate clauses, a comma is used after each of them, together with a final and joining the last two clauses , as,
She dyes her hair, paints her face, and plucks her brows.
(q) The comma is used to mark off the subordinate clauses when they precede the main clause, but not when they follow it , as,
(i) If a man is diligent, he will be successful.
(ii) I will go, when I like.
(r) Clause beginning with although, since and because are generally set off by a comma , as,
(i) I will not oppose you, although I do not agree to your proposal.
(ii) He succeeded, because he worked hard.
(s) Adjective clauses have a comma when they describe or comment but no comma when they define , as,
(i) He abused the beggar, which was wrong.
(i) He met a stranger who had come from a distant city.
(t) Adjectives, when not connected by and require a comma , as,
A tall, muscular man entered the room.
(u) Adjectives, when they come after the

noun they qualify, are separated by commas, as,
The book, torn and dirty, lay on the table.

(v) When two adjectives precede a noun and the first adjective modifies the second adjective and the noun, no comma is used to separate them , as,
(i) He is wearing a vivid red tie.
(ii) The moon shone in the clear blue sky.

(w) Adverbs and adverbial phrases that modify the whole clause or sentence are marked off by a comma , as,
Luckily, he escaped unhurt. In fact, he is to be blamed in this matter.

(x) Contrasted words and phrases are separated by a comma , as,
(i) Action, not words, will make a man of you.
(ii) The higher we go, the cooler it is.

(y) etc., or the like, and so on, when occurring in the middle of a sentence, are followed by a comma .

3. The Semicolon [;] :

The semicolon acts as a sort of lighter full-stop. It is used when the two sentences are closely connected in thought and cannot be marked of by a full-stop .

(a) The semicolon is used to separate coordinate clauses when there is a marked change in thought , as,
(i) You must work, work and work; else you will fail.
(ii) Patience is holding on; perseverance is holding out; faith is holding up.

(b) It is used when two clauses are joined by accordingly, consequently, also, therefore, hence, however, moreover, indeed, nevertheless, otherwise, etc., as,
(i) He recommended your application; therefore , I shall give you this job.
(ii) He failed thrice in his attempt to pass the examination;
nevertheless, he did not lose heart.

(c) It is used to separate phrases or clauses already containing commas , as,
(i) Cannons were left of them, cannons were right of them, cannons were in front of them; but they were not afraid of death
(ii) He knows English, I know Mathematics ; he knows Assamese, I know Boro .

4. The Colon [:] :

(a) The colon is used to introduce a formal direct quotation, and a formal enumeration of particulars, as,
Someone had said: it is no use crying over spilt milk.

(b) The colon is used after a clause when the following clause restates the same thought , as,
We must fight or die: there is no alternative.

(c) The colon is used before enumeration, examples etc.,as,
The principal parts of a sentence in English, are: the subject and the predicate.

(d) The colon is used between sentences grammatically independent but closely connected in sense , as
Man proposes: God disposes

5. The Hyphen [-] :

A hyphen is used to join the different parts of a compound word , as,
Commander-in-chief, Father-in-law, One-third.

6. The Dash [—] :

(a) A dash is used to mark a sudden turn in speech , as,
(i) If only I had not done this — but why cry over spilt milk.
(ii) If I had a lakh of rupees — but why to think of such a foolish idea.

(b) It is used on either side of a word or phrase repeated for the sake of emphasis, as,
He will never – never— stop to flattery.

(c) It is used to set off parentheses from the rest of the sentences , as,
When I saw that horrible scene — I shudder even now at the thought— I fell down senseless.

(d) It is used to indicate the omission of a word, or letters in a word , as,
Mr. H—is a person who is liked by all.

7. The Question Mark [?0:

(a) The question is played after a direct question, as,
How old are you? How do you do?

(b) The question mark is used after the direct interrogative speech , as,
He asked me, "Have you done your work?"

8. The Exclamation Mark [!] :

The Exclamation mark is used at the end of a word, a phrase, or a sentence to indicate strong feeling or violent emotion , as,
(i) Hurrah! We have won the match.
(ii) Alas! I am undone.

9. Quotation Marks [" "] :

(a) The quotation marks are used to denote a speaker's actual words , as,
(i) He said, "God is one."
(ii) Shakespeare says, "Uneasy lies the head that wears a crown."

(b) The quotation marks are used when reference is made to the title of a book etc. , as,
"Hamlet" is Shakespear's finest tragedy.

(c) Single quotation marks are used to indicate a quotation within a quotation, as,
He told me, "I heard him say, 'Forgive me, please' ".

10. The Apostrophe ['] :

(a) It is used to indicate possessive case of nouns; as,
Mitali's book, Barasha's purse.

(b) It is used to form the plural of letters and figures, as,
(i) Add three 5's to six 9's.
(ii) Dot your I's and cross your T's.

(c) It is used to show the omission of a letter or letters , as ,
Don't = Do not
Haven't = Have not

11. The use of capital letters :

The capital letters are used as follows.
(a) At the beginning of every sentence , as,
(i) We are Indians.
(ii) Never tell a lie.

(b) At the beginning of a Quotation , as,
(i) She said "Man is mortal."
(ii) My father said, "Life is not an empty dream."

(c) At the beginning of a line of poetry, as,
"And then my heart with pleasure fills,
And dances with the daffodils."

(d) With important words in the title of a book, newspaper, journal, public institution, article, etc. , as,
The Gita , The Nation, The Assam Tribune , Goriyashi, All Assam Students Union , "Tiger Woman on Wall Street".

(e) With the days, months, festivals etc. , as,

(p!) Rita was born on Wednesday, the 8th December, 1982.

(q!) Monday, Bihu .

(f) With proper nouns and adjectives formed from them , as,

(p!) India, Indian

(q!) Puja and Sabitri are real sisters.

(g) The personal pronoun I is always written in capital I , as,
I am a young

■ ■ ■

আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰীনিবাস

✍ পূৰবী মজুমদাৰ
ছাত্ৰীনিবাস তত্বাৱধায়িকা

ইং ২০১৬ চনৰ আগষ্ট মাহত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত ছাত্ৰীনিবাস এখন স্থাপন কৰা হয়। নাম ৰখা হয় ড° মামণি ৰয়চম গোস্বামী ছাত্ৰীনিবাস। তত্বাৱধায়িকা নিবেদিতা ঠাকুৰীয়া বাইদেউৰ তত্বাৱধানত ১৫ গৰাকী ছাত্ৰী আৰু দুগৰাকী ৰান্ধনীৰে প্ৰথমে আৰম্ভ কৰা হয়। ছাত্ৰীনিবাসত ছাত্ৰীৰ আসন ৬০ খন আছিল যদিও ছাত্ৰীৰ সংখ্যা বৃদ্ধি হোৱা কাৰণে বৰ্তমান আৰু ১৩ টা কোঠা বঢ়োৱাৰ কাম চলি আছে। ছাত্ৰীনিবাস পৰিচালনাৰ দায়িত্বত আছে-আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° গজেন্দ্ৰ অধিকাৰী মহোদয়, উপাধ্যক্ষ ড° ৰঞ্জন ভূএগ্ৰ, লগতে ছাৰ বাইদেউ সকলৰ পৰা ড° জাহ্নৱী দেৱী, ড° সৰস্বতী কলিতা, ড° জগন্নাথ বৰ্মন, কমলেশ্বৰ বৰা, যমুনা মালী, নিবল শৰ্মা ছাৰ। আমাৰ সৌভাগ্য যে আমাৰ ছাত্ৰীনিবাসখন আৰম্ভণিৰ বছৰটোতে ছেপ্তেম্বৰ মাহত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত NAAC PEER TEAM ৰ জৰিয়তে মূল্যায়ন কৰে। NAAC PEER TEAM ৰ আগত আমাৰ ছাত্ৰীনিবাসৰ দায়িত্ব আৰু ভৱিষ্যতৰ ছবি এখন সুন্দৰভাৱে উপস্থাপন কৰা হয়। NAAC ৰ দ্বাৰা আমাৰ মহাবিদ্যালয় 'B' Grade পাবলৈ সক্ষম হৈছে।

ছাত্ৰীসকলে ছাত্ৰীনিবাসত থকা-খোৱাকে ধৰি অন্যান্য অসুবিধা নোপোৱাকে সকলোখিনি সুবিধা মহাবিদ্যালয়ৰ ফালৰ পৰা দিয়া হৈছে। আমাৰ বিশ্বাস ছাত্ৰীসকলেও চাগে কোনো ধৰণৰ অসুবিধাৰ সন্মুখীন হোৱা নাই। খোৱা-লোৱাৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ ৰান্ধনী বাইদেউ দুগৰাকীক শলাগ লৈছো। তেওঁলোকে ছাত্ৰীসকলৰ স্বাস্থ্যৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি সুস্বাদু খাদ্য ৰান্ধি খুৱোৱাৰ বাবে।

আমাৰ ছাত্ৰীনিবাস খনৰ নাম ড° মামণি ৰয়ছম গোস্বামী হোৱা হেতুকে আমি প্ৰতি বছৰে মামণি বাইদেউৰ জন্মবাৰ্ষিকী আৰু মৃত্যুবাৰ্ষিকী দুয়োটা বাৰ্ষিকী পালন কৰি আহিছো। প্ৰতি বছৰে নৱাগতাকো আদৰিছো।

কাতিবিহু, দীপাৱলী, হোলিৰ দৰে অন্যান্য উৎসৱসমূহ আমি ছাত্ৰীনিবাসত উদ্‌যাপন কৰি আহিছো। লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰত্যেকটো অনুষ্ঠানতে আমি সহযোগ কৰি আহিছো আৰু আগলৈও সহযোগ কৰিবলৈ সদায় প্ৰস্তুত। আমাৰ ছাত্ৰী নিবাসৰ ছাত্ৰীসকলক লৈ আমাৰ এটায়ে আশা তেওঁলোকে যাতে ভাল ফলাফল লাভ কৰি আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সুনাম কৰিব পাৰে লগতে তেওঁলোকে ইয়াৰ পৰা গৈ কৰ্মক্ষেত্ৰতো আগবাঢ়ি নিজৰ পৰিয়ালৰ সুনাম কৰিব পাৰে।

আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিয়ালৰ প্ৰত্যেকজন সদস্যৰ সহায়-সহযোগত যাতে আমি আমাৰ ছাত্ৰীনিবাসখন আৰু উন্নত কৰিব পাৰো তাৰে কামনাৰে শেষত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ লগতে আমাৰ ছাত্ৰীনিবাসখনৰো সৰ্বাংগীন উন্নতি কামনা কৰিলো।

জয়তু দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়। ■

LOCAL PEOPLE PARTICIPATION IN TOURISM DEVELOPMENT OF ASSAM

✍ **Indrani Devi**
Department of Economics

Tourism is today the third largest industry in the world after chemicals and fuels. It brings hope, prosperity and Understanding to so many lives and livelihoods all over the world.

The UN General Assembly declared 2017 as the International Year of Sustainable Tourism for Development and its five pillars are:

1. Economic: Yielding exclusive growth.
2. Social: Bringing decent jobs and empowering communities.
3. Environmental: Preserving and enriching the environment and addressing climate change.
4. Cultural : Celebrating and preserving diversity, identity and tangible and intangible culture, and
5. Peace: as an essential prerequisite for development and progress.

During 2016, India witnessed growth rate of 9.7% in Foreign Tourist Arrival which was more than double of the pace with which International Tourist Arrival across the world grew. Further India occupied 13th rank globally in the world's Tourism receipts and stood at 7th position in tourism receipts within Asian and the Pacific region. Assam has tremendous strength of tourism attraction like scenic beauty, cultural variety, diverse flora and fauna. Such wealth of tourism resources endows Assam with comparative advantage over many other states.

The Annual Report of The Ministry Of Tourism 1999-2000 states that tourists invariably seek "a pleasant and delectable experience on their trips." The most desired tourism product, the Report states, should consist of:-

A) An Environment of peace and stability.
B) An assurance of safety and security.
C) An affable host society.
D) An industry and govt. that provides the requisite service with a smile.
E) Absence of extortion and hostility.
F) Accessible tourist attraction.

Assam is richly endowed with by nature to become a tourist spot, but mere having a good number of tourist spot is not enough unless all the minimum requirement stated above are readily available.

LOCAL COMMUNITIES AND TOURISM DEVELOPMENT:-

People participation or public participation is a process in which people can influence projects and decision making on issues that are relevant to their lives and the environment they live in. By providing the public with necessary information and allowing their voices to be heard, the quality of plan is expected to improve with the local people's idea, opinions and knowledge.

Apart from the economic benefit the local people receive from tourism, their involvement is beneficial because they create an " effective environmental stewardship that builds on

indigenous, local and scientific knowledge, economic development, social empowerment, the cultural heritage and the creation of interpretive and nature-leaked experiences for tourist learning and cross culture appreciation."

COMMUNITY PARTICIPATION IN MANAS NATIONAL PARK:-

In Manas National Park, as a result of the tribe's cooperation, who stays in and around the park, poaching declined, tourism gradually restarted and it became possible to rebuild the park's infrastructure.

The highlight of the recovery has been the unique way, in which the participation of the local youth has been actively sought for the management of Manas and its buffer regions.

Volunteer groups from the local NGO's, Green Manas and Manas Bandhu slowly began to persuade local militants/youth to help conserve rather than destroy the park.

With the help of National and International NGOs, some of the youths were also trained to act as Nature Guides for small ecotourism enterprise. Now the recovery park can be called 'regained paradise'.

IFAW (International Funds For Animal Welfare) volunteers are working with local communities around Manas to boost anti poaching efforts and equip rangers so that wildlife can flourish safely ounce again in the world heritage location.

Assam Tourism Policy 2017 has also taken a number of steps for community involvement in tourism. For eg:

I) The Tourism Department will run awareness programme on Responsible Tourism among the local people with the help of local management committees.

II) It will also facilitate Entrepreneurship Development Programme through IIE and Employment Generation Mission (EGM) to develop local entrepreneurs.

III) The Dept. shall do a mapping of Local Handicrafts, art etc. which are fast disappearing. And would like to restore and promote among the new generation artisans and thus preventing its extinction.

IV) In respect of general ambience around touristic properties and in picnic spots, the day to day management such as cleanliness, hygiene maintenance, waste management, pollution of water bodies and monitoring of pay and use toilets, safety and security of tourist in the locality shall also come under preview of Local Management Committees (LMC).

The committee will be headed by Local Panchayat President/ Ward counsellor etc. as it will have to coordinate with many govt. Departments, Service providers and private operators. Tourist's wardens and other local members will be drawn from stake holders. The committee shall mobilize" Local Volunteers" from among the student community/ stake holders.

V) Tourist Information Officers (TIOs) and Assistant Tourist Information Officers (ATIOs) shall be appropriately re-designated and will be given special responsibilities and powers to act as Tourist Warden.

Thus various steps have been included in the Tourism Policy of Assam 2017 for involvement of local people in the tourism development of a particular tourist place. But its success depends on how far these measures have been implemented in actual practice. Otherwise these measures will remain in paper only and tourism promotion will not take place.

For promotion of tourism, local people must be the main stake holders. They must directly involve in the tourism promotion of their locality.

The tourist should go to see not only the particular tourist place of an area but the entire locality- their customs, traditions, culture, local product, handicrafts etc.

There may be different shops of handicrafts items, local food , vegetables in and around the entire root to the tourist place.

Cultural show may also be organized near the tourist spot to attract the visitors.

Process of preparing different ethnic food may also be demonstrated near the tourist village. The entire responsibility of developing the tourist place should be given to the local people, like cleaning, beautification of the place, car parking for visitors, make provision for refreshment, pay and use toilets etc.

They must feel that the tourist place is their own property and source of income. And if anything happens in the tourist place, the first impact will fall on the local people. If the impact of the incident is good, the local people will be benefited, more tourist will come to the area and if it is bad, it is the local people who will be the most sufferers. Without the involvement of local people, tourism development is not possible.

The Govt. with the help of local people should collect feedback from the tourist about their experience. Based on the information collected through feedback service, the department shall take corrective steps to address the concern of tourist and visitors at various levels such as by Local Maintenance Committee, District Tourism Management Committee or State Level Task Force on infrastructure development.

Tourism Development with help of local people participation, can contribute a significant portion of the revenue earnings both foreign and domestic to the state govt. and can be a good source of livelihood for the local people and provides employment opportunities to the the locality and also from people outside the area. ■

REFERENCES:-

1) UTTARAN, 2017(SPECIAL EDITION): UNWTO OFFICIAL MESSAGE BY TALEB RIFAI, SECRATARY GENERAL, UNWTO.

2) K.SANGAKORN & S.SUWANNARAL: Local People Participation in Tourism Development: A case study of Chiang Moi available at https://y.ww.researchget.net.

3) Shristi Goswami: Manas National Park: an overview available at https://www.sahapedia.org

4) Tourism Policy of Assam 2017.

Sankardeva's notion of God

✍ Kamleswar Baruh
Department of Philosophy

God is the result of religious belief. Religious people do not ask whether God exists or not, but he believes that he exists. It is a devine necessity that there should be a God. There is a difference between knowledge and belief. We cannot know God as we know a thing. As most people feel the necessity of religion, so they also feel the necessity of God. Therefore they believe in God. And they do so because they do not have the intention to enquire the truth behind belief. They assume that whatever they believe is true. They want a God as a creator, sustainer and destroyer of the world. They need a God for their welfare and existence. Even the religious people like to think of God from moral attitudes. They feel that if there were no God then there might be anarchy and missmanagement in the world. Man cannot rule man as they are finite and limited being. Social and political laws are unable to govern the role of people. And so, the world governor must be infinite and he must be allmighty, omnipotent and omniscient Divine God. This is the attitude of common religious man.

Sankardeva has reflected his concept of God from the religious point of view and at the same time he advanced philosiphical metaphysical discussion on the nature of the absolute. From the religious point of view he dedicated himself on the long run towards belief of common people. The religious common people feel the necessity of religion and also feel the necessity of God. The human beings are not Divine being and they are not infinite. So, they faced with so many troubles in their lives. Man cannot resolve these troubles It is enough for us that the Divine God will secure our lives at the time of troublesome moment. Thus, Sankaradeva describes that such a Divine God must be personal. Because only then the devotee can offer devotion to him and he can talk with him and express his feelings to Him. So he ascribes name form, attribute to Him in order to bring Him nearer to him. Man thinks of God as a controller or preserver. Mostly he stands as a moral governer. This personalistic God is like the description of God in the philosophy of Madhavacharya in the East and philosophy of Spinoza in the west.

Again, Sankardeva depicts the concep of an impersonalistic nature of God, which is Brahman. For a devotee God is a person, but this personal God has implicitly a greater position and this greater position refers to its impersonal character that consists in Brahman. This Brahman is Absolute. From his philosophical need, Sankaradeva pictures the Vedantic nature of Brahman. Sankaradeva begins his philosophy with God and then seems to ascend to the level of Brahman. Like Sankaracharya, the Advaita Vedantist, Sankaradeva sas the Brahman is Nirguna (Qualityless). But he has not like Sankaracharya come down from Brahman to God. Transcendentally God has the Brahmic enlitity but empirically he has worldly attributes understandable to common man. A wise man when realizes Brahman through intuition, for him God becomes unneccessary or rather for him God does not exist. But, for a devotee God is all in all. Formless Brahman cannot satisfy the minds of the devotee. from the discussion of Sankaradeva religious philosophy of God, it can say that Sankaradeva posits Monotheistic philosophy of God. His philosophy is neither Polytheism nor Monism. Polytheism is a pluralistic philosophy. It believes in the manyness of Gods, of souls and of the things and beings of the world. The philosophy which believes in one reality as the absolute or Brahman or Substance is known as monism. Monism denies either pluralism or dualism. In going to accept only one reality it goes to deny the ultimate existence of the world and individual souls. Monotheism, on the other hand is that philosophy which believes in one God. Monotheism believes in dualism of God and the world of God and souls, although it believes in one God and not in many Gods. It can be said that although Sankardeva is a monotheist, yet the elements of both the philosophy of monotheism and monism are there in his philosophy. He is a monotheist because he believes in one God only. He is a monist, because he believes in one reality and that reality is Brahman. Moreover, his religious approach is going towards monotheism. So, like an advaitavadin Sankaradeva speaks of an ultimate reality which is non-dual Brahman. And at the same like a visistadvaitavadin he speaks of a God and His creations.

■ ■ ■

ORIGIN OF THE RAMAYANA : DIFFERENT THEORIES

✍ Jibesh Ch. Roy
Asstt. Prof., Department of Assamese

We find different theories regarding the origin of the Ramayana story. Through the story of the Ramayana is a unique itself, various scholars has mentioned the Ramayana is to be an amalgamation of two, three or four different elements, namely- the Banishment of the hero, Abduction of Sita, legend of (about) Ravana and Hanumat. According to the these views the banishment of Rama is the only element. In the story having a historical basis, various scholars have offered different theories regarding the origin of Rama story.

(1) Lesson, who may be said to have inagorated the Ramayana studies stated that the Ramayana had developed in four stages. Indicating the work to be an allegorically call repretentation of the Aryan conquer the dravididns of the south. According to him the original version of the poem didnot carry the narrative beyoned the banishment of Rama to the Himalayss, where his wife Sita and brother Lakhsman accompanied him in his exite. In the revision that followed the place of banishment was changed to the Godabari and a description was given of the protection afforded by Rama. The account of the 1st attempt to subdue the inhavidence of the decan constituted the next revision while finally the Hindus gain the knowledge of the island of ceylon the eescription knowledge of the ceylon the description of Rama expedition against Lanka was incorporated.

(2) After lasson, another sholar weber discuss

in details all problem of Ramayana. According to him Dasarathjataka is the source of Balmikis Ramayana. Which was coutrovorted by other scholars as Dasarathajataka is a late work besed on oral tradition in ceylon which arows centuries after Ramayana. Again, Dasarathajataka is silent about the abduction of Sita and the description of hight weber announced that Balmiki was indicate to homer for this unseen part of the Ramayana. This view of weber has been said by other scholars like Jacobe, Vaidya, Hockin and Bulcke.

(3) The most comprehensive and systematic treatment of several topic connected with the Ramayana came from Jacobe in his Dasa Ramayana. With regarded to the original development of Rama's story. Jacobe considered its to have been the reserve of the bleding of history and allegory. He takes the palace and the exite to have real historical leasis. According to him the second part dealing with the abderction of Sitas, and the killing of Ravana has it's source in the Rgveda and it represent the narration of terrestorial even based on mythological elements taken from the Rgveda. Sita, the heroin of the Ramayana is the Goddess of agriculture in the Rgveda and in the Ramayana. She is spoken of as having arisen from the earth. And finnaly this appearing of a considered Ramayana as a blending of a historical event in the vedic myth.

D.C. Sen, another scholar mentioned the origin of Ramayana from three sources.

(i) Dasarathajataka.

(ii) A eycle of ledenge from South India about Ravana.

(iii) A policy group of ledenge relating to apiworship was widely current in India.

Balmiki, the author of the Ramayana, narrates the origin of the Rama's story in introductory portion of the poem. It is mentioned that in reply to Balmiki's question about the information of a perfect man living on the earth. Narada informed to Balmiki the story of Rama of Ikkhaku family briging the account to his coronation and returned to Ayodhya after killing Ravana. After that Narada had left Balmiki went out to the bank of the river Tamasa. He witness of a hunter shotting dowa one of the couple. The intens emotion created by the incident brusted out as follow-

Immediately Brahma appeared in the seen and advised Balmiki to write the story of Rama. In the same pattern of the verse. Brahma taught him about the past and future of the history of Rama, Sita, Kush and Laba were living in his Ashrama. Balmiki was well known in the present. In above background Balmıki completed the writing of the Ramayana story. The spic is devided into seven kanda's and 500 chapter. The seven kandas or sections are Balkand, Ayodhyakand, Aranyakand, Sundarkand, Lankakand and Uttarkand.

After investigation of various theories regarding the origin of the Ramayana story, Bulcke conformed the traditional view that the Ramayana is a complete unit. It is not a mixing up of different episodes and the entire story historical. ■

BIBLIOGRAPHY :

1. Goswami, Harmohan Dev. : A history of Sanskrit literature bookland, Panbazar-1
2. Macdowel, A Arthur : A history of Sanskrit literature Newwork, D. Appleton and company.
3. Aiyar, T.K. Ramachandra : A short history of Sanskrit literature. R.S. Vadhyar & Sons, Book-Sellers & Publisher. Kalpathi, Palghat 678003, S.India. 2011.
4. https/ancient.eu/ancient history encyclopedia.
5. https/www.bl.UK/onlinegallery Ramayana.

আয়ুস

✍ যমুনা মালী
সহযোগী অধ্যাপিকা, অসমীয়া বিভাগ

ভোৰভোৰাই উঠিল মণিকা। ইমান অতপালি সহ্য কৰি থাকিব নোৱাৰি। হোৱাই নোহোৱাই অনবৰতে পেক্‌পেকাই থকাটো বুঢ়াৰ যেন অভ্যাসত পৰিণত হৈছে। এনেয়ে টেটৰ শিক্ষয়িত্ৰী হৈ উশাহ নোপোৱা হৈছে। বেঁচুৱাৰ কথাকেই চিন্তা কৰিম নে ঘৰেই চম্ভালিম। হেৰি, আপুনি কিবা এটা কৰক।

নয়নে লক্ষ্য কৰিলে আজি মণিকাৰ খংটো অলপ বেছিকৈ উঠিছে। ইফালে দেউতাকক বুজাই থাকিলেও তেওঁৰ স্বভাৱ নেৰে। তেওঁ বৰ নিৰুপায়ত পৰিছে। মণিকাক শান্ত কৰিবলৈ তেওঁ লাহেকৈ ক'বলৈ আৰম্ভ কৰিলে-

তুমি অলপ ধৈৰ্য্য ধৰাচোন। মানুহে কৰিম বুলিলেও নিজে একো কৰিব নোৱাৰে। আনকি নিজৰ স্বভাৱ চৰিত্ৰবোৰো নিজৰ মতে গঢ় দিব নোৱাৰে। সকলো বিধাতাৰ নিয়মমতেহে চলে।

নয়নৰ কথাৰ আত ধৰিব নোৱাৰি মণিকাই মাত লগালে- আপুনি এইবোৰ কি কৈ আছে মই একো বুজা নাই। ভালদৰে বুজাই কওঁক চোন।

লগে লগে নয়নে আৰম্ভ কৰিলে- সৃষ্টিৰ পাতনিতে বিশ্বত ঈশ্বৰে প্ৰথমে গৰুৰ সৃষ্টি কৰি ক'লে- তোমালোকে কৃষকৰ লগত থাকি গোটেই দিনটো পথাৰত ৰ'দে বৰষুণে কষ্ট কৰিব লাগিব। তোমালোকে পোৱালি জন্ম দিব লাগিব আৰু কৃষক সকলক গাখীৰ খুৱাব লাগিব। তোমালোকক মই ষাঠি বছৰ জীৱন দান দিলো।

গৰুৱে ক'লে- এনে কষ্টকৰ জীৱন দি তুমি আমাক ষাঠি বছৰলৈ জীয়াই থাকিবলৈ দিবানে প্ৰভু? আমাক মাত্ৰ বিশটা বছৰ জীয়াই থাকিবলৈ দি বাকীখিনি ঘূৰাই নিয়া। ঈশ্বৰে ক'লে "বাৰু সেয়ে হ'ব।"

দ্বিতীয়তে ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰিলে বান্দৰক। ভগবানে ক'লে 'বান্দৰামি দেখুৱাই মানুহক আনন্দ দিয়াগৈ আৰু মানুহক হঁহুৱাই থাকাগৈ। তোমালোকক বিশ বছৰ জীৱন দান দিলো। বান্দৰে আপত্তি কৰিলে- 'বিশ বছৰ এনে জীৱন কেনে আমনি দায়ক প্ৰভু। গৰুৱে তোমাক ইমান বছৰ ঘূৰাই দিলে। আমাৰ পৰাও আধা বছৰ ঘূৰাই লৈ যোৱা। ঈশ্বৰে ক'ল - সেয়ে হ'ব।

তৃতীয়তে সৃজিলে কুকুৰক আৰু ক'লে- তোমালোকে গোটেই দিনটো গৃহস্থৰ দুৱাৰ মুখত বহি থাকিবা আৰু ঘৰলৈ সোমাই অহা অথবা ঘৰৰ পৰা ওলাই যোৱা সকলোকে ভুকিবা। তোমালোকক বিশ বছৰ জীৱন দান দিলো। কুকুৰে ক'লে- এনেদৰে বিশ বছৰ ভুকি থকাটো বৰ কষ্টকৰ হ'ব। আমাক মাত্ৰ দহ বছৰ দিয়া প্ৰভু আৰু দহ বছৰ ঘূৰাই লোৱা। ভগবানে তাতেই মান্তি হ'ল।

এইদৰে ঈশ্বৰে সকলো প্ৰাণীকে সৃজন কৰি আটাইতকৈ শেষত মানুহক সৃজন কৰি ক'লে- যোৱা, তোমালোকে খোৱা শোৱা আৰু খেলা কৰা। জীৱনত কেৱল স্ফুৰ্তিকে কৰাগৈ। মই তোমালোকক বিশ বছৰ আয়ুস দিলো।

মানুহে ভীষণ আপত্তি কৰি ক'লে- প্ৰভু! মাত্ৰ বিশটা বছৰ? একেবাৰে কম। গৰুৱে চল্লিশ বছৰ ঘূৰাই দিলে, বান্দৰে দহ বছৰ আৰু কুকুৰেও দহ বছৰ ঘূৰাই দিলে। সেই গোটেই খিনিকে আমাক দিয়ক। মুঠ হ'বগৈ আশী বছৰ। ভগবানে ক'লে ঠিক আছে। তোমালোকে বহুত আয়ুস পালা।

সেইবাবে মানুহে প্ৰথম বিশ বছৰ খাই শুই খেলাধূলা কৰি স্ফুৰ্তি তামচাৰ মাজেৰে নিজৰ বয়সখিনি পাৰ কৰে। কাৰণ তেনেকুৱা কৰিবলৈ ঈশ্বৰেই নিৰ্দেশ দিছে। তাৰ পিছত গৰুৰ পৰা পোৱা চল্লিশ বছৰ ৰদে বৰষুণে ভোকে পিয়াহে কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰি পৰিয়ালক পোহ পাল দিবলগীয়া হয়। কাৰণ এই বয়সত মানুহে সাংসাৰিক ধৰ্ম পালন কৰিবলগীয়া হয় বাবে গৰুক দিয়া নিৰ্দেশখিনি মানিবলৈ বাধ্য হৈ পৰে।

ইয়াৰ পিছৰ দহ বছৰ মানুহে বান্দৰৰ দৰে খেলা-ধূলা কৰি আৰু বহুবালি কৰি নাতি পুতিহঁতক হঁহুৱাই নানা খেল-ধেমালিৰ মাজেৰে পাৰ কৰিবলগীয়া হয়। কাৰণ বান্দৰৰ পৰা যিহেতু দহ বছৰ আয়ুস লৈছে, গতিকে মানুহে ঈশ্বৰৰ নিৰ্দেশমতেই কাম কৰি আছে।

মানুহে জীৱনৰ শেষৰ দহবছৰ আয়ুস লাভ কৰিছে কুকুৰৰ পৰা। সেয়েহে এই বয়সত মানুহে ঘৰৰ দুৱাৰ মুখত বা বাৰান্দাত বহি বহি থকা সকলোকে খংবাগ কৰি কৰি কটাবলগীয়া হয় ঠিক কুকুৰে ভুকাৰ দৰে।

এতিয়া বুজিলানে? এই বয়সত দেউতাই কিয় অনবৰতে পেক্‌ পেক্ কৰি থাকে।

মণিকাৰ মুখৰ হাঁহিৰ ৰেখাকেইডাল বিৰিঙি উঠিল। ঠিক ভগবানৰ পৰা লাভ কৰা অতিৰিক্ত আয়ুসখিনি সময়ত মানুহে মনা হাঁহিটোৰ দৰে। ■

শ্মশান যাত্ৰা

✍ কনিকা দাস
প্ৰৱক্তা, ইংৰাজী বিভাগ

ৰক্তিম সূৰুযৰ দুৱাৰ খোলা
এইখনেই শান্তিৰ আলয়
মহান দেশ,
যাৰ সেউজী আঁচলখনত বন্ধা আছে
ইতিহাসে চকুমেলা দিনৰ
ভাতৃত্বৰ আলিংগনবোৰ।
মুক্ত আকাশৰ তলত
ইয়াতেই
শান্তিৰ কপৌজনীৰ
ডেউকা ভঙা নাচোনবোৰত
জাতীয় গৌৰৱৰ শুভ্ৰতা
খোদিত হৈ আছে।
স্নিগ্ধ জোনাকবোৰত।
নীৰৱে বৈ থকা নৈখনৰ
বাহুমেলা ঢৌবোৰত
উজলি আছে আজিও
তাহানিৰ প্ৰেম গাঁথাৰ
সোণোৱালী শ্লোগানবোৰ।
ম্লান হোৱা নাই অকণো
জাতীয় সংস্কৃতি স্থূপিত
উদ্দীন পতাকাবোৰ
দেহমন জুৰ কৰা
মলয়া বতাহজাকৰ
বুকুভৰা শীতল সৌৰৱীখনত।
এনেহেন মহান দেশখনৰ
সুস্থ সজীৱ সমাজখনত
ঘূণে ধৰা যুৱ মানসিকতাৰ
আজি
কৰ্মবিমুখ কেলেহুৱা জীৱনৰ
সংকীৰ্ণতাৰ দপ্‌দপনি
আৰু
ভোগবাদৰ পশুত্বৰ দৈন্যতাত
সততাৰ উভতনি।
আদৰ্শক দাহন কৰা
দিশহাৰা নৱ-প্ৰজন্মৰ
চেতনাহীন ভৌতিকতাত
চৌদিশে আজি
জাতিধ্বংসী বেদনাৰ
আকাশ নিনাদিত
বন্দীত্বৰ আৰ্তনাদ
কেৱল আৰ্তনাদ।

এতিয়া মাথোন শুনা যায়
জাতীয় প্ৰেমৰ মৰিশালিখনিত
উলংঘ গেৰিলাৰ কিৰিলি
আৰু
আশ্ৰয়হীনা মাতৃৰ
হিয়াভৰা ক্ৰন্দনত
অশ্ৰুসিক্ত নয়ন দুটিত
ৰঙা-নীলা স্মৃতিৰেখাৰ আস্ফালন
ডাচ্‌বিনত গেলি থকা
কংকাল সদৃশ পুত্ৰৰ
মৃত্যুমুখী শ্মশান যাত্ৰাৰ। ■

হেঁপাহৰ আঁচলত মোৰ পৃথিৱী

✍ শেৱালি মেধি
সহকাৰী অধ্যাপিকা, অসমীয়া বিভাগ

মই জানো ! তুমি যোৱা বাটেদি মই নাযাওঁ। অথবা, তোমাক অবাক কৰি মই উভতিও নাচাওঁ। আওঁ-ভাওঁ নোপোৱা আলি দেমোজাত মই কাহানিবাই বুৰ যাওঁ।

হিয়াৰ আবেগ ঢালি খবৰ এটি দি যাওঁ—
পৃথিৱী। মই তোমাক ভাল পাওঁ।
আহিবা এদিন......................
হেঁপাহৰ আঁচলত বুকুখনি বান্ধি,
তোমালৈ বাট চাই ৰ'ম।
আকৌ এবাৰ, নকৈ তোমাক চাম।
পৃথিৱী, মই তোমাক ভ. ল পাওঁ। ■

কল্পবিজ্ঞান আৰু চলচ্চিত্ৰ

✍ ৰুমী দাস
অসমীয়া বিভাগ

কল্পনা আৰু বিজ্ঞানৰ সমন্বয় সাধনৰ জৰিয়তে কলাই বিকাশ লাভ কৰে। এই বিকাশ সাহিত্যৰ মাধ্যমেৰে যিদৰে অগ্ৰগতি হৈছে সেইদৰে চলচ্চিত্ৰ জগততো উত্তল থুগুল লগাইছে। ইংৰাজী সাহিত্যৰ কল্পবিজ্ঞান সাহিত্যৰ বিখ্যাত কথক জুল ভাৰ্ণ, এইচ.জি. ৱেলছৰ কাহিনী গ্ৰন্থক চলচ্চিত্ৰৰ মাজেৰে উপস্থাপন কৰাও দেখা গৈছে। দৰাচলতে অতীতত ঘটা বৰ্তমান বা ভৱিষ্যতত ঘটিব পৰা কথা বা কাহিনীক অতি কৌশলপূৰ্ণভাৱে উপস্থাপন কৰা শৈলীক কল্পবিজ্ঞান বুলি কোৱা হয়। বৰ্তমান কালত বিজ্ঞান, কল্পবিজ্ঞান আৰু চলচ্চিত্ৰৰ মাজত গঢ়ি উঠিছে ঘনিষ্ঠ এক সম্পৰ্ক। কল্পবিজ্ঞান কাহিনীত যিধৰণৰ ৰোমাঞ্চ অনুভৱ কৰা যায়; ঠিক তেনেদৰে চলচ্চিত্ৰতো সেই কাহিনীৰ অদ্ভুদ ঘটনাসমূহ চোৱাৰ মাজত আনন্দ উপভোগ কৰা যায়।

১৮৯৫ চনৰ পৰা কল্পবিজ্ঞানে ৰূপালী পৰ্দাত প্ৰবলভাৱে নিজৰ আসন দখল কৰি লৈছে। চিনেমাৰ ইতিহাস লিখিবলৈ গ'লে, 'ষ্টাৰ ৱাৰ্চ', 'ই.টি', 'ক্লোজ এন্‌কাউণ্টাৰ্চ অৱ দি থাৰ্ড কাইণ্ড্', 'টুৱেণ্টি থাউজেণ্ড্ লিগ্‌চ আণ্ডাৰ দি চী'ৰ দৰে চলচ্চিত্ৰক এৰাই যোৱা অসম্ভৱ। এইবোৰ কল্পবিজ্ঞান মৌলিকত্বৰ গুণত আজি মহাকাব্যৰ পৰ্য্যায়লৈ উন্নীত হৈছে। হলিউড, বলিউড উভয় চলচ্চিত্ৰ পৰিচালকক চুম্বকৰ দৰে আকৰ্ষণ কৰিছে। 'কল্পবিজ্ঞান' বা 'ছায়ফ-ফিক' নামৰ নৱতম বিষয়টোৱে।

হলিউড জগতত কল্পবিজ্ঞান চলচ্চিত্ৰৰ প্ৰাদুৰ্ভাৱ বেছি। ইউনিভাৰচেল পিগ্ৰাৰ, ৱাল্ট ডিজনি প্ৰডাকচন, মেট্ৰো গোল্ড্ উইন, কলম্বিয়া, টুৱেণ্টিয়েথ চেঞ্চুৰি ফক্স - এই ফিল্ম প্ৰযোজক সকলে সাহিত্যৰ আধাৰতে হওক বা নিজস্ব চিন্তাধাৰাৰে হওক একো একোখন সুন্দৰ কল্প বিজ্ঞান চলচ্চিত্ৰ উপহাৰ দিছে। সাহিত্যৰ আধাৰত বুলি ক'লে এইচ. জি. ওৱেলছৰ 'দ্য ইণ্ডিভিজিবল মেন' উপন্যাসখনৰ আধাৰত পৰিচালক জেমচ ৱালে ১৯৩৩ চনত চলচ্চিত্ৰত ৰূপদান দিয়ে। ঠিক তেনেকৈ, ওৱেলছৰে 'দ্য ৱাৰ অফ দ্য ৱাৰ্লচ' সাহিত্যৰ আধাৰত ৰেৰণ হাচকিনে চিনেমাখন পৰিচালনা কৰে, জুল ভাৰ্নৰ 'এ জানি টু দ্য চেণ্টাৰ অফ দ্য আৰ্থ' ক হেনৰি লেভিনে মননশীল চলচ্চিত্ৰৰ ৰূপ দিয়ে। একৈশ শতিকাৰ হলিউডৰ কল্পবিজ্ঞান চলচ্চিত্ৰৰ ধাৰা বহুদূৰলৈ গতি কৰিছে। ৰিচাৰ্ড কেলৰ 'ডোনী ডাৰ্কো' (২০০১), ক্ৰিষ্টোফাৰ'ৰ 'ইনটাৰষ্টেলাৰ' (২০১৩), ডেনি বয়েলৰ 'চানছায়' (২০০৭) আদি বহুতো। যিবোৰত ৰবট, অন্য গ্ৰহৰ পৰা অহা প্ৰাণী (এলিয়ন) মেচিনৰ যন্ত্ৰ মানৱ মহাকাশত বিচৰণ আদি বিষয় বস্তুক কেন্দ্ৰ কৰি কল্পনা আৰু বিজ্ঞানৰ সংযোগেৰে কৌশলপূৰ্ণ প্ৰয়োগ বোৰ উপস্থাপন কৰে। চৰিত্ৰ সমূহকো কল্পনাৰে সজাই মনোৰম ৰূপত চলচ্চিত্ৰ প্ৰদৰ্শিত কৰি দৰ্শকক শিহৰিত কৰিবলৈ সক্ষম হয়।

ইংৰাজী কথাছবিৰ দৰে হিন্দী চলচ্চিত্ৰ মাধ্যমত ১৯৬০ চনত বঙালী পৰিচালক সত্যজিৎ ৰয়ে 'দ্য এলিয়ন' নামৰ কথাছবি নিৰ্মাণ কৰিছিল যদিও সেয়া প্ৰদৰ্শিত নহয়। ইয়াৰ পিছত 'মিঃ ইণ্ডিয়া' নামৰ চলচ্চিত্ৰখনকে আৰম্ভণি বুলি ক'ব পাৰি। জনপ্ৰিয়তাৰ শিখৰত থকা কল্পবিজ্ঞান চলচ্চিত্ৰ হ'ল ৰাকেশ ৰোচন পৰিচালিত 'কাই মিলগয়া'ৰ পৰা 'ক্ৰিছ-৩' লৈ প্ৰদৰ্শিত হোৱা কথাছবি। য'ত অন্য গ্ৰহৰ পৰা অহা এলিয়ন এটিৰ আধাৰত কাহিনী নিৰ্মাণ হয়। ২০১০ চনত তামিল চলচ্চিত্ৰ 'য়েনথিৰণ'ত কল্প বিজ্ঞান সমাবেশ দেখা যায়।

অসমীয়া চলচ্চিত্ৰ জগতত কল্পবিজ্ঞান চলচ্চিত্ৰৰ আৰম্ভণি এতিয়াহে হৈছে। তৰুনাভ দত্তৰ পৰিচালিত 'অয়তাৰণ' নামৰ কথাছবি খনৰ কথা জানিব পৰা যায়। সদ্যহতে এইখন মুক্তি লাভ কৰা নাই।

ক'বলৈ গ'লে কল্পবিজ্ঞানে চলচ্চিত্ৰ মাধ্যমক আকৰ্ষিত কৰা উপৰিও দৰ্শকক আমোদ দিব পৰা সুন্দৰ চলচ্চিত্ৰও উপহাৰ দিব পাৰিছে। পৰিচালকৰ কষ্টসাধ্য ফল কথাছবিৰ মাধ্যমত দেখিবলৈ পোৱা যায়।

সহায়ক গ্ৰন্থ পঞ্জী
১। গোস্বামী, দীনেশ চন্দ্ৰ। বিশ্বকোষ, তৃতীয় খণ্ড, অসম সাহিত্য সভা, ২০১২ চন।
২। হাজৰিকা বন্ধু বিশ্বৰ শ্ৰেষ্ঠ কল্পবিজ্ঞান কাহিনী। বনলতা ১৯৯৩ চন।

Regional History: It's Importance

✍ AnkitaBorgohain
Department of History

...No society in the past should be viewed in isolation, not only becausehardly any of the societies that historians have studied were isolated in reality, but because many of their most significant features prevailed over a wide area at the same time. (John Tosh with Sean Lang, The Pursuit of History, p.162)

The oxford dictionary defines region as a continuous part of a surface, space, or body; administrative division of a country. "History" means investigation. If we combine these two words to understand as one "Concept", then the meaning changes altogether. Regional history can mean investigation of a region or investigation of the administrative division of a country. If such a meaning of regional history is formulated then it will limit the scope of research. Both history as well as region does constitute many factors to form their own identity.This means region not only constitutes the geography, natural elements and the demography, but also constitutes the society, its relations with theenvironment. The interaction thus forms socio-economic and political identities. These identities are broadly named as "Cultural units". The meaning of culture also differs from one another. According to E.B. Taylor, "Culture is that complex whole which includes knowledge, belief, art, morals, law, customs, and other capabilities and habits acquired by man as a member of society".(Taylor, *Primitive Culture*, 1871, intro)

From time immemorial the civilization has witnessed from times unmemorable, the existence of such cultural units, there interaction with one another and also the quest for keeping up their identities and tried to surmount all the challenges for existence. Regional history is thus, an important instrument by which it will always be possible for us to measure the progress made by mankind. Regional history is becoming more and more popular, for it has inherit potential of taping varied kinds of sources for studying the various aspects of history. Due to this it merits the attention not only of the specialists in the region but also of historians working on other aspects of Indian history. As the scope and importance of Regional History is too board, the paper limits itself to the development of regional history in India and its importance.

Regional history has an importance of its own, particularly in a vast country like India with its numerous customs and traditions. A proper study of the regional history with its historical background is necessary to understand the unique features of that particular region. The development of the regional history has been done by the Annals School.This school first made its appearance in 1929. Annalism has since played a decisive role in dictating the agenda of 20th century history writing. Lucien Febrve and Marc Bloch are known to be the founders of this school. Febrve, Bloch and Braudel have contributed a lot towards the development of this school. As history cannot be isolated from the other disciplines, the Annal School constructed it mainly upon the four main pillars – geography, demography, sociology and economics.Febrve and Bloch drew primarily upon sociology, economic history, literature and psychology.

Different schools such as Anglican, Nationalist, Economist, Marxist, Subaltern etc. have studied and brought out different dimensions of understanding Indian history.All these schools in their conventional form of presenting history have brought out varied and very important information of the various regions in India. The painstaking efforts of these schools have produced political, economic, social, and cultural and many more dimensions of the regional aspect. In other sense these schools have contributed indirectly to the development of regional histories and their importance in India. So to have a proper understanding of the development of regional history it must also be studied with reference to the various schools of history in India.

The interests which grew towards regional history has motivated to some extent by a search for new sources. It resulted in an abundance of sources such as archaeological, epigraphical, historical literature, religious literature, archival records and autobiographies etc. all of which have added to the body of information available on the history of many regions of the sub-continent. It is however at the interpretational level that the interest in regional history assumes greater historiographical potential, a potential with which we are perhaps as yet not altogether fully familiar.

The historical interest in regions such as South-India, North-East, Bengal and Maharashtra coincided with the new sources providing information particularly on what came to be regarded as the inter-empire periods of Indian history or alternatively complementing the information available from the records outside the region. It began to be seen that the supposed „Dark Ages stressed by the historiography of the 19th century were far from dark and that the lacunae could be eliminated by using local source material. It is in these inter-imperial periods that the nature of historical change at the regional level can be seen more clearly.

Regional history has thus become a corrective to the earlier tendency to generalize about the sub-continent from the perspective of the Ganges Valley. Due to the spread of nationalism in various states it increased the interest in regional history. This interest has brought its own perspective of the emergence of professional groups who participated in the national movement and at the same time sought for an identity from the past. This process has since continued into the post-independence period. It can be stated that historical writing often takes the form of a desire to establish an identity on the part of the social group to which the historian belongs. For example, the history of various indigenous communities of Northeast has brought into light different customs, traditions, and belief systems of the people which was neglected by the historians in particular.

A lot of attention has been given by RomilaThapar, towards the importance of Regional History. She in her presidential address at Punjab History Conference, at Patiala in 1976 delivered her lecture on "The Scope and Significance of Regional History" she has used Punjab as a case study for understanding and constructing a regional history. She has drawn attention to three trends.

Firstly, acceptance of the conventional periodization of Ancient, Medieval and Modern. Periodization does merely imply time-brackets; it also involves historical assumptions. The acceptance of this periodization imposes assumptions on the historical data from regional sources. Periodization must not be used as a convenience to suit the purpose nor should it be allowed to become an intellectual truth.Secondly, theories in vogue believed to be almostobvious must not be endorsed for understanding regional history. Thirdly, inevitable search for a golden age traced by a dominant group which is described in glowing tints of cultural renaissance.

Regional history must not be subjected to mere generalizations of Indian ideology. On the contrary analysis of the historical patterns of the region must be studied. When a researcher begins with a region having a history he tries to analyze the roots i.e. administrative or political urges or a combination of many factors. While analyzing it is equally imperative to consider which preceded it and which came subsequently. The next important problem the researcher faces in fixing the geographical boundaries of the region. This fixing of boundaries is a complex task in itself, for a man made boundaries change frequently and rapidly with political change. The only stable boundaries are geographical and even these are liable to be substantially modified by ecological changes. The definition of a region requires the correlation of many facets in the study of historical evolution.

Regional history has to be understood with high level of objectivity. The element of subjectivity can reduce regional history to be a hypocritical affair. It must be researched in proper context to the existing cultural patterns also great care must be taken while comparing regions and formulating their analysis. Comparative studies would suggest the similarities within the two regions, thereby enabling a wider generalization. Dissimilarities would indicate the particular regional factors and would lead to the modification of the broader generalization.

Regional histories are histories of great significant value. It is essentially due to them new sources are added to the existent ones. Regional history shedsnew light on the unknown sections of the society and there culture, there by enriching our knowledge of the subaltern aspects of our society's. It strengthens the bonds between varied regions, by doing comparative and statistical analysis. Moreover it also helps in understanding the modes of administration and urbanization. Hence the scope and significance of Regional history is ever extending and broadening the horizons of historical knowledge. ■

References:

1. ThaparRomilla, *Ancient Indian Social History Some Interpretations*, Orient Longman, New Delhi,1979.
2. Tosh John, The Pursuit of History, Longman Publication, New York, 2002 (Reprint).
3. Gerwal.J.S., *Studies in Local and Regional History*,Guru Nanak University, Amritsar, 1974.

HISTORY OF ASSAMESE NEWS PAPER

✍ **Archana Kalita**
Department of Pol. Science

The history of Assamese Newspaper is one hundred and fifty years long which carries a richlegacy of revolutionary times and events throughout the process of its development several news papers and magazine are related with many revolutionary phase of Assamese society and literature.

The first Assamese newspaper (News Magazine) Orunodai was published in 1846 and its was published from Sivasagar Mission press and its editor was Dr. Nathan Brown by published.

In American Baptist Missionaries charg the history of Assam and also changed the social history of Assam. Orunadoi was a precusser of Assamese grammer, dictionary, Drama, poem various type article and school books, Orunadoi had tried to establish Assamese tangue and literature by giving it a proper structure and also tried to awake a conscience about education and culture among to people who were concerned with academic and cultural progress of Assam, From 1861 Orunodoi became Orunadoi according to the new spelling system introduced by Hemechandra Baruah.

In 1871 a monthly newspaper 'Assam Belasini' was published from Dharma Prakash Tantral Majuli, In 1872 first weekly newspaper 'Assam Mihir' was published from Guwahati. After that 'Goalpara Hitsadhini' (1876), 'Assam News' (1882), 'Asom Bandhy' (1885), 'Mou' (1886) was published.

The first English news paper of Assam was 'Assam News' (1882-85), which was edited by Hemechandra Barua. This paper published weekly in two languges. Assamese and English both. The use of word 'Batari Kakat' in Assamese for English word 'News Paper' was started in this News Paper.

An english weekly. Times of Assam' was published in 1895 from Dibrugarh, This News Paper, edited by Radhakanta chang Kakati, broughtout akind of renaissances into the tradition of Newspaper of Assam. This Newspaper which its shape and size in corporating various news, articles, commerce and business information and social events etc. was a complete newspaper in the real sense of term.

The appearence of 'Jonaki' in a very significant event in the history of Assamese newspaper and Journal. In 1889 it was published from Kolkata under the edetorship of Chandra Kanta Agarwala. Jonaki contributed a great deal towards the Assamese langue and literature during its early years. Following the footsteps of Jonaki many other such journals like Bijuli (1890), Assam Bonti (1900), Usha (1907) Advocate of Assam Milon etc. were published. Another milestone in the history of Assamese journalism got a boast with its motto of paitriolism Jonaki Janmabhumi Swargadapi Gariyashi.

A Monthly magazine 'Awahan (1929) was published from Kolkata and the editor was Dina Nath Sharma.

A new chapter was added to the history of Assamese Newspaper with publication of 'Dainik Batori'. The first Assamese daily in (1935). This

Jorhat based newspaper initiated the trand of presenting current hot news with attractive headline which were bought from reuters and associated press in telegraphic from and then translated into Assamese earlier in 1931. another newspaper 'Nagarar' Katha' was published from Jorhat under the editorship of Mofozul Hussain.

'Ramdhenu' was another impartant journal of Assam which was published from Guwahati in 1951 after Ramdhenu 'Monideep (1960), Amar pratinidhi (1959), these two literary readers deeply. Some other contemporary magazines were 'posowa' (1948), purbakash prabah (1955) etc.

'Bismai' was another magazine which could give away an altogether different taste to its readers from the very biging. It was published in 1969 and edited by Shashi Phukan. Bismai set up a new trend in the literature of news magazines by publishing mysterious, detective, thrilling. Adventureious events and stories of real life, Drama etc.

'Assam Tribune Group' published Asom bani in 1955 & 'Dainik Asom' in 1965. 'Saptahik Nilachal' in 1964, Agradoot in 1971, Dainik Janambhumi in 1972, (from Jorhat by Janam Bhumi Group.

Assamese newspaper worked as the medium of expressing opinion, the weapon for struggle and agitation and the tool for reformation at that time. Patriolism love for the language and keen interest for independence of the country. enterpreneurship of Assamese middle class people. We the main objectives of those newspaper.

Name of some newspaper and magazines of current time are-

Agir Asom, Amar Asom, Santinal, Asomiya Pratidin, Aji etc.

Magazine - Prantik, Gyandeep, Shrumoyees, Priya Sakhi, Nandini, Maya etc.

This has not been possible to mentioned and discussed each and very newspaper, magazine, journal in this write up. But all of them played important roles in contributing towards the 170 years of journalism in Assam.

Referance- Assam year Book-Santanu Kaushik Baruah. ■

■ ■ ■

স্বাধীনতা, চৰকাৰ, আইন, আন্দোলন ইত্যাদি - এক চিন্তা

✍ নিৰল শৰ্মা

১৭৫৭ চনৰ পৰা ধৰিলে ১৯০ বছৰ আৰু ১৮৫৭ চনৰ পৰা ধৰিলে ৯০ বছৰ ভাৰতীয় সকলে আন্দোলন কৰাৰ অন্তত স্বাধীনতাৰ মুখ দেখিছিল । ১৮৮৭ চনৰ পৰা ধৰিলে ৬০ বছৰ গোটেই ভাৰতত জাতীয় কংগ্ৰেছৰ আন্দোলন চলিছিল । সমগ্ৰ ভাৰতীয়ৰ সমূহীয়া প্ৰচেষ্টাত ১৯৪৭ চনত বৃটিছৰ শাসন যন্ত্ৰক গুফোৰাই নিজৰ হাতলৈ শাসন আনিছিল । আৰম্ভণীতে স্বাধীনতাৰ সপোন দেখা সকলৰ সেই সময়লৈ কিছু সংখ্যকহে জীৱিত আছিল । বহুতেই স্বাধীনতাৰ মুখ নেদেখাকৈয়ে ইহ সংসাৰ ত্যাগ কৰিছিল । তাৰে কিছু সংখ্যকে শ্বহীদৰ আৰু কিছু সংখ্যকে মুক্তি যুজাৰুৰ স্বীকৃতি পাইছিল কিন্তু বেচি ভাগ সেই স্বীকৃতি নোপোৱাকৈ বিদায় লৈছিল । থকা সকলৰ কিছু সংখ্যকে ৰাজ্যিক আৰু কিছু সংখ্যকে কেন্দ্ৰীয় ভাবে ভাৰত বৰ্ষক নেতৃত্ব দিবলৈ আগবাঢ়ি আহিছিল । ১৯৪৭ চনলৈ যি পৌৰাণিক ভাৰত বৰ্ষই এশিয়া মহাদেশৰ দক্ষিণ দিশৰ সমগ্ৰ ভূমি অধিকাৰ কৰি আছিল তাৰ এক নগন্য অঞ্চলহে ভাৰত বৰ্ষ বা হিন্দুস্থান ৰূপে থাকিছিল । বাকীবোৰ ঠাইত ভালেকেইখন দেশ গঠিত হৈছিল যদিও তাৰে দুখন দেশ চীন আৰু পাকিস্থান (পূৱ আৰু পশ্চিম) আজিও ভাৰতৰ প্ৰতিবেশী বা পৃথক ৰাষ্ট্ৰ হৈ নাথাকি শত্ৰু ৰাষ্ট্ৰ ৰূপে গঠিত হৈ থাকি সীমান্ত অঞ্চলত অধিকাৰ সাব্যস্ত ৰাখিবলৈ চেষ্টা কৰি আছে । ১৯৭১ চনৰ পৰা দুখনৰ ঠাইত বাংলাদেশ গঠিত হৈ তিনিখন দেশেই ভাৰত বৰ্ষৰ উন্নতিত হেঙাৰ হৈ থিয় দি আহিছে । ওপৰোক্ত বিষয় খিনি প্ৰাৰম্ভিক ভাবে লৈ তাৰ ওপৰত কিছু নতুন চিন্তা কৰাৰ চেষ্টা কৰা হৈছে ।

১) ভাৰতৰ সংবিধান ৰচনা কৰা সমিতি খনৰ স্বাধীন দেশ এখন চলোৱাৰ অভিজ্ঞতা নথকাৰ বাবে বহুবোৰ ৰাষ্ট্ৰৰ সংবিধানৰ পৰা বিভিন্ন কথা সন্নিবিষ্ট কৰি এখন অতি দীঘল আৰু সকলোতে আইনৰ সুৰুঙা থকা সংবিধান ৰচনা কৰিলে, যাৰ ফলত ভাৰত বৰ্ষত গুৰু অপৰাধৰ লঘু দণ্ডটো বাদেই মুঠেও শাস্তি নোহোৱাকৈ সাৰি যাব পাৰে । ভাৰতীয় নাগৰিকক যথেষ্ট অধিকাৰ দিয়া হৈছে যদিও সংবিধানে অধিকাৰ সাব্যস্ত কৰাৰ বাবে স্বাধীনতা খৰ্ব কৰাবো আইন প্ৰস্তুত কৰিছে । সকলো নাগৰিকৰ বাবে একে আইনৰ ব্যৱস্থাও কৰা দেখা নাযায় । এই ক্ষেত্ৰত লক্ষ কৰিলে দেখা যায় যে ভাৰত বৰ্ষৰ সংবিধানখন এখন আইনৰ সুৰুঙা থকা আৰু শাসক সকলে নিজৰ ঢাল হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰাৰ এখন সংবিধানহে । যাৰ ফল স্বৰূপে সংবিধান কাৰ্যকৰী হোৱাৰ পৰা বিগত বৰ্ষলৈ ১২২ বাৰ সংশোধনৰ বাবে উত্থাপিত হোৱাৰ বিপৰীতে ১০৩ বাৰ সংশোধন হ'ব লগা হৈছে । বৰ্তমানো নাগৰিকত্ব সংশোধনীৰ বাবে আৰু এবাৰ সংশোধনীৰ প্ৰয়োজনীয়তা আহি পৰিছে।

২) সংবিধানে কাৰ্য্যপালিকা, ন্যায়পালিকা আৰু বিধান মণ্ডল এই তিনি ভাগ কৰি শাসন যন্ত্ৰ পৰিচালনা কৰাৰ ব্যৱস্থা দিছে । কিন্তু বহু ক্ষেত্ৰত ন্যায়পালিকাক এৰাই চলা দেখা যায় । সেই বাবে প্ৰায় ক্ষেত্ৰতে ন্যায়াপালিকাই জোৰকৈ কাৰ্য্যব্যৱস্থা পৰিচালনা কৰিব লগা হয় । উদাহৰণ স্বৰূপে ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিক পঞ্জী (NRC) প্ৰস্তুত কৰা ক্ষেত্ৰত ন্যায়পালিকাই নিৰ্দেশ দিব লগা হৈছে । এইক্ষেত্ৰত কিছু সংখ্যক স্বাৰ্থন্বেষীৰ স্বাৰ্থত ব্যাঘাট হ'ব পাৰে বুলি ধাৰণ কৰি তাৰ বিৰূপ প্ৰতিক্ৰিয়া প্ৰকাশ কৰি বিপথে পৰিচালনা কৰিব বিচাৰিছে । ন্যায়পালিকাই কিন্তু এইবাৰ আপোচ কৰা নাই ।

৩) ১৯৭৯ চনৰ পৰা ১৯৮৫ চনলৈ ছয় বছৰীয়া অসম আন্দোলনৰ ফলস্বৰূপ অসম চুক্তি ১৯৮৫ চনৰ পৰা বিগত বছৰলৈ কোনো কাৰ্যকৰী ব্যৱস্থা নকৰাকৈ পৰি থাকিল । দুই এটা দাবী পূৰণ হৈছে যদিও সেয়া মূল দাবী নাছিল । মূলদাবী বিদেশী বিতাৰণৰ ওপৰত ইমান কেইখন চৰকাৰ আহিল আৰু গ'ল, মাত্ৰ আলোচনাতে থাকিল । এতিয়া আকৌ আইন উত্থাপন হৈছে - হিন্দু খিনিক বিদেশৰ পৰা আনি ভাৰতীয় কৰাৰ । বহু হিন্দু স্বাধীনতা লাভৰ পৰা বিদেশত থাকি গ'ল - সেয়া ৰাজনৈতিক বিভাজনৰ ফল । কিন্তু বৰ্তমান অসম চুক্তিৰ মূল দফা বিদেশী বিতাৰণ হ'ব লাগে । এই সময়ত হিন্দু সকলক বিদেশৰ পৰা আনি ভাৰতত স্থান দিব ওলোৱাত অসমৰ জনসাধাৰণৰ মাজত হুলস্থূল সৃষ্টি হৈছে । তাতে এচামে এনেকুৱা পৰিস্থিতি সৃষ্টি কৰি সুবিধা লোৱা দেখা যায় । সেইবাবে তেওঁলোকে নেপথ্যৰ পৰা উচটনি যোগাইছে আৰু অসমৰ জনগণে অসম চুক্তিক অৱহেলা বা নস্যাৎ কৰা বুলি ধৰিলে পুণৰ গণ আন্দোলন কৰিছে । আইনখন ভাৰত বৰ্ষৰ বাবে, কিন্তু অসমৰ স্বাৰ্থ বা অসম চুক্তিত বিৰূপ প্ৰভাৱ পৰিছে । এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰৰ দায়িত্ব হ'ল অসমৰ জনসাধাৰণক আশ্বাস দিব লাগে বা অসমত উক্ত আইনৰ কোনো প্ৰভাৱ পৰিব দিয়া নহয় আৰু অসমত

থকা অবৈধ নাগৰিক বিতাৰণ কৰা হ'ব লগতে সীমান্তত সম্পূৰ্ণ সুৰক্ষা দি ভৱিষ্যৎ কোনো অনুপ্ৰৱেশকাৰী আহিব নোৱাৰাটো নিশ্চিত কৰিব লাগে। এই ক্ষেত্ৰত সংবাদ মাধ্যমৰো যথেষ্ট কৰ্তব্য আছে। তেওঁলোকে জনসাধাৰণৰ মনত বিৰূপ প্ৰভাৱ পৰা বাতৰি পৰিৱেশন নকৰি যুক্তি সহকাৰে সঁচা বাতৰি পৰিৱেশন কৰি জনসাধাৰণৰ সংকো দূৰ কৰাতো প্ৰয়োজনীয়।

৪) ভাৰত বৰ্ষ এখন বিশাল দেশ । ইয়াৰ প্ৰতিখন ঠাই বা জাতিৰ নিজস্বতা আছে। এনে ক্ষেত্ৰত চৰকাৰৰ দায়িত্ব বা কৰ্তব্যৰ প্ৰতি জনসাধাৰণে বিশেষকৈ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আন্দোলন কৰিব লগা বিষয়টো অতিকৈ বেয়া কাম। আজিৰ ছাত্ৰ কাইলৈ নাগৰিক। সেয়ে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক এটা পঢ়া-শুনা কৰাৰ পৰিৱেশ দিয়াটোও চৰকাৰৰ দায়িত্ব।

৫) জন প্ৰতিনিধি সকলে সেই অঞ্চলটোৰ নাগৰিক সকলক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে । সেয়ে তেওঁলোকৰ জনসাধাৰণৰ অভাৱ-অভিযোগ আৰু সমস্যা বোৰৰ নিম্নতম জ্ঞান থকাটো প্ৰয়োজন আৰু সেইবোৰক আগত ৰাখিহে তেওঁলোকে নিৰ্বাচন খেলাৰ সময়ত যিবোৰ কাম কৰিব বুলি প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়ে সেইবোৰ চৰকাৰী ভাবে সংৰক্ষণ কৰিব লাগে আৰু তেওঁলোকৰ কাম কথা মতে হৈছেনে নাই পৰ্যবেক্ষন কৰাৰ বাবে ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। ৰাজনৈতিক দলৰ ক্ষেত্ৰতো এনে এক ব্যৱস্থাৰ প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে। যদি প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া মতে কাম নকৰে তেনে দল বা ব্যক্তিক পিচৰ বছৰ নিৰ্বাচন খেলা বন্ধ কৰিব লাগে।

৬) চৰকাৰে জন প্ৰতিনিধিৰ বাবে বয়সৰ নিম্নতম আৰু উচ্চতম সীমা নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিব লাগে, শিক্ষাগত অৰ্হতাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে, দৰ্মহা হিচাপে মাত্ৰ সামান্য জনপানীহে দিব লাগে, অন্যান্য সা সুবিধাবোৰ সীমিত কৰিব লাগে, দলীয় প্ৰাৰ্থী হ'লে দলৰ ইস্তাহাৰৰ বাদে কোনো ভুৱা প্ৰলোভন দিব নোৱাৰে । নিজা ৰবীয়াকৈ নিৰ্বাচনত নমা প্ৰাৰ্থীয়ে কোনো ধৰণৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিব নোৱাৰে । নিৰ্বাচনত কোনো ধৰণৰ প্ৰচাৰ আদি কৰিব নোৱাৰিব । ৰাজহুৱা স্থানত সভা পাতি বা ৰাজপথত জনসাধাৰণৰ অসুবিধাৰ সৃষ্টি কৰি সমদল আদি উলিয়াব নোৱাৰিব । জনপ্ৰতিধিসকলে সদায় নাগৰিক সকলক যথা সম্ভৱ সন্মান দিহে কথা ক'ব লাগে আৰু কোনো কাৰণত কোনো নাগৰিকৰ বিপক্ষে তুলুতা মন্তব্য কৰিব নোৱাৰিব ইত্যাদি কিছুমান নীতি-নিয়ম মানি চলিবলৈ বাধ্য কৰাব লাগিব।

৭) বিদেশী ৰাষ্ট্ৰৰ লগত জড়িত থকা সীমাবোৰ সম্পূৰ্ণ সুৰক্ষিত কৰি দেশখনৰ নাগৰিক সকলক সুৰক্ষা প্ৰদান কৰাটো চৰকাৰৰ প্ৰধান কাম হ'ব লাগে । স্বাধীনতাৰ ইমান বছৰৰ পাচতো সীমাবোৰ উন্মুক্ত হৈ থকাটোৱে চৰকাৰৰ সুবিধাবাদীৰ পৰিচায়ক । সীমান্তত হোৱা কাজিয়াৰ গইনা দি দেশখনৰ অৰ্থৰ অপচয় কৰাৰ এটা কৌশল চলি আহিছে । সেইবোৰ কাশ্মীৰ, অসম, অৰুণাচল, নাগালেণ্ড যি প্ৰদেশেই নহওক ইয়াৰ স্থায়ী সমাধান অতি সোনকালে হ'ব লাগে ।

ইয়াৰ বাহিৰেও বহুবোৰ বিষয় আছে যিবোৰ আজিৰ আলোচনাত অনা হোৱা নাই। কিন্তু ভাৰতৰ সংবিধানখন যদি বছৰত প্ৰায় দুবাৰকৈ সংশোধন হৈছে আৰু দুই-চাৰিবাৰ সংশোধন হ'লেই প্ৰধান সমস্যা সমূহ নাইকিয়া হয় তেনেহ'লে সেইখিনি কাম কৰি চৰকাৰখনে জনসাধাৰণৰ স্বাৰ্থত কাম কৰা পৰিচয় দাঙি ধৰা ভাল। ■

■ ■ ■

উপ-সভানেত্ৰীৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ প্ৰাক মুহূৰ্তত দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় তথা সমূহ শিক্ষা গুৰুৰ লগতে কৰ্মচাৰীবৃন্দ আৰু লগতে যিসকল ব্যক্তিয়ে দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়খন প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ ক্ষেত্ৰত অশেষ পৰিশ্ৰম, মহানুভৱতা, কষ্টৰ ফলত মহাবিদ্যালয়খন জন্ম দিছিল সেইসকলকো মোৰ শ্ৰদ্ধা আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো।

মই দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়ৰ ইং ২০১৭-১৮ বৰ্ষৰ ছাত্ৰী একতা সভাৰ নিৰ্বাচনত উপ-সভানেত্ৰী পদত যিসকল ছাত্ৰী তথা বাইদেউ, বান্ধবীয়ে এই পদটোৰ বাবে নিৰ্বাচিত কৰিছে সেইসকলক মই কৃতজ্ঞতা তথা ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো।

মোৰ কাৰ্যকালৰ চমু বিৱৰণঃ-

(ক) মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠা দিৱস ঃ উপ-সভানেত্ৰী পদত শপত গ্ৰহণ কৰি কাৰ্যভাৰ লোৱাৰ পিছত আমাৰ প্ৰথম কাৰ্যসূচী আছিল ৩০ তম মহাবিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠা দিৱস। বিগত বছৰৰ দৰে এইবেলিও ২০ নৱেম্বৰৰ দিনা প্ৰতিষ্ঠা দিৱস পালন কৰা হয়।

(খ) সৰস্বতী পূজা ঃ ইং ২২-০১-২০১৮ তাৰিখে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী তথা ছাৰ বাইদেউ আৰু কৰ্মচাৰীবৃন্দৰ সহযোগত বিদ্যাৰ দেৱী মা সৰস্বতীৰ শ্ৰীচৰণত ভক্তিৰে পুষ্পাঞ্জলি প্ৰদান কৰা হয়। বিগত বছৰৰ দৰে এইবেলিও প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা শ্ৰীপঞ্চমী আৰু ছপা ৰূপত শ্ৰীপঞ্চমী উন্মোচন কৰে।

(গ) বাৰ্ষিক মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ ঃ বিগত বছৰ কেইটাৰ দৰে এইবেলিও তিনিদিনীয়া কাৰ্যসূচীৰে বাৰ্ষিক মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ ইং ০১-০২-২০১৮ পৰা ০৩-০২-২০১৮ ইং তাৰিখলৈ অনুষ্ঠিত কৰা হয়। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ উপলক্ষে এইবেলি সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰা উদ্‌যাপন কৰা হৈছিল। অতি সুন্দৰকৈ আৰু মনোমোহা দৃশ্যৰে তিনিদিনীয়া কাৰ্যসূচীৰে বিভিন্ন খেল-ধেমালি আৰু নৃত্য, গীত, মাত আদিৰে অনুষ্ঠিত কৰা হৈছিল।

(ঘ) নৱাগত আদৰণি সভা ঃ ইং ২৫-০৮-২০১৮ তাৰিখে নৱাগত আদৰণি সভাৰ কাৰ্যসূচীৰ সভাত সভাপতিত্ব গ্ৰহণ কৰিছিল মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° গজেন্দ্ৰ অধিকাৰী মহোদয়ে। প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা "হাৰাঘটি" উন্মোচন কৰে ড° ৰঞ্জন ভূঞা দেৱে। সভাৰ মুখ্য অতিথি শ্ৰীযুত লুৰীণজ্যোতি গগৈ, সাধাৰণ সম্পাদক, সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্থা, বিশিষ্ট অতিথি শ্ৰীযুত প্ৰণৱ কলিতা, মাননীয় বিধায়ক পলাশবাৰী সমষ্টি, সন্মানীয় অতিথি শ্ৰীযুত কমল বৈশ্য, এ.চি.এচ মাননীয় উপায়ুক্ত, কামৰূপ জিলা, শ্ৰীযুতা হীৰা নেওগ, সভানেত্ৰী, পৰিচালনা সমিতি দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়, নিৰ্দিষ্ট বক্তা শ্ৰীযুত নিৰোদ কুমাৰ দাস, সভাপতি, সদৌ গুৱাহাটী মহকুমা ছাত্ৰ সন্থা। এওঁলোকৰ উপস্থিতি আৰু বক্তব্যই সভাখনৰ সৌষ্ঠৱ বৃদ্ধি কৰে। এই সভাৰ বিশেষ আকৰ্ষণ আছিল জনপ্ৰিয় কণ্ঠশিল্পী দীক্ষু।

সামৰণি ঃ প্ৰতিবেদনৰ শেষত মোৰ কাৰ্যকালত দায়িত্ব পালনৰ স্বাৰ্থত অনিচ্ছাকৃতভাৱে হৈ যোৱা ভুলৰ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা বিচাৰিছোঁ। অনাগত দিনবোৰত আমাৰ মহাবিদ্যালয়খন সকলো দিশতে উজ্বলি উঠক এই কামনাৰে প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।

"জয়তু দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়"
"জয়তু ছাত্ৰী একতা সভা"।

ধন্যবাদেৰে-
ধৰিত্ৰী কাকতি
উপ-সভানেত্ৰী

সাধাৰণ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে মই সেই সকল মহান ব্যক্তিক শ্ৰদ্ধাৰে সুঁৱৰিছো, যিসকল ব্যক্তিয়ে দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়খন অশেষ কষ্টৰে গঢ়ি তুলিছে। লগতে মোৰ শিক্ষাগুৰু সকললৈ আৰু ছাত্ৰী-বান্ধৱী সকললৈ অশেষ ধন্যবাদ জনালোঁ।

যোৱা ২০১৭-১৮ ইং বৰ্ষৰ দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী একতা সভাৰ সাধাৰণ সম্পাদিকাৰ পদত মোক অধিষ্ঠিত কৰাই মহাবিদ্যালয়ৰ দায়িত্বশীল হৈ কাম কৰাৰ সুযোগ কণ দিয়াৰ বাবে সমূহ ছাত্ৰী তথা বাইদেউ, বান্ধৱীলৈ মই কৃতজ্ঞতা তথা ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। এই অনুষ্ঠানটিৰ ছাত্ৰী একতা সভাৰ সাধাৰণ সম্পাদিকাৰ দায়িত্ব লাভ কৰাটো মোৰ বাবে সঁচাকৈ এক গৌৰৱৰ কথা। সাধাৰণ সম্পাদিকা হৈ শপত গ্ৰহণ কৰাৰ পিছত মোৰ প্ৰথম কাৰ্যসূচী আছিল মহাবিদ্যালয়ৰ ৩০ তম্ প্ৰতিষ্ঠা দিৱস। এই প্ৰতিষ্ঠা দিৱস শুভাৰম্ভ কৰে মহাবিদ্যালয়ৰ পতাকা উত্তোলনেৰে আমাৰ শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষ মহোদয়ে। মই সাধাৰণ সম্পাদিকা হৈ থকা সময়ত অনুষ্ঠিত অনুষ্ঠানবোৰ-

(ক) মহাবিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠা দিৱস ঃ (২০-১১-২০১৭) ১৯৮৮ চনৰ ২০ নৱেম্বৰ তাৰিখে কামৰূপ অঞ্চলৰ জ্ঞান-পিপাসু লোকসকলৰ অদম্য চেষ্টা আৰু অসীম ত্যাগৰ বিনিময়ত বৃহত্তম দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়ৰ জন্ম হৈছিল। দক্ষিণ কামৰূপ অঞ্চলত স্ত্ৰী শিক্ষাৰ অনুষ্ঠানটোৰ লগত সংগতি ৰাখি মহাবিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠাৰ লগত জড়িত তেখেতসকলৰ প্ৰতিচ্ছবিত মাল্যাৰ্পন কৰা হয়।

(খ) সৰস্বতী পূজা ঃ পৰম্পৰাগত আৰু জাকজমকতাৰে ২২-০১-২০১৮ ইং তাৰিখে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী তথা শিক্ষক-কৰ্মচাৰীবৃন্দৰ সহযোগত বিদ্যাৰ অধিষ্ঠাত্ৰী দেৱী মা সৰস্বতীৰ শ্ৰীচৰণত সভক্তিৰে পুষ্পাঞ্জলি প্ৰদান কৰা হয়। বিভিন্ন ৰং-বিৰঙৰ সাজ পোছাকেৰে উজ্বলি উঠা ছাত্ৰীসকলে পূজাৰ পৰিৱেশটোক বৈচিত্ৰময় কৰি তুলিছিল।

(গ) মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ সমাৰোহ ঃ ০১-০২-২০১৮ ৰ পৰা ০৩-০২-২০১৮ ইং তাৰিখলৈ তিনিদিনীয়া কাৰ্যসূচীৰে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ অনুষ্ঠিত কৰা হয়। বিভিন্ন খেল-ধেমালি, সাংস্কৃতিক প্ৰতিযোগিতা, সাহিত্য, তৰ্ক আদিৰ প্ৰতিযোগিতা এই সময়ছোৱাত অনুষ্ঠিত কৰা হয়। এই ক্ষেত্ৰতে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ বিভিন্ন দিশত সাফল্য লাভ কৰা সকলো ছাত্ৰীলৈ মই শুভেচ্ছা জনালোঁ, আৰু ভাল প্ৰদৰ্শন কৰিব নোৱাৰাসকলেও আগন্তুক দিনবোৰত সাফল্য লাভৰ আশা কৰিলোঁ।

(ঘ) নৱাগত আদৰণি সভা ঃ ২৫-০৮-২০১৮ ইং তাৰিখৰ নৱাগত আদৰণি সভাৰ কাৰ্যসূচীৰ সভাৰ সভাপতিত্ব গ্ৰহণ কৰিছিল মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° গজেন্দ্ৰ অধিকাৰী মহোদয়ে। প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা "হাৰাঘাট" উন্মোচন কৰে ড° ৰঞ্জন ভূঞাদেৱে। সভাৰ মুখ্য অতিথি শ্ৰীযুত লুবীণজ্যোতি গগৈ, সাধাৰণ সম্পাদক, সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্থা, বিশিষ্ট অতিথি শ্ৰীযুত প্ৰণৱ কলিতাদেৱ, মাননীয় বিধায়ক পলাশবাৰী সমষ্টি, সম্মানীয় অতিথি শ্ৰীযুত কমল বৈশ্য, এ.চি.এচ, মাননীয় উপায়ুক্ত, কামৰূপ জিলা, শ্ৰীযুতা হীৰা নেওগ, সভানেত্ৰী পৰিচালনা সমিতি দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়, নিৰ্দিষ্ট বক্তা শ্ৰীযুত নিৰোদ কুমাৰ দাস, সভাপতি সদৌ গুৱাহাটী মহকুমা ছাত্ৰ সন্থা। এওঁলোকৰ উপস্থিতি আৰু বক্তব্যই সভাখনৰ সৌষ্ঠৱ বৃদ্ধি কৰে। এই সভাৰ বিশেষ আকৰ্ষণ আছিল জনপ্ৰিয় কণ্ঠশিল্পী দীক্ষু।

সামৰণি ঃ এই সুযোগতে মোক সকলো সময়তে দিহা পৰামৰ্শ দি আগবাঢ়ি যোৱাত সহায় কৰাৰ বাবে অধ্যক্ষ মহোদয় ড° গজেন্দ্ৰ অধিকাৰী ছাৰ, উপাধ্যক্ষ ড° ৰঞ্জন ভূঞা ছাৰৰ লগতে মোৰ শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰু সকললৈ মোৰ হিয়াভৰা শ্ৰদ্ধা যাছিছোঁ। প্ৰতিবেদনৰ শেষত মোৰ কাৰ্যকালত দায়িত্ব পালনৰ স্বাৰ্থত অনিচ্ছাকৃত হৈ যোৱা ভুলৰ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা বিচাৰিছোঁ। অনাগত দিনবোৰত আমাৰ মহাবিদ্যালয়খন সকলো দিশত উজ্জ্বলি উঠক এই কামনাৰে প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।

"জয় আই অসম"
জয়তু দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়
জয়তু ছাত্ৰী একতা সভা।

ধন্যবাদেৰে-
বৰষা নাথ
সাধাৰণ সম্পাদিকা

সাংস্কৃতিক সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ প্ৰাকমুহূৰ্তত যিসকল নমস্য ব্যক্তিৰ ত্যাগৰ সাধনা, মহানুভৱতা, লোকহিতৈষী চিন্তাধাৰা, অক্লান্ত পৰিশ্ৰম, অবিৰত প্ৰচেষ্টাৰ ফলশ্ৰুতিত দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয় আজি এগছি চাকিৰূপে উজ্জ্বলি উঠিবলৈ সক্ষম হৈছে, সেইসকল মহান ব্যক্তিলৈ মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

মনৰ অদম্য হেপাহ, দুৰ্বাৰ বাসনা আৰু মহাবিদ্যালয়খনক সাধ্যানুসাৰে নতুন ৰূপ দিয়াৰ পৰিকল্পনা হাতত লৈ ২০১৭-১৮ ইং বৰ্ষৰ ছাত্ৰী একতা সভাৰ সাংস্কৃতিক সম্পাদিকাৰ পদত প্ৰতিদন্দিতা কৰিছিলোঁ। মোৰ বান্ধৱী বৰ্গৰ সহযোগিতা তথা বাইদেউ আৰু ভণ্টি সকলৰ ময়মে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী একতা সভাৰ সাংস্কৃতিক সম্পাদিকাৰ পদত মোক বিজয়ী কৰি মহাবিদ্যালয়ৰ কাৰণে কিছু সেৱা আগবঢ়াবলৈ সুযোগ দিয়াৰ বাবে মই আটাইতকৈ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা তথা ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

কাৰ্যকালৰ চমু বিৱৰণ-

মহাবিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠা দিৱস ঃ মোৰ কাৰ্যকালৰ প্ৰথম কাৰ্যসূচী ৩০ তম্ মহাবিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠা দিৱস। অইনবেলিৰ দৰেই এইবেলিও ২১-১১-২০১৭ ইং তাৰিখে ৰাতিপুৱা ৯ বজাত মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয়ে মাননীয় ড০ গজেন্দ্ৰ অধিকাৰী ছাৰদেৱে পতাকা উত্তোলন কাৰ্যসূচী শুভাৰম্ভ কৰে। এইবেলি মহাবিদ্যালয়ত প্ৰতিষ্ঠা দিৱসৰ দিনাখন পৰীক্ষা চলি থকাৰ বাবে বিগত বছৰৰ দৰে জাকজমকীয়া কৰিব পৰা নগ'ল। তথাপিও শিক্ষক শিক্ষয়িত্ৰী, কৰ্মচাৰী বৃন্দ তথা কিছু সংখ্যক ছাত্ৰীৰ সহায়ত প্ৰতিষ্ঠা দিৱসৰ কাৰ্যসূচী সমূহৰ সামৰণি পেলাব লগীয়া হয়।

সৰস্বতী পূজা ঃ অইনবেলিৰ দৰেই মহাবিদ্যালয়ত সৰস্বতী পূজা অতি উলহ মালহেৰে পালন কৰা হয়। সেইদিনা ওচৰৰ মহাবিদ্যালয় সমূহৰ পৰাও ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকল আহি মা সৰস্বতীৰ চৰণত পুষ্পাঞ্জলি অৰ্পন কৰে। অইনবেলিতকৈ আমাৰ কাৰ্য্যকালৰ সৰস্বতী পূজাৰ খিচিৰি বিতৰণ কিছু সুকীয়া আছিল।

বাৰ্ষিক মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ ঃ মোৰ কাৰ্য্যকালৰ অন্যতম দ্বিতীয় কাৰ্যসূচী আছিল বাৰ্ষিক মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ। ০১-০২-২০১৮ ইং তাৰিখৰ পৰা ০৩-০২-২০১৮ ইং তাৰিখলৈ তিনিদিনিয়াকৈ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ আয়োজন কৰা হৈছিল। ইয়াৰ প্ৰতম আৰু দ্বিতীয় দিনাখন সাংস্কৃতিক বিভাগৰ তৰফৰ পৰা বিভিন্ন ধৰণৰ গীত, নৃত্য, একক অভিনয়, মুকাভিনয়, ভেশচন ইত্যাদি প্ৰতিযোগিতাৰ অংশ গ্ৰহণ কৰা ছাত্ৰীৰ সংখ্যা সীমিত পৰিমাণৰ আছিল। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ তৃতীয় দিনাখন (০৩-০২-২০১৮) অৰ্থাৎ অন্তিম দিনাখন বাৰেবহনীয়া সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰা প্ৰতিযোগিতাৰ বিভাগ সমূহৰ মাজত কৰা হৈছিল। প্ৰতিযোগিতাত অংশ গ্ৰহণ কৰা বিভাগ সমূহ আছিল ক্ৰমে- অসমীয়া বিভাগ, ইংৰাজী বিভাগ, গাৰ্হস্থ বিজ্ঞান বিভাগ, বুৰঞ্জী বিভাগ, ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ। এই শোভাযাত্ৰাত বিভিন্ন বিভাগৰ তৰফৰ পৰা বাৰেবহনীয়া সংস্কৃতি ৰাইজৰ ওচৰত দাঙি ধৰা হয়। অসমীয়া বিভাগৰ শোভাযাত্ৰাৰ মূল আকৰ্ষণ আছিল 'শকুনিবাৰীৰ চৌ'। ক্ৰমে নাম প্ৰসংগ, জেং বিহু লগতে কিছু পৰম্পৰাগত জনজাতীয় নৃত্য আৰু মাঘ বিহুৰ মেজিৰ লগতে পিঠা পনা বনোৱা কাৰ্যসূচী দেখুওৱাৰ চেষ্টা কৰা হয়। তাৰ লগত সংগতি ৰাখি কাতি বিহু, বহাগ বিহুৰ দৃশ্যাংশ দেখুৱাবলৈ প্ৰয়াস কৰা হয়। গাঁৱলীয়া পৰিৱেশ তথা সাত ভনীৰ লগতে বৰ্তমান আমাৰ মাজত বাহ লোৱা কিছু পশ্চিমীয়া সংস্কৃতি ইত্যাদিবোৰ সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰাত ৰাইজৰ ওচৰত দাঙি ধৰা হয়। লগতে প্ৰত্যেক বিভাগে একো একোটা বিষয়বস্তু লৈ সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰাৰ বাবে আগবাঢ়ি আহে। বুৰঞ্জী বিভাগৰ তৰফৰ পৰা পৰিৱেশ সজাগতাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি শোভাযাত্ৰাত অংশ লয়। গৃহবিজ্ঞান বিভাগৰ তৰফৰ পৰা বিবাহ অনুষ্ঠানৰ আয়তীয়ে পানীতোলা পৰ্ব লগতে দৰ্শন বিভাগৰ পৰা বিবাহ অনুষ্ঠানৰ কিছু দৃশ্যাংশ দেখুৱাবলৈ প্ৰয়াস কৰে। সেই একেদৰে ইংৰাজী বিভাগৰ পৰা ৰাসলীলাৰ কিছু অংশ দেখুৱাবলৈ প্ৰয়াস কৰে। ঠিক তেনেদৰে বাকী কেইটা বিভাগেও একো একোটা আকৰ্ষণীয় বিষয়বস্তু লৈ শোভাযাত্ৰাত অংশ গ্ৰহণ কৰে। এই প্ৰতিযোগিতাত অসমীয়া বিভাগে প্ৰথম স্থান, বুৰঞ্জী বিভাগে দ্বিতীয় স্থান আৰু দৰ্শন বিভাগে তৃতীয় স্থান লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। পুৰস্কাৰ লাভ নকৰিলেও অন্যান্য বিভাগৰ সাংস্কৃতিক প্ৰদৰ্শন যথেষ্ট উন্নত আছিল বুলি অনিল চন্দ্ৰ কলিতা আৰু চন্দ্ৰধৰ দাস দেৱে কৈ গৈছে। এওঁলোক মূলত দক্ষিণ কামৰূপৰ বিশিষ্ট সুকুমাৰ শিল্পী। সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰাত যিসকল ছাত্ৰী উৎসাহিত আছিল তেওঁলোকৰ উৎসাহ দেখি মই নথৈ আনন্দিত হৈছিলো। আশা কৰোঁ তেনে অনাগত দিনবোৰতো মহাবিদ্যালয়ৰ অধিকাংশ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে বাৰ্ষিক

মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিযোগিতা সমূহ সুচাৰুৰূপে পৰিচালনা কৰাত উৎসাহ উদ্দীপনা তথা সহায় সহযোগিতা এনেদৰে আগবঢ়াব বুলি আশা থাকিল। প্ৰতিযোগিতা সমূহত অংশগ্ৰহণ কৰা ছাত্ৰী; তথা প্ৰতিযোগিতা সমূহ চলাই নিয়া বিচাৰক মণ্ডলীলৈ মই ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ। বিচাৰক হিচাপে উপস্থিত আছিল আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰে প্ৰাক্তন ছাত্ৰী "পূৰবী ঠাকুৰীয়া (প্ৰৱক্তা, অমৃত চন্দ্ৰ ঠাকুৰীয়া মহাবিদ্যালয়), অঞ্জলী ঠাকুৰীয়া (শিক্ষয়িত্ৰী), সুপ্ৰীয়া দাস লগতে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ তিনিগৰাকী অধ্যাপিকা আৰু প্ৰাক্তন ছাত্ৰী তিনিগৰাকীয়ে বিচাৰক হিচাপে আসন অলংকৃত কৰি আমাক উৎসাহিত কৰে।

কৰ্মশাল ঃ ০২-০৭-২০১৮ ইং তাৰিখৰ পৰা ০৯-০৭-২০১৮ ইং তাৰিখলৈ কেন্দ্ৰীয় সাংস্কৃতিক শাখাৰ তত্ত্বাবধানত ধাৰাবাহিক ভাৱে প্ৰশিক্ষণ কাৰ্যসূচী হৈছিল। উত্তৰ পূব ভাৰতবৰ্ষৰ এক সু-বৃহৎ ধৰ্মীয়, সাহিত্য-সাংস্কৃতিৰ জাতীয় অনুষ্ঠান শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ সংঘৰ সংস্কৃতি শাখাৰ কৰ্ম আঁচনি অনুসৰি মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ গুৰুজনাৰ অপূৰ্ব সৃষ্টি "শংকৰী সংগীত" (গীত-নৃত্য-বাদ্য)ৰ কেন্দ্ৰীয় প্ৰশিক্ষণ কৰ্মশালা ভাগি আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত বিস্তৃত কাৰ্যসূচীৰে আয়োজন কৰা হৈছিল। এই কৰ্মশালাত বহুতো গুণী জ্ঞানী তথা নমস্য ব্যক্তি উপস্থিত আছিল। এই অনুষ্ঠানত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাক্তন আৰু বৰ্তমানৰ ছাত্ৰীয়ে অংশ গ্ৰহণ কৰা দেখা গৈছিল। লগতে অসমৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ লোক এই অনুষ্ঠানত যোগদান কৰিছিল।

নৱাগত আদৰণি সভা ঃ নৱাগত আদৰণি সভা অন্যতম আৰু অন্তিম কাৰ্যসূচী। ন-পুৰণি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ হেঁপাহৰ অনুষ্ঠানৰ লগতে ৰঙীন সপোন বাস্তৱত ৰূপায়িত কৰাৰ আশাৰে মহাবিদ্যালয়ত খোজ পেলোৱা নৱাগত ছাত্ৰী সকলক আদৰণি জনোৱাৰ উদ্দেশ্য ২৫-০৮-২০১৮ ইং তাৰিখে নৱাগত আদৰণি সভাখন অনুষ্ঠিত কৰা হৈছিল। আইনবেলিৰ দৰেই এইবেলিও সমূহ কাৰ্যসূচী একেই থাকে যদিও এইবাৰৰ নৱাগত আদৰণি সভাত কেতবোৰ নতুনত্বৰ উন্মেষ ঘটিছিল। এইবেলি নৱাগতা আদৰণি সভাত সকলো ছাত্ৰীয়ে মহাবিদ্যালয়ৰ একাকী পোছাক পৰিধান কৰি অহাটো বাধ্যতামূলক কৰি দিয়া হৈছিল। আমাৰ শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰুসকলৰ পৰা শুনি আহিছোঁ যে আজিৰ পৰা প্ৰায় (আনুমানিক) ছয় সাত বছৰ মান আগতে মহাবিদ্যালয়ৰ নৱাগতা আদৰণি সভাত ছাত্ৰী সকলে একাকী পোছাক পৰিধান কৰি অহাটো বাধ্যতামূলক আছিল। কোনো কাৰণত লাহে এই নিয়মটো পৰিহাৰ কৰা হৈছিল। সময়ৰ লগে লগে লাহে লাহে নৱাগতা আদৰণি সভাত মহাবিদ্যালয়ৰ পোছাক বাদ দি বাৰেবৰণীয়া মেখেলা চাদৰ পৰিধান কৰা হৈছিল। এইবাৰ ইয়াক দৃঢ় ভাৱে মানি চলা হয়।

নৱাগত আদৰণি সভাৰ বিষয়বস্তু সমূহ নিৰ্বাচন কৰোঁতে সাম্প্ৰতিক সমাজখন আৰু আমাৰ দক্ষিণ কামৰূপৰ লুপ্ত প্ৰায় কিছুমান সাংস্কৃতিৰ ওপৰত গুৰুত্ব প্ৰদান কৰা হৈছিল। উদাহৰণ স্বৰূপে জেং বিহু, দক্ষিণ কামৰূপৰ ধলুৱা তথা, সহজ সৰল ভাষাত গোৱা বিয়া নাম অতি সুন্দৰভাৱে প্ৰদৰ্শন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল। উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষৰ ছাত্ৰী জিন্তী তালুকদাৰ আৰু তেওঁৰ বান্ধৱী সকলে ইয়াক অতি আকৰ্ষণীয়ভাৱে পৰিৱেশন কৰে। লগতে মই জনাত প্ৰথম বাৰৰ বাবে পৰীক্ষামূলক ভাৱে ওজাপালি আৰু মহোহো প্ৰদৰ্শন নৱাগত আদৰণিৰ মঞ্চত অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হয়। তৃতীয় ষাণ্মাসিকৰ অসমীয়া বিভাগৰ ছাত্ৰীসকলৰ দ্বাৰা পৰিৱেশন কৰা হয় লগতে ন-পুৰণি ছাত্ৰী সতীৰ্থ সন্মিলন আৰু তেওঁলোকৰ বিভিন্ন ধৰণৰ গীত মাত নৃত্য আদি সংযুক্ত হৈ থাকে আৰু অতি উলহ মালহ, উথল-মাথল পৰিৱেশৰ মাজেৰে এই সতীৰ্থ সন্মিলনখন অনুষ্ঠিত কৰা হয়। নৱাগত আদৰণি সভাত প্ৰায় ১০০ গৰাকিতকৈও অধিক শিক্ষাৰ্থীয়ে সাংস্কৃতিক বিভাগৰ বিভিন্ন শিতানৰ কাৰ্যসূচী সমূহত অতি আগ্ৰহেৰে অংশ গ্ৰহণ কৰে। ইয়াৰ পিছতে মুকলি সভা আৰম্ভ হয়। এই সভাত মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয়কে আদি কৰি মুখ্য অতিথি হিচাপে কেইগৰাকীমান বিশেষ ব্যক্তি উপস্থিত থাকে। লগতে বৰ্তমানৰ জনপ্ৰিয় কণ্ঠশিল্পী দীক্ষু শৰ্মাক মুখ্য অতিথি হিচাপে নিমন্ত্ৰণ কৰা হয়।

সামৰণি ঃ প্ৰতিবেদন সামৰাৰ প্ৰাকমূহুৰ্তত এষাৰ কথা ক'বই লাগিব যে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা আন্তঃমহাবিদ্যালয় যুৱ মহোৎসৱত খুব কম সংখ্যক ছাত্ৰী অংশ গ্ৰহণ কৰা দেখা যায়। লগতে অতি দুখৰ বিষয় যে এইবেলি আন্তঃ মহাবিদ্যালয় যুৱ মহোৎসৱত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা এগৰাকী ছাত্ৰীয়ে অংশ গ্ৰহণ নকৰিলে। এই বিষয়টোৰ প্ৰতি অধ্যক্ষ মহোদয় আৰু বি৺াগীয় তত্ত্বাৱধায়ক ছাৰদেৱে যেন গুৰুত্ব সহকাৰে লৈ উপযুক্ত সময়ত উপযুক্ত প্ৰশিক্ষণৰ ব্যৱস্থা কৰে। এয়ে সৰল মিনতি।

অৱশেষত প্ৰতিবেদন সামৰাৰ প্ৰাকমূহুৰ্তত তত্ত্বাৱধায়ক ড০ জগন্নাথ বৰ্মন ছাৰদেৱলৈ মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা তথা কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰি অজানিতে হৈ যোৱা ভুল ভ্ৰান্তিৰ বাবে ক্ষমা মাগিছো। লগতে নৱাগতা আদৰণি সভাৰ সাংস্কৃতিক বিভাগৰ কিছু কাৰ্যসূচীত সহায় সহযোগিতা আগবঢ়োৱাৰ লগতে মোক দিহা পৰামৰ্শ দিয়াৰ বাবে গাৰ্হস্থ বিজ্ঞান বিভাগৰ অধ্যাপিকা বিচা কলিতা বাইদেউক আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা তথা ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। ইয়াৰ উপৰিও মোৰ কাৰ্যকালৰ বিভিন্ন দিশত সহায় কৰা ছাত্ৰী একতা সভাৰ সমূহ সদস্যকে ধৰি মোৰ সকলো বান্ধৱীকে শ্ৰদ্ধাৰে সুঁৱৰি অজানিতে কৰা ভুল-ত্ৰুটিৰ বাবে ক্ষমা বিচাৰি দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাংগীন উন্নতি আৰু বিজয়ৰ জখলাৰে আগবাঢ়ি যোৱাৰ কামনা কৰি মই মোৰ প্ৰতিবেদনৰ ইতিৰেখা টানিলো।

"জয় আই অসম"

"জয়তু দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়"

"জয়তু দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী ছাত্ৰী একতা সভা"

ধন্যবাদেৰে-

ৰৰষা নাথ

সমাজসেৱা বিভাগৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে মই সেইসকলৰ বীৰ শ্বহীদলৈ সশ্ৰদ্ধ প্ৰণাম যাঁচিলো যিসকল মহান ব্যক্তিয়ে নিজৰ জীৱনটো বলিদান দি আমাৰ দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠা কৰাত সম্পূৰ্ণ সহযোগিতা আগবঢ়াইছিল তেওঁলোকলৈ মোৰ পৰম শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। লগতে মোৰ শিক্ষাগুৰু সকললৈ আৰু ছাত্ৰী-বান্ধৱী সকললৈ অশেষ অভিনন্দন জনালোঁ।

আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ বছৰেকীয়া নিৰ্বাচনত সমাজ সেৱা বিভাগৰ সম্পাদিকাৰ দৰে এক গুৰুত্বপূৰ্ণ আৰু দায়িত্বশীল পদত মোক নিৰ্বাচিত কৰাৰ বাবে প্ৰথমতে মই সকলো ছাত্ৰী বান্ধৱীলৈ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। লগতে শ্ৰদ্ধেয় অধ্যক্ষ মহোদয়, উপাধ্যক্ষ মহোদয়, তত্ত্বাৱধায়ক মহোদয়, শিক্ষাগুৰুসকল আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিয়ালবৰ্গকলৈ প্ৰণাম জনাইছো।

<u>মোৰ কাৰ্যকালৰ চমু বিৱৰণিঃ</u>

মই কাৰ্যকাল গ্ৰহণ কৰাৰ কিছুদিন পিছতেই মোৰ প্ৰথম কাৰ্যসূচী হিচাপে পাওঁ মহাবিদ্যালয়ৰ ৩০ তম্ প্ৰতিষ্ঠা দিৱস। বিগত বছৰৰ দৰে এই বেলিও ২০ নৱেম্বৰৰ দিনাখন বিভিন্ন কাৰ্যসূচীৰ দ্বাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠা দিৱস পালন কৰা হয়। তাৰ আগদিনা চাফ-চিকুণ কাৰ্য এন.এচ.এচ. ইউনিট অৰ্থাৎ ৰাষ্ট্ৰীয় সেৱা আঁচনি গোটৰ লগত লগ হৈ কৰা হয়।

<u>বাৰ্ষিক মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ ঃ</u>

বিগত বছৰ কেইটিৰ দৰে এইবেলিও ০১-০২-২০১৮ ইং তাৰিখৰ পৰা ০৬-০২-২০১৮ ইং তাৰিখলৈ বাৰ্ষিক মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ পতা হয়, এই সময়ছোৱাত চাফ-চিকুণ কৰাৰ লগতে আন আন খেল সমূহ আৰু সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান সমূহ সুচাৰুৰূপে চলায় নিয়াত সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়াইছিলো।

<u>সৰস্বতী পূজা ঃ</u>

বিগত বছৰৰ দৰে এইবছৰো ০১-০২-২০১৮ ইং তাৰিখে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত সৰস্বতী পূজা অনুষ্ঠিত কৰা হয়। মই মোৰ ফালৰ পৰা পূজাখন ভালদৰে চলাই নিয়াৰ বাবে সকলো ধৰণৰ সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়াইছিলো।

<u>নৱাগত আদৰণি সভা ঃ</u>

বিগত বছৰৰ দৰে এইবেলিও ২৫-০৮-২০১৮ ইং তাৰিখে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত নৱাগত আদৰণি সভা অনুষ্ঠিত কৰা হয়। ৯ বজাত মহাবিদ্যালয়ৰ পতাকা উত্তোলন কৰা হয়। তাৰ পিছত ছহিদ তৰ্পণ কৰি মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা 'হাৰাঘাট', 'জোনাকী', 'নীহাৰিকা' আদি উন্মোচন কৰা হয়।

<u>কৃতজ্ঞতাৰ শৰাই ঃ</u>

মোৰ কাৰ্যকালৰ সময়ছোৱাত সকলো ধৰণৰ সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়োৱা ৰাষ্ট্ৰীয় সেৱা আঁচনি গোটৰ তত্ত্বাৱধায়িকা ড° মিতালী কাঠকটীয়া বাইদেউ, তথা সমূহ ৰাষ্ট্ৰীয় সেৱা আঁচনি গোটৰ সদস্য সকল আৰু ইংৰাজী বিভাগৰ মিনাক্ষী বৈৰাগী বাইদেউ আৰু ড° মালাবিকা ৰয় বাইদেউক আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্মচাৰী সকলক মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। শেষত মোৰ সকলো ছাৰ, বাইদেউ লগতে মোৰ মৰমৰ ছাত্ৰী বান্ধৱী সকললৈ ধন্যবাদ জনাইছোঁ।

সদৌ শেষত মোৰ এবছৰীয়া চমু কাৰ্যকালছোৱাত অজানিতে হোৱা ভুল-ত্ৰুটিৰ বাবে সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা মাগিলো আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাংগীণ উন্নতি কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।

'জয় আই অসম'

"জয়তু দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়"।

ধন্যবাদেৰে-

পূজা বাল্মীকি

তৰ্ক আৰু আলোচনা বিভাগৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতেই মই সেই সকল ন-পুৰণি বীৰ শ্বহীদলৈ শ্ৰদ্ধা জনাইছো। যি সকলে আমাৰ দেশ মাতৃ তথা জন্মভূমিক নিজৰ প্ৰাণ আহুতি দি দেশখনক ৰক্ষণাবেক্ষণ দিছে লগতে দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়ৰ লগত জড়িত থকা সকলো সদস্য বৃন্দলৈ মোৰ শ্ৰদ্ধা আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো।

দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়ৰ ২০১৭-১৮ ইং বৰ্ষৰ ছাত্ৰী একতা সভাৰ তৰ্ক আৰু আলোচনা চক্ৰ বিভাগৰ সম্পাদিকাৰ পদত প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা কৰি যি সকল ছাত্ৰী বান্ধৱীৰ সহায়ত নিৰ্বাচিত হ'ব পাৰিছো সেই সকলক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। ২০১৭-১৮ ইং বৰ্ষৰ নৱ-নিৰ্বাচিত ছাত্ৰী একতা সভাই আৰু মৰ্যাদা ৰক্ষা কৰি নিজৰ নিজৰ দায়িত্ব সুকলমে পালন কৰিম বুলি শপত লৈছিলো। কিন্তু কিমান দূৰ সফল হ'ব পাৰিছো সেয়া আপোনালোকৰ বিচাৰ্য। এই অনুষ্ঠানটিৰ ছাত্ৰী একতা সভাৰ তৰ্ক আৰু আলোচনা চক্ৰ বিভাগৰ সম্পাদিকাৰ দায়িত্ব লাভ কৰাটো মোৰ বাবে সচাঁকৈ এক গৌৰৱৰ কথা। শপত গ্ৰহণ কৰাৰ পিছত মোৰ প্ৰথম কাৰ্য্যসূচী আছিল মহাবিদ্যালয়ৰ ৩০ তম প্ৰতিষ্ঠা দিৱস। এই প্ৰতিষ্ঠা দিৱসৰ শুভাৰম্ভ কৰে মহাবিদ্যালয়ৰ পতাকা উত্তোলনেৰে আমাৰ শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষ মহোদয়ে।

অইনবাৰৰ দৰে মোৰ কাৰ্যকালতো মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ পালন কৰা হয়। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত তৰ্ক, কুইজ, অসমীয়া আৰু ইংৰাজী কবিতা আবৃত্তি প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰা হয়। তৰ্ক প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰা হৈছিল যদিও ইয়াতে প্ৰতিযোগিতাৰ সংখ্যা যথেষ্ঠ কম আছিল। তাৰ বাবে মোৰ পিছৰ সম্পাদিকালৈ অনুৰোধ কৰিছো যাতে সকলো প্ৰতি.োগিতাত সকলো ছাত্ৰীয়ে অংশ গ্ৰহণ কৰে। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ উপলক্ষে অনুষ্ঠিত বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাত অংশ গ্ৰহণকাৰী সকলো ছাত্ৰীলৈ মই ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। লগতে পুৰস্কাৰ প্ৰাপ্ত ছাত্ৰী সকলোলৈও অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিছো। মোৰ কাৰ্যকালৰ শেষ কাৰ্যসূচী আছিল নৱাগত আদৰণি সভা। এই সভাখন ২৫ আগষ্ট ২০১৮ ইং তাৰিখে অনুষ্ঠিত কৰা হয়। এই সভাখন নতুন ছাত্ৰীসকলক আদৰণি জনোৱাৰ লগতে নিমন্ত্ৰণ কৰি অনা বিশিষ্ট গুণী-জ্ঞানী ব্যক্তিসকলৰ বহুমূলীয়া ভাষণৰ জৰিয়তে ছাত্ৰী-সকলক সু-পৰামৰ্শ দি উন্নতিৰ দিশত আগুৱাই যোৱাত প্ৰেৰণা যোগোৱা হয়।

প্ৰতিবেদনৰ সামৰণিতে মোৰ কাৰ্যকালত বিভিন্ন ধৰণৰ দিহা পৰামৰ্শ দিয়াৰ বাবে তৰ্ক আৰু আলোচনা চক্ৰ বিভাগৰ তত্বাবধায়ক মাননীয় অধ্যাপক ড° কমলেশ্বৰ বৰা ছাৰলৈ ধন্যবাদ জনালোঁ।

সদৌ শেষত মই অজানিতে কৰা ভুল ক্ৰুটিৰ বাবে সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা বিচাৰি দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাঙ্গীণ উন্নতি আৰু উজ্জ্বল ভবিষ্যত কামনাৰে মোৰ প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলো।

'জয় আই অসম'

"জয়তু দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়"

ধন্যবাদেৰে-

ডলি দাস

খেল বিভাগৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

পোন প্ৰথমে মই যিসকল স্বনামধন্য, চিৰনমস্য, মহান দূৰদৰ্শীৰ ত্যাগ, নিষ্ঠা আৰু একতাৰ ফলত বৃহত্তৰ দক্ষিণ কামৰূপৰ যুৱতীসকলৰ শিক্ষা তথা জ্ঞান লাভৰ প্ৰাণকেন্দ্ৰস্বৰূপ দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়খন গঢ়ি উঠিছিল সেইসকল মহান ব্যক্তিক অশেষ শ্ৰদ্ধা আৰু কৃতজ্ঞতা যাচিছোঁ। লগতে জাতীয় সত্তাৰ বাবে বিপদসংকুল সংগ্ৰামত প্ৰাণ আহুতি দিয়া বীৰ শ্বহীদসকলৰ পবিত্ৰ স্মৃতিত প্ৰাৰ্থনা জনাই মই মোৰ প্ৰতিবেদনৰ পাতনি মেলিলোঁ।

ক্ৰীড়াৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰতিভাশালী ছাত্ৰীসকলক বিকশিত কৰাৰ লক্ষ্যৰে আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰীসকলৰ মাজত ভগ্নীসুলভ মনোভাৱ তথা একতা স্থাপনৰ উদ্দেশ্যেৰে মনত বহুতো আশা-আকাংক্ষা, সাহস আৰু নতুন উদ্যমেৰে ২০১৭-১৮ ইং বৰ্ষৰ ছাত্ৰী একতা সভাৰ ক্ৰীড়া বিভাগৰ সম্পাদিকাৰ পদত প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা কৰিছিলো আৰু মৰমৰ ভনী—বান্ধৱী তথা বাইদেউহঁতৰ সহায়-সহযোগিতাত বিজয়ী হৈছিলো। সেয়ে এইসকলৰ ওচৰত মই চিৰকৃতজ্ঞ।

কাৰ্যকালৰ চমু বিৱৰণ ঃ মহাবিদ্যালয়ৰ খেল বিভাগৰ দায়িত্বভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পিছত মোৰ প্ৰথম কাৰ্যসূচী হিচাপে ২০ নৱেম্বৰৰ দিনাখন মহাবিদ্যালয়ৰ ৩০ তম্ প্ৰতিষ্ঠা দিৱস বিভিন্ন কাৰ্যসূচীৰে অনুষ্ঠিত কৰিবলৈ সুযোগ পাওঁ। সেই দিনাখন ৰাতিপুৱা ৯ বজাত মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° গজেন্দ্ৰ অধিকাৰীদেৱে পতাকা উত্তোলন কৰে আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ উত্তৰোত্তৰ কামনা কৰি এক সাৰুৱা ভাষণ প্ৰদান কৰে। ইয়াৰ পিছত বিশেষ ধৰণেৰে গধুলি মহাবিদ্যালয়ৰ চৌহদৰ চাৰিওফালে চাকি-বন্তি জ্বলাই ফটকা আতচবাজীৰে মহাবিদ্যালয়খন পোহৰাই তোলা হৈছিল।

মোৰ কাৰ্যসূচীৰ এটি গুৰুত্বপূৰ্ণ কাৰ্যসূচী আছিল ০১-০২-২০১৮ ইং তাৰিখৰ পৰা ০৩-০২-২০১৮ তাৰিখলৈ আয়োজন কৰা বাৰ্ষিক মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ। এই সময়ছোৱাত খেলবিভাগৰ তৰফৰ পৰা বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত হৈ যায়। প্ৰতিযোগিতাসমূহ আছিল-দৌৰ, শ্বটফুটপ্ৰো, ডিচকাচ থ্ৰো, জেভলিন থ্ৰো, হাইজাম্প, লংজাম্প, ৰিলেৰেচ (১০০), কাবাডী, পাঞ্জা, ৰচী টনা, কিপিং ইত্যাদি। এই প্ৰতিযোগিসমূহত অংশগ্ৰহণ কৰি শ্ৰেষ্ঠ খেলুৱৈৰ সন্মান লাভ কৰিছিল নুৰজাহান বেগম। খেলসমূহ পৰিচালিত কৰিব পাই মই খুবেই আনন্দিত হৈছিলো। কিন্তু আশানুৰূপ ধৰণে ছাত্ৰীসকলৰ প্ৰতিযোগিতাসমূহত অংশগ্ৰহণ কৰা দেখা নগ'ল। এনে কাৰ্যই কেৱল আমাৰ ছাত্ৰীসকলৰ খেলা-ধূলাৰ প্ৰতি থকা অমনোযোগিতা আৰু প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰিবলৈ সাহস নথকা দুৰ্বলতাখিনিকে বুজায়।

এজন ভাল মেধাৱী ছাত্ৰ-ছাত্ৰী হ'বলৈ হ'লে যিদৰে একনিষ্ঠ অধ্যয়নৰ প্ৰয়োজন, ঠিক তেনেদৰে খেলৰ মানদণ্ড উন্নত কৰিবলৈ হ'লে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক লাগে খেলৰ প্ৰয়োজনীয় প্ৰশিক্ষণ আৰু সুবিধা। গতিকে খেলত বিশেষ প্ৰতিভা থকা ছাত্ৰীসকলক মই এই পথে আগুৱাই যাবলৈ অনুৰোধ কৰিলো।

শেষত মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত খেল বিভাগৰ তৰফৰপৰা খেলসমূহ পৰিচালনা কৰাত সহায় কৰা তত্বাৱধায়ক শ্ৰদ্ধাৰ হবিবুৰ ৰহমান ছাৰ, বিপুল দলে ছাৰৰ লগতে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয়ক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

মোৰ কাৰ্যকালত সকলো সময়ত বিভিন্ন দিশৰপৰা মোক সহায় সহযোগিতা আগবঢ়োৱা আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী তথা বান্ধৱী নুৰজাহান বেগম, আৰু মোৰ বান্ধৱী বৰ্গক মোৰ ফালৰ পৰা আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

শেষত মোৰ কাৰ্যকালত অজানিতে হোৱা ভুল-ক্ৰটিৰ বাবে ক্ষমা বিচাৰি দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাঙ্গীন উন্নতি কামনাৰে মই মোৰ প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।

জয় আই অসম

"জয়তু দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়"

ধন্যবাদেৰে-

ৰূপালী ঠাকুৰীয়া

ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

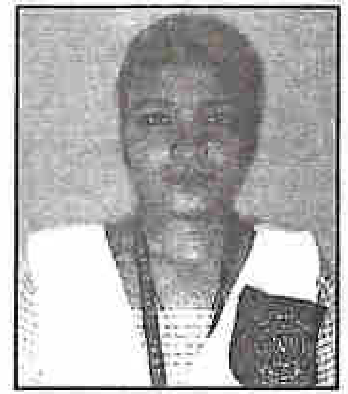

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে মই বীৰ শ্বহীদ মহান ব্যক্তি সকললৈ আন্তৰিক প্ৰণাম যাঁচিলো। যি সকল মহান ব্যক্তিয়ে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ কাৰণে অনেক কষ্ট কৰি আমাৰ মহাবিদ্যালয়খন উন্নতিৰ পথত আগবঢ়াই লৈ গৈছে। লগতে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাগুৰু তথা সমূহ মৰমৰ ছাত্ৰী-বান্ধৱী সকললৈ মই আন্তৰিক ধন্যবাদ জনালোঁ। লগতে মোৰ তত্বাৱধায়িকা অলকা দাস বাইদেউ তথা ছাত্ৰী-জিৰণি কোঠাৰ ফালৰ পৰা হোৱা সকলো প্ৰতিযোগিতাতে মোক বিচাৰকৰ আসন গ্ৰহণ কৰি যথেষ্ট সহায় কৰিছিল। মোৰ শ্ৰদ্ধাৰ ছাৰ-বাইদেউ সকলক অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো।

মোৰ প্ৰথম কাৰ্যকাল হ'ল ইং ২৪-১০-২০১৭ চনত শপত গ্ৰহণ। তাৰ পিছত মোৰ কাৰ্যসূচী আছিল ৩০তম্ প্ৰতিষ্ঠা দিৱস। ৰাতিপুৱা ৯ বজাত মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° গজেন্দ্ৰ অধিকাৰী ছাৰদেৱে পতাকা উত্তোলন কৰে। তাৰ পিছত মহাবিদ্যালয়ৰ শ্বহীদবেদীত স্মৃতি তৰ্পণ কৰা হয়। আৰু গধূলি চাকি-বন্তিৰে মহাবিদ্যালয়খন পোহৰাই তোলে।

বাৰ্ষিক মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহ মোৰ দ্বিতীয় কাৰ্যসূচী আছিল। ইং ০১-০২-২০১৮ তাৰিখৰ পৰা ইং ০৩-০২-২০১৮ তাৰিখলৈ আনুষ্ঠানিক ভাবে অনুষ্ঠিত হয়। ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ ফালৰ পৰা বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতা এনেধৰণৰ-কেৰাম, পাঞ্জা, জেতুকা বোলোৱা, ৰন্ধন, পুষ্প সজ্জা, বংগেলি, উঠা-বহা, পাৰ-পানী, মিউজিক চেয়াৰ, চিলাই, খোপা-বন্ধা আৰু কইনা প্ৰতিযোগিতা।

বিগত বছৰৰ দৰে এইবেলিও ২২-০২-২০১৮ তাৰিখে মহাবিদ্যালয়ত উলহ-মালহেৰে সৰস্বতী পূজা পালন কৰা হয়।

নৱাগত আদৰণি সভাখন বিগত বছৰৰ দৰে এইবেলিও ২৫-০৮-২০১৮ তাৰিখে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত নৱাগত আদৰণি সভা অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি ঃ প্ৰতিবেদনৰ সামৰণিত মোৰ কাৰ্যকালত বিভিন্ন ধৰণৰ দিহা পৰামৰ্শ দিয়াৰ বাবে মই তত্বাৱধায়িকা মাননীয়া অধ্যাপিকা অলকা দাস বাইদেউলৈ অশেষ ধন্যবাদ জনালোঁ।

ধন্যবাদেৰে-
নিভা মেধি

২০১৭-২০১৮ ইং বৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ প্ৰতিযোগিতাসমূহৰ ফলাফল

খেল বিভাগ

১। ১০০ মিটাৰ দৌৰ ঃ
প্ৰথম স্থান ঃ নুৰজাহান বেগম *(স্নাতক, ৪ৰ্থ যাণ্মাসিক)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ ৰেচমা বেগম *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
তৃতীয় স্থান ঃ জুমি মজুমদাৰ *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*

২। ২০০ মিটাৰ দৌৰ ঃ
প্ৰথম স্থান ঃ সুচিত্ৰা ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ লভিতা দাস *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
তৃতীয় স্থান ঃ মৃদুলা পাটোৱাৰী, *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*

৩। ৪০০ মিটাৰ দৌৰ ঃ
প্ৰথম স্থান ঃ নুৰজাহান বেগম *(স্নাতক, ৪ৰ্থ যাণ্মাসিক)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ পাপৰি ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
তৃতীয় স্থান ঃ পৰিস্মিতা ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*

৪। ৮০০ মিটাৰ দৌৰ ঃ
প্ৰথম স্থান ঃ লভিতা দাস *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ মিনা ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
তৃতীয় স্থান ঃ মৃদুলা পাটোৱাৰী, *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*

৫। চট্‌ফুট থ্ৰো ঃ
প্ৰথম স্থান ঃ চাজিৰা বেগম *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ জোনালী বৈশ্য *(স্নাতক, ৪ৰ্থ যাণ্মাসিক)*
তৃতীয় স্থান ঃ সুলেখা ৰায় *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*

৬। দিচ্‌কাচ্ থ্ৰো ঃ
প্ৰথম স্থান ঃ শ্ৰুতিলেখা ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ চাজিৰা বেগম *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
তৃতীয় স্থান ঃ কণিকা বড়ো *(স্নাতক, ৪ৰ্থ যাণ্মাসিক)*

৭। জেভলিন থ্ৰো ঃ
প্ৰথম স্থান ঃ সুচিত্ৰা ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ জোনালী বৈশ্য *(স্নাতক, ৪ৰ্থ যাণ্মাসিক)*
তৃতীয় স্থান ঃ মৃদুলা পাটোৱাৰী *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*

৮। লং জাম্প ঃ
প্ৰথম স্থান ঃ নুৰজাহান বেগম *(স্নাতক, ৪ৰ্থ যাণ্মাসিক)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ সুচিত্ৰা ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
তৃতীয় স্থান ঃ শ্ৰুতিলেখা ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*

৯। হাই জাম্প ঃ
প্ৰথম স্থান ঃ লভিতা নাথ *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ মিনা ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
তৃতীয় স্থান ঃ নুৰজাহান বেগম *(স্নাতক, ৪ৰ্থ যাণ্মাসিক)*

১০। ৰিলেৰেচ ঃ
প্ৰথম দল ঃ নুৰজাহান বেগম *(স্নাতক, ৪ৰ্থ যাণ্মাসিক)*
ৰূপালী ঠাকুৰীয়া *(স্নাতক, ৪ৰ্থ যাণ্মাসিক)*
লভিতা দাস *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
লিপিকা দাস *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
দ্বিতীয় দল ঃ সুচিত্ৰা ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
জানমণি বেগম *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
মীনা ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
ৰবষা ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
তৃতীয় দল ঃ ৰবষা তালুকদাৰ *(স্নাতক, ৪ৰ্থ যাণ্মাসিক)*
শ্ৰুতিলেখা ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
চন্দনা চৌধুৰী *(স্নাতক, ৬ষ্ঠ যাণ্মাসিক)*
সবিতা দাস *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*

১১। স্কিপিং ঃ
প্ৰথম স্থান ঃ জয়শ্ৰী ঠাকুৰীয়া *(স্নাতক, ৬ষ্ঠ যাণ্মাসিক)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ নিশামণি ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
তৃতীয় স্থান ঃ কিৰণ কুমাৰী *(স্নাতক, ৬ষ্ঠ যাণ্মাসিক)*

১২। বেড্‌মিন্টন ঃ (একক)
প্ৰথম স্থান ঃ মুকুতা মেধী *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ কংকনা কলিতা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*

১৩। বেড্‌মিণ্টন ঃ (দ্বৈত)

প্ৰথম স্থান ঃ মুকুতা মেধী *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
কংকনা কলিতা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*

দ্বিতীয় স্থান ঃ অপৰ্না গোস্বামী *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
ববষা ৰাণী ৰয় *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*

১৪। ৰিং প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ মুকুতা মেধী *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ ৰীনপা বেগম *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*

১৫। থিতাতে লিখা ৰস ৰচনা প্ৰতিযোগিতা ঃ

বিষয় ঃ সৰ্বশিক্ষা

প্ৰথম স্থান ঃ শিখাৰাণী ঠাকুৰীয়া *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*

দ্বিতীয় স্থান ঃ (যুটীয়াভাবে)
গীতাঞ্জলি দাস *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*
টুটুমণি দাস *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*

তৃতীয় স্থান ঃ (যুটীয়াভাবে)
জুপিতৰা নাথ *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
অনিন্দিতা দাস *(স্নাতক, ৬ষ্ঠ ষাণ্মাসিক)*

উদ্‌গনিমূলক বঁটা ঃ ৰীতা দাস *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*

১৬। থিতাতে লিখা কবিতা প্ৰতিযোগিতা ঃ

বিষয় ঃ ফাগুন

প্ৰথম স্থান ঃ ৰীতা দাস *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*

দ্বিতীয় স্থান ঃ (যুটীয়াভাবে)
চন্দ্ৰানী কলিতা *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
বশ্মিউল চুলতানা *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*

তৃতীয় স্থান ঃ (যুটীয়াভাবে)
মমিনা বেগম *(স্নাতক, ৬ষ্ঠ ষাণ্মাসিক)*
গীতাঞ্জলি দাস *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*

১৭। থিতাতে লিখা ৰচনা প্ৰতিযোগিতা ঃ

বিষয় ঃ ভোগালী বিহু

প্ৰথম স্থান ঃ (যুটীয়াভাবে)
চন্দ্ৰানী কলিতা *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
শিখাৰাণী ঠাকুৰীয়া *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*

দ্বিতীয় স্থান ঃ (যুটীয়াভাবে)
বশ্মিউল চুলতানা *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
চন্দ্ৰমিতা দাস *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*

তৃতীয় স্থান ঃ (যুটীয়াভাবে)
টুটুমণি দাস *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
মিতালী কলিতা *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*

১৮। মুকলি চিঠি প্ৰতিযোগিতা ঃ

বিষয় ঃ মহাবিদ্যালয় সমূহৰ উন্নয়ণৰ হকে সাহায্য বিচাৰি শিক্ষামন্ত্ৰীলৈ আবেদন

প্ৰথম স্থান ঃ চন্দ্ৰানী কলিতা *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ বশ্মিউল চুলতানা *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
তৃতীয় স্থান ঃ শিখাৰাণী ঠাকুৰীয়া *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*
বৰ্ণিতা দাস *(স্নাতক, ২য় ষাণ্মাসিক)*

১৯। থিতাতে লিখা চুটি গল্প প্ৰতিযোগিতা ঃ

বিষয় ঃ মাকৰ মমতা

প্ৰথম স্থান ঃ বশ্মিউল চুলতানা *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ অনিন্দিতা দাস *(স্নাতক, ৬ষ্ঠ ষাণ্মাসিক)*
তৃতীয় স্থান ঃ নমিতা ঠাকুৰীয়া *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
চন্দ্ৰানী কলিতা *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*

২০। পেৰডী কবিতা প্ৰতিযোগিতা ঃ

বিষয় ঃ অ' ফুল অ' ফুল নুফুল কিয় ?

প্ৰথম স্থান ঃ বিবেচিত নহ'ল
দ্বিতীয় স্থান ঃ অনিন্দিতা দাস *(স্নাতক, ৬ষ্ঠ ষাণ্মাসিক)*
চন্দ্ৰানী কলিতা *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
তৃতীয় স্থান ঃ বশ্মিউল চুলতানা *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
গীতাঞ্জলি দাস *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*

২১। বৰগীত প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ সাধনা কুমাৰী *(স্নাতকোত্তৰ, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ পংখী কুমাৰী *(স্নাতক, ৬ষ্ঠ ষাণ্মাসিক)*
তৃতীয় স্থান ঃ বিবেচিত নহ'ল

২২। লোকগীত প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ সাধনা কুমাৰী *(স্নাতকোত্তৰ, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ মণিকংকনা দাস *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*

তৃতীয় স্থান ঃ পংখী কুমাৰী *(স্নাতক, ৬ষ্ঠ ষাণ্মাসিক)*

২৩। আধুনিক গীত প্ৰতিযোগিতা ঃ-

প্ৰথম স্থান ঃ সাধনা কুমাৰী *(স্নাতকোত্তৰ, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ পংখী কুমাৰী *(স্নাতক, ৬ষ্ঠ ষাণ্মাসিক)*
তৃতীয় স্থান ঃ ববষা তালুকদাৰ *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
উদ্‌গনিমূলক বঁটা ঃ মণিকংকনা দাস *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
গীতাঞ্জলি দাস *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*

২৪। জ্যোতি সংগীত ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ জোনালী বৈশ্য *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*

দ্বিতীয় স্থান ঃ (যুটীয়াভাবে)
পংখী কুমাৰী *(স্নাতক, ৬ষ্ঠ ষাণ্মাসিক)*
সাধনা কুমাৰী *(স্নাতকোত্তৰ, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*

তৃতীয় স্থান ঃ ববষা তালুকদাৰ *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
উদ্‌গনিমূলক বঁটা ঃ মণিকংকনা দাস *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*

২৫। বিষ্ণু ৰাভা সংগীত ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ সাধনা কুমাৰী *(স্নাতকোত্তৰ, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*

দ্বিতীয় স্থান ঃ (যুটীয়াভাবে)
পংখী কুমাৰী *(স্নাতক, ৬ষ্ঠ ষাণ্মাসিক)*
ববষা তালুকদাৰ *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*

তৃতীয় স্থান ঃ (যুটীয়াভাবে)
জোনালী বৈশ্য *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
কংকনা দাস *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*

২৬। ভূপেন্দ্ৰ সংগীত প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ সাধনা কুমাৰী *(স্নাতকোত্তৰ, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*

দ্বিতীয় স্থান ঃ (যুটীয়াভাবে)
মণিকংকনা দাস *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
ববষা তালুকদাৰ *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*

তৃতীয় স্থান ঃ পংখী কুমাৰী *(স্নাতক, ৬ষ্ঠ ষাণ্মাসিক)*
নিচুকণি বঁটা ঃ মৌচুমী কলিতা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*

২৭। একক আধুনিক নৃত্য প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ অনিন্দিতা দাস *(স্নাতক, ৬ষ্ঠ ষাণ্মাসিক)*
দেৱযানী দাস *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
নীতামণি দাস *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*

দ্বিতীয় স্থান ঃ ববষা তালুকদাৰ *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
প্ৰিয়ংকা দাস *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
ৰেছমা বেগম *(স্নাতক, ১ম ষাণ্মাসিক)*

তৃতীয় স্থান ঃ অপৰাজিতা ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
পাখী দাস *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*
মৰমী কলিতা *(স্নাতক, ৬ষ্ঠ ষাণ্মাসিক)*

২৮। দলীয় আধুনিক নৃত্য প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ মৌচুমী কলিতাৰ দল *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ পাপৰি ৰাভাৰ দল *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
তৃতীয় স্থান ঃ গণসংযোগ আৰু সাংবাদিকতা বিভাগ

২৯। দলীয় লোকনৃত্য প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ জিন্টি তালুকদাৰৰ দল *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ বনজিতা ৰাভাৰ দল
তৃতীয় স্থান ঃ মৌচুমী কলিতাৰ দল *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*

৩০। একক অভিনয় প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ কল্পনা কলিতা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ গীতাঞ্জলি দাস *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*
তৃতীয় স্থান ঃ শিখা ঠাকুৰীয়া *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*

৩১। ভেশচন প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ গীতাঞ্জলি দাস *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ শিখা ঠাকুৰীয়া *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*

৩২। আকস্মিক নৃত্য প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ নিভা মেধী *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
ডলী কলিতা *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*

দ্বিতীয় স্থান ঃ ববষা তালুকদাৰ *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
অনিন্দিতা দাস *(স্নাতক, ৬ষ্ঠ ষাণ্মাসিক)*

তৃতীয় স্থান ঃ দেৱযানী দাস *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
মৌচুমী কলিতা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*

৩৩। কেৰম প্ৰতিযোগিতা ঃ

(একক)

প্ৰথম স্থান ঃ নাজমা বেগম *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ জ্যোতিকণা গোস্বামী *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*

(দ্বৈত)

প্ৰথম স্থান ঃ ৰুমী দাস *(স্নাতক, ৬ষ্ঠ ষাণ্মাসিক)*
কিৰণ কুমাৰী *(স্নাতক, ৬ষ্ঠ ষাণ্মাসিক)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ কাকলি কুমাৰী *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
নাজমা বেগম *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
তৃতীয় স্থান ঃ বৰষা নাথ *(স্নাতক, ২য় ষাণ্মাসিক)*
বন্দনা ঠাকুৰীয়া *(স্নাতক, ২য় ষাণ্মাসিক)*

৩৪। পাঞ্জা প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ সুচিত্ৰা ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ কাকলি কুমাৰী *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
তৃতীয় স্থান ঃ ৰবিতা দাস *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*

৩৫। উঠা-বহা প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ প্ৰণিতা নাথ *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ মৌচুমী কলিতা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
তৃতীয় স্থান ঃ অপৰাজিতা ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
উদ্‌গনিমূলক বঁটা ঃ কংকনা কলিতা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
দেৱযানী দাস *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*

৩৬। পাব-পানী প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ শ্ৰুতিলেখা ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ অপৰাজিতা ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
তৃতীয় স্থান ঃ লভিতা দাস *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*

৩৭। চিলাই প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ ৰবিতা দাস *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ চন্দ্ৰামিতা দাস *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
তৃতীয় স্থান ঃ চাৰ্জিনা বেগম *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*

৩৮। মেহেন্দী প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ আৰ্জুমা বেগম *(স্নাতক, ৬ষ্ঠ ষাণ্মাসিক)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ পম্পী মেধী *(স্নাতক, ২য় ষাণ্মাসিক)*
তৃতীয় স্থান ঃ ৰাম্না বৈশ্য *(স্নাতক, ২য় ষাণ্মাসিক)*

৩৯। খোপা বন্ধা প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ হিমাংগিনী ঠাকুৰীয়া *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ হীৰামণি দাস *(স্নাতক, ২য় ষাণ্মাসিক)*
তৃতীয় স্থান ঃ পাপৰি ঠাকুৰীয়া *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*

৪০। ৰন্ধন প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ সুলেখা ৰায় *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ (যুটীয়াভাৱে)
শিখামণি মহন্ত
ৰাম্না বৈশ্য *(স্নাতক, ২য় ষাণ্মাসিক)*
তৃতীয় স্থান ঃ অৰ্চনা দাস

৪১। পুষ্প সজ্জা প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ নিজৰা কলিতা *(স্নাতক, ৬ষ্ঠ ষাণ্মাসিক)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ হিমা দাস *(স্নাতক, ২য় ষাণ্মাসিক)*
তৃতীয় স্থান ঃ চেহনাজ চুলতানা *(স্নাতক, ৬ষ্ঠ ষাণ্মাসিক)*

৪২। ৰংগোলী প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ বন্দনা দাস
দ্বিতীয় স্থান ঃ পাপৰি ঠাকুৰীয়া
তৃতীয় স্থান ঃ (যুটীয়াভাৱে)
চন্দ্ৰামিতা দাস
নিজৰা কলিতা

৪৩। কুইজ প্ৰতিযোগিতা

প্ৰথম স্থান ঃ উপাসনা দেৱী *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
অৰ্পনা গোস্বামী *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
মণি কংকনা দাস *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ গীতালি ভাগৱতী *(B.M.C ২য় ষাণ্মাসিক)*
মিতালী কলিতা *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*
প্ৰিয়ংকা দাস *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*
তৃতীয় স্থান ঃ কংকনা কলিতা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
কংকনা বৰুৱা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
শ্ৰুতিলেখা ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*

৪৪। আকস্মিক বক্তৃতা প্ৰতিযোগিতা

প্ৰথম স্থান ঃ উপাসনা দেৱী *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ চাজিদা বেগম *(স্নাতক, ২য় ষাণ্মাসিক)*
তৃতীয় স্থান ঃ মিতালী কলিতা *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*
(যুটীয়াভাৱে) শিখা ঠাকুৰীয়া *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*

৪৫। ইংৰাজী কবিতা আবৃত্তি প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান আৰু তৃতীয় স্থান বিবেচিত নহ'ল।
দ্বিতীয় স্থান ঃ উপাসনা দেৱী *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
উদ্‌গনিমূলক বঁটা ঃ মিতালী কলিতা *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*
গীতালি ভাগৱতী *(B.M.C ২য় ষাণ্মাসিক)*

৪৬। অসমীয়া আবৃত্তি প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ নীহাৰিকা তালুকদাৰ *(স্নাতকোত্তৰ, ৬ষ্ঠ ষাণ্মাসিক)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ মিতালী কলিতা *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*
তৃতীয় স্থান ঃ শিখা ঠাকুৰীয়া *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*

৪৭। তৰ্ক প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ উপাসনা দেৱী *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ ৰবৰা দাস *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*

৪৮। মিউজিক চেয়াৰ প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ কাকলি কুমাৰী *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
দ্বিতীয় স্থান ঃ নিশামণি ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
তৃতীয় স্থান ঃ চেহনাজ চুলতানা *(স্নাতক, ৬ষ্ঠ ষাণ্মাসিক)*

৪৯। কইনা প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ শিখা ঠাকুৰীয়া
দ্বিতীয় স্থান ঃ মৰমী কলিতা
তৃতীয় স্থান ঃ কংকনা কলিতা

৫০। কাবাদী প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ কাকলি কুমাৰী *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
কণিকা বড়ো *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
গীতিকা বড়ো *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
নুৰজাহান বেগম *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
জুনুমণি দাস *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
ৰঞ্জুমণি দাস *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
নিভা মেধী *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
ৰূপালী ঠাকুৰীয়া *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
অঞ্জলি ঠাকুৰীয়া *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
নাজমা বেগম *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
ৰাণাৰ্চ-আপ ঃ ৰোজবেৰী চুলতানা *(স্নাতক, ৬ষ্ঠ ষাণ্মাসিক)*
সুনীতা দাস *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*
দিপিকা দাস *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*
পূজা বাল্মীকি *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
চন্দনা চৌধুৰী *(স্নাতক, ৬ষ্ঠ ষাণ্মাসিক)*
গীতিকা ঠাকুৰীয়া *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
প্ৰিয়ংকা দাস *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
প্ৰিয়ংকা দাস *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*
গীতাঞ্জলি দাস *(উঃ মাঃ, ২য় বৰ্ষ)*
বৰষা ঠাকুৰীয়া *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*

৫১। তেগ অফ ৱাৰ প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম স্থান ঃ লভিতা দাস *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
পূৰবী ঠাকুৰীয়া *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
সুচিত্ৰা ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
লিপিকা দাস *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
ছনাৰা বেগম *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
চাজিৰা বেগম *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
ৰবৰা ৰাণী ৰায় *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
ৰাণাৰ্চ-আপ ঃ বৰষা ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
মীনা ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
শ্ৰুতি ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
নিশামণি ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
প্ৰাৰ্থনা ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
তৃষ্ণা ৰাভা *(উঃ মাঃ, ১ম বৰ্ষ)*
নিলম দেৱান *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*

শ্ৰেষ্ঠ প্ৰতিযোগীসকল

শ্ৰেষ্ঠ খেলুৱৈ ঃ নুৰজাহান বেগম *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
দ্বিতীয় শ্ৰেষ্ঠ খেলুৱৈ ঃ সুচিত্ৰা ৰাভা *(উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)*
শ্ৰেষ্ঠ কাবাদী খেলুৱৈ ঃ কণিকা বড়ো *(স্নাতক, ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক)*
প্ৰিয়ংকা দাস *(উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ)*

যোৱা তিনিবছৰৰ মহাবিদ্যালয়ৰ শৈক্ষিক সাফল্যৰ খতিয়ান

H.S. Final, 2016

	Name	H.S.L.C. Exam. P.C.	H.S. Exam. P.C.	Improvement P.C.
1.	Ajina Begum	65.50%	69.00%	3.50%
2.	Barasha Mazumdar	52.66%	62.00%	9.44%
3.	Chandrama Kalita	47.66%	60.20%	12.54%
4.	Doli Choudhury	68.16%	81.00%	12.84%
5.	Jintimani Nath	66.00%	76.00%	10.00%
6.	Jonali Baishya	57.00%	62.60%	5.60%
7.	Jupitora Nath	53.66%	61.20%	7.54%
8.	Likumoni Kalita	75.66%	70.80%	4.86%
9.	Malati Saha	48.66%	62.00%	13.34%
10.	Minakshi Nath	53.83%	62.60%	6.77%
11.	Mousumi Hira	55.50%	65.60%	10.00%
12.	Namita Thakuria	67.33%	83.60%	16.27%
13.	Pubali Das	72.83%	81.00%	8.17%
14.	Purabi Bora	67.00%	87.80%	20.8%
15.	Purnima Das	71.83%	79.60%	7.77%
16.	Rasmiul Sultana	50.00%	63.40%	13.4%
17.	Riya Tarafdar	47.33%	68.00%	20.67%
18.	Sabita Begum	57.16%	72.20%	15.06%
19.	Sagarika Talukdar	77.33%	81.00%	3.67%
20.	Sweety Kalita	61.50%	62.00%	0.50%
21.	Tulika Kalita	67.33%	82.60%	15.27%

H.S. Final, 2017

	Name	H.S.L.C. Exam. P.C.	H.S. Exam. P.C.	Improvement P.C.
1.	Barasha Nath	64.33%	75.00%	10.67%
2.	Dhritika Thakuria	55.33%	62.80%	7.47%
3.	Gitumoni Kalita	58.33%	62.00%	3.27%
4.	Jyotisikha Malakar	60.17%	76.80%	16.63%
5.	Narju Begum	57.00%	64.60%	7.60%
6.	Rashna Baishya	59.33%	66.60%	7.27%
7.	Runu Mali	64.17%	73.20%	9.03%
8.	Priyanka Dowarah	68.33%	70.00%	1.67%

H.S. Final, 2018

	Name	H.S.L.C. Exam. P.C.	H.S. Exam. P.C.	Improvement P.C.
1.	Afruja Sultana	52.67%	65.4%	12.73%
2.	Barnali Das	71.33%	70.8%	-0.53%
3.	Barnali Goswami	82.16%	87.8%	5.04%
4.	Chandrama Das	60.5%	64.8%	4.3%
5.	Dipti Devi	61%	60.6%	-0.4%
6.	Kakali Das	64%	73.2%	9.2%
7.	Kangkana Mazumdar	75%	82.4%	7.4%
8.	Mamoni Das	62.67%	70.8%	8.13%
9.	Shikha Rani Thakuria	67.5%	76%	8.5%
10.	Sumi Das	72.67%	67.8%	-4.87%
11.	Sumi Das	60.67%	62.4%	1.73%
12.	Sumi Kalita	59%	60.2%	1.2%
13.	Anita Sarmah	45%	62.4%	17.4%

Students who successfully completed B.A. from our college in the Year 2018

Major course

Assamese :

1. Almina Yasmin
2. Anamika Mahanta
3. Anindita Das
4. Anjumoni Das
5. Archana Kalita
6. Archana Rabha
7. Bhabani Das
8. Bhanita Kalita
9. Biju Nath
10. Champa Das
11. Chandana Das
12. Chayanika Pathak
13. Daijy Sarma
14. Dikshita Kalita
15. Dulu Das
16. Himakshi Kalita
17. Hirumani Kalita
18. Jayashree Thakuria
19. Jimi Das
20. Jintimani Das
21. Krishna Kumari
22. Lalita Kalita
23. Mina Das
24. Papari Das
25. Rita Das
26. Rita Das
27. Rumi Das
28. Simashri Thakuria
29. Sumi Das
30. Sumi Kumari
31. Supriya Mahanta
32. Tutumoni Das

Economics :

1. Jayashri Choudhury
2. Rupali Das
3. Seema Medhi
4. Tripti Nath

Education :

1. Aditi Talukdar
2. Arjina Begum
3. Arjuma Begum
4. Bandana Talukdar
5. Barasha Kalita
6. Debajani Das
7. Himashree Kalita
8. Himashri Nath
9. Jonashri Das
10. Mandira Mali
11. Momina Begum
12. Nureja Begum
13. Rehena Begum
14. Sabita Kalita
15. Sajinara Alam Saikia
16. Upasana Parmar

English :

1. Bandita Mali
2. Jayashri Sarma
3. Mampi Mali
4. Pooja Mazumdar
5. Priyanka Das

History :

1. Chandana Choudhury
2. Esha Nath
3. Jonmoni Das
4. Pampy Das
5. Puja Kumari

Philosophy :

1. Kalyani Talukdar
2. Krishnamoni Das
3. Nijara Kalita
4. Rashmita Sarma
5. Rumi Das
6. Sajiya Begum

Political Science :

1. Chandramita Talukdar
2. Debashree Kalita
3. Deepti Choudhury
4. Deepti Rabha
5. Dipanwita Das
6. Jonmoni Nath
7. Munu Das
8. Najma Begum
9. Pankhi Kumari
10. Rani Mahanta
11. Ruma Kalita
12. Sarjina Begum
13. Sumi Kumari

General Course :

1. Abhilekha Das
2. Anjali Basfar
3. Anjali Mazumdar
4. Amisha Ahmed
5. Bhanita Das
6. Bijumoni Kalita
7. Bobita Kumari
8. Chandrama Nath
9. Daisy Kalita
10. Dipika Kalita
11. Jonali Das
12. Kabita Kalita
13. Kabita Nath
14. Kakali Devi
15. Kankana Kalita
16. Karabi Das
17. Mainu Das
18. Mitali Das
19. Momi Choudhury
20. Pinki Kalita
21. Purabi Kalita
22. Ritamani Das
23. Sakuntala Rabha
24. Sangita Kalita
25. Santana Goswami
26. Sayera Begum
27. Shikha Rani Das
28. Sibimani Das
29. Sima Chahan
30. Sima Das

Students who successfully completed M.A. in Assamese, 2018

1. Barnali Talukdar
2. Dalimi Das
3. Dipti Thakuria
4. Dwipti Das
5. Karabi Das
6. Madhusmita Nath
7. Mokima Begum Mandal
8. Sadhana Kumari
9. Sangita Nath
10. Sintu Moni Nath
11. Tanuja Kausir

Students who successfully completed BMC, 2018

1. Arjana Ahmed
2. Jyotishmita Saloi
3. Kakali Nath
4. Niharika Talukdar
5. Nita Mali
6. Ritumoni Nath

PRINCIPAL, TEACHING AND NON-TEACHING STAFF

PRINCIPAL : **Dr. Gajendra Adhikary,** *M.A. (Double), Ph. D.*

Department of History :

1. Sanghamitra Sinha, *M.A.*
2. Dr. Narakanta Adhikary, *M.A., Ph.D. (HoD)*
3. Ripun Dolei, *M.A. Ph.D.*
4. Ankita Borgohain, *M.A., M.Phil. (Guest Lecturer)*

Dept. of English :

1. Dr. Malabika Roy, *M.A., Ph.D.*
2. Dr. Minakshi Bairagi, *M.A. Ph.D.*
3. Dr. Ranjan Bhuyan, *M.A., Ph.D. (Head of the Dept.)*
4. Anisha Das, *M.A. (Guest Lecturer)*
5. Kanika Das, *M.A. (Guest Lecturer)*

Dept. of Assamese :

1. Dr. Saraswati Kalita *M.A. (Double), M.Phil., Ph.D.*
2. Dr. Jahnobi Devi, *M.A., M.Phil, Ph.D., NET*
3. Jamuna Mali, *M.A.*
4. Dr. Jagannath Barman, *M.A., Ph.D. HoD*
5. Sewali Medhi, *M.A. SLET*
6. Rumi Das, *M.A., NET, (Guest Lecturer)*
7. Nilakshi Medhi, *M.A. (Guest Lecturer)*
8. Pranjit Sharma, *M.A. (Guest Lecturer)*
9. Jibesh Ch. Roy, *M.A. (Guest Lecturer)*

Dept. of Political Science :

1. Haren Das, *M.A., HoD*
2. Dr. Azizul Haque, *M.A., Ph.D.*
3. Dr. Haren Ch. Kalita, *M.A., B.Ed., Ph.D.*
4. Archana Kalita, *M.A. (Guest Lecturer)*
5. Saurabh Kalita, *M.A. (Guest Lecturer)*

Dept. of Economics :

1. Jinu Das, *M.A.*
2. Dr. Nibedita Devi, *M.A., Ph.D.*
3. Indrani Devi, *M.A., (HoD)*
4. Dr. Manashree Das, *M.Sc. Ph.D*

Dept. of Education :

1. Habibur Rahman, *M.A.*
2. Dr. Lilabati Choudhury, *M.A.(Double),M.Phil, Ph.D.*
3. Dr. Mitali Kathkatia, *M.A., B.Ed., Ph.D. HoD*
4. Rita Bhattacharya, *M.A., B.Ed.*
5. Babita Rajok, *M.A., B.Ed. (Guest Lecturer)*

Dept. of Philosophy :

1. Mitali Goswami, *M.A. (Head of the Dept.)*
2. Alaka Das, *M.A.*
3. Kamaleswar Bora, *M.A., M.Phil., SLET*
4. Debajit Rabha, *M.A. (Guest Lecturer)*

Dept. of Home Science :

1. Ranjana Deka, *M.Sc. M.Phil.*
2. Richa Kalita, *M.Sc. (Guest Lecturer)*

Mass Communication Journalisim :

1. Ratna Das, *M.C.J., F.T.I.*
2. Nabanita Barman, *M.C.J.*

Environmental Science

1. Nibedita Thakuria, *M.Sc.*

THE LIBRARY STAFF OF OUR COLLEGE

1. Kishor Sarma, *M.A. M.L.I.Sc, B.Ed., NET, Ph.D.*
2. Khiroda Das, *Library Bearer*

THE NON-TEACHING STAFF OF OUR COLLEGE

1. Niral Sarma, *B.A. (Hons.), Head Assistant*
2. Suruchi Das, *B.A., Office Assistant*
3. Kalpana Mayee Mazumdar, *Office Assistant*
4. Pradip Ch. Borah, *Office Assistant*
5. Subala Thakuria, *Office Assistant*
6. Sankar Kalita, *B.A., Office Assistant*
7. Kushal Kalita, *B.A., Office Assistant*
8. Dhrubajyoti Kalita, *B.Com (M)*
9. Rukmini Bora, *Laboratory Barear*
10. Jiten Das, *Grade IV Employee*
11. Ratneswar Das, *Grade IV Employee*
12. Nirmal Das, *Grade IV Employee*
13. Hiren Talukdar, *Grade IV Employee*
14. Nagen Ch. Das, *Grade IV Employee*
15. Jugal Das, *Grade IV Employee*
16. Nareswar Das, *Grade IV Employee*
17. Satyacharan Das, *Night chowkidar*
18. Suren Talukdar, *Night Chowkidar*
19. Mousumi Kalita, *Computer Instructor*

THE UNION BODY AND THE TEACHERS-INCHARGE

President	:	Dr. Gajendra Adhikary
In-charge, Union Body	:	Dr. Ranjan Bhuyan
Vice-President	:	Dharitri Kakati
In-Charge General Secretary /Asstt. General Secretary	:	Dr. Ranjan Bhuyan
General Secretary	:	Barasha Nath
Asstt. General Secretary	:	Jita Sarma
In-Charge Cultural	:	Dr. Jagannath Barman
Cultural Secretary	:	Barasha Nath
In-Charge, Magazine	:	Dr. Malabika Roy
Editor 'Sudakshina'	:	Priyanka Das
In-Charge, Debate of Symposium	:	Prof. Kamaleswar Borah
Debate Secretary	:	Doly Das
In-Charge, Sports	:	Prof. Habibur Rahman
Sports Secretary	:	Rupali Thakuria
In-Charge, Girls' Common Room	:	Prof. Alaka Das
Girls' Common Room Secretary	:	Niva Medhi
In-Charge, Social Service	:	Dr. Haren Ch. Kalita
Social Service Secretary	:	Puja Balmiki

GOVERNING BODY-2018-19 D.K GIRLS' COLLEGE, MIRZA

1. President	:	Mrs. Hira Neog *Rtd., Associate Prof. D.K. College, Mirza*
2. Secretary	:	Dr. Gajendra Adhikary *Principal, D.K. Girls' College, Mirza*
3. Special Invitee	:	Mr. Pranab Kalita *Honourable M.L.A. of Palashbari Assembly Constituency*
4. Members (ex-officio)	:	(i) Dr. Ranjan Bhuyan *Vice-Principal, D.K. Girl's College, Mirza* (ii) Dr. Kishor Sarma *Librarien, D.K. Girl's College, Mirza*
5. Guardian Members	:	(i) Sri Dwijen Kalita, *Makadhuj, Simina* (ii) Sri Jugal Choudhury, *Bhathipara, Kukurmara* (iii) Mrs. Manju Das, *Rangamati*
6. Donor Member	:	Sri Gobinda Kalita, *Mirza*
7. G.U. Nominee	:	(i) Prof. Jogen Chandra Kalita *Dept. of Zoology, Gauhati University* (ii) Prof. J. Tamuli *Dept. of Linguistics, Gauhati University*
8. Teacher Member	:	(i) Mr. Habibur Rahman *Associate Professor, Dept. of Education* (ii) Dr. Jagannath Barman *Associate Professor, Head of the Dept. of Assamese*
9. Non Teaching Member	:	(i) Sri Niral Sarma, Head Assistant

GENERAL SECRETARIES OF THE STUDENT'S UNION SINCE 1988

1.	Tanuja Goswami	1988-1989	16.	Alaka Das	2003-2004
2.	Himadri Deka	1989-1990	17.	Binita Kalita	2004-2005
3.	Kamaljeet Sing Laumba	1990-1991	18.	Hemlata Rabha	2005-2006
4.	Manju Medhi	1991-1992	19.	Priyanka Thakuria	2006-2007
5.	Mamani Baishya	1992-1993	20.	Runu Choudhury	2007-2008
6.	Nani Mahanta	1993-1994	21.	Purnima Talukdar	2008-2009
7.	Seetala Das	1994-1995	22.	Suman Kumari	2009-2010
8.	Geetanjali Kalita	1995-1996	23.	Kalindri Das	2010-2011
9.	Rumarani Saikia	1996-1997	24.	Minakshi Thakuria	2011-2012
10.	Geetika Thakuria	1997-1998	25.	Purnima Das	2012-2013
11.	Nijara Kalita	1998-1999	26.	Jutika Thakuria	2013-2014
12.	Jayshree Choudhury	1999-2000	27.	Aliviya Talukdar	2014-2015
13.	Nipumani Mali	2000-2001	28.	Dipti Choudhory	2015-2016
14.	Merina Begam	2001-2002	29.	Malti Saha	2016-2017
15.	Deepika Thakuria	2002-2003	30.	Barasha Nath	2017-2018

EX-EDITORS AND IN-CHARGES OF 'SUDAKSHINA'

VOLUME	YEAR	EDITOR	PROF. IN-CHARGE
I	1993	Swapna Das Beauty Kakati	Dr. Gajendra Adhikary Bimal Mazumdar
II	1994	Kanan Kumari Talukdar	Dr. Gajendra Adhikary
III	1995	Jyotsna Kalita	Dr. Gajendra Adhikary
IV	1996	Chandramita Kalita	Dr. Gajendra Adhikary
V	1997	Dipika Das	Dr. Gajendra Adhikary Dr. Jagannath Barman
VI	1998	Jonti Kalita	Dr. Gajendra Adhikary Dr. Jagannath Barman
VII	1999	Pranita Das	Dr. Gajendra Adhikary Dr. Jagannath Barman
VIII	2000	Kalyani Kalita	Dr. Jagannath Barman Minakshi Bairagi
IX	2001	Babita Deka	Dr. Jahnobi Devi
X	2002	Pallabi Nath	Nara Kanta Adhikary
XI	2003	Jitumoni Rabha	Minakshi Bairagi
XII	2004	Parul Begum	Dr. Jagannath Barman
XIII	2005	Bandana Bordoloi	Dr. Ranjana Bhuyan
XIV	2006	Maina Thakuria	Dr. Jagannath Barman
XV	2007	Rubi Goswami	Dr. Haren Kalita
XVI	2008	Irani Kalita	Dr. Nibedita Devi
XVII	2009	Dipali Medhi	Dr. Jahnobi Devi
XVIII	2010	Kabita Das	Dr. Jahnobi Devi
XIX	2011	Reeta Kalita	Dr. Kamaleshar Bora
XX	2012	Minakshi Kumari	Dr. Jahnobi Devi
XXI	2013	Mitali Das	Dr. Jahnobi Devi
XXII	2014	Bhumika Nath	Dr. Mitali Kathkatiya
XXIII	2015	Barnali Talukdar	Dr. Lilabati Choudhory
XXIV	2016	Mamata Nazmin	Dr. Saraswati Kalita
XXV	2017	Priyanka Das	Jamuna Mali
XXVI	2018	Priyanka Das	Dr. Malabika Roy

राष्ट्रीय मूल्यांकन एवं प्रत्यायन परिषद

विश्वविद्यालय अनुदान आयोग का स्वायत्त संस्थान

NATIONAL ASSESSMENT AND ACCREDITATION COUNCIL

An Autonomous Institution of the University Grants Commission

Certificate of Accreditation

The Executive Committee of the
National Assessment and Accreditation Council
on the recommendation of the duly appointed
Peer Team is pleased to declare the
Dakshin Kamrup Girls' College
Mirza, Dist. Kamrup, affiliated to Gauhati University, Assam as
Accredited
with CGPA of 2.34 on seven point scale
at B grade
valid up to November 04, 2021

Date : November 05, 2016

Director

राष्ट्रीय मूल्यांकन एवं प्रत्यायन परिषद

विश्वविद्यालय अनुदान आयोग का स्वायत्त संस्थान

NATIONAL ASSESSMENT AND ACCREDITATION COUNCIL

An Autonomous Institution of the University Grants Commission

Quality Profile

Name of the Institution : Dakshin Kamrup Girls' College

Place : Mirza, Dist. Kamrup, Assam

Criteria	Weightage (W_i)	Criterion-wise Weighted Grade Point ($Cr\,WGP_i$)	Criterion-wise Grade Point Averages ($Cr\,WGP_i / W_i$)
I. Curricular Aspects	100	240	2.40
II. Teaching-Learning and Evaluation	350	780	2.23
III. Research, Consultancy and Extension	150	390	2.60
IV. Infrastructure and Learning Resources	100	220	2.20
V. Student Support and Progression	100	250	2.50
VI. Governance, Leadership & Management	100	220	2.20
VII. Innovations and Best Practices	100	240	2.40
Total	$\sum_{i=1}^{7} w_i = 1000$	$\sum_{i=1}^{7}(Cr\,WGP_i) = 2340$	

$$\text{Institutional CGPA} = \frac{\sum_{i=1}^{7}(Cr\,WGP_i)}{\sum_{i=1}^{7} W_i} = \frac{2340}{1000} = \boxed{2.34}$$

Grade = **B**

Date : November 05, 2016

Director

- This certification is valid for a period of *Five* years with effect from November 05, 2016
- An institutional CGPA on seven point scale in the range of 3.76 - 4.00 denotes A++ grade, 3.51 - 3.75 denotes A+ grade, 3.01 - 3.50 denotes A grade, 2.76 - 3.00 denotes B++ grade, 2.51 - 2.75 denotes B+ grade, 2.01 - 2.50 denotes B grade, 1.51 - 2.00 denotes C grade
- Scores rounded off to the nearest integer

ACHIEVEMENTS, 2017-18

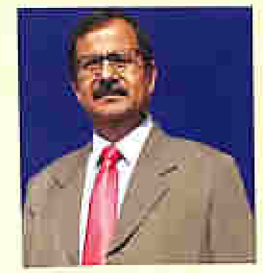

Dr. Gajendra Adhikary, Principal, DKGC, Mirza, has been elected as the President of Assam College Principals Council, Kamrup District, for the session 2018. He is also the secretary of Kamrupa Anusandhana Samiti, the premier Reasearch organisation in the North-East, established in the year, 1912.

Mr. Habibur Rahaman, Associate Professor Dept. of Education, DKGC, Mirza, has been elected as the President of ACTA, Kamrup B Zone, for the session, 2017-18.

Dr. Jahnobi Devi, Associate Professor, Dept. of Assamese, DKGC, Mirza, has been awarded "The Best Teacher" award-2018, by the Teachers Day Celebration Committee of Kamrup District on the occassion of 57th Teachers Day Celebration. Dr. Jahnobi Devi has also been awarded "Pushpa Devi Jalan Memorial Literary Award", 2018, by the "Barta Pakhili" Literary Journal for her Research Book " Upanyas Adhyan".

Dr. Mitali Kathkatia, Associate Professor, Dept. of Education, DKGC, Receipent of University level NSS Award 2018-19 for NSS Programme Officer, GU.

Dr. Minakshi Bairagi, Associate Professor, Dept. of English, D.K. Girls' College, Mirza, has been awarded Ph.D. Degree by the Gauhati University in April, 2018, for her thesis entitled-
"Songs of Dr. Bhupen Hazarika : A Folkloristic Study" under the supervision of Dr. Anil Kr. Boro, Associate Professor, Dept. of Folklore Reaserch,G.U.

Dr. Manashree Das, Asst. Professor, Dept. of Economics, D.K. Girls' College, Mirza, has been awarded Ph.D. Degree by the Assam University, Silchar (Diphu Campus), for her thesis entitled- " A Study on Jute Marketing of Some Selected Districts of Assam".

Dr. Ripun Doley, Asstt. Professor, Dept. of History, D.K. Girls' College, Mirza, has been awarded Ph.D. Degree by the Gauhati University in July, 2018, for his thesis entitled-
"Religious Institution and Acculturation Among The Mising of Majuli in Assam", under the supervision of Dr. Rena Laisram, Associate Professor, Dept. of History, Gauhati University.

Mr. Ratna Das, Faculty member, Dept. of Mass Communication and Journalism, DKGC, Mirza, has been honoured in the State Filn Award, 2018 by Government of Assam. Mr. Das achieved Biju Phukan Award for Best Actor (debue) for the year 2015-16 for his outstanding performance in the film Nodi Mathu Boi. The film Nodi Mathu Boi (song of the river) also received Best Film Award in the largest film award of the state. Mr. Das is also a well known radio anchor of the state.

Miss. Babita Rajak, Faculty member of the Dept. of Education, DKGC, Mirza, Secured 1st class 6th position in B.Ed (Final) Examination, 2018, under Gauhati University with 79% marks.

Miss. Ankita Borgohain, Faculty Member of the Dept. of History, DKGC, Mirza, has been awarded the M. Phil Degree by the North-Estern Hill University for her dissertation entitled "Socio-Religious Practices of the Ahoms".

Kho-Kho Team, D.K. Girls' College, Mirza, won the Runners-up Trophy in the Inter College Kho-Kho Competition, 2019, held in Jagiroad College, Morigaon.

Miss. Shikha Rani Tahkuria, student of DKGC, Mirza, secured highest mark in Home Science in the higher secondary final examination, 2018, conducted by Assam Higher Secondary Education Council. For securing highest mark in Home Science, she has been awarded "Anjali Choudhury Memorial Award" by NIRMALANJALI FOUNDATION.

দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়ৰ ভিতৰ চ'ৰা

অধ্যক্ষ- ড° গজেন্দ্ৰ অধিকাৰী, দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়

উপাধ্যক্ষ - ড° ৰঞ্জন ভূঞা, দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়

অধ্যক্ষ-উপাধ্যক্ষৰ সৈতে শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীবৃন্দ, দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়

বহি বাওঁফালৰ পৰা : ড° বিপুন দলে, ড° মালবিকা ৰয়, ড° জাহ্নৱী দেৱী, ৰঞ্জনা ডেকা, ড° মিতালী কাটকটীয়া, হৰেণ দাস, ড° ৰঞ্জন ভূএগ্ৰা (উপাধ্যক্ষ), ড° গজেন্দ্ৰ অধিকাৰী (অধ্যক্ষ), ড° জগন্নাথ বৰ্মন, ইন্দ্ৰাণী দেৱী, ড° সৰস্বতী কলিতা, জিনু দাস, মিতালী গোস্বামী, ড° নৱকান্ত অধিকাৰী।

থিয় হৈ বাওঁফালৰ পৰা : কমলেশ্বৰ বৰা, ড° হৰেণ চন্দ্ৰ কলিতা, ড° মিনাক্ষী বৈৰাগী, দেবজিৎ ৰাভা, প্ৰাণজিৎ শৰ্মা, বস্তু দাস, জীবেশ চন্দ্ৰ ৰয়, ড° আজিজুল হক, ৰীতা ভট্টাচাৰ্য, ড° লীলাৱতী চৌধুৰী, ড° নিবেদীতা দেৱী, যমুনা মালী, শেৱালী মেধী, ড° মনত্ৰী দাস, ৰবিতা ৰাজক।

থিয় হৈ বাওঁফালৰ পৰা : নিবেদিতা ঠাকুৰীয়া, কণিকা দাস, অনিশা দাস, ৰিচা কলিতা, নৱনীতা বৰ্মন।

অধ্যক্ষৰ সৈতে কৰ্মচাৰীবৃন্দ, দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়

বহি বাওঁফালৰ পৰা : ধ্ৰুৱজ্যোতি কলিতা, কল্পনাময়ী মজুমদাৰ, কুশল কলিতা, নিৰল শৰ্মা, ড° গজেন্দ্ৰ অধিকাৰী (অধ্যক্ষ), ড° ৰঞ্জন ভূএগ্ৰা (উপাধ্যক্ষ), সুৰটী দাস, শংকৰ কলিতা।

থিয় হৈ বাওঁফালৰ পৰা : ৰত্নেশ্বৰ দাস, জিতেন দাস, ৰুক্মিণী ৰৰা, নগেন চন্দ্ৰ দাস, যুগল দাস।

অধ্যক্ষ আৰু উপাধ্যক্ষৰ সৈতে গ্ৰন্থাগাৰিক আৰু কৰ্মচাৰী, দক্ষিণ কামৰূপ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়

বহি বাওঁফালৰ পৰা : সুৰলা ঠাকুৰীয়া, ড° কিশোৰ শৰ্মা, ড° ৰঞ্জন ভূএগ্ৰা (উপাধ্যক্ষ), ড° গজেন্দ্ৰ অধিকাৰী (অধ্যক্ষ)।

NSS ACTIVITIES

NSS ACTIVITIES

২০১৭-২০১৮ ইং বৰ্ষৰ সৰস্বতী পূজাৰ বিশেষ মুহূৰ্তসমূহ

২০১৭-২০১৮ ইং বৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ বিশেষ মুহূৰ্তসমূহ

২০১৭-২০১৮ ইং বৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয় নৰাগত আদৰণী সভাৰ বিশেষ মুহূৰ্তসমূহ

মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা সমূহ

'সুদক্ষিণা' বেটুপাতৰ শিল্পী

দীপ্তি ৰাভা

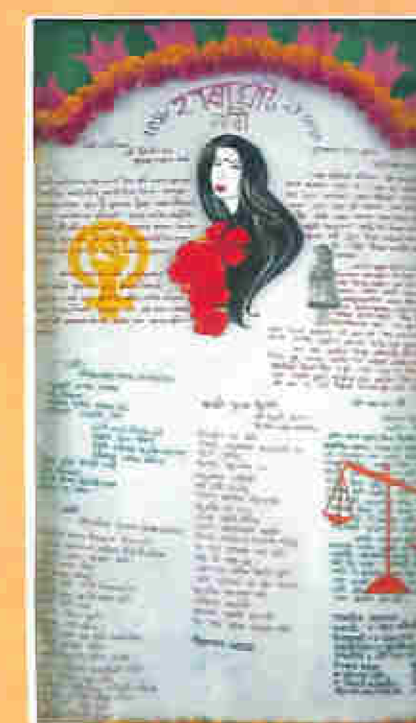

২০১৭-২০১৮ ইং বৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হোৱা বিভিন্ন অনুষ্ঠানৰ বিশেষ মুহূৰ্তসমূহ

০১৭-২০১৮ ইং বৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হোৱা বিভিন্ন অনুষ্ঠানৰ বিশেষ মুহূৰ্তসমূহ

College View From Different Angles